

Chiếm Đoạt Tiểu Bạch Thỏ

Contents

Chiếm Đoạt Tiểu Bạch Thỏ	2
1. Chương 1: Tiểu Thư Xô-fa	2
2. Chương 2: Khan Hiếm Xử Nữ	3
3. Chương 3: Người Đàn Ông Rất Anh Tuấn	4
4. Chương 4: Anh Dùng Cách Thô Bạo Giữ Lấy Cô	5
5. Chương 5: Cung Thị Trưởng Ăn Sạch Tiểu Bạch Thỏ	7
6. Chương 6: Cung Thị Trưởng Cùng Em Làm Mấy Lần	9
7. Chương 7: Bí Thư Tần Nhìn Thấy Con Mồi	11
8. Chương 8: Bí Thư Tần Ăn Luôn Tiểu Bạch Thỏ	13
9. Chương 9: Bị Bí Thư Tần Cường Bạo	15
10. Chương 10: Bí Thư Và Thư Ký Xài Chung Bạ Tình	17
11. Chương 11: Làm Bảo Mẫu Ở Nhà Họ Cung	19
12. Chương 12: Cùng Nhau Tắm	20
13. Chương 13: Lần Đầu Tiên Cao Trào	23
14. Chương 14: Sáng Sớm	24
15. Chương 15: Đồng Kiều Ngạo Hạ Dịu Dàng	26
16. Chương 16: Phía Dưới Cửa Em Rất Rộng	27
17. Chương 17	30
18. Chương 18-1: Bị Thư Ký Nhìn Thấy (1)	31
19. Chương 18-2: Bị Thư Ký Nhìn Thấy (2)	32
20. Chương 19: Sói Xám Tần Địch Thân Ra Tay	34
21. Chương 20-1: Sói Xám Tần Bạo Phát (1)	36
22. Chương 20-2: Sói Xám Tần Bạo Phát (2)	38
23. Chương 21: Không Được Bước Vào Phòng Tôi Nữa	39
24. Chương 22: Cô Ở Trên Giường Của Đại Minh Tinh	40
25. Chương 23-1: Yêu Thích Không Buông Tay Cô Bé Làm Ấm Giường (1)	43
26. Chương 23-2: Yêu Thích Không Buông Tay Cô Bé Làm Ấm Giường (2)	43
27. Chương 24	45
28. Chương 25-1	47
29. Chương 25-2	48
30. Chương 26	49
31. Chương 27	51
32. Chương 28: Công Tử Mặt Lạnh	53
33. Chương 29: Cùng Ba Nuôi Trở Nên Xa Lạ	54
34. Chương 30: Không Thể Buông Tha	56
35. Chương 31	57
36. Chương 32: Nữ Trên Nam Dưới Cá Nước Giao Hoan	59
37. Chương 33: Mỹ Thiếu Niên Hồn Huyết	61
38. Chương 34	63
39. Chương 35: Vương Tử Mặt Lạnh Muốn Hòa Tan	64
40. Chương 36: Anh Yêu Cô, Cô Thương Anh	66

41. Chương 37: Bể Sơn Vương Tử Cùng Tập Chí Nóng Bỏng	68
42. Chương 38-1: Cha Thâu Hoan Bị Con Trai Bắt Gặp	70
43. Chương 38-2: Cha Thâu Hoan Bị Con Trai Bắt Gặp (2)	73
44. Chương 39: Cường Bạo Cô	75
45. Chương 40	76
46. Chương 41: Hàng Xóm Ác Ma Tìm Tới Cửa	78
47. Chương 42: Cô Gái Nhỏ Bên Miệng Sói	81
48. Chương 43-1	82
49. Chương 43-2	83
50. Chương 44: Sảng Khoái Phóng Thích	85

Chiếm Đoạt Tiểu Bạch Thỏ

Giới thiệu

Thể loại: Hiện đại, NP, incest, HSố chương: 117 chươngEditor: TrangQA830810Beta: Dâu Tây NhỏM

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chiem-doat-tieu-bach-tho>

1. Chương 1: Tiểu Thư Xô-fa

“ Bao nhiêu tuổi? “ Tơ Liễu quan sát cô bé trước mặt hỏi. Cô đoán đứa nhỏ này tuổi không quá mười lăm, vóc người cùng lắm được một mét sáu, cơ thể gầy yếu, khuôn mặt chỉ ưa nhìn, nhưng lại có mặt trẻ con giống học sinh trung học, cô bé như vậy tại sao lại chạy tới câu lạc bộ đêm “ Hoa Đô “ còn đòi làm tiểu thư xô-fa, ngay cả cô là quản lý ở đây cũng thật không ngờ tới.

“ Mười bốn tuổi “ Cô bé đáp. Ánh mắt nâng lên một chút, lại nhanh chóng cúi đầu, trả lời âm thanh cũng run run sợ hãi.

“ Mười bốn tuổi? “

Tơ Liễu quan sát cô bé, nghĩ đến bản thân mình khi vào tuổi này, đó là chuyện đã rất lâu rồi, có điều khi đó bản thân mình cũng không có được ánh mắt trong suốt như cô bé này. Khi cô bé ngẩng đầu lên, Tơ Liễu phát hiện tuy diện mạo cô bé không phải rất xinh đẹp, nhưng ánh mắt lại đặc biệt trong sáng sạch sẽ tựa như bầu trời đêm sâu thẳm không bị ô nhiễm. Tơ Liễu đã thật lâu chưa gặp qua loại ánh mắt này, nếu nói đôi mắt là cửa sổ tâm hồn, nhưng lòng người luôn luôn phức tạp, sẽ phản chiếu qua đôi mắt. Tơ Liễu không khỏi đối với cô bé trước mặt sinh ra vài phần thương tiếc.

“ Em có biết tiểu thư xô - fa là làm cái gì không? “

“ Biết “ Cô bé gập gật đầu “ Chị Liễu, chị hãy nhận em đi, em sẽ làm thật tốt “

“ Nhưng tuổi em không đủ, chỗ của chị chỉ nhận người từ mười sáu tuổi trở lên “

“Chị cứ nói em mười sáu tuổi không được sao? “ Cô bé ngẩng đầu, trong ánh mắt mang theo khẩn cầu.

Tơ Liễu cười nói. “ Vấn đề không phải chỉ có số tuổi “

Tơ Liễu trả lời thật hàm súc, ánh mắt lại đánh giá cô bé trước mặt một hồi, thật cô bé này thật sự không đủ tư cách, dáng cao cô không cần, đàn ông khẩu vị rất tạp, có người thích cao gầy, có người thích bé bồng, nhưng những chỗ cần mập phải béo một chút, dù gì đàn ông đều là thị giác động vật .

2. Chương 2: Khan Hiếm Xử Nữ

Nghe Tơ Liễu nói như vậy, trên mặt cô bé hiện ra thần sắc thất vọng. Tơ Liễu đưa mắt nhìn về phía bảo vệ, để hắn đen cô bé đi ra ngoài. A Cường bước tới, nói với cô bé.

“ Em gái nhỏ, em vẫn là đi tìm công việc khác thôi, nơi này của chúng tôi không hợp với em đâu “

Tơ Liễu vừa muốn đứng lên đi đón khách lại nghe âm thanh “ Bụp “ một tiếng, cô bé bỗng nhiên quỵ xuống trước mặt cô.

“ Chị Liễu, xin chị nhận em đi, mẹ em bệnh rất nghiêm trọng, cần số tiền ba mươi vạn để làm phẫu thuật, bác sĩ nói không mổ sẽ không kịp nữa “

Tơ Liễu ngẩn ra, cảm thấy cô bé này thật đáng thương, không khỏi có vài phần thương hại, nhưng rất nhanh cô liền điều chỉnh lại cảm xúc của mình, cho dù cô có thu nhận cô bé này, phỏng chừng cũng không có ai gọi cô bé, Tơ Liễu quăng cho cô ánh mắt bức bách, liền đi ra ngoài.

Tơ Liễu vừa bước ra ngoài, A Cúc lại đến bên tai cô nói nhỏ “ Cung thị trưởng đến, đã vào phòng hạng nhất.”

Tơ Liễu rất là sửng sốt, Cung thị trưởng đã thật lâu chưa tới đây, làm cô chưa kịp chuẩn bị gì cả, không khỏi có chút hoảng loạn, sốt ruột nói “ Vậy bây giờ phải làm sao, tôi đi chỗ nào tìm phụ nữ cho ngài ấy đây? “

Cung thị trưởng có một thói quen, chỉ cần vừa đến câu lạc bộ đêm, đều phải tìm được gái còn trinh bồi ngài, thời điểm trước đó ngài hay đến, Tơ Liễu tốn biết bao tâm tư vợ vét mấy cái xử nữ để ứng phó cho mọi tình huống. Nhưng thời gian sau đó, Cung thị trưởng tựa như biến mất, thật lâu chưa từng xuất hiện, nên cô cũng không chuẩn bị nữa.

A Cúc nhìn Tơ Liễu sốt ruột nói. “ Không phải vừa có cô bé đòi làm tiểu thư sao ? “

Tơ Liễu trừng mắt nhìn A Cúc nói. “ Cô cho là ai cũng làm tiểu thư được sao? Cô bé kia mới mười bốn tuổi, gầy ốm như dân chạy nạn Châu Phi ...”

“ Gầy thì gầy, nhưng bộ dạng cũng không có trở ngại gì. Chị Liễu ơi, chúng ta hiện tại biết tìm xử nữ chỗ nào nha, em ước gì mình còn, em liền là người đầu tiên nhảy vào. Lại nói, Cung thị trưởng là nhân vật lớn, có dạng mỹ nữ nào chưa gặp qua, bầu vật dạng nào mà chưa hưởng qua, em xem cô bé kia tuy không tuyệt sắc, nhưng hơn ở chỗ tươi mới, hơn nữa nếu chị nhìn cẩn thận, ánh mắt cô bé cực kỳ đẹp, đặc biệt giản dị sạch sẽ, em thấy đàn ông đôi khi sẽ thay đổi khẩu vị, dù sao hiện tại không có ai, là tốt đẹp hay xui xẻo cũng chỉ trông cậy vào cô bé ấy thôi “

Tơ Liễu suy nghĩ một chút liền kêu người nhanh đi gọi A Cường, A Cường đã chạy lại, Tơ Liễu hỏi cô bé vừa rồi đi đâu, A Cường có vẻ khó xử nói, hắn đã đuổi rồi nhưng cô bé không chịu đi, cứ quỳ gối ở đó. Trong đầu Tơ Liễu suy tính, xem ra hôm nay phải phụ thuộc cô bé này thôi .

“ Cô bé tên gì? “ Tơ Liễu vào phòng, đem đứa nhỏ trên đất kéo lên, cô có chút không đành lòng, nhưng mọi việc đều do bản thân cô bé này lựa chọn, nghĩ như vậy, tâm trạng cô cũng tốt lên một chút .

“ Ninh Tiểu Tiểu “ Tên cô bé cùng bộ dáng thật xứng đôi.

“ Nho Nhỏ “ Tơ Liễu cười, cảm thấy tên này thật điềm đạm đáng yêu giống cô bé vậy, cũng không cần sửa lại.

“ Tên nghe rất hay “ Nói xong Tơ Liễu gọi A Cúc đem Tiểu Tiểu đi trang điểm một chút.

A Cúc lại nói. “ Chị Liễu, em thấy không cần trang điểm, có trang điểm thế nào cũng không đẹp bằng các tiểu thư ở đây, còn không bằng để nguyên như vậy, đưa cô bé đi tắm rửa một cái là được, sau đó đưa đến phòng Cung thị trưởng “

“ Em điên rồi? “ Tơ Liễu kêu lên.

“ Em không điên “ A Cúc nhún nhún vai. “ Chỉ có thể đánh cược thử một lần khẩu vị của Cung thị trưởng “

3. Chương 3: Người Đàn Ông Rất Anh Tuấn

Ninh Tiểu Tiểu đứng ở trước cửa phòng, hít một hơi sâu, giơ tay nhẹ nhàng gõ cửa, trong phòng không hề có động tĩnh gì, cô quay đầu nhìn A Cường và A Cúc đang ở kế bên mình, hai người họ nhận lệnh Tơ Liễu đứng thủ ngoài cửa phòng, nếu có tình huống gì phải chạy nhanh thông báo cho chị Liễu.

Dáng vẻ của A Cúc đầy khấn trương, bảo Ninh Tiểu Tiểu gõ cửa lại lần nữa. Tiểu Tiểu biết vị khách bên trong có thân phận tôn quý, Tiểu Tiểu xoay người lại gõ thêm ba cái, lúc này trong phòng truyền ra một giọng nam trầm thấp “ Mời vào “

Ninh Tiểu Tiểu quay đầu liếc nhìn A Cúc, A Cúc liếc mạng hướng Tiểu Tiểu vẫy tay, ý bảo cô nhanh đi vào, Ninh Tiểu Tiểu chỉ có thể đẩy cửa bước vào trong.

Cung Chính mới từ phòng tắm đi ra đã nghe thấy có người gõ cửa, anh ngẫm hiểu, nói một tiếng mời vào, sao đó ngồi ở bên giường dùng khăn lông lau tóc. Lúc này cánh cửa mở, Ninh Tiểu Tiểu đi vào, cô cũng không quá sợ hãi, bởi vì cô đã sớm đưa ra quyết định, vì bệnh tình của mẹ chuyện gì cô cũng có thể làm. Nhưng khi đứng trong căn phòng xa hoa, nhìn thấy người đàn ông đang ngồi trên giường, cô bắt đầu có chút hoảng, không biết bản thân nên làm cái gì, phải nói gì, chỉ biết im lặng đứng ngay tại chỗ.

Ở trong quan niệm của Tiểu Tiểu, quan chức chính phủ đều là ngồi chơi hưởng lợi, bộ dạng bụng bự khệ nệ. Cô nghe nói vị khách mình tiếp cũng là quan chức chính phủ nên đã nghĩ đến cảnh tượng phía trước đang chờ cô, cho nên khi nhìn thấy người đàn ông ngồi trên giường làm cho cô lắp bắp kinh hãi, người đàn ông này không già như mình tưởng, còn rất anh tuấn. Có lẽ anh giống như nam chính cô hay coi trong phim thần tượng lúc tám giờ.

Cung Chính buông khăn lông, liếc nhìn cô một cái, cô bé này chắc khoảng mười một tuổi, thân mình nhỏ gầy, trên người mặc chiếc áo kiểu thủy thủ đã cũ, phía dưới mặc cái quần jeans ống dài, không biết chân cô bé hình dáng ra sao, chiếc quần jeans kia ống quần vốn nhỏ vậy mà mặc trên người cô vẫn rộng rãi, Cung Chính không đem cô cùng người phụ nữ bồi mình đêm nay liên hệ với nhau, chỉ cho rằng cô đi nhầm phòng.

“ Cô bé, cháu tìm ai? Có phải đi nhầm phòng hay không? “

Nghe người đàn ông hỏi vậy, Tiểu Tiểu bỗng chốc đỏ mặt. “ Em....em là do chị Liễu kêu tới bồi ngài...”

“ Hả? “ Cung Chính ngăn ra, lại đem cô bé đánh giá một chút, hơi nhíu mi, thấp giọng nói. “ Không biết Tơ Liễu làm trò quỷ gì “

Tuy người đàn ông âm thanh rất thấp, nhưng Tiểu Tiểu đều nghe được, cô sợ người đàn ông trước mặt không vừa lòng sẽ đem mình đuổi ra ngoài, liền vội vàng nói. “ Cung tiên sinh, em sẽ hầu hạ ngài thật tốt, nhất định làm ngài hài lòng, xin ngài đừng đuổi em đi “

Cô bé liên tục nói, âm thanh tràn đầy sợ hãi, ánh mắt trong suốt nhìn về phía anh tràn ngập van xin. Cung Chính hơi giật mình, cô bé này thật nhỏ, thật mộc mạc, thật thuần khiết, thuần khiết....Từ ngữ này ở trong

tư duy của anh rất trừu tượng, hay nói cách khác vốn chưa từng xuất hiện, anh ở trong quan trường lẫn lộn nhiều năm, những người xung quanh anh muôn màu muôn vẻ, lại không có ai là thuần khiết, thậm chí những phụ nữ vây quanh anh cũng không ai xứng với. “ Thuần khiết “

Nhưng cô bé trước mắt này lại hết sức tự nhiên bước vào cuộc đời anh, thậm chí nửa tỉnh nửa mê nói với anh, sẽ hầu hạ anh thật tốt, hơn nữa nhất định làm anh vừa lòng. Anh không khỏi cúi đầu nở một nụ cười.

“ Thật không, vậy em hãy đem tài năng của mình làm anh hài lòng đi? “

Anh thâm ý hỏi, trong giọng nói mang theo một tia khiêu khích ngay cả bản thân cũng chưa nhận ra.

“ Em...không biết “ Mặt Ninh Tiểu Tiểu đỏ lên, hoang mang lắc đầu.

“ Em tuy rằng không biết, nhưng em rất nghe lời, ngài muốn em làm cái gì em sẽ làm cái đó “ Cô nghiêm túc nói

Ánh mắt cô bé nghiêm túc cẩn thận nhìn về phía anh, giống như một hồ nước, trong suốt nhìn thấy tận đáy hồ, nhìn vào ánh mắt như vậy, anh không khỏi động tâm, tựa hồ toàn bộ thể xác và tinh thần đều bị cuốn vào, không cần thiết phải đề phòng, cũng không cần bắn khoản bất cứ cái gì, chỉ cần đem bản thân hòa tan, đắm chìm trong đôi mắt ấy. Anh hướng cô bé vẫy tay, để cô tiến lại chỗ mình. Ninh Tiểu Tiểu rất cục buông được tảng đá đè nặng trong lòng, cô e sợ đi tới trước mặt người đàn ông, lập tức bị hương vị đàn ông mãnh liệt xông vào mũi, đó là hỗn hợp hơi thở xen lẫn mùi sữa tắm, thật mê hoặc nhưng cũng rất dễ chịu, Ninh Tiểu Tiểu thậm chí hít một hơi thật sâu, cảm thấy như ngửi được hương vị của ba vậy, từ nhỏ cô đã là một đứa trẻ không có ba.

“ Em nhiều tuổi? “ Người đàn ông hỏi.

“ Mười sáu tuổi “ Cô lập tức trả lời.

Người đàn ông nhìn cô một cái, ánh mắt dừng lại trên phần ngực nhỏ xíu, rõ ràng còn chưa phát dục hoàn toàn, rồi lại nhẹ nhàng đảo một vòng từ trên xuống dưới.

“ Còn không chịu nói thật? “ Trong giọng nói cũng không mang vẻ trách cứ, ngược lại mang theo vài phần dịu dàng.

Cô kinh hoảng nâng mắt lên, nhìn đến đôi mắt ẩn giấu tia mỉm cười của anh, cô mới buông mi xuống, nói lời chân thật. “ Thật xin lỗi, em năm nay mười bốn tuổi, nhưng việc gì em đều có thể làm, những chuyện các chị mười sáu tuổi làm em cũng làm được “

“ Các chị mười sáu tuổi sẽ làm gì? “ Anh hỏi, như cũ mỉm cười trêu cô.

Cô ngẩng đầu, đôi mắt trong suốt có phần hoang mang. Cung Chính nhìn Tiểu Tiểu, đột nhiên đưa tay vuốt mái tóc mềm mại của cô, thân hình cô bất chợt cứng đờ, nhanh chóng ngước mắt lên, nhìn về phía anh, hai người họ cứ đưa mắt chăm chú nhìn nhau, Ninh Tiểu Tiểu cảm thấy người đàn ông này thật mạnh mẽ, tay cũng thật lớn, phủ trên đầu cô thật ấm áp. Giống như...tay của ba vậy...

4. Chương 4: Anh Dùng Cách Thô Bạo Giữ Lấy Cô

Tay anh để trên mái tóc cô nhẹ nhàng vuốt ve, bàn tay truyền đến cảm xúc mềm mại trơn mượt, tựa như cảm giác mà cô bé mang lại cho anh, đơn thuần mà sạch sẽ. Tâm tư anh lại dao động, nhưng đáy lòng lại dâng lên cảm giác tội lỗi, đúng vậy, cô bé thật sự quá nhỏ, mới mười bốn tuổi thôi, phụ nữ cùng anh rất nhiều nhưng ít nhất cũng trên mười bảy tuổi, anh cho tới bây giờ chưa từng chạm qua ai nhỏ tuổi như vậy

Thả cô đi...anh sớm đã đem ý định này chặt đứt, vì sự tinh khiết trong sáng của cô đã khơi mào dục vọng của anh, thậm chí bộ phận phía dưới có phản ứng từ lúc nào, anh cũng bắt đầu hoài nghi bản thân mình có phải hay không che giấu tính mê luyến trẻ nhỏ.

Nghĩ như vậy, anh hô hấp có chút dồn dập, lại tận lực đè xuống dục vọng trong cơ thể, bảo trì vẻ ngoài bình tĩnh. Mà con cừu nhỏ trước mặt không hề cảm nhận được một chút gì tình cảnh nguy hiểm của mình, vẫn như cũ nâng đôi mắt tinh thuần nhìn anh.

“ Em đi tắm một chút đi “ Anh mở miệng nói, trong lòng lại thầm mắng bản thân bỉ ổi, cô bé thuần khiết như vậy, anh lại muốn dùng phương pháp thô bạo nhất giữ lấy cô.

“ Em đã tắm rồi “ Cô bé trả lời, giọng điệu nhẹ nhàng, phảng phất cũng không cảm thấy từ tắm rửa có ý nghĩa miễn cảm cỡ nào.

“ Phải không? Vậy lại gần đây để anh ngửi xem đã tắm sạch hay chưa? “ Lời nói hết sức tự nhiên từ miệng anh thốt ra, mang theo một loại nguyên thủy khiêu khích.

Cô bé ngoan ngoãn “ Dạ “ một tiếng, đem thân mình sát lại. Anh liền đem mũi vùi vào hõm vai của cô hít một hơi.

“ Em dùng sữa tắm hương hoa lài “

Cô gật gật đầu, ánh mắt cười đến tạo thành hình vòng cung, giống hai vầng trăng non, anh không khỏi gợn tay sờ mặt cô, khuôn mặt tươi trẻ, da thịt non mềm làm anh cả người hưng phấn. Ngoài miệng lại nói. “ Mười bốn tuổi, em cùng tuổi con anh ngang nhau “

Đôi mắt mở to, có điểm không tin nói. “ Cung tiên sinh có bao nhiêu tuổi? “

Anh bật cười, đã thật lâu chưa từng nghe qua câu nói không lễ phép như vậy, ít nhất trong thành phố B này không ai dám nói anh như vậy.

“ Em đoán xem? “ Anh nhướn mi, tận sâu trong đáy lòng có gì đó chậm rãi thức tỉnh.

Ninh Tiểu Tiểu lại nhìn anh, người đàn ông trước mặt hình dáng khắc sâu, mũi cao thẳng, khuôn mặt mang theo vẻ tang thương cùng thành thực, hình thành một loại nam tính gợi cảm mê hoặc, cô đoán anh năm nay ba mươi mốt hoặc ba mươi hai tuổi.

Anh nở nụ cười. “ Anh thoát nhìn trẻ tuổi vậy sao? “

Anh đã rất lâu chưa từng có cảm giác “ Tuổi trẻ “ bởi vì thân phận không cho phép, cho dù trước mặt cấp dưới lớn tuổi hơn mình, anh cũng phải tỏ ra từng trải già dặn.

“ Anh một chút cũng không già “ Cô thật thà nói.

Anh hào hứng nói tiếp “ Chúng ta hiện tại nên làm cái gì đây? “

Cô nhìn anh “ Cung tiên sinh muốn làm cái gì, em liền cùng anh làm cái đó “

“ Như vậy, em muốn cùng anh làm tình không? “ Giọng nói anh ngày càng trầm xuống, đôi mắt tối đen sâu thẳm.

Cô chăm chú nhìn anh, một lúc sau mới nhẹ nhàng gật đầu. Anh nở nụ cười, ôm chặt lấy cô, cảm thấy cô thật nhẹ giống như một con mèo, muốn ôm chặt vào lòng không bao giờ buông ra.

“ Đem quần áo cởi ra “ Anh nhẹ giọng phân phó, cô liền ngoan ngoãn đem quần áo thoát ra, chỉ để lại áo ngực và quần lót.

Nhìn cô đem quần áo từng món cởi ra, trong lòng anh vẫn có chút giãy dụa, một cảm giác tội lỗi lại dâng lên, bất quá đã bị dục vọng của nhân chìm. Cô tựa như đóa hoa lài nở rộ trước mặt anh, e ấp cúi đầu xấu hổ. Dù sao cũng là lần đầu tiên cô ở trước mặt đàn ông cởi đồ chỉ còn mặc đồ lót, mười bốn tuổi, đúng là thời điểm phát dục lần hai.

Anh phát hiện cô cũng không gầy như mình nghĩ, chỉ là khung xương của cô quá nhỏ, làm cho người xem cảm thấy nhỏ bé gầy yếu, thân thể mười bốn tuổi rất đẹp, đẹp làm anh không muốn dời tầm mắt. Anh vươn tay cởi khóa áo ngực, dè dặt cẩn trọng đem áo ngực lấy xuống. Mặt cô đỏ rực, tay theo bản năng che đi, lại bị tay anh ngăn cản. Trước ngực cô bé là hai quả đào non mềm糯 nhỏ, lại giống như hai cái bánh bao nhỏ trắng trẻo còn chưa phát triển hoàn toàn, phồng lên căng mọng chọc người cắn mút.

Ninh Tiểu Tiểu chỉ mặc duy nhất chiếc quần lót đứng trước mặt người đàn ông, tuy rằng người đàn ông này vừa anh tuấn vừa dịu dàng, còn làm cô nhớ đến hương vị của ba. Nhưng ánh mắt người đàn ông trước mặt luôn chăm chú nhìn vào ngực cô, làm cô cảm thấy rất ngượng ngùng, tay chân đều biến thành dư thừa không biết để đâu, ánh mắt cũng chẳng biết hướng về chỗ nào.

“ Như thế nào, đổi ý? Nếu không đồng ý hiện tại em có thể đi ra “ Anh nói, trong nội tâm lại mắng bản thân dối trá, anh làm sao có thể thả cô chạy, dù gì thức ăn cũng đã đưa tới miệng.

“ Không, không, em nguyện ý “ Cô rốt cục nhìn thẳng vào anh, kiên định nói.

“ Lại đây “ Anh đem Tiểu Tiểu kéo qua, nắm ở thắt lưng cô “ Đem nửa thân trên cong về phía sau “ Cô liền đem thân mình ngưỡng về phía sau, để bộ ngực hoàn toàn phơi bày ra trước mặt người đàn ông, hai trái đào căng mọng cứ vậy bày ra trước miệng anh, hơi thở nóng bỏng của anh phả vào ngực cô, Ninh Tiểu Tiểu khẩn trương đem tay nắm chặt.

Vị trí này cỡ nào thuận tiện, anh chỉ cần đưa lưỡi liền có thể liếm lên ngực cô, anh cũng làm đúng như vậy, đầu lưỡi liếm lên ngực trái non mềm của cô, cảm giác tuyệt vời không sao tả xiết. Ninh Tiểu Tiểu nhìn không thấy vẻ mặt người đàn ông phía trước, chỉ đến khi đầu lưỡi của anh liếm lên ngực cô, một cảm giác kỳ dị chợt ập tới, giống như có dòng điện chạy vào trong cơ thể cô, nhanh chóng chạy đi tới các dây thần kinh, khi đó cô còn không biết cái gọi là “ mất hồn “ này, chỉ cảm thấy mơ màng, thật kỳ diệu, thật rung động lại thật thoải mái .

5. Chương 5: Cung Thị Trưởng Ăn Sạch Tiểu Bạch Thỏ

“ Tiểu Tiểu “

Người đàn ông gọi tên cô, âm thanh trầm thấp như tiếng đàn cello, từ tính gợi cảm, Ninh Tiểu Tiểu cúi đầu nhìn bàn tay to lớn đang nắm hai ngực cô, phía trên là hai viên anh đào hồng phấn đứng vững, vẻ mặt cô kinh ngạc không hiểu sao cơ thể mình lại biến hoá thẹn thùng đến như vậy, trái lại biểu cảm ngây thơ trác trác của cô lại từng bước đem dục vọng của anh kích thích điên cuồng.

Anh cúi đầu, dưới ánh mắt của cô, đem đầu ngực ngậm vào trong miệng, tinh tế nhấm nháp, chặc chặc ra tiếng. Cả người Tiểu Tiểu bị một cảm xúc xa lạ vây lấy, cô không hề biết đàn ông làm chuyện như vậy với phụ nữ lại vui sướng đến thế, bất giác cô ôm cổ anh, không tự chủ bật ra âm thanh rên rỉ.

“ Ừm...ừ...” Tiếng rên rỉ bật ra làm cô vừa thẹn vừa sợ.

“ Thấy thế nào? “ Tiếng trầm thấp của người đàn ông tiếp tục vang lên, môi anh nhẹ nhàng ma sát lên đỉnh anh đào trước ngực, làm thân hình cô run rẩy.

“ Cung thị trưởng...” Cô nói, lại ngập ngừng không biết dùng từ ngữ nào để miêu tả cảm giác hiện tại của mình.

“ Đừng gọi anh là Cung thị trưởng...” Anh ở bên tai cô thấp giọng thì thầm, khẽ mút lấy vành tai cô, một bàn tay ôm thắt lưng, một bàn tay xoa nắn ngực cô, còn dùng hai ngón tay kẹ lấy núm hoa cô dầy nhẹ.

“ Ừm...”

Tiểu Tiểu rên nhẹ, không dám gọi anh, trừ bỏ Cung thị trưởng cô cũng không biết nên gọi là gì. Cắn mút xong tai cô, môi anh lại di chuyển xuống dưới, dời mục tiêu về ngực bên phải, hể miệng đưa lưỡi liếm mút, rất nhanh đỉnh anh đào đều phủ một tầng nước trong suốt ướt át.

Anh cúi đầu thưởng thức, phía trên hai quả đào nhỏ căng mọng là đầu ngực đỏ ửng kiêu diễm, đó là kiệt tác anh vừa tạo ra. Ninh Tiểu Tiểu xấu hổ quay mặt đi, rất muốn giơ tay che ngực, nhưng lại không dám.

Anh nắm tay cô nói “ Đến, em cũng nên sờ thử anh “

“ A...” Ninh Tiểu Tiểu sợ hãi kêu lên, mặt biến sắc, giật tay lại, bị anh nhanh tay tóm lấy

“ Nắm chặt...dùng tay cảm nhận nó “ Người đàn ông ồ ồ thở dốc.

“ Đừng sợ, cứ như vậy, nắm chặt “ Anh hướng dẫn cô, để bàn tay nhỏ bé mềm mại bao lấy cự vật đang phồng lớn của mình, tay cô run run, anh biết mình đã đem cô hù dọa.

Ninh Tiểu Tiểu cũng có chút hiểu biết, cô biết vật kia tượng trưng cho cái gì, thời điểm chạm vào dọa cô cả người run rẩy. Cô chỉ biết nghe theo anh nắm chặt lấy nó, cũng không hề biết tiếp theo phải làm cái gì. Anh đem vật áo ngủ vén lên, bày ra cây côn thật thô to đang đứng thẳng. Ninh Tiểu Tiểu rất cục nhìn rõ vật mình đang nắm trong tay, ánh mắt cô mở to, nhìn chằm chằm, cơ hội quên mất thẹn thùng.

“ Trước đó chưa bao giờ thấy qua nơi này của đàn ông sao? “ Anh hỏi.

Nghe vậy cô sợ tới mức buông lỏng vật trong tay, lắc lắc đầu “ Không có “ lúc này mặt mới dùng một cái đỏ rực, thấy biểu cảm đáng yêu trên mặt cô, anh ha hả cười rộ lên.

“ Cũng cho anh xem lại của em đi “ Anh nói, cười tùm tùm nhìn cô, Tiểu Tiểu có chút lo sợ nâng mi lên, nghi hoặc nhìn anh.

Anh nhướn mi hỏi “ Thế nào, không cho xem? “

“ Không có “ Tiểu Tiểu vội vã lắc đầu, cúi người đem quần lót cởi ra.

“ Tiến lại gần đây “ Anh để cô áp sát mình, giơ tay lần xuống vuốt ve cặp mông mượt mà, tay còn lại hướng vào giữa hai chân đang khép chặt của cô, ngón giữa tinh tế chọc vào nụ hoa lòng sục tìm kiếm, sau lại chậm rãi ở khe nhỏ căng mịn xâm nhập vào trong.

“ A ...” Cô kêu lên sợ hãi, hai chân càng kẹp chặt, vì người đàn ông đã đem ngón giữa toàn bộ đi vào.

“ Rất chặt, động nhỏ của Tiểu Tiểu hút thật chặt a “ Anh thốt ra lời khen ngợi, bắt lấy một chân cô nâng lên, ngón giữa nhẹ nhàng chuyển động, một lần xoay tròn một lần chọc vào.

“ Ừm...”

Cơ thể Tiểu Tiểu vô lực, đứng không nổi ngã lên người Cung Chính, anh ôm lấy cô đặt lên cái giường đã trải drap trắng tinh, đem áo ngủ trên người cởi xuống. Nắm lấy hai chân cô, Tiểu Tiểu thật e lệ, vẫn rất phối hợp với anh, ánh mắt anh dừng lại ở mảnh đất huyền bí giữa hai chân cô, khe nhỏ bé xiu đỏ hồng mềm mại. Anh hướng dẫn cô cầm lấy mũi chân mình, đem hạ thân mở rộng hết mức có thể, bày ra khe thật căng đầy chờ người tới hái.

Anh cúi người cắn mút bầu ngực cô hồi lâu, đến khi nước bọt ướt sũng sắp chảy thành nước. Anh quỳ thẳng người lên, cầm lấy cự vật thô to chống ở miệng huyết nhỏ bé, chậm rãi xâm nhập vào bên trong .

“ A, đau...” Ninh Tiểu Tiểu thét chói tai “ Đau, đau quá...” Thân thể cô bắt đầu không tự chủ bài xích anh tiến vào. Cô không nghĩ tới lại đau như vậy. Cung Chính nhẹ nhàng an ủi vỗ về cô, lại cúi xuống mút lấy đỉnh hồng trước ngực, để cơ thể cô dần dần buông lỏng, sau đó hạ thân anh dùng lực mạnh mẽ thúc sâu vào bên trong.

“ A ...” Hai người đồng thời kêu ra tiếng, cô là do đau đớn, anh là vì sung sướng .

“ Á..hức “ Cô khẽ nấc, khuôn mặt nhỏ nhắn đầm đìa lệ, cô thực sự không ngờ cái giá phải trả lại thống khổ như vậy, đau đớn đến nỗi muốn chết đi. Anh hôn lên đôi môi cô, dùng ngón cái lau đi những giọt lệ vương trên mặt cô

“ Tốt rồi, tốt rồi, không có việc gì, bảo bối, không có việc gì hết “

Thật chặt, thật mềm mại, tiểu huyết non nớt đè ép anh sắp phát điên, tất cả máu nóng trên người anh tựa như tập trung về một chỗ duy nhất, anh cố gắng ép xuống dục vọng sắp bộc phát của bản thân, lẳng lặng an ủi, nhẹ nhàng vỗ về, đợi đến khi tiếng khóc chậm rãi dừng lại, anh liền bắt đầu luật động.

Ninh Tiểu Tiểu cắn môi, hai chân tinh tế theo động tác của anh đong đưa, Cung Chính trên người cô ra sức cày cấy, mồ hôi từng giọt rơi xuống ngực cô, rồi lăn xuống drap giường. Khuôn mặt người đàn ông vẫn rất đẹp như lần đầu gặp gỡ, nhưng trong đó lại ẩn chứa chút xa lạ, gân xanh trên trán nổi lên giập giập, giống

như đang rơi vào dục vọng điên cuồng, anh dùng sức đung vào cơ thể cô, đem cơn thịnh không ngừng đâm vào rút ra khe huyết sưng đỏ, tựa như muốn đem cơ thể cô xé rách.

Trong phòng chỉ còn lại tiếng cơ thể va chạm xen lẫn âm thanh thở dốc đầy kích tình, chưa bao giờ Cung Chính thoải mái như lần này, khe huyết xử nữ cực kỳ khít khao, co dãn đàn hồi, bao chặt dục vọng to lớn của anh, hút chặt lấy nó, khoái cảm không ngừng dâng lên tràn ngập trong đầu anh. Cung Chính luôn tự nhận mình là người lý trí, cho dù là thời điểm làm tình cùng phụ nữ, nhưng lần này anh để bản thân hoàn toàn phóng túng, tận hưởng thân thể non mềm đang ở dưới thân anh.

U cốc chật hẹp mút chặt cự vật của anh, vui sướng tràn ngập cơ thể, cảm xúc quá tuyệt vời đến nỗi anh không biết dùng từ ngữ gì để hình dung, anh chỉ biết cô bé mười bốn tuổi này đã đem lý trí anh quét sạch. Anh cũng biết cô không có khoái cảm gì, dù sao cũng là lần đầu, nhưng nhìn đến khuôn mặt nhu thuận, im lặng cần mẫn thừa nhận xâm nhập của anh, thật sự làm đau lòng người.

“ Có kinh nguyệt chưa? “ Anh cắn lên vành tai cô.

“ A..a..” Mới mở miệng liền tràn ra tiếng kêu “ Không...không có...”

“ Thật sự? “ Anh ngừng một chút, vùi cự vật vào sâu bên trong u cốc của cô.

Cô gật đầu xác nhận lần nữa “ Dạ..”

Anh cười khê, cúi đầu ngậm lấy nụ hoa của cô, bàn tay xoa nắn bên ngực còn lại “ Lúc em cởi áo anh phát hiện em phát dục tương đối chậm ...”

Nói xong anh liền không kiêng nể gì bắt đầu va chạm khe huyết, mãnh liệt không ngừng thúc sâu vào trong, đến khi quy đầu phòng lớn phóng thích ra dịch trắng...

6. Chương 6: Cung Thị Trưởng Cùng Em Làm Mấy Lần

Lúc Cung Chính mở cửa đi ra, thư ký Trương Nghiêm đã đứng ngoài chờ sẵn, sau khi thì thầm vài câu với thư ký, Cung Chính ngồi lên xe rời khỏi.

Trương Nghiêm tìm gặp Tơ Liễu nói “ Cô bé lần này rất tốt, Cung thị trưởng thật thích, chị cũng biết ngài ấy công tác bận rộn, áp lực lớn, đôi khi cần thư giãn. Còn nữa Cung thị trưởng yêu thích sạch sẽ, nên cô bé kia nhớ chiếu cố nhiều hơn, lần sau đến tôi sẽ gọi điện thoại trước để chị chuẩn bị”

Tơ Liễu dạ dạ đáp lời, cung kính tiễn Trương Nghiêm ra ngoài, nhìn theo xe chạy đi xa mới xoay người đi vào trong

“ Thư ký thị trưởng cũng không phải là nhân vật bình thường, chỉ nói vài câu băng quơ, còn lại để trong lòng tự hiểu rõ” Tơ Liễu không nóng không lạnh nói

“ Xem ra chúng ta thành công, Ninh Tiểu Tiểu quả thật hợp khẩu vị của Cung thị trưởng, lại còn muốn để lần sau ăn tiếp, tình huống này chưa từng xảy ra nha. Chị liễu nên cảm thấy may mắn mới phải chứ, hiện giờ chúng ta đã có Tiểu Tiểu, nếu không chỉ với câu lạc bộ đêm nhỏ này làm sao giữ chân được ngài ấy, chị cũng khỏi tốn công sức đi tìm gái trinh nữa, điều quan trọng bây giờ là phải đem Tiểu Tiểu huấn luyện để cô bé biết cách lấy lòng đàn ông”

Tơ Liễu quăng cho A Cúc một ánh mắt xem thường nói “ Em thông minh vậy thế nào lại phạm phải sai lầm ngu ngốc bậc này, Cung thị trưởng vì sao thích cô bé, không phải do nó non nớt không biết gì hay sao, em lại đem cô bé huấn luyện thành một kỹ nữ cao cấp, vậy cùng với đám phụ nữ xung quanh có gì khác biệt, đàn ông ai cũng thích tận hưởng quá trình dạy dỗ cô bé ngây ngô trở nên thành thục, em mà đem Tiểu Tiểu huấn luyện thành đứa con gái dâm đẳng, lúc đó Cung thị trưởng còn không tìm em tính sổ sao “

A Cúc vỗ đầu một cái “ Vẫn là chị Liễu thông minh, bằng không sao chị là chủ, còn em là nhân viên đây”

Ninh Tiểu Tiểu tỉnh lại, thân hình vừa động liền “Ồi” một tiếng kêu lên, cảm giác cả người rã rời đau nhức, đặc biệt ở vùng kín, đau rất nóng bỏng. Tối hôm qua cuối cùng cô đã biết hoan ái là cái gì, thì ra giữa con trai và con gái còn có thể làm loại chuyện mặt đỏ tim đập như vậy. Nhớ đến những hình ảnh hôm qua mặt cô phút chốc đỏ rực

Nhìn dấu vết hõm sâu trên giường, cô giơ tay vuốt ve, sau đó lặng lẽ cúi đầu hít lấy mùi hương trên chiếc gối, một mùi xà phòng nhạt nhát quẩn quanh chớp mũi cô, chạy thẳng vào con tim đang đập dồn dập. Vì sao đàn ông đều thích xử nữ? Cô thật không hiểu, tối hôm qua cô biểu hiện rất không tốt, tay chân cứng ngắc, không hiểu tình thú, chỉ biết cắn răng đón nhận anh xâm nhập, hơn nữa vẽ mặt vô cùng thống khổ. Anh chỉ làm một lần rồi ôm cô ngủ, có phải hay không, không có hứng thú với cô, có lẽ sau này Cung thị trưởng sẽ chẳng gọi cô bồi ngài nữa..

Nghĩ đến đây Tiểu Tiểu buồn bã nhích nhẹ cơ thể, đau đến nhú máu, cô liền nằm yên mừng tượng bản thân đang được anh ôm vào lòng. Nói thật, cô rất không thích làm tình, nhưng lại mê đắm vòng tay của anh, ấm áp vững chãi, cho dù thân thể đau đớn không khỏe, chỉ cần dựa vào lồng ngực anh, cô lại có thể ngủ thật ngon, anh rời đi lúc nào cô cũng chẳng hay biết

Lúc này cửa phòng mở ra, Tư Liễu cùng A Cúc mỉm cười bước vào, Tiểu Tiểu vội vàng ngồi dậy, không ngờ bản thân lại đang trần truồng, mặt cô nóng bừng, nắm vội cái chăn che lại cơ thể

“Chị Liễu, chị Cúc”

“Tối hôm qua thế nào? Ngủ ngon không?” Về mặt Tư Liễu về mặt nhu hòa, giọng điệu cũng dịu dàng nhẹ nhàng.

Tiểu Tiểu gật gật đầu “Tốt lắm...” Nói xong, lại đỏ mặt.

A Cúc nở nụ cười “Nhìn biểu tình của con bé kia, chị mà là đàn ông cũng bị mê hoặc đó. Đúng rồi, ngày hôm qua Cung thị trưởng có nói gì với em hay không?”

Ninh Tiểu Tiểu tim đập mạnh có chút thất vọng nói “Không có...ngài ấy chẳng nói gì hết”

Ngừng một lát, Tư Liễu thấp giọng hỏi “Hôm qua Cung thị trưởng cùng em làm mấy lần?”

Ninh Tiểu Tiểu đỏ mặt cúi đầu, ngượng ngùng lí nhí trả lời.

A Cúc nói “Có gì phải ngượng ngùng? Chúng ta đã làm nghề này, còn có cái gì không thể nói” Tư Liễu kéo góc áo A Cúc, ý bảo cô đừng nói xen vào

Ninh Tiểu Tiểu hít một hơi nói “Liền một lần”

Tư Liễu cùng A Cúc trao đổi ánh mắt với nhau, đều cảm thấy rất kinh ngạc. Mỗi một tiểu thư khi bồi khách qua đêm chưa từng có chuyện chỉ làm một lần, cả một đêm dài kích thích mãnh liệt, với lại người đến đây tiêu tiền đều để giải tỏa dục vọng bị dồn nén. Tuy tình huống của Cung thị trưởng không thể so với những khách hàng bình thường ngoài kia, nhưng dù gì ôm trong ngực một xử nữ non nớt mềm mại như vậy, sao chỉ ăn một lần? Còn chuyện thư ký Trương Nghiêm không phải nói thị trưởng rất thích Tiểu Tiểu sao, ám chỉ muốn đem cô bé bao trọn, không cho bất kỳ ai chạm vào.

Bất quá Tư Liễu vẫn cầm mười vạn đồng giao cho Ninh Tiểu Tiểu “Đây là mười vạn, bởi tình huống của em hơi khác, nên cầm trước số tiền này, về sau tiền lương cố định mỗi tháng là một vạn, giờ cầm số tiền này về lo cho bệnh tình mẹ em đi, ban ngày em có thể ở bệnh viện chăm sóc mẹ, ban đêm tám giờ đi làm, tạm thời bây giờ sẽ không an bài khách cho em, em chỉ việc hầu hạ Cung thị trưởng thật tốt là được, tuy rằng không biết bao giờ ngài ấy đến, nhưng em phải luôn có mặt ở đây đúng giờ, chị an bài như vậy, em có ý kiến gì không?”

Ninh Tiểu Tiểu cầm mười vạn đồng trong tay, nước mắt thiếu chút vỡ ào, cô không ngờ chị Liễu ứng trước cho cô nhiều như vậy, càng không nghĩ tới Cung thị trưởng còn có thể quay lại đây, cô chỉ cần chuyên tâm hầu hạ anh, không phải bồi đàn ông khác.

“Cám ơn chị Liễu, cảm ơn chị Cúc, em nhất định sẽ làm tốt, về sau sẽ báo đáp ân tình của hai người”

Ninh Tiểu Tiểu rời khỏi Hoa Đô, nắm chặt tiền trong túi, hận không thể mọc ra đôi cánh lập tức bay tới bệnh viện. Cô không hề hay biết, vào lúc này, Cung Chính đang ở trong xe gần bệnh viện trung tâm thành phố, thư ký Trương theo phân phó hỏi thăm bệnh tình của Ninh Tâm Như, sau khi biết rõ tình huống, nộp phí năm mươi vạn đồng tiền phẫu thuật sau đó lên trở về xe.

Nghe đến phí phẫu thuật đã nộp đủ, thậm chí hợp cũng đã tìm được, giờ chuẩn bị tiến hành ca mổ, Ninh Tiểu Tiểu ngây người, tưởng rằng đây chỉ là một giấc mơ, chờ cô dần tỉnh táo lại, mới nhớ tới người đàn ông cùng mình trải miên đêm qua, nhất định là anh, thị trưởng Cung, nghĩ tới điều này, môi cô bắt đầu nở nụ cười.

Nửa tháng sau, Ninh Tâm Như thuận lợi trải qua ca mổ thay thận, tảng đá đè nặng trong tim cô cuối cùng đã được bỏ xuống. Tuy rằng mẹ cô rất nhiều lần hỏi tiền phẫu thuật từ đâu mà có, cô đều ứng đối cho qua, ca mổ dù thành công, nhưng nguy hiểm chưa hoàn toàn giải trừ, còn phải xem thận cấy ghép có bị đào thải hay không, tâm tình người bệnh cũng rất quan trọng, cô sao có thể để mẹ biết chuyện rồi đau lòng.

Trong khoảng thời gian này, ban ngày cô chăm sóc mẹ, ban đêm chờ mẹ cô ngủ lặng lẽ chuồn ra ngoài, điều mà cô vẫn luôn lo lắng là, đã gần một tháng, Cung thị trưởng chưa từng ghé câu lạc bộ đêm, ban đầu chị Liễu, chị Cúc còn có chút khách khí với cô, nhưng thời gian lâu như vậy, cô vẫn cảm nhận được một chút thay đổi. Cung thị trưởng nếu không đến, cô không thể cứ ở đó ngồi chơi xơi nước, hơn nữa những người còn lại luôn xì xào bàn tán sau lưng cô, còn tìm chị Liễu tố cáo, chị Liễu cũng rất khó xử

“Em nói thị trưởng Cung có đến nữa hay không?” Tơ Liễu hỏi A Cúc “Đã gần một tháng, tiền chị đã đưa cô bé rồi, còn tiền lương mỗi tháng nữa chứ, cứ nuôi không như vậy cũng không phải biện pháp hay “

A Cúc cũng nói “Dù chúng ta có đồng ý nuôi không cô bé cũng không được, mấy chị em trong đây sẽ nói thế nào, nếu việc cứ tiếp tục như vậy, quả thật không ổn chút nào”

“Chị cũng chống đỡ không được, mỗi ngày đều có người tìm đến cáo trạng, nói dựa vào cái gì họ phải khổ sở tiếp khách, còn có người ngồi không lại nhận lương giống vậy. Em nói xem có phải thị trưởng Cung đã quên mất Tiểu Tiểu, cho dù ghé lại cũng không gọi cô bé”

“Ngài ấy là lãnh đạo, tâm sâu không lường được, tâm tư nhỏ bé của chúng ta sao đoán ra, lần trước không phải mất nửa năm ngài mới ghé lại sao, lần này không biết bao lâu, có lẽ mấy tháng sau quên mất Tiểu Tiểu, có lẽ lại đến chỗ chúng ta đòi cô, khả năng nào cũng rất lớn, chỉ khổ cho đám người thấp bé chúng ta, hay cứ chờ thêm ít thời gian nữa, rồi lại tính tiếp”

“Đành phải như vậy thôi” Tơ Liễu thở dài

7. Chương 7: Bí Thư Tàn Nhìn Thấy Con Mồi

Thời điểm Tàn Chí Xuyên đi vào câu lạc bộ đêm, ánh mắt lơ đãng đảo một vòng, liền dừng lại trên người Ninh Tiểu Tiểu ngồi sau quầy bar. Xung quanh toàn những cô gái trang điểm hợp thời, ông ọ làm dáng, càng làm nổi bật một cô bé vẻ mặt mộc mạc, ăn mặc giản dị.

Chẳng lẽ câu lạc bộ Hoa Đô còn có chiêu bài mới? Tàn Chí Xuyên nhíu mày, liếc nhìn Ninh Tiểu Tiểu một cái. Lúc này cô bé Tiểu Tiểu không biết có người đang quan sát mình, theo Tàn Chí Xuyên, cô bé chỉ khoảng mười ba mười bốn tuổi, mái tóc mềm mại xõa tung, một tay đang chống cằm, ánh mắt trong suốt có chút mê ly, nhìn vào một điểm cố định...mí mắt khẽ kéo xuống, mở lên, rồi lại đóng xuống, cứ như vậy một lúc, hiển nhiên là cô đang cố gắng để không ngủ gục, ánh sáng mờ ảo hắt lên mặt cô, khuôn mặt giống như trẻ con làn da trơn mềm, Tàn Chí Xuyên đột nhiên cảm thấy cổ họng khô khốc, tự khinh bỉ chính mình đột nhiên đối với cô bé chưa phát dục nảy sinh ham muốn.

Đang nghĩ trong đầu, chợt nghe “bộp” một tiếng, cô bé ôm trán, cắn môi, chắc do bị đập khá đau, cặp mắt nai tơ kinh hoàng nhìn chung quanh, thấy không ai để ý đến mình, mới bày ra bộ dáng thẳng lưng ngồi ngay ngắn. Nhìn hành động có chút buồn cười của cô, trong lòng anh vui vẻ, khóe miệng bắt đầu cong lên.

Bất quá thư ký Đường Phong, sớm đã đem hết thảy mọi cử động của Tần Chí Xuyên thu vào trong mắt, anh nhìn về phía Ninh Tiểu Tiểu, cảm thấy một cô bé không rành thế sự nhìn như nữ sinh trung học sao có thể đến câu lạc bộ đêm làm tiểu thư? Hay có chỗ lầm lẫn nào đó? Thôi mặc kệ, hơi đầu quẩn chuyện của cô, chỉ cần bí thư Tần coi trọng, làm thế nào cũng chạy không thoát.

Lúc Tần Chí Xuyên tiến vào phòng bao, Tư Liễu mới biết được bí thư Tần đại giá quang lâm, đại danh Tần Chí Xuyên, Tư Liễu sớm đã nghe nói nhưng chưa bao giờ thấy mặt, đó là một nhân vật truyền kỳ, chỉ mới ba mươi tuổi đã giữ chức bí thư, là người đàn ông độc thân hoàng kim, không giống như thị trưởng Cung vốn là người địa phương, nên thuận lợi giữ chức thị trưởng, còn Tần Chí Xuyên do quan chức bên trên điều động về thành phố B, bối cảnh thật không bình thường, chức vụ bí thư chỉ là bàn đạp cho con đường thăng tiến sau này, cho nên ngoài mặt Tần Chí Xuyên vẫn giữ thể trung lập không phân tranh thực quyền với thị trưởng Cung.

Hôm nay chính thức nhìn thấy vị bí thư trẻ tuổi này, quả là môi hồng răng trắng, ngọc thụ lâm phong, hơn nữa nói chuyện vui vẻ, ngôn ngữ sắc khoái, trong lòng Tư Liễu lại nghĩ không biết người con gái nào có thể gả cho bí thư Tần, chắc đã tu mấy kiếp. Đạo này hết thị trưởng Cung ghé Hoa Đô, giờ ngay cả bí thư Tần cũng xuất hiện, hay câu lạc bộ của cô sắp đổi vận? Cơ hội khó có được này cô phải nắm thật chắc.

Tư Liễu vội vã chọn các tiểu thư xinh đẹp nhất vào phòng hầu rượu, bí thư Tần không phải đến một mình, trong mấy người ở đó cô cũng quen mặt vài người, một phó bí thư, mấy cái trưởng phòng, cùng vài thương nhân có tiếng ở thành phố B. Mấy tiểu thư trẻ tuổi xinh đẹp lướt vào trong phòng, không khí có phần sôi nổi hơn, ngay cả ánh đèn cũng tỏa sáng hơn, ánh mắt đám đàn ông trong phòng đều dán vào những đường cong nóng bỏng trước mặt, nhưng Tần Chí Xuyên chưa mở miệng, ai cũng không dám có bất kỳ động tác nào.

Tần Chí Xuyên không buồn nhìn qua, nói bọn họ cứ tùy ý chọn trước, tuy bí thư Tần đã đánh tiếng, đám người còn lại vẫn không dám nhúc nhích, ở đâu ra đạo lý bí thư Tần chọn cuối cùng chứ, nên bọn họ đưa ánh mắt cầu cứu thư ký Đường Phong.

Đường Phong nhìn qua Tần Chí Xuyên rồi nói “ Bí thư Tần đã lên tiếng, các vị không cần khách khí, cứ chọn đi “

Nói xong anh làm động tác tay, ngoắc các cô gái tiến lại gần. Nghe thư ký Đường Phong nói như vậy mọi người liền không lại khách khí, chọn cô gái mình thích ngồi chung, cuối cùng còn sót lại cô gái thân hình đầy đặn, tên gọi Mẫu Đơn, Đường Phong quét mắt ra hiệu, cô gái liền tự động đi đến ngồi kế Tần Chí Xuyên.

Những người trong phòng toàn là khách quý, các cô gái đều cố gắng xuất hết chiêu trò để lấy lòng kim chủ, một số cô còn đem cơ thể mình áp sát vào mấy người đàn ông. Mẫu Đơn đương nhiên cũng không ngoại lệ, cô đem cặp ngực đồ sộ của mình dán lên người Tần Chí Xuyên, bất quá bí thư Tần tuy không đẩy ra nhưng cũng không thèm nhìn tới, chỉ ngồi nói chuyện với người khác, Mẫu Đơn có chút ai oán, khó chịu trong lòng. Thư ký Đường lại không ở trong phòng, anh đi tìm Tư Liễu.

Tư Liễu thấy anh nhiệt tình tiếp đãi, hỏi muốn phân phó việc gì, lại hỏi mấy tiểu thư vừa rồi có vừa lòng hay không. Anh chỉ gật đầu có việc muốn nói, không nhắc gì tới mấy cô gái trong phòng “ Tiểu thư bởi bí thư Tần đêm này phải đổi người, ngài ấy nhìn trúng một người, cô đi an bài một chút “

Tư Liễu trầm nghĩ, hay tin bí thư Tần đến, cô đã đem toàn lực xuất ra, mấy tiểu thư trong phòng đều là đẹp nhất ở đây, trong lòng có chút buồn bực, không biết vị tiểu thư thừa lại nào có thể lọt vào mắt bí thư Tần đây. Liên hỏi “ Không biết thư ký Đường ám chỉ người nào? “

Đường Phong liếc về phía quầy bar, hát cảm chỉ về phía Ninh Tiểu Tiểu, nhìn về mặt cả kính của Tư Liễu, Đường Phong hỏi “ Thế nào, không được? “

Trong lòng Tư Liễu giật thót, xua tay liên tục nói “ Đâu có, đâu có, sao có thể không được, cho dù không thể được đi nữa, ở trước mặt bí thư Tần đều trở thành có thể. Thư ký Đường yên tâm, một lát tôi sẽ đem cô bé ấy đưa qua “

Đợi Đường Phong đi rồi, Tư Liễu vội vàng gọi A Cúc đến thương lượng “ Em nói làm sao bây giờ? Không biết nhận Ninh Tiểu Tiểu là đúng hay sai, bất quá chỉ là con nhóc mà hết người đàn ông này đến người đàn

ông khác muốn Bí thư Tần tự nhiên điểm danh cô bồi ngủ, trong khi đó thị trưởng Cung đã nhờ thư ký dẫn qua, không để cô tiếp khách, giờ phải làm sao, nếu để cô bé đi, thị trưởng Cung biết thì xong đời “

A Cúc nói “ Chỉ đành giải quyết chuyện trước mắt, chỗ thị trưởng Cung nghĩ biện pháp giải quyết sau, biết đâu ngài ấy đã quên mất Tiểu Tiểu rồi? Để em đi gọi Tiểu Tiểu tới “

Tơ Liễu định thần lại nói “ Trước mắt cứ như vậy, em đi gọi Tiểu Tiểu đi “

Bên kia tiệc rượu , Tần Chí Xuyên nói với mọi người “ Tốt lắm, các người đi thả lỏng một chút đi “

Mọi người đều hiểu từ “ thả lỏng “ này có ý tứ gì, đều khách sáo đáp lại vài câu, sau đó ôm cô gái mình đã chọn tìm nơi thả lỏng thân thể. Tần Chí Xuyên đứng lên đi về phía căn phòng xa hoa trên lầu hai, Mẫu Đơn vội vàng chạy theo.

“ Chị Liễu, chị tìm em có việc gì? “ Ninh Tiểu Tiểu bước đến gần Tơ Liễu hỏi

Tơ Liễu cười cười đưa một cái hộp nhỏ cho cô “ Đây là Mẫu Đơn hay quên, đi tiếp khách sao không đem theo cái này, Tiểu Tiểu, em giúp chị cầm lên trên đó, lầu hai phòng 102, tên khách là ông chủ Tần “

Ninh Tiểu Tiểu không rõ lắm lời của chị Liễu, khi nhìn cái hộp nhỏ trong tay thì ra là bao cao su, mặt không khỏi nóng lên, bất quá không nghĩ nhiều chỉ nói “ Em đi liền “ rồi chạy ra ngoài.

Nhìn bóng lưng gầy yếu của Tiểu Tiểu, Tơ Liễu than nhẹ một tiếng “ Thế nào dễ lừa như vậy chứ, đừng trách chị Liễu, do bản thân em chọc phải người không nên chọc, lúc trước lưu em lại thật không biết là đúng hay sai “

8. Chương 8: Bí Thư Tần Ăn Luôn Tiểu Bạch Thỏ

Ninh Tiểu Tiểu nhanh chân chạy lên lầu hai, không cẩn thận va phải một lồng ngực cứng rắn, cô “ Á “ một tiếng đập mông xuống đất, chiếc hộp trong tay cũng rơi ra ngoài.

Ngẩng đầu, đứng trước mặt là một người đàn ông cao lớn trẻ tuổi, khuôn mặt nhả nhặn, anh giơ tay đỡ cô dậy, cảm nhận được đôi vai gầy yếu, cô bé đó giống như trên người không có bao nhiêu lượng thịt.

“ Thế nào lại lỗ mãng chạy bừa như vậy?” Nói xong anh liếc về phía chiếc hộp nằm trên đất, sớm đã biết bên trong là cái gì.

“ Xin lỗi, thật xin lỗi “ Ninh Tiểu Tiểu liên tục cúi đầu xin lỗi, giống như học sinh tiểu học làm sao bị giáo viên trách phạt. Đường Phong không khỏi mỉm cười, nghĩ rằng Tần Chí Xuyên thật muốn cô bé này sao, đúng là trâu già gặm cỏ non nha.

“ Cô bé tìm ông chủ Tần? “ Anh biết rõ nhưng vẫn cố tình hỏi.

Ninh Tiểu Tiểu sửng sốt một chút, mở to mắt nhìn Đường Phong, nghe lời nói của người này hình như quen biết với ông chủ Tần, liền trả lời “ Là chị Liễu muốn em đưa đồ cho ông chủ Tần “

“ Đồ? “ Đường Phong quan sát cử động nhỏ trên mặt cô, trêu đùa “ Cái gì vậy?”

“ Là...” Ninh Tiểu Tiểu nhanh chóng nâng mắt nhìn anh một cái rồi lại cúi đầu “ Không, không có gì ...”

Vậy cũng thẹn thùng, đúng là còn non nha, Đường Phong cười thầm trong bụng, khẩu vị Tần Chí Xuyên thế nào lại thay đổi lớn như vậy “ Tôi là thư ký của ông chủ Tần, tên Đường Phong, về sau chuyện có liên quan đến ông chủ Tần có thể tìm tôi “

Trách không được người này lại hỏi cẩn thận như vậy, thì ra có thân phận như vậy, ông chủ Tần cũng giống như thị trưởng Cung đều là quan chức của chính phủ, vừa nghĩ tới Cung Chính, trái tim Tiểu Tiểu đã đập loạn nhịp.

“ Vậy...có thể nhờ thư ký Đường đưa vật này cho ông chủ Tần “ Cô đem hộp giấy chậm rãi đưa qua.

Đường Phong không nhận lấy, cười như không cười nhìn cô “ Cô bé muốn hại tôi sao? Tôi mà mang vào nhất định sẽ bị mắng rất thảm “

“ Hả?” Ninh Tiểu Tiểu nghe không hiểu hỏi.

“ Mau đi đi, đừng để cho ông chủ của tôi chờ đợi “ Đường Phong để lại câu nói đầy ẩn ý, né người nhường đường, liền đi thẳng xuống lầu, lưu lại một mình Tiểu Tiểu vẻ mặt mờ mịt.

Thư ký Đường này thật lạ, Tiểu Tiểu chẳng hiểu lời anh nói có nghĩa gì, ngây người một chút, rồi bước tới gần phòng 102 gõ cửa, nghe được trong phòng vọng ra âm thanh “ Vào đi “, cô đẩy cửa tiến vào.

Một người đàn ông trẻ tuổi mặc áo ngủ đang chăm chú nhìn cô, Tiểu Tiểu có chút choáng váng, thế nào mà những quan chức chính phủ cô gặp không có ai giống như trên ti vi cô hay xem, vị bí thư Tần này không khỏi quá trẻ tuổi đẹp trai đi.

“ Có chuyện gì? “ Nhìn cô gái nhỏ được đưa tới cửa, tâm tình của Tần Chí Xuyên rất tốt.

Ninh Tiểu Tiểu nhìn xung quanh, lại không thấy Mẫu Đơn nên nói “ Dạ, chào ông chủ Tần, em tìm chị Mẫu Đơn, chị Liễu muốn em đưa vật này giao cho chị ấy “

“ Vật gì? “ Tần Chí Xuyên hỏi.

Ninh Tiểu Tiểu đem hộp giấy đưa qua “ Một lát cần dùng, vậy đưa cho Tần tiên sinh vậy “ Nói xong khuôn mặt đỏ bừng.

Tần Chí Xuyên cầm lấy chiếc hộp, liếc sơ qua, à nhẹ một tiếng rồi nói “ Thì ra là vật này, bà chủ Liễu thật cẩn thận, bất quá có cần dùng đến hay không cũng chưa biết chừng “ Anh bắt đầu đùa giỡn cô

“ Dạ...?” Ninh Tiểu Tiểu thật không hiểu anh đang nói cái gì, bất quá chẳng liên quan đến mình, vừa muốn xin phép trở về, liền thấy Mẫu Đơn từ phòng tắm bước ra.

“ Ai? Sao cô ở chỗ này?”

“ Chị Liễu sai em đưa đồ cho chị, đã giao cho ông chủ Tần, vậy em đi trước “ Ninh Tiểu Tiểu giải thích xong, xoay người vừa định bước đi, đã nghe người đàn ông phía sau nói “ Cô, đi ra ngoài “ Tiểu Tiểu cho là Tần Chí Xuyên nói mình, nên nhanh chóng kéo cửa, bất ngờ bị một bàn tay to lớn đè lại “ Rầm” tiếng cánh cửa va đập mạnh.

Tiểu Tiểu quay đầu nhìn Tần Chí Xuyên ở phía sau lưng mình, vẻ mặt tràn ngập nghi hoặc, Tần Chí Xuyên lại nhìn về phía Mẫu Đơn “ Tôi nói chính là cô “

Mẫu Đơn run rẩy một chút “ Ông chủ Tần...” Nhìn vẻ mặt lạnh lùng của người đàn ông trước mặt, Mẫu Đơn không dám nói thêm gì, oán hận liếc nhìn Tiểu Tiểu, rồi mở cửa chạy đi.

Tần Chí Xuyên cúi đầu xem Tiểu Tiểu, còn cô cũng ngẩng đầu nhìn anh, trong phòng không một tiếng động.

“ Ông chủ Tần, em cũng đi ra ngoài ...” Cuối cùng cô lên tiếng, cố kéo nắm cửa, nhưng cửa phòng đã bị anh khóa lại. Cô xoay người nhìn Tần Chí Xuyên, ấp úng nói “ Cửa sao lại mở không ra? “

Tần Chí Xuyên nhìn chằm chằm khuôn mặt nhỏ nhắn, đang nhíu mày suy nghĩ, phát hiện thì ra cô đang nghiêm túc hỏi anh, không khỏi bật cười, ngồi xuống ghế sofa, thích thú ngắm nhìn cô bé đang rối rắm đứng ngay cửa.

“ Ông chủ Tần...” Tiểu Tiểu nhìn về phía anh, tựa như đã cảm giác được chút gì đó.

“ Em mấy tuổi?” Tần Chí Xuyên hỏi.

“ Dạ, mười bốn tuổi “ Cô thành thật trả lời .

“ Mười bốn tuổi...” Ánh mắt anh chậm rãi lướt da thịt trơn mềm, khuôn mặt như trẻ con của cô, rồi dừng lại ở hai đồi núi nho nhỏ, cổ họng khàn khàn nói tiếp

“ Em đã tiếp bao nhiêu đàn ông rồi? “

Ninh Tiểu Tiểu kinh ngạc nhìn anh, lùi lại phía sau, xoay người vịn tay nắm cửa “ Em muốn ra ngoài, ông chủ Tần có thể giúp em mở cửa được không “

“ Được” Tần Chí Xuyên bước tới, đặt tay lên vai cô, anh cũng không giúp cô mở cửa, mà bế cô lên, ném lên trên ghế sofa “ Bồi anh ngủ một đêm, xong thì cho em đi “

“ Không phải em, là chị Mẫu Đơn mới đúng “ Trong đầu Tiểu Tiểu hỗn loạn, không biết sai lầm ở chỗ nào, sao ông chủ Tần lại nói cô đến phục vụ ngài.

“ Em không phải tiểu thư ở câu lạc bộ này sao? “ Tần Chí Xuyên hỏi

Cô có kinh hoàng nhìn anh “ ...Nhưng chị Liễu đã nói em chỉ bồi một người khách thôi, Tần tiên sinh, anh tìm người khác đi, em không được ...”

Tần Chí Xuyên mở nụ cười, nhanh chóng đem bộ đồ ngủ trên người cởi xuống, một người đàn ông trần trụi hiện ra trước mắt Tiểu Tiểu, cự vật hùng dũng của anh đã sớm cương cứng.

“ A “ Ninh Tiểu Tiểu lấy tay che mắt, nhảy khỏi ghế sofa bỏ chạy, Tần Chí Xuyên vài bước liền đem cô bắt lại ném trên ghế.

“ Đừng, không muốn...”

Cô vung tay vung chân ngăn cản anh đang cởi áo cô, miệng thì kêu khóc “ Roẹt” áo cô bị xé rách, lộ ra bộ ngực nhỏ căng mềm , Tần Chí Xuyên ngừng tay, hít sâu một hơi, cự vật của anh nhảy lên liên tục, nó đang hưng phấn, hưng phấn muốn nổ tung.

Tiểu Tiểu từ dưới cánh tay anh chui ra, bị anh bắt lấy ném lại trên ghế, đem khăn lông xé ra trói chặt tay và chân cô.

Ninh Tiểu Tiểu vịn vẹo cơ thể “ Anh buông ra, là chị Mẫu Đơn, không phải em...”

Tần Chí Xuyên dùng ngón trỏ mơn trớn khuôn mặt nhỏ bé của cô nói “ Không phải? Chà...Kỹ nữ còn giải thích cái gì phải với không phải sao? Cô bé ngoan, vì sao không muốn bồi anh, anh so với đám khách kia còn tốt hơn nhiều đó “

Ninh Tiểu Tiểu nức nở, quay mặt né tránh bàn tay anh. Tần Chí Xuyên hừ lạnh một cái “ Tên gì? “

Tiểu Tiểu cắn môi không trả lời, chỉ oán hận trừng mắt nhìn anh. Người dám trừng mắt nhìn thẳng Tần Chí Xuyên còn chưa thấy bao giờ đó, nhưng ánh mắt này ngược lại đem dục vọng của anh thiêu đốt .

9. Chương 9: Bị Bí Thư Tần Cường Bạo

“ Vật nhỏ “ Tần Chí Xuyên cúi đầu nhìn cô bé trên sofa.

Ninh Tiểu Tiểu bị trói nằm một chỗ, nhìn hết sức nhỏ bé yếu ớt, ánh mắt anh dừng trên đôi môi đỏ tươi mềm mại của cô. Anh đưa tay nắm lấy cằm nhỏ, há miệng cắn mút môi cô, tham lam đem lưỡi tiến vào khoang miệng ngọt ngào mát lạnh như thạch hoa quả, điên cuồng hút lấy nước bọt trong suốt khiến anh bị mê hoặc.

“ Ô ô...” Tiểu Tiểu kháng cự lại đầu lưỡi đang khuấy đảo trong miệng mình.

Anh hôn cô thật sâu, một lúc sau mới rời khỏi, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn bị hôn đến đỏ bừng, anh mỉm cười hài lòng.

“ Ông chủ Tần, tha cho em đi “ Tiểu Tiểu van xin, trong lòng vẫn còn chút hy vọng xa vời.

Tần Chí Xuyên không để ý tới lời Tiểu Tiểu, đem quần áo còn lại trên người cô xé bỏ, cả người phấn chấn nhìn chằm chằm hai quả đào nhỏ căng mịn, Tiểu Tiểu cảm thấy rất xấu hổ mặt nóng rực quay đi, rất không muốn người đàn ông này chạm vào mình, cô luôn nói thầm trong lòng sẽ hầu hạ thị trưởng Cung thật tốt,

chỉ duy nhất một mình anh. Tiểu Tiểu giãy dụa cơ thể, tuy rằng không thoát ra được, nhưng cô vẫn muốn kiên trì phản kháng.

Tần Chí Xuyên bật cười, ngón tay mơn trớn lên đầu ngực đỏ hồng của cô “ Đây là lần đầu sờ ngực nhỏ như vậy “

Khẩu khí Tần Chí Xuyên cũng không có thất vọng, giống như đang hứng trí dạt dào, bàn tay to lớn của anh có thể dễ dàng bao trọn ngực cô, xúc cảm ấm áp mềm mại, co dãn đàn hồi, làm anh xoa bóp không ngừng tay được, khẽ gảy lên đầu ngực nhỏ nhỏ phần hồng, thật xinh đẹp, chỉ dùng nhẹ ngón tay vào, nhũ tiêm rất nhanh liền dựng đứng, anh lập tức há miệng, đem đầu ngực thẳng đứng kia hút vào trong miệng, dùng môi cả môi và răng vừa cắn vừa mút.

“ Ừ ừ...” Ninh Tiểu Tiểu rên nhẹ, muốn đẩy người đàn ông đang chôn đầu trên ngực mình, nhưng tay bị trói chặt, cô không muốn phát ra âm thanh đáng xấu hổ này, nhưng cơ thể lại không chịu sự khống chế của cô nữa. Anh mở dây trói dưới chân cho cô, tách chúng mở ra thật lớn, nhìn chăm chú vào vùng tam giác thần bí.

“ Đừng nhìn, không nên nhìn ...” Tiểu Tiểu lắc lắc người né tránh, bất quá hai chân bị giữ quá chặt.

“ Không chỉ nhìn, còn phải sờ vào, sau đó chơi thử, xem con gà mười bốn tuổi này có mùi vị như thế nào “ Lời nói dâm dục của Tần Chí Xuyên vang lên, Ninh Tiểu Tiểu cảm thấy trước mặt mình không phải là vị quan chức chính phủ, mà là một tên lưu manh.

Tần Chí Xuyên vừa nói xong, ngón tay cũng theo đó lần xuống vùng tam giác huyền bí, tách hai cánh hoa e ấp, tìm đến khe huyết đỏ tươi căng mịn, chậm rãi xâm nhập vào bên trong.

“ A..a..ừm “ Thân hình Tiểu Tiểu run lên, miệng huyết thít lại thật chặt, bài xích vật lạ đang tiến vào.

Tần Chí Xuyên đem ngón tay rút ra, đứng lên lấy một cái gối ôm, ném xuống đất, bắt lấy cô bé đang định chạy trốn ẩn lại lên sofa, đặt cô nằm giữa hai chân cố định lên tay vịn, anh quỳ lên gối mềm, cầm lấy cự vật to lớn đang kêu gào, nhắm ngay khe huyết nhỏ xíu

“ Không, không cần ...á...” Lời cầu xin của cô không được đáp lại, người đàn ông không chút chần chờ, thúc hông một cái, đem cự vật to lớn đang kêu gào xông thẳng u cốc chật hẹp, hai người chặt chẽ kết hợp không một khe hở. Mọi thứ diễn ra quá nhanh, cùng với bản thân cô không chút tự nguyện, nên âm đạo bên trong khô khốc, bị cự vật đâm mạnh vào gây đau rát.

“ Đau, đau quá...” Tiểu Tiểu ủy khuất khóc lóc, chỉ cảm thấy hạ thể bị vật to lớn nong vào chật cứng, căng đầy muốn xé rách.

Tần Chí Xuyên hiện nay mới ba mươi tuổi, sinh trong gia đình quan chức, từ nhỏ đã là người nắm quyền lực trong tay, có thể hô mưa gọi gió, hưởng hồ anh còn sở hữu vẻ mặt vạn người mê, mười mấy tuổi anh đã nếm thử mùi vị phụ nữ, anh không nhớ nổi mình đã chơi qua bao nhiêu phụ nữ, bất quá anh tuyệt đối tin tưởng, đây lần đầu anh tiến vào một khe huyết khít chặt tới như vậy, mồ hôi trên trán ướt sũng, anh phải kiềm chế lắm mới không buông súng đầu hàng. Anh lập tức hơi lùi, lại dồn lực lên hông, thúc mạnh, liên tục đâm vào rút ra, tay nắm chặt hai chân cô, không để cô cự quấy nhúc nhích làm lệch đi động tác của anh.

“ A a...a a..đau ..đau “ Nước mắt cô lăn dài, kêu lên đau đớn kèm theo tiếng rên rỉ nho nhỏ, cô đâu biết tiếng kêu của mình càng kích thích người đàn ông trước mặt càng thêm hưng phấn quay cuồng. Khe huyết co rút, tường thịt bên trong đặc biệt khô ráp, nhưng bù lại mềm mại co dãn, vùi bên trong thật thoải mái, cảm giác bị mút chặt đến nghẹt thở càng tăng lên khoái cảm mãnh liệt. Sau một hồi chọc rút, miệng huyết bắt đầu ẩm ướt, càng làm tinh thần anh thêm hăng hái, dừng mãnh đâm vào rút ra, mật dịch ngày càng nhiều, một mảnh ướt đầm, u cốc bắt đầu trơn trượt, cự vật ra vào càng thêm thông thuật, giống như cá gặp nước, rong rui triển miên.

Động tác của anh vừa nhanh vừa mạnh, tựa như trở lại thời thiếu niên mười mấy tuổi, lần đầu nếm thử tình dục, chỉ biết luật động, chẳng hiểu cái gì là kỹ xảo.

“ A a...đau...đừng động nữa a a...” Tiểu Tiểu đầu va chạm với lưng ghế, bộ ngực nhỏ nhún không ngừng lắc lư, người đàn ông này so với Cung Chính thô bạo hơn rất nhiều, tuy rằng không phải lần đầu tiên, nhưng

vẫn rất đau, đau đón che lấp khoái cảm mới được nhen nhóm, nhưng cô hoàn toàn không hiểu niềm hoan lạc khi làm tình.

Tần Chí Xuyên dừng lại động tác, bỏ qua gối ôm, đem Tiểu Tiểu đặt nằm thẳng để đầu cô tựa lên gối, đem cơ thể mình phủ lên trên cô, cự vật lần nữa vùi vào u cổ chật hẹp.

“ ừm...” Cô rên nhẹ, thân thể run rẩy, miệng huyết theo đó hút chặt lấy cự vật to lớn của anh.

“ Xiết chết anh, thật sự là tiểu dân đảng “ Anh nói xong, bàn tay to lớn xoa bóp vú nhỏ của cô, vuốt ve thường thức, lại cố ý ép người đè xuống để cự vật càng vùi sâu vào bên trong, dẫn tới miệng cô thở dốc rên nhẹ.

“ Anh cũng không muốn gọi em như vậy, ngoan, nói cho anh biết tên của em “

“ Ừ...ừm...” Cô nhắm mắt, tiếng hừ nhẹ bật ra, cự vật thô to nhét đầy cơ thể cô, căng trướng hết sức khó chịu, cô cắn môi không muốn nói tên mình cho anh biết.

“ Không nói? Tốt, cho em năm giây, lại không trả lời, anh sẽ giống như vừa rồi đem tiểu huyết này chơi cho rách “ Lời uy hiếp tà ác đưa ra, vẻ mặt anh nhàn nhã chờ đợi, kỳ thực trong lòng đang nhẫn nhịn sắp hỏng bét.

Anh hưởng thụ ngắm nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn vì sợ hãi hết trắng rồi xanh, từ tốn đếm, tới thời điểm miệng anh thốt ra năm, thân thể cô run run.

“ Ninh Tiểu Tiểu, em gọi Ninh Tiểu Tiểu “ Nói xong, cô lại cắn môi bày ra bộ dạng cực kỳ ủy khuất.

“ Ninh Tiểu Tiểu? Nho Nhỏ...” Anh trầm ngâm “ Ai đặt tên cho em? “ Anh thúc mạnh một cái nhắc nhở cô phải chú ý lời anh nói.

“ A “ Cô bé kêu lên sợ sệt, vẻ mặt lại lần nữa kinh hoàng, đành mím môi ngoan ngoãn trả lời “ Mẹ em đặt “

Tần Chí Xuyên cảm thấy cô bé dưới thân còn non nớt, cả về thể xác lẫn tinh thần, biểu hiện luôn trúc trắc, hẳn là mới vào nghề, phía dưới ra nhiều nước như vậy vẫn kêu đau, tuy không còn trinh, nhưng nhất định chưa làm quá hai ba lần, chưa trải qua vui sướng khi làm tình, nghĩ vậy lòng anh thật rất vui vẻ, ngoài miệng lại chế nhạo

“ Mẹ em đặt tên này rất chính xác, thì ra mẹ em biết được cả cơ thể này cái nào cũng nho nhỏ, ngực nho nhỏ, khe huyết nho nhỏ, còn đặt biệt vừa nhỏ vừa mềm, đàn ông chơi vào thích muốn chết “

“ Nói vậy “ Ninh Tiểu Tiểu khóc lớn “ Mẹ tôi mới không có ý này, anh là người xấu, anh là đồ khốn ...a a...a.ừm...”

10. Chương 10: Bí Thư Và Thư Ký Xài Chung Bạn Tình

Một cô bé vừa khóc vừa hé miệng rên rỉ, đó là khúc nhạc thúc tình hay nhất anh từng nghe, dù cô có ngoan ngoãn trả lời câu hỏi của anh, anh vẫn như cũ ‘ trừng phạt ‘ cô không chút thương tiếc, động tác thân thể ngày càng kịch liệt, thúc sâu vào khe huyết mềm mại, đầu anh vùi ở ngực cô, cắn mút đầu ngực ngọt ngào, anh bị cảm xúc tình dục lấn áp, chỉ biết điên cuồng thả trôi dục vọng của mình, trên cơ thể cô mặc sức rong ruổi, phụ nữ sinh ra trên đời vốn để đàn ông cười.

Tối đó Ninh Tiểu Tiểu bị anh ép buộc cả đêm, kêu rên đến khi sức lực cạn kiệt, anh bắn tinh đến lần thứ ba mới dừng lại, tiểu huyết bị phun đến tràn đầy. Chiếc hộp nhỏ bị ném trên giường, anh chưa hề chạm vào, quả nhiên đúng như lời anh nói - Có cần dùng tới hay không còn chưa biết.

Lúc này thư ký Đường Phong đã về tới đại viện, nơi ở của Tần Chí Xuyên, mở cửa, trực tiếp đi vào phòng bếp, trong đó có cô bảo mẫu trẻ tuổi đang ngồi nhặt rau, chuẩn bị làm cơm tối.

Lục Vi năm nay chỉ mới hai mươi tuổi, vừa tốt nghiệp trường dạy nghề, được ông chủ giới thiệu tới nhà Tần Chí Xuyên làm bảo mẫu, do tuổi trẻ lại xinh đẹp, không tới vài ngày Lục Vi đã bò lên giường Tần Chí Xuyên.

Lục Vi vừa quay đầu thấy Đường Phong trở về, mặt lập tức tươi cười nói “ Anh Đường, chú Tần cũng về rồi à? “

Đường Phong không trả lời, chỉ bước tới kéo Lục Vi dậy, cởi quần cô xuống, đặt cô lên bồn rửa chén, kéo quần xuống móc ra cự vật đang phồng lớn, trực tiếp xông thẳng vào hoa huyết.

“ A...ừm...” Lục Vi rên nhẹ “ Anh Đường...sao...gấp như vậy...em...cơm còn chưa nấu đâu ...”

“ Phạch phạch phạch “ Trả lời cô chỉ làm âm thanh cơ thể va chạm liên hồi, Đường Phong động tác vừa nhanh vừa mạnh, mỗi cú đâm đều đụng vào điểm nhạy cảm của cô.

Thân thể Lục Vi đã sớm được huấn luyện hết sức dâm dăng, đàn ông chưa chạm vào đã một mảnh lầy lội, cô lớn tiếng rên rỉ, miệng cũng có tiết tấu hòa theo đón lấy, để cự vật càng chọc sâu vào bên trong.

“ Còn nấu cái gì? Đêm này anh Tần không trở về “ Cảm nhận khoái cảm đang đánh úp lại, Đường Phong mới mở miệng trả lời, tay anh bắt đầu vói vào áo thun của Lục Vi, nắm lấy bầu ngực trắng nõn, động tác dưới thân vẫn không ngừng nghỉ.

Lục Vi mới hai mươi tuổi, phía dưới vừa mềm, vừa hẹp, đâm vào thật thích. Tần Chí Xuyên chỉ đùa bốn Lục Vi hai ba lần, lại rủ anh cùng chơi 3p, hai người bọn họ đều rất thích cặp mông tròn trịa của cô, đâm vào rất có cảm giác. Cho nên khi Tần Chí Xuyên ở nhà, sẽ để Lục Vi phục vụ anh, còn muốn thêm phần kích thích sẽ gọi Đường Xuyên chơi cùng.

Bất quá làm đến chức bí thư, cũng rất bận rộn, một tháng Tần Chí Xuyên chỉ ở nhà được mấy ngày, nhưng đối với bản tính phong lưu trời sinh của Tần Chí Xuyên, một cô gái có thể ở bên người anh quá ba tháng đã là đặc biệt sủng ái. Đường Phong một tay nắm cặp nhũ hoa to căng mọng, một tay nắm mông Lục Vi ra sức ra vào, trong đầu lại hiện lên dáng người gầy yếu, giống như cành liễu mỏng manh Ninh Tiểu Tiểu. Quan hệ của anh và Tần Chí Xuyên không phải chỉ là thư ký và bí thư, từ lúc còn để chỏm đã quen biết, cùng lớn lên trong đại viện, từ thiếu niên đã dặt nhau chơi đùa không biết bao nhiêu phụ nữ, anh tự nhận mất thẩm mỹ của mình và Tần Chí Xuyên cũng tương tự nhau.

Bất quá đây là lần đầu tiên anh đối với mắt nhìn của Tần Chí Xuyên có chút không đồng tình, Ninh Tiểu Tiểu trong mắt anh rất khó coi, không gọi lên chút dục vọng gì, khuôn mặt thì chẳng xinh đẹp, ốm yếu gầy nhom, ngực không có, mông không có, thật không rõ Tần Chí Xuyên coi trọng Tiểu Tiểu ở điểm nào. Rồi anh lại nhìn Lục Vi trước mặt, mông lớn, ngực lớn, bóp vào cũng rất sướng đã vậy còn rất biết cách phục vụ, nghĩ vậy anh liền đẩy nhanh tốc độ, lúc sắp phóng tinh, anh rút cự vật ra bắn tung tóe bên ngoài hoa huyết.

Lục vi quỳ xuống, há miệng đưa lưỡi liếm sạch tinh dịch còn sót lại trên cự vật mềm nhũn. Đường Phong khép mắt hưởng thụ sự chăm sóc chu đáo của cô.

“ Hừ...Cô bé kia học được một phần của em sẽ không gây ra sai lầm “

“ Ai vậy? “ Lục Vi cảnh giác hỏi.

“ Anh và chú Tần có người phụ nữ khác bên ngoài đúng không? “ Lục Vi hỏi, giọng nói ả chứa chút ghen tuông.

Đường Phong và Tần Chí Xuyên kém nhau năm tuổi, mới đầu gọi thân mật như Lục Vi có chút không quen, bất quá dần dần cũng thuận miệng. Chú và anh có lẽ do thân phận bí thư và thư ký nên có chút phân chia.

“ Không có “ Đường Phong đáp có lệ “ Ai có thể so được với em chứ, nếu có người phụ nữ khác, anh chạy tới tìm em làm gì?”

Tần Chí Xuyên sau một đêm phong lưu, tinh thần và thể xác đều thỏa mãn, mỉm cười rời đi. Ninh Tiểu Tiểu lại sinh tràng bệnh nặng, nóng sốt, rơi vào trạng thái mê sảng, làm Tư Liễu và A Cúc sợ tới thót tim, hai ngày sau, bệnh tình Tiểu Tiểu có chút khởi sắc, bất quá thân thể vẫn mềm yếu như cũ, Tư Liễu đành muốn người đến bệnh viện chăm sóc mẹ Tiểu Tiểu, để cô an tâm tĩnh dưỡng.

Tơ Liễu có chút buồn bực nói với A Cúc “ Bí thư Tần này cũng thật là, ép buộc cô bé đến nông nỗi này, Tiểu Tiểu dù sao cũng mới tiếp khách, thế nào chịu đựng được “

A Cúc lại nói “ Việc này nói lên Tiểu Tiểu thật có sức quyến rũ, đem thú tính đàn ông đều dẫn ra, em thấy tuy lâu rồi thị trưởng Cung không tới, nhưng bí thư Tần chắc chắn sẽ trở lại “

“ Thật như vậy? “ Tơ Liễu có chút nghi ngờ, nghĩ tới việc thị trưởng Cung sẽ quay lại tìm Tiểu Tiểu không biết lúc đó giải quyết thế nào.

“ Tuy nói như vậy, nhưng việc Tiểu Tiểu đã bồi bí thư Tần qua đêm phải giữ bí mật, em đừng quên đi dặn mấy đứa bên ngoài không được nói lung tung “

“ Em đã dặn từ sớm “ A Cúc nói tiếp “ May mắn ông chủ Tần chậm một bước so với thị trưởng Cung, dù sao màng đã phá, có bị ai khác chạm vào hay không chỉ có trời biết, đất biết, em và chị biết là đủ “

Đợi khi Ninh Tiểu Tiểu hết bệnh, Tơ Liễu cũng không để cô lộ mặt như trước, chỉ bắt cô ở yên trong phòng, mấy tiểu thư khác có ý kiến Tơ Liễu đều trả lời “ Nếu có bản lĩnh cũng đi bồi cái bí thư, thị trưởng gì đó, chị lập tức cho các em ngồi chơi, còn mỗi ngày chuẩn bị cơm nước đem tận nơi hầu hạ “ Chị Liễu đã nói như vậy các chị em khác tuy trong lòng bất mãn nhưng không nói thêm lời nào.

Hôm nay, cũng như mọi ngày, Tiểu Tiểu đang buồn chán đợi trong phòng xem ti vi, Tơ Liễu đẩy cửa tiến vào, nắm tay cô, vẻ mặt ôn hòa nói “ Tiểu Tiểu, chị chúc mừng em, vận may của em đến rồi, sau này đừng quên chị “

“ Chị Liễu, sao chị nói như vậy?” Vẻ mặt Tiểu Tiểu đầy sững sốt, không hiểu Tơ Liễu ám chỉ điều gì.

Tơ Liễu hé miệng cười “ Chị biết trong đầu em đang nghĩ cái gì, em đi nhanh lên, có người đang chờ ngoài cửa đó “

Nhìn nụ cười thần bí của chị, Ninh Tiểu Tiểu đột nhiên nghĩ tới một người, hai mắt lóe sáng.

“ Là ông chủ Cung đến sao?”

Không chờ Tơ Liễu trả lời, cô đã chạy ra ngoài ...

11. Chương 11: Làm Bảo Mẫu Ở Nhà Họ Cung

Ninh Tiểu Tiểu chạy thẳng ra ngoài cửa, nhìn thấy chiếc xe Audi màu đen đậu gần đó, cô còn đang chần chờ, chợt cửa xe mở ra, một người đàn ông trẻ tuổi bước xuống, Ninh Tiểu Tiểu chưa gặp qua người nọ, trong lòng không khỏi có chút thất vọng.

Trương Nghiên nhìn ra tâm tư của cô gái nhỏ, nở nụ cười nói với cô “ Tôi là Trương Nghiên, thư ký của ông chủ Cung, được lệnh đến đây đón em, nhanh lên xe thôi”

Nói xong anh mở cửa xe cho Tiểu Tiểu. Phía sau xe còn có một người con gái khoảng hai mươi mốt, hai mươi hai tuổi đang ngồi, tên là Văn Thanh, bạn gái của Trương Nghiên. Văn Thanh tính tình vui vẻ hoạt bát, không đợi Trương Nghiên giới thiệu đã nắm lấy tay Tiểu Tiểu nhiệt tình kết giao.

“ Em không muốn bị ghét bỏ, về sau phải gọi chị là chị nha, vậy Trương Nghiên nhà chị từ nay nhờ em chiếu cố nhiều hơn “ Văn Thanh tươi cười nói.

“ Chị Văn Thanh “ Tiểu Tiểu ngượng ngùng nói tiếp “ Chị đừng giấu cợt em, em làm sao có tư cách chiếu cố anh Trương Nghiên chứ “

Trương Nghiên lúc này quay đầu lại nói “ Tiểu Tiểu, em đừng nghe những lời nói nhảm của chị ấy, anh cũng không phải đứa trẻ ba tuổi, cần người khác trông non “

Tuy cùng Tiểu Tiểu nói chuyện, nhưng ánh mắt lại nhìn về phía Văn Thanh, có thể thấy được Trương Nghiên thật lòng yêu Văn Thanh. Văn Thanh bị anh nhìn chăm chú, hờn dỗi bĩu môi. Ninh Tiểu Tiểu hết

nhìn Văn Thanh, lại nhìn Trương Nghiê, cảm nhận được tình yêu ngọt ngào giữa hai người, trong lòng rất là hâm mộ.

Trương Nghiê chở Văn Thanh đi theo để cô giúp Tiểu Tiểu chọn vài bộ quần áo, dù sao để anh đi mua quần áo dùm cô bé thật bất tiện. Văn Thanh học ngành báo chí, bình thường ăn mặc cũng rất thời thượng, dạo một vòng đã lựa thật nhiều áo váy thích hợp cho Tiểu Tiểu. Tiểu Tiểu mặc thử từng bộ, Trương Nghiê đều gật đầu nói đẹp, mắt thẩm mỹ của Văn Thanh thật không sai. Sau khi mua quần áo xong Trương Nghiê chở Văn Thanh về lại trường, rồi mới đưa Tiểu Tiểu trở về đại viện thị uỷ.

Đại viện tập hợp nhiều toà nhà nhỏ cao ba tầng màu sắc đồng nhất, Trương Nghiê xách theo mấy túi quần áo vừa mua bước vào một khu nhà, cửa bên trong bật mở, đích thân Cung Chính tự mình ra đón.

Trương Nghiê để mấy túi xuống đất nói “ Ông chủ, tôi đã hoàn thành nhiệm vụ, đây là quần áo ngài nhờ mua cho Tiểu Tiểu, vậy tôi đi trước “

Cung Chính vỗ vỗ vai Trương Nghiê nói “ Phiền cậu quá “ Sau đó vẫy tay, bảo Trương Nghiê có thể ra về, rồi đóng cửa lại.

Xoay người, Cung Chính thấy Tiểu Tiểu còn chút sợ sệt đứng im một chỗ, hôm nay cô bé mặc một chiếc đầm trắng tinh, nhìn thật hoạt bát đáng yêu, giống như tiên nữ trên trời giáng xuống. Nhìn Tiểu Tiểu cũng nhìn Cung Chính, anh mặc bộ áo ngủ màu tối, mái tóc có chút tùy ý xoà trên trán, có vẻ trẻ tuổi anh tuấn. Cung Chính giờ ngón tay ý bảo Tiểu Tiểu đừng lên tiếng, rồi dắt cô vào phòng ngủ của anh.

Đóng cửa phòng, Cung Chính cười nói với cô “ Con anh đang ngủ, sợ đánh thức bọn họ “

“ Bọn họ?” Tiểu Tiểu kỳ quái hỏi, cô cho rằng anh chỉ có một đứa con.

“ Lại đây, để anh nhìn kỹ mặt em “ Cung Chính ngồi ở ghế sofa, đưa tay kéo Tiểu Tiểu lại gần, bàn tay yêu thương vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của cô “ Hình như gầy đi, nhưng vẫn xinh đẹp, nếu anh dắt em ra ngoài, khẳng định mọi người sẽ nói chúng ta là cha con, anh cũng muốn có một đứa con gái, đáng tiếc sinh ra hai thằng nhóc “

“ Em không giống con anh chút nào “ Tiểu Tiểu không đồng ý, ánh mắt trong suốt nhìn chằm chằm khuôn mặt anh tuấn của Cung Chính “ Anh trẻ tuổi như vậy, sao có thể làm ba em “

“ Chà, còn biết lấy lòng người khác nữa “ Cung Chính bật cười vui vẻ, ngón tay vuốt vuốt mũi nói “ Bất quá rất may mắn, em không phải con anh “

“ Vì sao?”

“ Tuy anh hi vọng sinh được một cô công chúa, nhưng lại không muốn em là con của anh, vừa rồi em nói anh còn trẻ, thật ra anh đã ba mươi sáu tuổi, so với em lớn hơn rất nhiều “

“ Ba mươi sáu cũng không lớn mà “ Nhìn Tiểu Tiểu nói, cô luôn cho rằng đàn ông ba mươi tuổi sẽ rất già, nhưng từ khi gặp Cung Chính, cô luôn cảm thấy đàn ông trên ba mươi chẳng già tí nào.

“ Miệng thế nào lại ngọt như vậy “ Cung Chính nở nụ cười từ tận đáy lòng, phảng phất ở trước mặt cô anh như trẻ đi mười tuổi, anh nói “ Em còn nói anh trẻ tuổi, thực tế Tùng Tùng còn lớn hơn em hai tuổi nha “

“ Tùng Tùng?”

“ Anh có hai đứa con trai, ngày mai em sẽ thấy mặt chúng nó, đứa lớn tên là Cung Đông, nữ danh Tùng Tùng, năm nay mười sáu tuổi, đứa thứ hai tên Cung Hạ, nữ danh Tuấn Tuấn, nhỏ hơn em một tuổi. Cảm thấy thế nào?” Thời điểm Cung Chính giới thiệu, phát hiện vẻ mặt Tiểu Tiểu có chút ảm đạm.

12. Chương 12: Cùng Nhau Tắm

Nhìn Tiểu Tiểu lo lắng hỏi “ Nếu bọn họ không thích em thì sao?”

Cung Chính sờ đầu cô nói “ Sẽ không. Thật lòng anh không muốn em ở lại nơi đó, cho nên tìm cách đưa em về đây, bất quá em cũng biết với thân phận của anh hiện giờ, mọi cử động luôn bị người khác nhìn chăm chăm, đành ủy khuất em một chút, trở thành bảo mẫu nhà anh, Cố Di tuổi tác cũng lớn, rất cần người giúp đỡ, vậy em có nguyện ý ở lại đây không?”

“ Nguyện ý “ Ninh Tiểu Tiểu gật đầu, nói tiếp “ Tuyệt đối không ủy khuất, em rất muốn hầu hạ anh, chỉ cần được ở bên cạnh thôi cũng được “

“ Bé ngoan “ Cung Chính vuốt tóc cô “ Mấy ngày qua có nhớ anh không?”

“ Dạ “ Ninh Tiểu Tiểu then thùng nói.

“ Nơi nào nhớ?”

Ninh Tiểu Tiểu chỉ vào vị trí trái tim nói “ Nơi này “

Cung Chính vừa cười, vừa ôm lấy cô đặt lên đùi mình nói “ Trước để anh ôm một chút, anh cũng rất nhớ Tiểu Tiểu “

“ Thế sao lại đón em về như vậy “ Ninh Tiểu Tiểu ôm lấy cổ Cung Chính, đầu nhỏ dụi dụi vào ngực anh, cô nhớ lại đêm đó bị Tần Chí Xuyên ép buộc, trong lòng tràn ngập khổ sở.

Cung Chính thở dài “ Thân bất do kỷ, công việc quá bận rộn, ngay cả nhà cũng không thể về “

Bất quá hiện tại ôm cô trong lòng, anh cảm thấy thỏa mãn, cô bé này về sau thuộc về anh, chỉ cần vừa nghĩ, dục vọng trong cơ thể liền trở nên phần chấn, cô bé như một loại thuốc trợ tim làm cả tinh thần và thể xác anh trầm tĩnh lại, bất quá có một bộ phận hưng phấn bừng bừng, bị cô đè lên, càng ngày càng khó nhịn.

Ninh Tiểu Tiểu cảm nhận được một cự vật cứng rắn chống lên hông mình, có chút kinh hoàng, lập tức nhảy ra khỏi đùi anh.

“ Sao vậy?” Nhìn bộ dạng sợ hãi của Tiểu Tiểu, Cung Chính nhíu mày hỏi.

“ Em sợ...” Về mặt cơ thể vì sợ, Tiểu Tiểu ấp úng.

“ Sợ cái gì?” Cung Chính vỗ tay, gọi cô đi lại.

Ninh Tiểu Tiểu chậm rãi bước lại gần anh, Cung Chính nắm tay cô kéo lại nói “ Nói cho anh biết. em sợ cái gì?”

“ Em sợ...” Ninh Tiểu Tiểu nhìn bộ phận ở giữa hai chân anh nói “ Cái vật kia...”

Cung Chính bật cười ôm lấy cô “ Có phải hôm đó anh làm em đau đúng không? Anh xin lỗi, anh biết em rất không thoải mái, cho nên anh đã cố kiềm chế không chạm vào em lần nữa, tha thứ cho anh nha, được không? Chờ em chậm rãi thích ứng, anh sẽ thật nhẹ nhàng, để em cảm nhận được vui vẻ khi làm chuyện đó “

Ninh Tiểu Tiểu ngẩng đầu nhìn Cung Chính, bị hơi thở mát lạnh của anh vây lấy, dần bình tĩnh lại, dù nghe có chút không hiểu, nhưng vẫn vui vẻ gật đầu.

“ Đi, chúng ta tắm rửa một chút “ Cung Chính ôm lấy cô đi vào phòng tắm, Ninh Tiểu Tiểu như một đứa trẻ vui mừng vào ngực anh, bị động nghe anh phân phó. Cung Chính buông cô ra, hết sức tự nhiên đem quần áo cởi ra. Tiểu Tiểu tâm tư đơn thuần, tay chân luống cuống đứng bên cạnh, nhìn đến quần áo trên người Cung Chính từng món thoát ra, mặt cô đỏ rực, không biết nên dời ánh mắt đi đâu.

Đem bản thân cởi sạch sẽ, Cung Chính bắt đầu xả nước bồn tắm. Năm nay anh đã ba mươi sáu tuổi, công việc luôn bận rộn nên cũng không có thời gian tập thể hình, cho nên cơ thể chẳng có chút cơ bắp, bất quá anh vẫn bảo dưỡng được vóc dáng cân đối trời sinh, trên da không có vết sẹo nào, thân hình cao lớn hoàn mỹ. Cung Chính còn cố tình ở trước mặt Tiểu Tiểu bày ra vật nam tính dũng mãnh, đang cực kỳ hưng phấn.

Tiểu Tiểu nhìn chăm chú cự vật phía trước, mặt đỏ như táo chín, tim đập ầm ầm muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

“ Thế nào lại nhìn chăm chăm như vậy, anh sẽ hiểu lầm đó “ Cung Chính nhéo mũi coi, trêu đùa nói.

“ Em không có nhìn chăm chăm “ Tiểu Tiểu xấu hổ cúi đầu.

“ Còn nói dối “ Cung Chính cười xoa đầu cô “ Nhìn thì nói nhìn, anh rất thích ánh mắt em đuổi theo anh “

“ Ừm “ Ninh Tiểu Tiểu nhìn anh thẹn thùng gật đầu.

Cung Chính nhéo nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Tiểu, phát hiện bản thân đối với cô bé này có chút nghiện, rất thích sờ nắn người cô, anh nói “ Bé ngoan, đến đây, anh giúp em cởi áo đi tắm “

Nói xong anh ngồi xổm xuống, cẩn thận giúp cô cởi đồ. Ninh Tiểu Tiểu ngoan ngoãn phối hợp, cúi đầu nhìn người đàn ông có thân phận tôn quý đang giúp cô cởi quần áo, trong lòng bỗng cảm thấy rất ấm áp, môi mấp máy, ngay cả cô còn chưa ý thức được mình muốn nói gì thì âm thanh đã bật ra khỏi miệng “ Ba “

Tiếng kêu tinh tế vang bên tai anh, Cung Chính sửng sốt, cho rằng bản thân nghe lầm, nên ngược đầu lên hỏi lại.

“ Em nói cái gì?”

Khóe môi cô cong lên, ánh mắt vui vẻ, sáng lấp lánh, nhìn anh lắc lắc đầu “ Cái gì cũng chưa nói “

Cơ thể trần trụi của Tiểu Tiểu bày ra trước mặt Cung Chính, trắng nõn nà như tuyết, chưa phát dục hoàn toàn, ngây ngô e ấp.

Cung Chính ôm cô bỏ vào trong bồn tắm, thân thể nho nhỏ rất nhanh bị vây trong bong bóng xà phòng, làm cô sinh ra ảo giác bản thân đang nằm trên bọt biển mềm mại, cực kỳ thoải mái, lại rất thích thú, dùng tay bắt lấy bong bóng, thổi thổi, rồi vui vẻ cười.

Mà Cung Chính đứng cánh đó không xa, nhìn cô hồn nhiên đùa nghịch bong bóng, rồi ngây thơ cười thành tiếng, cực long rục rịch căng cứng, tưởng đau kêu gào được giải thoát. Rốt cục thấy cô chơi đùa đủ lâu, anh bước qua, ngồi vào bồn tắm, đem cơ thể nhỏ bé ôm vào lòng.

“ Hi hi, thật vui “ Ninh Tiểu Tiểu nói, cánh tay tinh tế ôm lấy thắt lưng Cung Chính. Cung Chính hô hấp dồn dập, anh quỳ lên, đưa tay định kéo hai chân cô, không nghĩ tới Tiểu Tiểu bỗng nhiên đứng lên, chạy nhanh ra khỏi bồn tắm, nước văng tung tóe đầy mặt anh. Tiểu Tiểu cứ vậy lùi về phía sau, đến khi đụng phải góc tường, hai tay nắm chặt run rẩy, vẻ mặt tràn đầy sợ hãi.

“ Sao vậy, Tiểu Tiểu?” Trong lòng Cung Chính có chút nghi hoặc, nhìn bộ dáng cô giống như trải qua việc gì đó rất kinh hoàng.

“ Em sợ...” Lại là câu nói đó, kèm theo âm thanh run run.

Một ý nghĩ không hay xẹt qua đầu anh, Cung Chính nghiêm khắc hỏi “ Có phải khoảng thời gian anh rời đi, mấy người đó bắt em làm gì khác? “ Anh không muốn nói ra hai chữ tiếp khách, cảm thấy hai chữ ô uế đó sẽ làm bẩn tâm tư thuần khiết của cô.

“ Không có “ Tiểu Tiểu trả lời, tuy rằng cô ngây thơ hồn nhiên, nhưng cũng biết không nên đem chuyện Tần Chí Xuyên nói ra.

Cung Chính bước tới, ôm lấy cô nói “ Vậy sợ cái gì, em sợ anh sao? “

Ninh Tiểu Tiểu vội vàng ôm lại anh, liên tục lắc đầu.

Cung Chính lần nữa ôm cô vào trong bồn tắm, dịu dàng nói “ Đừng sợ, anh sẽ không làm em bị thương. Tiểu Tiểu, để anh nếm thử môi em có được không? Chờ phía dưới thật ẩm ướt, chúng ta mới làm, như vậy em sẽ không đau “

Lời của anh, Tiểu Tiểu nghe câu hiểu câu không, nhưng trong đầu dường như có âm thanh vang lên, không ngừng nói người đàn ông trước mặt rất tốt, sẽ không bao giờ hại cô, cứ yên tâm giao bản thân cho anh, anh và Tần Chí Xuyên không giống nhau.

Cung Chính dựa lưng vào bồn tắm lớn, thân thể chìm trong nước, Tiểu Tiểu ngồi lên người Cung Chính, hai chân tách ra ôm lấy lưng anh, hai tay anh đặt lên cặp mông nho nhỏ của cô vuốt ve xoa nắn. Khuôn

mặt Tiểu Tiểu đỏ hồng, giơ tay ôm lấy cổ anh, khom người, hai luồng ngực rung động đồng đưa, tràn ngập dự hoặc rủ xuống trước mắt anh.

Tiểu Tiểu ngượng ngùng nắm một bên ngực, dang tới trước miệng Cung Chính, anh im lặng nhướn mày chờ cô nói. Tiểu Tiểu có chút chần chừ, sau đó ngoan ngoãn nói “ Chứ, ném thử viên anh đào của Tiểu Tiểu xem ngon không?”

“ Tốt “ Cung Chính đáp lời, há miệng ngậm lấy, lè lưỡi liếm mát, hai tay còn không quên xoa bóp cặp mông căng mềm của cô.

Hai khóa anh đào nhỏ bé rất nhanh dừng đứng, bị nước bọt lau qua lấp lánh, ướt át, một cảm xúc vui sướng dâng tràn khắp người, cô mở miệng rên rỉ.

“ Ừm...ừm ...a....a...”

“ Thoải mái sao?” Anh dùng đầu lưỡi liếm quanh đỉnh anh đào.

“ Ừm...thoải mái...ừm...”

Tiểu Tiểu thật sự rất thoải mái, tuy cô không biết đây là tư vị tình dục, nhưng cô muốn anh cứ vậy liếm mình, thậm chí cắn mát lấy nó, mỗi lần như vậy như có một dòng điện chạy qua người cô tê dại, vui sướng. Cung Chính đang đặc biệt lấy lòng cô, tận tình phục vụ, chỉ một lát nữa thôi, cô sẽ dùng cái miệng nhỏ phía dưới bao vây cắn mát, an ủi cự vật đang trưởng đau của anh.

Bởi vì khe huyết của cô dán lên ngực anh, nên anh có thể cảm nhận miệng huyết đang tiết ra mật dịch nóng nóng, lồi vào âm đạo đã ẩm ướt đang mời gọi anh .

13. Chương 13: Lần Đầu Tiên Cao Trào

Ninh Tiểu Tiểu không biết từ lúc nào hai người đổi tư thế cho nhau, cả người cô chìm trong nước, mà Cung Chính đang áp trên người mình, tham lam cắn mát hai khoả anh đào trước ngực, chân cô kẹp chặt lấy hông anh, nhẹ nhàng cọ sát. Cung Chính đưa tay lần xuống khe huyết non nớt, dùng ngón tay cắm vào âm đạo ẩm ướt, thấy cô đã được chuẩn bị khá tốt, anh liền cầm lấy cự vật sưng to tách ra hai cánh hoa e ấp, chậm rãi tiến vào.

“ Đau...đau...” Cả người Tiểu Tiểu cứng ngắc, khe huyết thít lại bài xích cự vật xâm nhập.

“ Vật nhỏ, thật chặt, em muốn xiết chết anh sao “ Cung Chính thở dốc, nhẹ giọng an ủi cô “ Đừng sợ, em xem, em hoàn toàn có thể chứa được anh, chỉ cần thả lỏng một chút, rất nhanh sẽ không đau...”

Cung Chính đặc biệt nhẫn nại, dùng lời nói dịu dàng dụ dỗ cô, anh đem cự vật từng chút một thâm nhập vào u cổ nhỏ hẹp.

“ A...ừm...” Tiểu Tiểu rên nhẹ, chỉ cảm thấy dưới thân chậm rãi bị nhét đầy, thẳng đến khi hai người kết hợp chặt chẽ không một khe hở .

Cung Chính cúi người hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của Tiểu Tiểu, đưa đầu lưỡi vào bên trong khoang miệng, bắt lấy cái lưỡi thơm tho của cô cùng nhau chơi đùa.

“ Còn đau không “ Anh thấp giọng thì thầm.

Ninh Tiểu Tiểu lắc đầu, rồi nói “ Nhưng mà...anh có thể lấy ra được không, em, em khó chịu “

Cung Chính nhìn cô nở nụ cười nói “ Tốt, anh lấy ra ngoài “

Nói xong, anh nhẹ nhàng đem cơn thịnh rút ra, chậm rãi từng chút, từng chút một, tư vị thật tuyệt vời.

“ Ừm...đau...” Âm thanh Tiểu Tiểu rất nhỏ, giống như trong đau đớn còn xen lẫn cảm giác rung động kỳ lạ mà cô chưa phát hiện.

“ Thả lỏng, thả lỏng, đừng cắn chặt anh như vậy “ Giọng điệu anh có phần thông thả. Mắt anh chăm chú quan sát chỗ kết hợp của hai người, xem thử cái động nhỏ xíu phía dưới làm thế nào chất chứa được anh.

“ Ừm...Ừm...” Không biết cảm giác đau đớn đã biến mất từ lúc nào, Tiểu Tiểu cảm thấy trong người tràn ngập khoái cảm, bất giác hé miệng rên nhẹ, hai chân càng giang rộng, nâng mông nghênh đón anh tiến vào.

Cung Chính sớm nhìn thấy biến hoá trên người cô, vào thời điểm cự vật vừa rút ra ngoài, anh đột nhiên dùng lực đâm thẳng vào bên trong.

“ A...” Khoái cảm đồng thời ập đến, hai người hét lên sung sướng.

“ Bảo bối, thoải mái không?” Động tác anh chậm lại, cố ý muốn đùa bỡn cô.

“ Ừm...ừ ...” Tiểu Tiểu lớn tiếng rên rỉ, cố nâng mông lên đón lấy cự vật to lớn của anh, có chút lúng túng nói “ Thật kỳ lạ...em không đau nữa...bây giờ...lại muốn “

“ Muốn cái gì?” Nhìn khuôn mặt vì xấu hổ mà đỏ bừng của cô, anh trêu ghẹo “ Có phải hay không muốn anh nhanh lên một chút “

“ Ừm...a.a....a..” Như mong muốn của cô, Cung Chính đẩy nhanh động tác, Tiểu Tiểu liên tục rên rỉ, cả người ngập trong khoái cảm dày đặc, thì ra làm tình mang lại cảm giác tuyệt vời như vậy.

Cung Chính không một chút cố kỵ, đem dục vọng hoàn toàn phóng thích, cự vật hung hăng đâm vào tiểu huyết non mềm, do cơ thể hai người chìm trong nước, cự vật mãnh liệt ma sát khe thịt, bọt nước sinh ra ngày càng nhiều bốc lên trên mặt nước, tách tách nhẹ nhàng vỡ ra hoà với tiếng thân thể phạch phạch va chạm. Cơ thể Tiểu Tiểu liên tục đong đưa, còn có hai trái đào nhỏ trước ngực không ngừng nảy lên, phá lệ mê người, anh dùng lực thúc mạnh vào bên trong, quy đầu phồng lớn rồi phun ra tinh dịch trắng đục, phút chốc hai người đều đạt tới cao trào. Đây là lần đầu tiên Tiểu Tiểu biết được tư vị của cao trào, cũng do người đàn ông tên Cung Chính cho cô.

Cả người Tiểu Tiểu xụi lơ, dựa vào lòng anh, Cung Chính dùng khăn lau sạch nước cho cô, rồi ôm cô đặt lên giường lớn. Lúc này tiểu huyết đều là tinh dịch của anh, ướt nhẹp trơn trượt, anh liền cầm lấy côn thịt cứng rắn của mình chọc thẳng vào trong, điên cuồng luật động.

Đêm đó Cung Chính có chút mất khống chế, cứ nhiên làm đến bốn lần, thẳng tới nửa đêm mới dừng lại, cùng ôm nhau ngủ ...

14. Chương 14: Sáng Sớm

Sáng sớm ngày hôm sau, Tiểu Tiểu còn đang đắm chìm trong mộng đẹp, thân thể người đàn ông nằm cạnh đã sắp lại, hai tay Cung Chính mò lên xoa nắn cặp ngực căng tròn đàn hồi, hạ thể rất nhanh tìm được khe huyết, thúc mạnh, từ phía sau xông thẳng vào trong.

“ Ừm...” Tiểu Tiểu đang nhắm mắt ngủ bỗng rên một tiếng, thân thể mềm yếu, chưa biết bản thân đang bị xâm nhập, nhưng tiểu huyết vẫn phản ứng theo bản năng co rút hút chặt cự vật, làm anh hưng phấn dị thường.

Cung Chính cũng không đè nén dục vọng của mình, mãnh liệt va chạm, cự vật nhanh chóng đâm vào u cốc chật hẹp, ra sức tàn phá, ma sát khe thịt mềm mại chảy ra thật nhiều mật dịch.

“ Phạch phạch phạch “ vang lên bên tai hai người, so với sự yên tĩnh xung quanh, âm thanh phá lệ rất lớn, vừa kích thích vừa thỏa mãn giác quan, mông nhỏ bị anh đụng vào đong đưa liên hồi. Ninh Tiểu Tiểu bị khoái cảm đánh úp mà tỉnh lại, ý thức tuy còn chút mơ hồ, nhưng đôi môi nhỏ nhắn đã bật ra tiếng rên rỉ từ lúc nào, phản ứng thân thể luôn thành thật nhất.

“ Tỉnh? “

“ Ừm..ừm...”

Cung Chính rút cự vật ướt đầm ra, nói với cô “ Đến, lên phía trên người anh “

Tiểu Tiểu mệt mỏi giang hai tay nhỏ, Cung Chính ôm thân thể bé bỏng của cô đặt lên người mình, để đầu cô dựa vào lồng ngực rộng lớn của anh, dịu dàng nói “ Xin lỗi đã đánh thức em, em ngủ thêm một chút đi “

Anh đem hai chân cô mở ra, thúc mạnh côn thịt vào khe huyết ướt sũng, hai tay ôm eo cô điên cuồng luật động, cặp mông tuyết trắng trên người anh không ngừng lên xuống. Hai tay cô ôm cổ anh, khuôn mặt nhỏ nhắn tựa trên ngực anh, mắt từ từ khép lại đi vào giấc mộng mặc cho đôi môi vẫn hé ra thở dốc rên rĩ.

Nửa tiếng sau, anh thoải mái bất tỉnh trong cơ thể cô, đứng dậy rửa soạn rồi giường, trước khi đi cúi xuống hôn cô một cái, Tiểu Tiểu ừ ừ đáp lại, rất nhanh lại ngủ say. Cung Chính lười biếng duỗi duỗi thắt lưng, thỏa mãn than nhẹ cảm giác thân thể giống như vừa được bổ sung năng lượng, sức sống tràn trề. Buổi sáng trải qua nửa giờ hoan ái, còn trong mơ màng lên cao trào, Tiểu Tiểu thân thể càng vô lực, trực tiếp ngủ một giấc tới gần trưa.

Thời điểm tỉnh lại, Tiểu Tiểu nhìn lên đồng hồ trên tường, cô bỗng chốc nhảy dựng, ảo não gãi đầu, đã mười giờ rồi, làm gì có bảo mẫu nào ngủ tới giờ này. Cô vội vã chạy vào phòng tắm thay quần áo, trong lòng lo lắng, không biết người Cổ Di, người phụ nữ duy nhất trong nhà họ Cung tính tình thế nào. Lúc này thư ký Trương Nghiên đang cùng bạn gái Văn Thanh đi xem nhà, cuối cùng Trương Nghiên chọn được một căn nhà nhỏ gồm hai phòng ngủ, gần trung tâm thành phố, giao thông thuận tiện, lại khá yên tĩnh.

Văn Thanh quan sát căn nhà có chút hâm mộ nói “ Nhà này rất được, vị trí còn thuận tiện, so với nơi chúng ta đang ở tốt hơn nhiều, Tiểu Tiểu nhỏ như vậy cư nhiên gặp được vận may lớn, được ông chủ Cung đối với em ấy tốt như vậy, không những cho mấy chục vạn để mẹ Tiểu Tiểu phẫu thuật, còn đi tìm nhà, muốn luôn người chăm sóc cho mẹ em ấy “

“ Việc này có gì để hâm mộ “ Trương Nghiên ôm vai Văn Thanh cười nói “ Ông chủ đối với em ấy đúng là rất tốt, nhưng chuyện này có thể kéo dài được bao lâu, lãnh đạo đều là người thất thường, ngày nào đó bỗng nhiên thay đổi khẩu vị, lúc đó em ấy sẽ trở thành người đáng thương “

“ Hừ, anh nói thật nhiều “ Văn Thanh vừa xoa bóp mặt Trương Nghiên vừa nói.

Trương Nghiên nhìn khuôn mặt trắng hồng của cô, trong lòng rục rịch, ôm lấy cô ấn lên tường.

“ Muốn làm gì hả, ông chủ kêu anh đi xem nhà, anh đây là lấy việc công...”

“ Anh lấy việc công lo việc riêng thì thế nào ” Trương Nghiên đem quần áo Văn Thanh thoát ra, cúi đầu hôn lên cặp ngực đầy đặn, mút lấy đầu ngực no đủ, thì thầm “ Anh mới không học ngài ấy, anh chỉ cần mình em, cả đời liền yêu duy nhất mình em, cũng chỉ làm tình với một mình em “

Ninh Tiểu Tiểu nhẹ nhàng mở cửa, nhìn thấy một người phụ nữ trung niên khoảng năm mươi tuổi đang đứng trước cửa phòng, mặt không khỏi đỏ bừng, trái tim đập bực bực, như học sinh tiểu học làm sai bị thầy giáo bắt được, cô vội vã đi ra, nhỏ giọng gọi một tiếng “ Cổ Di “

“ Dậy rồi? “ Trên mặt Cổ Di không có biểu cảm gì, giọng điệu nhàn nhạt. Cổ Di biết Cung Chính năm nay mới ba mươi sáu tuổi, lại độc thân, tự nhiên bên người không thiếu phụ nữ, bất quá chỉ để thỏa mãn dục vọng bản thân, Cổ Di cũng có thể lý giải. Nhưng bà không hiểu vì sao Cung Chính lại tìm một cô bé nhỏ như vậy, phải biết rằng ngài ấy chưa dẫn ai về nhà, cô bé này là trường hợp duy nhất. Mới mười bốn tuổi, còn chưa phát dục, lại làm cái nghề này, muốn để người khác không xem thường cũng rất khó.

“ Con tên Tiểu Tiểu, anh...chú Cung nói về sau để con đi theo cô phụ việc “ Tiểu Tiểu thấp giọng nói.

“ Thị trưởng Cung có nói với tôi, cô đi theo tôi, tôi sẽ chỉ dẫn cho cô “ Cổ Di mang theo Tiểu Tiểu lên lầu hai, phòng đầu tiên là của Cung Đông, phòng thứ hai là của Cung Hạ, còn phòng thứ ba về sau là phòng ngủ của cô. Làm bảo mẫu nhà ở nhà họ Cung khá là nhàn nhã, đa số thời gian bọn họ thường xuyên ở ngoài, công việc chính của Tiểu Tiểu là dọn dẹp phòng Cung Chính, Cung Đông, Cung Hạ.

Trương Nghiên gọi điện về nói, hôm nay Cung Chính không về ăn trưa, nên Tiểu Tiểu cùng Cổ Di chỉ làm chút gì đơn giản ăn qua loa. Đến bốn giờ chiều, Tiểu Tiểu lại cùng Cổ Di tập bật chuẩn bị cơm chiều. Tiểu Tiểu cũng nghe nói Cổ Di đã làm ở nhà họ Cung rất nhiều năm, nhưng tính tình bà hình như quá mức nghiêm khắc, mỗi lần hai người ở chung, Tiểu Tiểu luôn tìm cách trò chuyện với bà, nhưng ngược lại Cổ Di

chỉ nhàn nhạt đáp lại hai ba câu liền đem vấn đề kết thúc, để Tiểu Tiểu chỉ biết há miệng đứng nhìn. Bất quá phải công nhận tài nghệ nấu ăn của bà rất cao siêu, khó trách có thể ở lại nhà họ Cung nhiều năm như vậy.

Ninh Tiểu Tiểu bước vào bếp định hỗ trợ, Cổ Di chỉ liếc cô một cái rồi nói “ Cô ăn mặc như vậy, tôi cũng không dám làm phiền “

Ninh Tiểu Tiểu cúi đầu nhìn bộ áo váy màu trắng do chị Văn Thanh chọn giúp, cô đành chạy nhanh về phòng thay bộ đồ cũ, sao đó giúp bà nhặt rau. Cổ Di nhìn sơ qua rửa rau cô nhặt nói “ Chỉ cần chọn phần rau tươi non, hơi héo một chút cũng phải bỏ, nhà này không giống những nhà bình thường khác, nếu mọi người ăn gặp vấn đề gì, chúng ta cũng không gánh nổi trách nhiệm “

“ Dạ biết “ Ninh Tiểu Tiểu nhặt lại lần nữa, cô sinh ra trong gia đình nghèo khó, giờ phải ngồi vớt đi thức ăn, cảm thấy rất đau lòng, bất quá nhà họ Cung đã có quy định, cô buộc phải tuân theo.

Cổ Di vốn nhìn Tiểu Tiểu không vừa mắt, nhưng thấy dáng vẻ khúm núm, vâng lời, cũng không có tật xấu gì, nên giọng điệu dần có chút ôn hòa. Hai vị thiếu gia nhà họ Cung tan học về nhà liền trốn trong phòng mình.

Lát sau Cung Chính cũng trở về, anh đi thẳng vào bếp, Cổ Di lúc này đã đi gọi hai vị thiếu gia xuống ăn cơm. Cung Chính thấy mình Tiểu Tiểu trong bếp liền sáp lại ôm cô từ phía sau, Tiểu Tiểu cảm nhận được dưới thân anh biến hóa chóng lên người mình, hai má không khỏi đỏ lên.

“ Em vất vả rồi, có nhớ anh không? “ Nói ra cũng thật kỳ quái, một người đàn ông từng trải ba mươi sáu tuổi như anh, lại giống như lần đầu biết yêu.

“ Dạ “ Tiểu Tiểu gật gật đầu.

Cung Chính thừa dịp Tiểu Tiểu quay đầu hôn một cái thật mạnh lên mặt cô “ Em là thuốc kích thích của anh, Tiểu Tiểu, chỉ cần nhìn thấy em, nó lập tức cương...”

Nghe tiếng bước chân, biết là Cổ Di trở lại, hai người lập tức tách ra, Cung Chính vẻ mặt nghiêm túc giống như chưa hề phát sinh chuyện gì đi ra khỏi phòng bếp.

15. Chương 15: Đông Kiều Ngạo Hạ Dị Dàng

Ninh Tiểu Tiểu bưng canh đi vào phòng ăn, đã thấy Cung Chính ngồi ở ghế gia chủ, ánh mắt hai người chạm nhau, tuy không nói lời nào, nhưng trong lòng đều rõ ràng ý tứ của nhau.

Lúc này một người vụt chạy qua, trong phòng ăn nhiều thêm một thiếu niên cao gầy, hai mắt mở to, nhìn chằm chằm Tiểu Tiểu, rồi quay qua hỏi Cung Chính

“ Cô ấy là khách nhà chúng ta sao?”

Trong đầu Tiểu Tiểu cũng đoán được đây là đứa con thứ hai của Cung Chính gọi là Cung Hạ, nhìn vẻ mặt Cung Hạ, Tiểu Tiểu rất muốn cười, tuyệt không nghĩ tới Cung Hạ lại có bộ dáng này. Thiếu niên mười ba tuổi đều có chút dáng dấp muốn trưởng thành, còn Cung Hạ không giống vậy, sinh ra trong gia đình tốt, ăn uống đầy đủ, lẽ ra Cung Hạ phải phát dục rất tốt mới đúng, đằng này vóc người cậu chỉ cao hơn cô chút xíu, nhưng bởi vì thật gầy, nên nhìn như sào trúc. Nhưng bù lại khuôn mặt hoàn hảo, môi hồng răng trắng, ánh mắt to đen sáng chói như ánh sao trên trời, khỏe môi luôn treo nụ cười dịu dàng như gió xuân.

Cung Chính nói “ Không phải khách, con đi gọi anh hai xuống đi, một lát ba sẽ giới thiệu, bảo nó nhanh một chút, dạo này càng lúc càng ra dáng thiếu gia, hay muốn người ba này đích thân lên mời sao?”

“ Dạ, con đi liền “ Cung Hạ trả lời, nhưng cũng không bước đi, chỉ mỉm cười nhìn chằm chằm Tiểu Tiểu, cô bị Cung Hạ nhìn đến ngượng ngùng, đành cúi đầu thấp xuống xem chân mình.

Vào một cái, thiếu niên cao gầy đã không thấy tăm hơi

“ Lại đây ngồi “ Cung Chính bảo Tiểu Tiểu ngồi kế bên anh.

Tiểu Tiểu phát hiện vẻ mặt Cổ Di có chút thay đổi, biết đó không phải vị trí mình có thể ngồi vào, nên chỉ bước tới cầm giúp cơm trong tay bà, bày biện lên bàn. Cung Chính nhìn hành động của cô càng thêm yêu thương, đứa nhỏ này không chỉ ngoan ngoãn còn đặc biệt hiểu chuyện, thật biết làm người khác đau lòng.

“ Anh, ăn cơm “ Cung Hạ gõ gõ cửa phòng, thấy bên trong không đáp lại, liền đẩy cửa đi vào, đúng như hần đoán, Cung Đông đang ngồi trên giường đọc truyện tranh, nhìn thấy hần không được mời mà vào, Cung Đông nhú mày nói “ Không phải anh đã từng nói, anh chưa cho phép không được vào sao?”

Cung Hạ bỏ ngoài tai lời cảm ràm của Cung Đông, mở miệng nói “ Ba nói nếu anh không xuống, ông ấy sẽ đích thân lên mời anh, phải nhanh nha, còn nữa, nhà chúng ta có khách, một cô gái nhu thuận, mau xuống xem đi “ Nói xong Cung Hạ chạy như bay xuống dưới.

Cung Hạ ngồi xuống chỗ của mình, vài phút sau vẫn chưa thấy bóng dáng Cung Đông, sắc mặt Cung Chính càng khó coi, Tiểu Tiểu rất thắc mắc không biết Cung Đông là người như thế nào, Cổ Di đi gọi một lần, Cung Hạ lại đi một chuyến, kết quả hần vẫn chậm chạp chưa xuất hiện. Không khí trên bàn cơm có chút căng thẳng, lúc này Cổ Di nói “ Tôi đi gọi Tiểu Đông, chắc do việc học nặng quá, tối qua chưa ngủ, nên giờ ngủ quên “

“ Đúng đó “ Cung Hạ nói giúp “ Lúc con đi lên anh ấy còn đang ngủ, con phải gọi dậy “

Thì ra là một người chăm học, Tiểu Tiểu nghĩ vậy, không khỏi cực kỳ hâm mộ. Bất quá Cổ Di còn chưa kịp động, thì một bóng dáng cao lớn đã đi vào.

Tiểu Tiểu tò mò nhìn về phía thiếu niên, bỗng chốc kinh diễm, Cung Đông vóc người cao gầy, gần bằng Cung Chính, dáng dấp hai người rất tương tự, nhưng ngũ quan của Cung Đông còn đẹp và tinh xảo hơn cả ba mình, có điều khí chất trên người Cung Đông lạnh tựa như băng. Cô nhìn về phía Cung Đông phút chốc rung mình, hơn nữa từ khi tiến vào hần cũng chưa nhìn đến cô, giống như cô không hề tồn tại, Cung Đông chỉ lên tiếng chào “ Cổ Di “, thậm chí ngay cả Cung Chính cũng chẳng thèm nhìn.

Cung Chính có lẽ đã quá quen thuộc với thái độ của đứa con, nên trước khi ăn cơm hướng hai đứa con giới thiệu sơ qua về Tiểu Tiểu “ Tùng Tùng, Tuấn Tuấn, đây là Ninh Tiểu Tiểu, về sau sẽ ở lại nhà chúng ta, giúp đỡ Cổ Di. Tiểu Tiểu, đây là Cung Đông, còn đây là Cung Hạ “

Ninh Tiểu Tiểu nhìn về phía Cung Đông mỉm cười lên tiếng “ Chào cậu “ nhưng đáp lại cô là cái đầu tóc đen của Cung Đông đang cúi xuống nhìn điện thoại. Nụ cười Tiểu Tiểu cứng đờ trên môi, vẫn là Cung Hạ tốt bụng lên tiếng “ Chào bạn “ giải vây cho cô, khuôn mặt cậu cười thật tươi còn lộ ra cả hàm răng trắng bóng, Tiểu Tiểu quay sang Cung Hạ, tươi cười đáp lại, xấu hổ vừa rồi phút chốc tan biến.

Tiểu Tiểu bưng bát cơm đặt trước mặt Cung Đông, lúc này hần mới ngược lên liếc nhìn cô một cái, Tiểu Tiểu dường như nghe được tiếng hừ lạnh ghét bỏ từ miệng hần bật ra, hần gơ tay đem bát cơm hất ra, âm thanh “ keng “ một tiếng, kèm theo giọng điệu nhàn nhạt

“ Tôi không ăn cơm “

Tiểu Tiểu lúng túng không biết làm sao, đưa mắt nhìn Cung Chính cầu cứu. Cung Chính nhìn cô nhẹ nhàng nói “ Mặc kệ nó, cứ lấy cơm cho mình rồi ngồi xuống ăn đi”

“ Mình muốn ăn cơm “ Cung Hạ gơ tay, nhìn Tiểu Tiểu, còn tha thiết lập lại “ Mình muốn cơm “

16. Chương 16: Phía Dưới Của Em Rất Rộng

“ Vậy, bát này cho cậu “ Ninh Tiểu Tiểu mỉm cười, giọng nói thật nhẹ nhàng, tựa như gió xuân thổi qua, định đặt đến trước mặt Cung Hạ, đã nghe Cổ Di kể bên nhỏ giọng nhắc nhở “ Nhiều quá “

Ninh Tiểu Tiểu nhìn xuống chén cơm, một thiếu niên đang ở độ tuổi phát dục lẽ ra sức ăn phải rất lớn, thế nào Cổ Di lại nói quá nhiều.

Tiểu Tiểu đang phân vân, thì Cung Hạ đã lên tiếng “ Bớt lại một nửa “

Tiểu Tiểu nhìn Cung Hạ rồi lại nhìn Cổ Di, thấy ánh mắt bà như muốn nói, tin tôi chưa, Tiểu Tiểu đành đem bát cơm bớt lại phân nửa, nhưng lúc này lại nghe Cung Hạ nói tiếp

“ Lại bớt thêm phân nửa “

“ Cái gì? Còn muốn giảm thêm một nửa?”

Cung Hạ gật gật đầu, Tiểu Tiểu đành gạt đi nửa lượng cơm, trong bát chỉ còn một chút, rốt cục cô cũng hiểu rõ vì sao Cung Hạ phát dục chậm như vậy. Ninh Tiểu Tiểu chuẩn bị đầu vào đó, vừa định ngồi xuống ăn cơm, liền thấy Cổ Di đem một bát cơm đầy đặt trước mặt Cung Đông...nhưng hắn cũng không đẩy ra như vừa rồi, mà ngẩng đầu nhìn Cổ Di cười một cái nói “ Cảm ơn “

Trong lòng Tiểu Tiểu cảm thấy có chút chua xót, lại nghe giọng nói tán thưởng của Cung Chính vang lên “ Hôm nay thịt nướng rất ngon “ Dứt lời còn gấp một khối bỏ vào chén của cô.

Hai má Tiểu Tiểu hơi đỏ, cúi đầu nhẹ giọng đáp “ Cảm ơn chú Cung “

Cổ Di nói vào “ Thịt nướng hôm nay do Tiểu Tiểu làm “

“ Hả? Thật không? “ Cung Chính quay đầu nhìn cô, đôi mắt kinh ngạc xem lần khen ngợi nói “ Đây là thịt nướng ngon nhất chú từng ăn qua “

“ Cũng không có gì đặc biệt, mọi người thích ăn là tốt rồi “ Tiểu Tiểu thẹn thùng nói.

“ Tùng Tùng, con cũng ném thử đi “ Cung Chính nhìn đứa con lớn nói.

Tiểu Tiểu cảm giác được Cung Chính luôn cực kỳ nhân nhượng Cung Đông, nhưng Cung Đông giống như chẳng quan tâm dù ba mình có nói hay làm gì, để tránh cho Cung Chính xấu mặt, Tiểu Tiểu gấp một khối bỏ vào chén Cung Đông, liền bị ánh mắt sáng bén lạnh nhạt của hắn liếc nhìn “ Không mượn cô xem vào việc của người khác “ Nói xong còn gấp khối thịt vứt ra

Về mặt Tiểu Tiểu túng quần đỏ bồng, Cung Chính nghiêm khắc quát “ Cung Đông “

Cung Đông chỉ bình thản nhìn ba mình nói “ Con tối bây giờ chưa từng ăn thức ăn dính nước miếng người khác, thật mất vệ sinh “

Nhìn về mặt Cung Chính đỏ bừng vì tức giận, Tiểu Tiểu vội vàng giải thích “ Chú Cung, con không sao mà, Cung Đông nói rất đúng, là lỗi của con “

Lúc này Cung Hạ lặng lẽ đem chén cơm đưa tới trước mặt cô chờ đợi , Tiểu Tiểu khó hiểu “ Hả? “ một cái.

Cung Hạ hất hất cằm mình về phía chén cơm nói “ Mình cũng muốn ném thử thịt nướng cậu làm “

Tiểu Tiểu cắn môi trong lòng ảm áp, gấp hai miếng vào chén cậu.

Cổ Di nói với Cung Hạ “ Chẳng phải bình thường con rất ghét ăn thịt sao “

Cung Hạ mỉm cười vui vẻ nói “ Tại thơm quá, nên con muốn thử “ Nói xong Cung Hạ bỏ miếng thịt vào miệng nhai, sau đó hai mắt sáng rực, về mặt ngạc nhiên nói “ Ăn thật ngon, lần đầu tiên mình ăn ngon như vậy, cảm ơn nhé, chị nhỏ “

Mà lúc này, Tần Chí Xuyên cùng Đường Phong đang ngồi ở ghế sofa trong phòng khách xem tin tức, nhà của Tần Chí Xuyên cũng ba tầng, chung một đại viện với nhà Cung Chính bất quá trừ bỏ năm mới bước qua chào hỏi, bình thường ít khi lui tới.

Lục Vi chuẩn bị cơm xong, liền mang trà và bánh lên phòng khách, dù sao Tần Chí Xuyên là người tùy hứng, ít khi ngồi vào bàn cơm, Lục Vi bê đĩa bánh bao nhỏ đặt trước mặt Tần Chí Xuyên nói “ Chú Tần, chú ném thử bánh bao sữa con mới vừa học được trên ti vi “

Tần Chí Xuyên cúi đầu nhìn mấy cái bánh bao, trắng mịn, non mềm, hai mắt anh bỗng chốc sáng rực, thật giống cặp ngực của cô bé đó, nhỏ nhỏ, mềm mại, chỉ muốn cắn một cái, rất là mê người. Nhớ đến Tiểu Tiểu, hạ thân anh lại hung hăng bành trướng.

“ Ăn bánh bao nhỏ làm gì, phải ăn bánh bao lớn trước đã “ Nói xong Tần Chí Xuyên nắm tay Lục Vi kéo qua, đưa tay kéo áo Lục Vi lên, không ngờ cô không mặc áo ngực, rất nhanh bầu ngực đầy đặn căng tròn lộ ra, anh bóp bóp mấy cái, nhận xét “ Vi Vi, vú của em rất mềm, nhưng lớn quá “

Lục Vi chưa nghe ra ý tứ trong lời nói của anh, đã bị Tần Chí Xuyên đẩy lên sô pha, để hai tay cô chống lên lưng ghế, hai chân quỳ xuống mông vểnh lên, Tần Chí Xuyên kéo quần Lục Vi, phát hiện cô cũng không mặc quần trong, xem ra cô nhóc này đã âm mưu từ sớm.

Tần Chí Xuyên cởi quần xuống, cầm cự vật căng cứng thúc mạnh vào miệng huyết ẩm ướt.

“ A...chú Tần...thật dũng mãnh...Vi Vi rất thích...a...Vi Vi muốn chú Tần ...”

Trong đầu Tần Chí Xuyên đều là bóng dáng cặp bánh bao nhỏ nhỏ đung đưa, máu nóng xông lên, anh nắm lấy phần mông đầy đặn của Lục Vi, mãnh liệt luật động. Mà thư ký Đường Phong ngồi kế bên, hai chân bắt chéo thưởng thức khúc phim AV.

“ A...a...nhanh quá...a...a “ Bầu ngực của Lục Vi không ngừng rung lắc, nảy lên liên hồi, mông cô nâng lên, nghênh đón cự vật thúc vào

Đâm vào, rút ra vài cái, đột nhiên Tần Chí Xuyên dừng động tác lại, đem côn thịt ướt sũng còn đang cứng rắn lấy ra, khinh thường nói “ Thế nào lại rộng như vậy, chơi vào nửa điểm cảm giác cũng không có “ Dứt lời anh đi thẳng vào phòng tắm

“ A..a..chú Tần...” Lục Vi đang chìm trong khoái cảm, bất chợt tiểu huyết trống rỗng, còn chưa kịp bắt mẫn đã nghe lời Tần Chí Xuyên thốt ra, đàn ông sợ nhất bị phụ nữ nói mình nhỏ, phụ nữ sợ nhất bị đàn ông nói mình rộng, xưa nay Lục Vi luôn tự tin vào vóc dáng và khuôn mặt của mình, hơn nữa cô mới hai mươi tuổi, nhưng lần này đã bị câu nói Tần Chí Xuyên đả kích rất lớn.

“ Anh Đường...” Lục Vi khóc rống lên, nhào vào lồng ngực Đường Phong, ủy khuất nói “ Có phải về sau chú Tần sẽ không chạm vào em nữa?”

Đường Phong cũng không biết hôm nay Tần Chí Xuyên ăn trúng cái gì, Lục Vi so với mấy cô gái khác còn khít chặt hơn, cho nên anh và Tần Chí Xuyên mới để cô bên người làm bạn giường.

Đoán không ra ý nghĩ trong đầu thằng bạn thân, Đường Phong chỉ có thể nói vài câu an ủi Lục Vi “ Đừng nghe lời anh ấy, chắc tâm trạng anh ấy không tốt, nếu của em mà rộng, vậy phụ nữ trên đời đều phải đâm đầu đi chết hết thôi “

Lục Vi đem thân thể trần trụi cọ cọ lên người Đường Phong, hy vọng anh ai ủi luôn cơ thể trống trải của mình, nhưng Đường Phong đã bị hành động của Tần Chí Xuyên đem dục vọng dập tắt hoàn toàn, lúc này Tần Chí Xuyên ăn mặc chỉnh tề từ phòng tắm bước ra, làm động tác tay ngoắc ngoắc.

Đường Phong hỏi “ Giờ còn đi đâu?”

Tần Chí Xuyên nhàn nhạt đáp “ Hoa Đô “

Đường Phong chợt hừ một cái, anh rốt cục biết trong đầu Tần Chí Xuyên đang nghĩ cái gì, chính là cô bé đó, anh cho rằng Tần Chí Xuyên chỉ nhất thời tìm cảm giác mới lạ, không nghĩ tới...trên người cô bé có cái gì? sao có thể thắng được Lục Vi? Tuy rất không phục nhưng anh cũng nhanh chân chạy theo Tần Chí Xuyên ...

17. Chương 17

Nhìn thấy Tần Chí Xuyên mang theo thư ký Đường Phong đi vào câu lạc bộ Hoa Đô, Tơ Liễu vừa mừng vừa sợ, quả nhiên mình đoán đúng, Tần Chí Xuyên có thể ghé lại đây.

Tơ Liễu tươi cười bước về phía Tần Chí Xuyên, gọi người nhanh chóng mời ngài vào phòng hạng sang ngồi đợi, sau đó quay qua thư ký Đường Phong vui mừng nói “ Không biết ngọn gió nào đem ông chủ Tần tới đây? Ở chỗ của tôi mới kiếm được mấy cô gái” Đang muốn giới thiệu kỹ càng, liền bị giọng nói Đường Phong cắt ngang.

“ Thế cô nghĩ là ngọn gió nào thổi ngài ấy tới đây? Dĩ nhiên là ngọn gió nho nhỏ, chị Liễu à, hôm nay sao chị chậm hiểu như vậy?”

“ Ngọn gió nho nhỏ” Tơ Liễu khó hiểu lặp lại.

“ Còn không nhanh đi gọi Ninh Tiểu Tiểu tới bởi ông chủ Tần, cô bé này quả thực có sức hút, nếu chị chịu khó bồi dưỡng sau này sẽ thành cây hái ra tiền nha “

Về mặt Tơ Liễu cứng ngắt, cô tuyệt đối không ngờ lần này tới đây Tần Chí Xuyên còn gọi đích danh Tiểu Tiểu đòi người, không phải ông chủ Tần nổi tiếng phong lưu, thay phụ nữ như thay áo sao? Đường Phong nhìn về do dự trên mặt Tơ Liễu, không khỏi lên tiếng thúc giục cô đi gọi người.

“ Còn đứng ngây người làm gì, đi nhanh lên, nếu làm chậm trễ ông chủ Tần chị tự gánh chịu lửa giận của ngài ấy “

Đáy lòng âm thầm than thở, Tơ Liễu áp ứng giải thích “ Ông chủ Đường...Ninh Tiểu Tiểu...cô ấy...đi rồi...”

“ Đi rồi?” Đường Phong nhún mày, kinh ngạc hỏi lại.

Tơ Liễu gật đầu liên tục nói “ Lần trước ông chủ Tần rời đi không bao lâu, cô bé ấy cũng xin nghỉ, cậu thấy đó bộ dáng em ấy đâu giống mấy tiểu thư ở đây, tuổi cô bé thật sự quá nhỏ, xem như khai vị nhấm nháp vài ngụm thì được, chứ lâu dài sẽ ngán, còn các cô gái ở chỗ này của tôi đều được lựa chọn lý lưỡng, hay tôi an bày vài cô cho ông chủ Tần lựa chọn?”

Tần Chí Xuyên được dẫn tới căn phòng lần trước, anh đứng im quan sát một vòng, bày biện vẫn như cũ không chút thay đổi, xem ra muốn để phòng này giành riêng cho anh.

Sau khi vào phòng tắm thay bộ đồ ngủ cho dễ hành sự, Tần Chí Xuyên bước lại phía giường ngồi xuống, bỗng nhìn thấy một sợi tóc, không dài không ngắn, màu đen pha chút nâu nhàn nhạt, anh giơ tay nhẹ nhàng vuốt ve, trong đầu nhớ lại mái tóc nhạt màu của Tiểu Tiểu, có lẽ do lần trước rơi lại, vừa nghĩ tới Tiểu Tiểu, anh lại nhớ tư vị mất hồn khi vùi vào u cốc chật hẹp của cô, hạ thân rực rạch phồng lớn, trương căng đau nhức, anh đưa mắt nhìn chăm chú về phía cửa, chờ đợi thịt tươi dâng tận miệng.

Lúc này cánh cửa mở ra, Đường Phong đi vào, nhìn thấy sắc mặt không vui của Tần Chí Xuyên liền nói “ Cô bé Ninh Tiểu Tiểu không còn làm ở Hoa Đô nữa, Tơ Liễu cũng chẳng lưu lại tài liệu gì của cô ta, cho nên không biết đi tìm chỗ nào. Tơ Liễu có an bày mấy cô gái, đang đợi ở ngoài “

Ngón tay Tần Chí Xuyên buông lỏng, sợi tóc rớt xuống, anh vẫy vẫy tay, có chút tùy ý “ Cứ cho vào đi, chúng ta cùng chơi “

Ý tứ hết sức rõ ràng muốn Đường Phong cùng nhập cuộc, Đường Phong vui vẻ đồng ý, đã mấy ngày rồi anh chưa đụng vào đàn bà nha. Tần Chí Xuyên chọn một cô gái trẻ xinh đẹp nhất trong đám người lưu lại bởi hai người bọn anh. Chờ cô gái nhỏ từ phòng tắm đi ra, Tần Chí Xuyên bước lại sờ soạng mấy cái, lại có chút mất hứng đi vào nhà tắm, bảo Đường Phong cứ chơi đùa trước.

Lát sau Tần Chí Xuyên trở ra, an vị trên ghế sofa nhìn hai người trước mặt đang quần quít, Đường Phong phát hiện cảm xúc của bạn mình đang cực kỳ không tốt, liền để cô gái đi khiêu khích Tần Chí Xuyên.

Cô gái hết sức thành thực bò lại gần Tần Chí Xuyên, dùng miệng vừa kéo vừa cắn đem quần anh thoát xuống, lộ ra vật nam tính mềm nhũn nằm yên bên trong, cô gái quay đầu hỏi ý Đường Phong, đợi Đường Phong gật gật liền há miệng ngậm lấy, sử dụng tất cả kỹ xảo đã học được mút mát trêu chọc, qua một hồi vẫn không chút động tĩnh, Tần Chí Xuyên giơ chân đá cô một cái rồi đứng dậy đi vào phòng tắm.

Bên nhà họ Cung, sau khi kết thúc buổi tối, Tiểu Tiểu nhận được ám hiệu của Cung Chính, bảo cô chờ lát nữa ghé qua phòng ngủ của anh, quan hệ giữa anh và Tiểu Tiểu anh không giấu Cổ Di, nhưng trước mắt không muốn để cho Cung Đông, Cung Hạ biết, nên việc Cổ Di để Tiểu Tiểu ngủ ở lầu hai anh cũng rất tán thành.

Ninh Tiểu Tiểu trở về phòng rất nhanh đi tắm rửa chuẩn bị, mặc trên người một chiếc váy công chúa màu vàng xoay qua xoay lại ngắm thử trước gương, đem đầu tóc chải chuốt gọn gàng, đang muốn đi ra chợt nghe tiếng gõ cửa, cô cho rằng Cung Chính đợi không kịp nên lên đây tìm, hớn hỏ nhảy nhót mở cửa.

“Cung Hạ” Tiểu Tiểu kinh ngạc thốt lên.

Cung Hạ bước vào phòng, xoay đầu ngắm nhìn Tiểu Tiểu từ trên xuống dưới rồi “Oa” một tiếng, hai mắt loé sáng nói

“Chị nhỏ thật xinh đẹp”

Ninh Tiểu Tiểu xấu hổ hỏi “Cung Hạ, cậu có việc gì sao?”

Cung Hạ lắc đầu “Không có việc gì, mà chị nhỏ sao lại mặc đồ đẹp vào giờ này, hay muốn đi đâu?”

“À? Tôi...tôi có đi đâu đâu” Ninh Tiểu Tiểu vội vàng trả lời, có chút chột dạ, hai má bỗng nhiên đỏ lên, ấp úng nói “Tôi...tôi chỉ thử coi cái váy này mặc vừa hay không”

“Thật vừa, còn rất đẹp mắt, nhìn chị nhỏ giống như công chúa vậy” Cung Hạ không tiếc lời khen.

“Cậu...” Tiểu Tiểu định hỏi Cung Hạ xem có việc gì không, chợt nhớ mình mới hỏi rồi nên không biết làm sao.

“Chị nhỏ cứ gọi Tuấn Tuấn đi” Cung Hạ vui vẻ đề nghị.

“Tôi gọi cậu là Tiểu Hạ thôi” Tuấn Tuấn, gọi thân mật như vậy cô thật sự kêu không ra.

Cũng được “Cung Hạ gật đầu nói tiếp “Chị nhỏ ở đây thật tốt quá, rốt cục có người chơi với tôi”

Lúc này Tiểu Tiểu mới nhìn thấy bộ cờ nhảy trong tay cậu, vừa nói xong Cung Hạ đã cởi giày leo lên giường, đem bàn cờ lấy ra, Tiểu Tiểu gần như không theo kịp hành động nhanh chóng của cậu thanh niên trước mặt, ngây người đứng nhìn.

18. Chương 18-1: Bị Thư Ký Nhìn Thấy (1)

Cung Hạ thấy Tiểu Tiểu vẫn đứng ngây người, liền vỗ vỗ vào chỗ ngồi đối diện nói “Ngồi đi” Giọng nói vô cùng tự nhiên, tựa như căn phòng này vốn là của cậu.

“Chị nhỏ, chị biết chơi cờ nhảy mà đúng không?” Dứt lời đôi mắt to đen còn chớp chớp thật tội nghiệp. Ninh Tiểu Tiểu sao nỡ mở miệng từ chối đành gật đầu.

Cung Hạ lập tức tươi cười rạng rỡ, còn ngây ngô nói “Tốt quá, mỗi lần tôi tìm anh hai chơi cờ, anh ấy đều mắng tôi trẻ con, về sau mỗi lần muốn chơi cờ tôi tìm chị được không?”

Nhìn khuôn mặt đáng yêu của Cung Hạ, Tiểu Tiểu cảm giác dù cậu có đưa ra yêu cầu gì ai cũng sẽ không đành lòng cự tuyệt, bất quá cô có chút đồng tình với Cung Đông, trò cờ nhảy này thật trẻ con. Hai người chơi cờ hồi lâu, Tiểu Tiểu phát hiện Cung Hạ đặc biệt thông minh, cậu đi một bước tính năm bước, đem cục diện cô bày sẵn đánh cho tan tác. Tiểu Tiểu ngồi thẳng dậy, vắt cằm trí óc, bày mưu tính kế đối phó, trò chơi phút chốc trở nên kịch tính. Có điều thế trận luôn nghiêng về phía Cung Hạ, mặc cho Tiểu Tiểu vận dụng từng tế bào não, nghĩ tới đầu ong ong nhức nhối, cả người đầy mồ hôi, Cung Hạ cũng không thúc giục cô, nhàn nhã chờ cô suy tính, với cá tính trẻ con, rất nhanh Tiểu Tiểu đem chuyện Cung Chính đang đợi mình vứt đi nơi nào.

Hai người chơi tới ván thứ hai, cửa phòng bật mở, Cung Chính bước vào, nhìn tới tình cảnh trong phòng, anh thoáng sững sốt. Tiểu Tiểu thấy Cung Chính đi vào, đem cờ trên tay bỏ xuống, có chút chột dạ quan sát sắc mặt anh. Cung Hạ ngẩng đầu nhìn thấy ba mình liền lên tiếng chào.

“ Ba, sao ba lên đây?” Sau đó lại nghiêm giọng bắt bẻ “ Ba vào phòng mà không gõ cửa! Chị nhỏ dù sao cũng là con gái mà “

Cung Chính mỉm cười liếc nhìn Tiểu Tiểu một cái, tiếp đó còn hùa theo Cung Hạ nhận sai “ Ba xin lỗi, tại trước đó trong nhà toàn con trai, nên ba quen như vậy rồi “

“ Không sao đâu chú Cung, vừa rồi tiểu Hạ tìm cháu chơi cờ nhảy nên...” Ninh Tiểu Tiểu nhẹ giọng giải thích.

“ À, tốt lắm, chơi cờ nhảy giúp khai phá trí óc nha “ Trong lòng Cung Chính nghĩ một đằng, miệng nói một nẻo, dứt lời, cự vật cứng rắn trong quần còn phối hợp nhúc nhích mấy cái như muốn nhắc nhở chủ nhân của nó, nó đang cực kỳ đói khát, anh thở dài thườn thượt, trách sao đợi hoài không thấy Tiểu Tiểu xuống, thì ra bị con trai bảo bối của mình giành đi.

“ Ba tìm chị nhỏ có việc gì?” Cung Hạ thắc mắc, cậu nhớ ba rất ít khi vào phòng hai anh em cậu.

“ Hả, à không có chuyện gì quan trọng, chỉ định lên hỏi Tiểu Tiểu xem có thiếu cái gì không thôi “ Miệng nói như vậy, nhưng trong lòng Cung Chính đã đem thằng nhóc này mắng chửi một hơi. Cung Chính đưa đôi mắt khẩn cầu chăm chú nhìn Tiểu Tiểu, mong cô nhanh chóng thoát ra đi tìm anh.

Tiểu Tiểu hiểu ý gật đầu “ Cảm ơn chú Cung quan tâm, cháu không thiếu cái gì cả”

Cung Chính ừ nhẹ đáp lời, nói thêm mấy câu rồi đi xuống lầu. Cung Hạ liền nhắc nhở Tiểu Tiểu đến lượt của cô, vốn tưởng rằng chỉ chơi thêm chút nữa, ai ngờ Cung Hạ càng đánh càng hăng tới tận khuya, cuối cùng mi mắt dần sụp xuống, cô lăn ra ngủ lúc nào hay Cung Hạ rời đi lúc nào cô đều không biết.

Sáng sớm trên bàn cơm, Tiểu Tiểu hướng ánh mắt xin lỗi nhìn về phía Cung Chính, anh gật đầu đáp lại, gọi mọi người nhanh đi dùng cơm. Cung Hạ lúc này bỗng đưa ra đề nghị.

“ Ba, không bằng ba nhận chị nhỏ làm con gái nuôi đi, chẳng phải lúc nào ba mơ ước mình có một đứa con gái sao? “

Nghe lời Cung Hạ, Cổ Di thoáng kinh ngạc, dù sao bà cũng biết quan hệ mờ ám giữa hai người này, trong khi đó Cung Đông khuôn mặt lạnh lùng liếc nhìn em trai một cái.

19. Chương 18-2: Bị Thư Ký Nhìn Thấy (2)

Ái ngờ Cung Chính hào hứng đồng ý với đề nghị của Cung Hạ.

“ Vẫn là Tuấn Tuấn hiểu ý ba nhất, trong lòng ba đã có chủ ý này từ lâu, không biết Tiểu Tiểu có đồng ý nhận người ba nuôi này không? “

Tiểu Tiểu còn chút chần chờ “ Cháu đương nhiên nguyện ý, có điều cảm thấy bản thân mình không xứng...”

“ Thị trưởng Cung, chuyện này nên suy nghĩ cẩn thận “ Cổ Di mở miệng xen vào.

Cung Chính khoát tay, giọng kiên quyết “ Không cần phải suy xét làm gì, nhanh lại đây, để cha nuôi ôm một cái, cuối cùng tôi cũng có con gái ”Hai tay Cung Chính giang ra hướng về phía Tiểu Tiểu, cô dẫn do một chút sau đó liền nhào vào lòng anh. Cung Chính bế cô đặt lên đùi mình, Tiểu Tiểu rất nhanh cảm nhận được một cây gậy cứng rắn đang chống lên người mình

“ Nhanh gọi một tiếng cha nuôi “

“ Cha nuôi “ Giọng nói ngọt ngào vang lên, Tiểu Tiểu then thưng cúi đầu.

“Chị nhỏ, từ bây giờ chị là chị nhỏ của em, về sau anh hai của em cũng là anh hai của chị, nhanh gọi anh hai đi” Cung Hạ vui vẻ nói.

Tiểu Tiểu sợ sệt ngược nhìn Cung Đông, thiếu niên đang cúi đầu tập trung dùng bữa, phảng phất mọi thứ diễn ra xung quanh không có sự liên hệ tới mình, toàn thân đều tỏa ra hơi thở băng lãnh, không cho phép ai lại gần.

Tiểu Tiểu cắn môi, nhẹ nhàng nói “Anh...”

Cung Đông đột nhiên bật dậy, ánh mắt lạnh tanh liếc nhìn cô “Cô muốn nhận ai làm ba nuôi tôi không có quyền lên tiếng, nhưng đừng lôi tôi vào” Nói xong Cung Đông đi thẳng lên lầu.

Cung Đông cùng Cung Hạ đều đi học, Tiểu Tiểu đang thu dọn bàn ăn, bỗng nghe Cung Chính gọi “Con tới phòng ba nuôi một chút”

Tiểu Tiểu lén nhìn Cổ Di một chút, rồi ngoan ngoãn đi theo Cung Chính vào phòng ngủ của anh. Vừa vào phòng, Cung Chính liền vội vàng đem quần áo Tiểu Tiểu cởi sạch, cô bất ngờ trước động tác đột ngột của anh, không khỏi kêu lên

“Ba nuôi...”

“Bé ngoan, nhanh lên, anh không có thời gian, em ráng chịu một chút, tối anh bồi thường” Dứt lời, anh để cô quỳ úp sấp hai tay chống lên giường, vênh mông lên, Tiểu Tiểu biết anh vội vã đi làm nên tận lực chiều theo mọi yêu cầu của anh. Anh dùng bàn tay thô ráp vuốt ve cặp mông mềm mại của cô nói.

“Cả ngày hôm qua vừa hợp vừa nghỉ tới em, phía dưới căng cứng đau nhức, vốn định buổi tối tìm em...ai ngờ lại gặp thằng nhóc Tuấn Tuấn...em có biết buổi tối hôm qua anh thế nào không, cả đêm đều cứng ngắt...” Nói xong anh dùng lực, đem dục vọng phồng lớn thúc vào u cổ chật hẹp.

“Á..Tiểu Tiểu, em xiết anh thật chặt” Cung Chính thở hổn hển, cự vật đột ngột đâm vào khe huyết mịn màng, do chưa được chuẩn bị, âm đạo có chút khô ráo, bị cưỡng ép xông mạnh vào trong nên cô hơi đau, bất quá thật kích thích, thân thể vì hưng phấn bỗng chốc run lẩy bẩy, miệng hé ra rên rỉ.

“Đau...ừm...a...”

“Ng Sloan, rất nhanh sẽ tốt thôi” Cung Chính dịu dàng an ủi, cự vật nhè nhẹ ma sát lên tường thịt, mật dịch rất nhanh liền chảy ra, lỏng vào dần trở nên trơn trượt thông thuận.

“Tiểu Tiểu, em thật mãn cảm, mới một chút đã ướt tới như vậy...”

Vừa thốt ra lời gợi tình, vừa mãnh liệt luật động, dục vọng bị kiềm nén cả ngày hôm qua rốt cục đã được phát tiết, so với quá khứ có phần thô lỗ gấp gáp. Vì để Tiểu Tiểu nhanh chóng thích ứng, anh đưa tay nắm lấy ngực cô không ngừng xoa nắn, chỉ đâm vài cái, đã cảm thấy cực kỳ sung sướng, bên trong thật mềm, âm đạo chật hẹp gắt gao bao chặt lấy cự vật to lớn chèn ép khít khao, mật dịch trong suốt liên tục tuôn ra.

“A...ừm...a...a...”

Âm thanh rên rỉ dễ nghe liên tiếp vang lên, làm Cung Chính vô cùng hưng phấn, động tác càng mạnh bạo, thúc cự vật vui thật sâu vào bên trong. Lúc này Trương Nghiên tới đón Cung Chính đi làm, như thường lệ anh đi thẳng đến cửa phòng ngủ Cung Chính gõ nhẹ, không thấy trả lời, liền đẩy cửa bước vô, nhìn cảnh tượng trước mắt anh há hốc mồm. Trong phòng là âm thanh rên rỉ và tiếng thở dốc dồn dập, pha lẫn mùi vị hoan ái gay mũi, người đàn ông cao lớn từ phía sau dùng cây gậy thịt sẫm màu, mạnh mẽ thúc vào khe huyết đỏ hồng, cô bé nhỏ nhắn vênh mông đón nhận cự vật đụng vào, miệng tràn ra âm thanh nỉ non say mê, cặp ngực nhỏ trắng nõn tung lên liên hồi, rõ nét tựa như đang coi một thước phim AV chất lượng cao.

Trương Nghiên hoàn hồn vội đem cửa khép lại, chạy nhanh ra ngoài. Anh đứng dựa vào tường, cố gắng ổn định lại hô hấp, nhưng hình ảnh kiều diễm ướt át cứ chiếu đi chiếu lại trong đầu không cách nào xóa bỏ, anh không biết tại sao lại nhớ rõ từng chi tiết tới vậy, chuyện này đối với thư ký như anh cũng không mới lạ gì, bởi thị trưởng Cung luôn tin tưởng và chẳng chút dè chừng gì đối với anh. Có lẽ do tương phản quá lớn, nó khắc sâu vào thị giác người xem, làm người ta trở nên kích động, cô bé mới mười bốn tuổi, nhỏ như vậy, còn người đàn ông tất cả đều to lớn...Trương Nghiên nhắm mắt, hình ảnh Tiểu Tiểu trần truồng bị thị trưởng Cung từ phía sau hung hăng đâm vào rút ra liên hồi sức sống động hiện lên...

20. Chương 19: Sói Xám Tần Đích Thân Ra Tay

Mười lăm phút sau, Cung Chính đem cự vật thúc mạnh vào sâu trong u cổ ẩm ướt, rót đầy tinh dịch nóng rực vào tử cung của cô.

Cung Chính giúp Tiểu Tiểu mặc lại quần áo, âu yếm nói “ Phải tới tối mới có thể về nhà, thật muốn trốn việc, đây là lần đầu tiên anh luyến tiếc rời nhà đến vậy, em tiễn anh ra cửa đi, sau đó trở về tắm rửa “

Nghe lời nói của Cung Chính, đáy lòng Tiểu Tiểu tràn đầy ngọt ngào, cô cảm thấy bản thân thật may mắn, vì đã gặp được anh. Nhìn nét mặt tỏa sáng và nụ cười vui vẻ của Cung Chính, Trương Nghiên nhận thấy tâm tình ông chủ mình ngày càng tốt, chẳng lẽ Ninh Tiểu Tiểu thật sự có ma lực lớn đến vậy?

Tiểu Tiểu thấy Trương Nghiên có chút xấu hổ, cúi đầu chào một tiếng “ Anh Trương “

Trương Nghiên nhớ lại tình cảm kiêu diễm lúc nãy có chút mất tự nhiên gật đầu đáp lại, bước nhanh tới trước mở cửa xe cho Cung Chính.

“ Ba nuôi, nhớ về sớm nha “ Tiểu Tiểu đứng ở cửa vẫy vẫy tay tạm biệt Cung Chính.

Ninh Tiểu Tiểu nhìn theo chiếc xe chạy đi khuất dạng mới xoay người vào nhà. Đúng lúc này một chiếc ô tô đậu gần đó, bỗng nhiên cửa sổ kéo xuống, lộ ra khuôn mặt anh tuấn rạng ngời của Tần Chí Xuyên, ánh mắt anh chăm chú dán vào thân hình nhỏ bé vừa biến mất sau cánh cửa lớn.

“ Tiểu Phong, tôi không có nhìn lầm chứ? “ Tần Chí Xuyên liếc nhìn Đường Phong hỏi.

Đường Phong hừ một cái, tiếp lời “ Đi mòn gót giày tìm không thấy, đến khi gặp được chẳng tốn chút công lao “

Ninh Tiểu Tiểu vào trong, đã thấy Cổ Di đang đứng đợi, nhìn cô một cái rồi đi thẳng vào phòng bếp, vốn Tiểu Tiểu muốn đi tắm rửa thay đồ, nhưng ngẫm lại, làm vậy rất không phải, đành lật đật chạy theo bà.

“ Cổ Di, cứ để đó cho con “ Cô cầm lấy bao tay, chuẩn bị dọn dẹp.

Cổ Di lại lạnh nhạt mở lời “ Tôi nào dám sai bảo cô, biết đâu sau này cô thành bà chủ của cái nhà này thì sao “

Về mặt Tiểu Tiểu đỏ bừng, nhỏ giọng phân bua “ Sao đi lại nói vậy, mẹ con từ nhỏ đã dạy con phải biết kính già yêu trẻ, con chưa bao giờ xem đi là người ngoài “

“ Nếu cô đã nói vậy, tôi sẽ thắng thắng luôn, Tiểu Đông và Tuấn Tuấn bây giờ phải có mặt ở trường, còn thị trưởng Cung có thời điểm đột xuất đi làm rất sớm, cho nên đúng sáu giờ phải chuẩn bị xong bữa sáng, cô tốt nhất năm giờ rưỡi phải rời giường, do hôm nay là ngày đầu nên tôi bỏ qua, bắt quá sau này chú ý một chút “

“ Con biết rồi, ngày mai con nhất định thức dậy đúng giờ “ Tiểu Tiểu vừa nói vừa nhanh nhẹn lau dọn.

“ Còn nữa..tuy chuyện này tôi không có tư cách xen vào, nhưng vì hai đứa nhỏ tôi phải nói, về sau chuyện của cô và thị trưởng Cung phải biết kiêng dè, chừng mực, đừng để bọn họ nhìn thấy “

Khuôn mặt Tiểu Tiểu cứng đờ, rất nhanh lấy lại tinh thần đáp “ Con sẽ cẩn thận “

Lúc này chuông cửa vang lên, Cổ Di liền đi ra ngoài, lát sau Tiểu Tiểu nghe văng vẳng âm thanh trò chuyện từ phòng khách vọng ra. Tần Chí Xuyên an vị trên ghế sofa, cả người thoải mái dựa vào lưng ghế, giọng nói ôn hòa tiếp chuyện với Cổ Di, ánh mắt lóe sáng liếc nhìn về phía thân thể gầy yếu từ phòng bếp đi ra.

Tiểu Tiểu giật bắn người khi nhìn thấy Tần Chí Xuyên trong phòng khách, sợ hãi nói với Cổ Di “ Con...con đi lên lầu dọn dẹp “ Cô rất muốn chạy nhanh, trốn khỏi Tần Chí Xuyên.

“ Đợi chút “ Tần Chí Xuyên mở miệng, âm thanh trầm thấp vang lên “ Cổ Di, đây là bảo mẫu mới thuê được sao? “

“ Đúng vậy “ Cổ Di không biết mục đích chuyến viếng thăm của Tần Chí Xuyên, bởi hai nhà hiem khi tiếp xúc, nhưng mỗi dịp lễ tết bí thư Tần cũng tặng không ít quà cho bà, nên ấn tượng đối với Tần Chí Xuyên rất tốt.

Cổ Di vẫy tay gọi Tiểu Tiểu lại gần giới thiệu “ Tiểu Tiểu, lại đây chào bí thư Tần đi “

Tiểu Tiểu cực kỳ miễn cưỡng bước tới, cúi đầu ấp úng “ Cổ Di...”

Cổ Di cũng không phát hiện sự khác thường của cô, tiếp tục nói “ Bí thư Tần là hàng xóm với nhà chúng ta “

Ninh Tiểu Tiểu kinh ngạc ngẩng đầu, cô biết ông chủ Tần cũng là viên chức chính phủ, nhưng không ngờ hẳn lại là bí thư, hơn nữa còn ở chung một đại viện. Tần Chí Xuyên nhìn Tiểu Tiểu một chút, rồi nói ra mục đích chuyến viếng thăm.

“ Cổ Di, tôi sớm nghe nói nhà cô có một bảo mẫu mới tới, làm thịt nướng đặc biệt ngon, Dục Dục nghe được Cung Hạ nói vậy, cũng la hét đòi ăn cho bằng được, tôi không cách nào khuyên giải, nên đành mặt dày qua đây hỏi mượn cô bé này một chút, không biết Cổ Di có đồng ý? “

Cổ Di cũng thật buồn bực, loại chuyện này sao lại lan truyền ra ngoài, bất quá nghe tới tên Dục Dục, đó không phải là Lý Dục cháu bên ngoại của bí thư Tần, và là bạn thân của Tuấn Tuấn nhà này sao.

“ Ai da, việc này có đáng gì đâu, ngài thích cứ gọi Tiểu Tiểu qua nấu thử, không sao đâu “ Cổ Di quay qua nhìn Tiểu Tiểu nói “ Tiểu Tiểu mau đi theo bí thư Tần coi ngài cần gì thì làm theo, biết chưa “

“ Cám ơn Cổ Di nhiều “ Tần Chí Xuyên đứng lên, khách sáo nói.

“ Không có gì, không có gì “

“ Cổ Di, con...” Tiểu Tiểu vô cùng sốt ruột, suy nghĩ nát óc cũng không tìm được lý do từ chối.

“ Còn đứng đó làm gì? Đi nhanh lên “ Cổ Di nhìn cô chằm chằm, bất đắc dĩ Tiểu Tiểu đành đi theo Tần Chí Xuyên.

Vừa bước vào nhà Tần Chí Xuyên, bắt gặp Đường Phong đang ngồi trong phòng khách xem ti vi, Tần Chí Xuyên dắt Tiểu Tiểu đi thẳng vào phòng bếp, Lục Vi đang dọn dẹp bên trong ngẩng đầu nhìn về phía Tiểu Tiểu hỏi.

“ Chú Tần, cô bé này là ai? “

Tần Chí Xuyên đưa mắt ngấm nhìn Tiểu Tiểu, mở miệng ra lệnh “ Không phải chuyện của cô, hôm nay tôi cho cô nghỉ một ngày, đi ra ngoài chơi đi “

“ Dạ?” Lục Vi há miệng trợn mắt kinh ngạc.

“ Đi nhanh đi “ Tần Chí Xuyên có chút bực bội lặp lại.

Lục Vi không dám ngỗ nghịch, bỏ hết mọi thứ trong tay, cầm theo túi xách nhanh chóng rời khỏi nhà. Trong phòng bếp rộng lớn chỉ còn Tiểu Tiểu và Tần Chí Xuyên, trái tim cô hoảng sợ đập bang bang trong lồng ngực, cơ thể run lẩy bẩy

“ Ông..ông chủ Tần, ngài muốn ăn cái gì, tôi lập tức đi làm “ Tiểu Tiểu bước lại bồn rửa chén, định nhặt lên mấy cọng rau đang nhặt dang dở, lại bất ngờ bị Tần Chí Xuyên ôm lấy.

Ninh Tiểu Tiểu kinh hoàng, ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy đôi mắt đen sáng ngời, mang theo ngọn lửa tình dục cháy bỏng, âm thanh đứt đoạn run run vang lên.

“ Ngài...ngài...muốn ...làm gì...không phải muốn nấu...cơm sao? “

“ Đúng vậy, anh đang rất đói bụng “ Mặt anh kề sát lại, hơi thở nóng bức phun lên gò má cô “ Để cho anh ăn hai cái bánh bao sữa trước được không “

Tiểu Tiểu vùng vẫy cố thoát ra, nhưng vòng ôm của anh quá chặt, cô nức nở nói “ Tôi không ...hiểu ngài nói gì...tôi làm gì có bánh bao sữa “

“ Em có “ Tần Chí Xuyên nở nụ cười gian manh, lời nói hết sức dâm dục “ Tuy rằng hai cái có hơi nhỏ một chút, ăn không đủ no, bắt quá phía dưới còn một con suối chảy nước thật ngọt, cố gắng uống nhiều chút chắc đủ no ..”

Tiểu Tiểu rốt cục cũng hiểu lời anh nói có nghĩa gì, vẻ mặt thoáng chốc đỏ bừng vì xấu hổ nói “ Thị trưởng Cung nếu biết ngài như vậy sẽ ...sẽ....”

Tần Chí Xuyên nhìn vẻ mặt ngây thơ cố nặn ra lời uy hiếp, không khỏi phớt một tiếng bật cười, nói “ Em có thể đem từng chi tiết báo cáo cho hắn, anh không ý kiến “ Nói xong anh nhìn vẻ mặt rối rắm, đôi mắt long lanh ẩn chứa tức giận tròn tròn, đôi môi anh đang mím lại, có chút thèm thuồng ...

21. Chương 20-1: Sói Xám Tần Bạo Phát (1)

“ Ông chủ Tần, có thể hay không ...” Hai chữ thả tôi còn chưa kịp nói ra, cái miệng nhỏ nhắn đã bị Tần Chí Xuyên chặn lại, anh giống như dã thú điên cuồng ngậm lấy đôi môi mềm mại, mạnh mẽ tách mở hàm răng trắng bóng, đưa đầu lưỡi xông vào khoang miệng thơm mát, bắt lấy đầu lưỡi trơn trượt ướt sũng của cô vừa kéo vừa mút về miệng mình, liên tục nuốt lấy nước bọt ngọt ngào, giống như lữ khách trên sa mạc đang sắp chết khát.

Cầm Tiểu Tiểu bị tay Tần Chí Xuyên gắt gao nắm chặt, đầu lưỡi liên tục bị anh mút mạnh, dần trở nên đau nhói, âm thanh ô ô nức nở từ cổ họng cô tràn ra, nhưng vẫn không khiến anh giảm bớt lực đạo.

“ Tiểu Phong, lấy cho tôi tắm tắm “ Tần Chí Xuyên hướng về phía phòng khách kêu lớn, anh muốn ở đây làm cô, như vậy so với chỗ khác càng kích thích hơn.

“ Khụ...khụ...” Tiểu Tiểu ho khan, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, Tần Chí Xuyên không để cô có thời gian nghỉ ngơi, đôi môi anh tiếp tục bắt lấy, lần này có chút nhẹ nhàng, chậm rãi nhắm nháp cái miệng nhỏ nhắn tràn đầy mật ngọt, tay anh chui vào phía sau lưng cô, đem trói buộc trước ngực hoàn toàn giải thoát, bàn tay lại tìm lên phía trước xoa nắn đôi nhũ hoa non nớt.

“ Ô..ô..” Tiểu Tiểu kháng cự, dè dặt tay anh nhưng vô dụng, chỉ đành mặc anh xoa nắn.

Đường Phong đi vào, đứng yên nhìn hai người trước mặt, vốn dĩ anh không để Ninh Tiểu Tiểu vào trong mắt, nhưng tình cảnh phía trước quả thật rất kích thích, làm anh nhớ tới thời thiếu niên mình từng xem qua một cuốn tạp chí khiêu dâm, nhân vật nữ bên trong khoảng mười mấy tuổi, nhỏ bé tươi non bị gã đàn ông to lớn cười lên với đủ mọi tư thế làm tình, nếu không nhìn vào cảnh tượng này, có lẽ anh đã quên mất bản thân cũng từng có khoảng thời gian phát dục mộng xuân.

Bất quá hiện tại Đường Phong vẫn thích các cô gái quyến rũ có bộ ngực to đầy đà mông bự, nghĩ tới đây Đường Phong đem tắm tắm trong tay quảng về phía Tần Chí Xuyên, vừa vịn trườn lên đầu hai người.

Tần Chí Xuyên hất tấm thảm xuống, trừng mắt nhìn Đường Phong, gằn giọng “ Muốn chết hả “

Đường Phong tựa vào cửa phòng cười cười, nhìn vẻ mặt bối rối không hiểu gì của Tiểu Tiểu, có lẽ bị Tần Chí Xuyên đùa bỡn tới ngốc luôn rồi, lên tiếng hỏi.

“ Để tôi xem chút được không?”

“ Biền!”

Tần Chí Xuyên lớn giọng đuổi người. Đường Phong vẫn không nhúc nhích, anh rất muốn coi thử trên người Tiểu Tiểu có cái gì, sao có thể thu hút Tần Chí Xuyên mê đắm tới vậy.

“ Đi ra “ Tần Chí Xuyên nhướng mày lặp lại.

Đường Phong kinh ngạc, đưa tay sờ sờ cảm, từ trước tới giờ mỗi lần Tần Chí Xuyên chơi gái chưa từng tránh mặt anh, gần như phụ nữ nào hai người cũng xài chung, vậy mà hôm nay...Đường Phong hừ lạnh một tiếng, giọng nói có chút tức tối.

“ Làm như tôi thèm coi lắm sao “

Dứt lời anh bước thẳng ra ngoài. Tần Chí Xuyên quay đầu tiếp tục công việc đang dở, anh dễ dàng không chế đem quần áo trên người Tiểu Tiểu lột sạch, gấp gấp cúi đầu cắn lên hai cặp bánh bao thơm ngát, giống như ma đói, từng ngậm từng ngậm hút vào, gần như nuốt trọn bầu ngực mềm mại của cô, tay anh ôm lấy eo cô, ép chặt xuống cự vật đang phồng lớn giữa hai chân mình.

“ A...” Cơ thể Tiểu Tiểu run run, đầu ngực trong miệng Tần Chí Xuyên, bị anh dùng răng cắn lên, cảm giác vừa đau đớn vừa kích thích.

“ Không cần ...” Bàn tay to lớn mò xuống tiểu huyết căng mịn, Tiểu Tiểu hét lên, lắc mông né tránh. Tần Chí Xuyên thở hổn hển, ánh mắt ẩn chút tức giận, cô bé này rõ ràng vừa bị đàn ông làm qua, khe huyết vẫn còn dính tinh dịch sền sệt, anh dùng ngón tay lau lên miệng huyết giờ lên trước mặt Tiểu Tiểu hỏi.

“ Ai?”

Ninh Tiểu Tiểu quay đầu đi, không lên tiếng. Tần Chí Xuyên bắt lấy cảm cô xoay lại, con người tối đen chăm chú nhìn cô.

“ Cung Chính? Cung Đông? Hay Cung Hạ?”

“ Ngài nói vậy!” Tiểu Tiểu cắn môi, ủy khuất khóc.

“ Nói vậy? Vậy nói thử xem em vừa làm tình với ai? Bảo mẫu? Hẳn thật biết suy tính, rõ ràng là nuôi một con gà ở nhà, sẵn tiện phục vụ cho hẳn với hai đứa con”

“ Lưu manh...”

Tiểu Tiểu nhắc chân đá Tần Chí Xuyên một cái, lại bị anh bắt lấy, đặt lên thắt lưng, kéo khóa móc cự vật đang trướng đau ra, dùng lực mạnh bạo xông vào, mở ra tầng tầng lớp lớp tường thịt non mềm, vùi hết cây côn thịt vào sâu bên trong u cốc chật hẹp.

“ Á...” Tiểu Tiểu bị hành động đánh úp bất ngờ của Tần Chí Xuyên, thét lên chói tai. Hạ thể Tiểu Tiểu bị nhét no đủ căng phồng, anh cũng không đợi cô lấy hơi, liên tục thúc mông va chạm đâm vào khe huyết mịn màng, cảm nhận được bên trong khít khao trơn trượt, quy đầu bị âm đạo bao lại xiết chặt, cảm xúc tê dại cùng khoái cảm mất hồn như từng chùm pháo hoa nổ tung trong đầu anh.

“ A...a...a...”

Tuy rằng khe huyết bởi vì tinh dịch trước đó của Cung Chính mà trơn tru hơn, nhưng Tiểu Tiểu vẫn chịu không nổi sự mạnh bạo và tần suất ra vào dày đặc của Tần Chí Xuyên. Hai tay Tần Chí Xuyên bắt lấy cặp ngực nhỏ, ngón cái se se đầu ngực đỏ tươi.

“ A....a....a....cầu ngài...chậm...chậm một chút..a “

Tiếng kêu rên mê hoặc vang lên, Tiểu Tiểu cảm thấy bản thân đã đi tới cực hạn, nếu nhanh nữa có khi khe huyết bị xé rách. Đường Phong đang xem ti vi ở phòng khách mở miệng mắng chửi “ Dâm đảng”, âm thanh cô bé rên rỉ còn át cả tiếng nói trong ti vi, đã vậy còn cực kỳ nhẹ nhàng dễ nghe, thanh thoát êm dịu như rót mật vào tai, cho dù anh đối với Tiểu Tiểu không hứng thú, thì trải qua tràng rửa tai bằng âm thanh cũng biến thành hứng thú bưng bưng, nhưng giờ Lục Vi không có ở nhà anh cũng không biết đi đâu phát tiết.

Tuy rằng Tiểu Tiểu không tự nguyện, nhưng Tần Chí Xuyên vẫn cảm nhận được biến hóa trên cơ thể cô. Khe huyết vẫn khít khao như trước, có điều cơ thể đã biết thả lỏng đón nhận sự xâm nhập của anh, bất quá nghĩ tới việc cô trở nên như vậy là do người đàn ông khác dạy dỗ, anh không khỏi ề ảm trong lòng. Nhưng người đàn ông phong lưu phóng khoáng như anh đây dù có bị đánh chết cũng sẽ không thừa nhận là mình đang ghen.

22. Chương 20-2: Sói Xám Tần Bạo Phát (2)

Tần Chí Xuyên không chút dè nén, đem tích tụ u uất mấy ngày qua phát tiết ra ngoài, anh đè cô xuống tấm thảm, giống như một kỵ sĩ không ngừng thúc người rong ruổi trên cơ thể nhỏ bé của cô, chỉ khổ cho Tiểu Tiểu nằm dưới thân anh âm thầm chịu đựng, thân thể đã sớm mềm nhũn vô lực.

Sau ba lần phóng thích, Tần Chí Xuyên mới miễn cưỡng đem cự vật rút ra, sửa sang lại quần áo, nhìn cô nói “ Mặc đồ vào, rồi ra phòng khách “ Dứt lời anh bước ra ngoài.

Ninh Tiểu Tiểu loạng choạng đi vào phòng khách, nhìn thấy Tần Chí Xuyên và Đường Phong đang ngồi trên sofa, Tần Chí Xuyên lườm cô một cái, rồi hất cằm chỉ vào tờ giấy trên bàn nói “ Làm theo thực đơn trên đó, tôi đi tắm một cái, hi vọng lúc ra mọi thứ đã làm xong, lúc đó em có thể tắm rửa, bằng không cứ giữ cả người đầy mùi như vậy mà trở về nhà họ Cung...” Nói xong Tần Chí Xuyên nhắc chân đi thẳng vào phòng tắm.

Ninh Tiểu Tiểu chậm rãi lê từng bước chân tới bàn, giơ tay vừa cầm lấy tờ thực đơn thì hai chân run rẩy té ngã về phía Đường Phong, anh liền đưa tay đỡ lấy. Tiểu Tiểu giật bắn người bật dậy, hai mắt mở to kinh hoàng, tay của cô vừa rồi đụng vào... vật gì đó cứng rắn giữa hai chân Đường Phong.

“ Nếu không nhìn bộ dạng thảm hại này của em, tôi còn tưởng em đang muốn dụ dỗ tôi “ Đường Phong quan sát vẻ mặt đỏ ửng của cô bé trước mặt, buông lời trêu chọc

“ Tôi không có “ Tiểu Tiểu liên tục lắc đầu phủ nhận.

Đường Phong nhếch miệng cười, nói “ Yên tâm, dù em có muốn dụ dỗ cũng phải coi tôi có hứng thú không đã, nấu cơm nhanh đi, không thể thỏa mãn ‘ cậu nhỏ ’ của tôi, ít nhất cũng phải cho dạ dày tôi ăn no chứ “

Tiểu Tiểu cũng chẳng quan tâm Đường Phong nghĩ gì, cầm theo tờ thực đơn đi vào phòng bếp. Rất nhanh đem ba món một canh làm xong, tuy rằng thân thể có chút mệt mỏi, không nhanh nhẹn như thường ngày, nhưng vẫn hoàn thành trong thời gian Tần Chí Xuyên đặt ra. Đường Phong nhìn mấy món ăn đặt trên bàn, cầm đũa gấp thử một miếng bỏ vào miệng, hai mắt sáng lên nói “ Không thể ngờ em nấu ăn ngon đến vậy “

“ Vậy..tôi có thể đi..” Tiểu Tiểu nhẹ giọng hỏi.

Đường Phong ngẩng đầu nhìn cô, lại liếc về phía cửa phòng tắm vẫn đang đóng chặt, nghiêm giọng nói “ Bây giờ cứ vậy mà đi? Thân phận ngài ấy em không biết sao, bí thư thị ủy, cho dù là thị trưởng cũng phải nhượng bộ ngài ấy mấy phần, ở thành phố B này, không, phải nói là ở bất cứ thành phố nào, ngài ấy đều có thể hô mưa gọi gió, muốn đưa ai lên hoặc kéo ai xuống đều dễ như trở bàn tay, chưa có cô gái nào ngài ấy không chiếm được, em tuổi còn nhỏ, nhưng không ngốc, phải biết suy nghĩ “

Lúc này Tần Chí Xuyên từ phòng tắm đi ra, anh thay một bộ ngủ gọn nhẹ, thoải mái, so với thường ngày càng toát ra vẻ khoan khoái lười biếng. Vừa tiến vào liền ngửi được mùi thức ăn thơm phức, Tần Chí Xuyên hít một hơi thật sâu, tâm trạng tốt hơn rất nhiều.

“ Cô bé muốn về kìa “ Đường Phong chê môi, liếc nhìn về phía Tiểu Tiểu.

Tần Chí Xuyên gấp một miếng ăn thử khen “ Nấu tốt lắm” Sau đó ngoắc ngoắc ngón tay về phía Tiểu Tiểu nói “ Em lại đây, giúp anh gấp thức ăn”

Đường Phong đẩy lòng khinh bỉ, Tần Chí Xuyên từ lúc nào biến thành ngây thơ như vậy, còn muốn người ta dứt cơm cơ đấy.

“ Tôi...” Tiểu Tiểu chần chờ không đi, lại bị đôi mắt sắc bén của Tần Chí Xuyên nhìn chằm chằm, cô thở dài bước lại, cầm đũa gấp thức ăn đưa tới miệng anh.

“ Cô bé này nấu đồ ăn thật ngon..” Đường Phong thật lòng khen ngợi, cả miệng nhét đầy thức ăn.

“ Vậy về sau để em ấy tới đây nấu cơm “ Giọng điệu nhàn nhạt của Tần Chí Xuyên vang lên, kèm theo ánh mắt đầy ẩn ý nhìn Tiểu Tiểu, thân hình cô run lên, đáy lòng không ngừng than thở.

“ Em vất vả này giờ, cũng nên ném thử đi chứ “ Tần Chí Xuyên gấp thức ăn đưa tới miệng Tiểu Tiểu, cô do dự một chút liền hé miệng, Tần Chí Xuyên ôm cô đặt lên đùi mình. Dù trong lòng vô cùng bất mãn,

nhưng ngoài mặt cô vẫn ngoan ngoãn nghe lời, cũng không biết từ lúc nào bàn tay to lớn lần xuống dưới, đem quần đùi cô đang mặc cởi ra, cây gậy thịt nóng bỏng cứng rắn tìm tới khe huyết ướt đầm, động một cái xông thẳng vào trong.

“ Ông chủ Tần...” Tiểu Tiểu hoảng sợ lên tiếng, cả người co rúm, khe huyết theo phản ứng cơ thể phút chốc thít lại, chèn ép cự vật đang xâm nhập bên trong.

“ Đừng nhúc nhích, ngồi yên ăn cơm đi “ Tần Chí Xuyên hít một hơi sâu, cổ kiềm chế không bắn ra, cơn thịt bị âm đạo căng mịn bao lấy, từng hồi co rút xiết chặt. Hai người ngồi cùng một chỗ, căn bản cũng không thấy rõ cái gì, bất quá động tác của Tần Chí Xuyên từ nhẹ lúc đầu dần trở nên mạnh bạo, tay anh nắm lấy eo cô liên tục nhắc lên ấn xuống.

“ A...ừm ..”

Tiểu Tiểu cắn môi, nhưng vẫn không ngăn được tiếng rên rỉ tràn ra ngoài, cự vật đâm thật sâu vào u cổ chật hẹp, đụng tới điểm mẫn cảm của cô, từng cơn khoái cảm như thủy triều ập tới. Đường Phong ngược đầu nhìn hai người trước mặt, giận dữ nói “ Hai người hơi quá rồi đó “ Nhìn đến cảnh này, ai còn ăn nổi chứ .

“ Không muốn ăn thì biến đi “ Tần Chí Xuyên thản nhiên đáp lời, tay anh còn hết sức tự nhiên gấp thức ăn bỏ vào miệng Tiểu Tiểu.

Đường Phong bất đắc dĩ lắc đầu, tiếp tục nhét thức ăn vào miệng, lẩm bẩm “ Cứ ăn no trước đã, bằng không chỗ nào cũng đói “

“ A...ừm...” Hạ thể bị nhồi đến căng trướng, cường độ ra vào ngày càng mãnh liệt, Tiểu Tiểu cong người thở dốc, kêu rên.

Đường Phong chịu không nổi ngẩng đầu nhìn về nơi phát ra âm thanh ma mị, đập vào mắt là bộ ngực sữa nho nhỏ đang lắc lư, và khuôn mặt nhỏ nhắn vì tình triều mà ửng hồng.

“ A...a...ông chủ Tần ...chậm...a...”

Tiếng rên như liều thuốc kích thích, Tần Chí Xuyên quăng đôi đũa trong tay, bắt lấy hông cô điên cuồng chuyển động, thân hình Tiểu Tiểu cực nhanh xóc nảy trên đùi anh. Hạ thể Đường Phong tê rần nhức nhối, ném đôi đũa trong tay xuống, đứng dậy xoay người rời đi, thật lòng bây giờ chỉ cần nhìn thấy phụ nữ anh liền muốn đè ra làm.

23. Chương 21: Không Được Bước Vào Phòng Tôi Nữa

Thăng tới lúc chiều, Tiểu Tiểu mới được Tần Chí Xuyên thả về, thời điểm tắm rửa thay quần áo, cô phát hiện cơ thể mình chỉ chút dấu hôn, cô không biết buổi tối làm thế nào đối diện với Cung Chính, may mắn thay vẫn còn Cung Hạ giải vây.

Ăn cơm tối xong, Cung Hạ lại tìm Tiểu Tiểu chơi cờ nhảy, lần này cô vui vẻ đồng ý, rốt cục có thể lấy lý do bận chơi cờ để khỏi phải qua phòng Cung Chính. Ngày hôm nay quả thật rất mệt mỏi, sáng sớm gặp Cung Chính nhiệt tình đòi hỏi, sau đó tới phiên Tần Chí Xuyên đòi khát chiếm lấy, yêu cầu vô độ, ngồi nhìn bàn cờ, hai mí mắt cô từ từ khép lại.

“ Chị nhỏ, tối lượt chị “ Cung Hạ lưu loát đi một quân cờ, rồi gọi Tiểu Tiểu.

Ngẩng đầu, Cung Hạ thấy cô đã dựa vào cạnh tường nhắm mắt ngủ say. Cung Hạ im lặng ngắm nhìn cô, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng trẻo mịn màng, hai hàng lông mi cong cong, đặc biệt là đôi môi vừa mềm vừa đỏ giống như một quả dâu tây, tỏa ra hương vị mê người, cậu vươn đầu lưỡi liếm đôi môi khô khốc của mình, thật thèm, rất muốn, rất muốn ăn...âm thanh vang lên không ngừng thúc giục cậu, tới khi định thần cậu phát hiện bản thân đang cúi xuống, gần chạm vào đôi môi dụ hoặc đó. Cung Hạ giật mình lùi về, đúng lúc

này bụng cậu bỗng vang lên tiếng “ ọt..ọt “, lúc ăn cơm tối vì để nhanh chóng được chơi cờ với chị nhỏ nên cậu ăn rất ít, thì ra là do đói bụng, cậu mới lầm tưởng đôi môi của chị nhỏ thành dâu tây thôi.

Cũng may trong tủ lạnh vẫn còn một hộp dâu tây, Cung Hạ giờ tay định cầm lên, ai ngờ một bàn tay từ phía sau đã vọt tới đoạt đi.

“ Sao anh lấy dâu tây của em?” Thấy người lấy hộp dâu tây là Cung Đông, Cung Hạ bất mãn nói.

“ Ai lấy trước là của người đó “ Cung Đông bỏ lại một câu liền đi thẳng về phòng. Cung Hạ thở dài, đành phải lấy hộp anh đào ăn đỡ, trong đầu cậu luôn tự hỏi, không biết mùi vị đôi môi của chị nhỏ có ngọt ngào như quả dâu tây hay không.

Mấy ngày sau, công việc Cung Chính cực kỳ bận rộn, đi sớm về khuya, hầu như hai người chưa thân thiết qua. Riêng Cung Hạ vẫn như thường ngày ăn cơm xong thì tìm cô chơi cờ, còn Cung Đông dù ở cùng một tầng lầu, nhưng anh lúc nào cũng bày ra bộ mặt lạnh nhạt, người lạ chớ tới gần, cho nên dù đã ở nhà họ Cung được nửa tháng hai người vẫn không nói với nhau câu nào.

Hôm nay, sau bữa sáng, Cung Đông bỗng gọi Tiểu Tiểu “ Cô, lên đây “

Ninh Tiểu Tiểu đang dọn bàn ăn, nghe tiếng ngẩng đầu lên, thấy đôi mắt lạnh lùng của Cung Đông đang nhìn mình, liền hỏi lại “ Tôi?”

Cung Đông gật một cái, đi lên lầu hai, Tiểu Tiểu vội vàng buông đồ trong tay xuống lật đật chạy theo, trái tim nhảy nhót bùm bùm, không biết vị đại thiếu gia gọi mình có chuyện gì. Cung Đông đi thẳng vào trong, Tiểu Tiểu đứng ngay cửa phòng anh, có chút sợ hãi lên tiếng

“ Có, có chuyện gì sao?”

Cung Đông đột ngột quay người, đôi mắt đóng băng chăm chú nhìn cô, Tiểu Tiểu kinh hoàng cụp mắt, không dám nhìn thẳng vào anh.

“ Đây là do cô làm?” Giọng nói lạnh lẽo của Cung Đông vang lên. Tiểu Tiểu theo tay anh chỉ, nhìn về phía giá sách, ngày hôm qua lúc dọn phòng, thấy giá sách bừa bộn, cô có lòng tốt giúp anh sửa sang phân loại màu nào ra màu đó, nhìn giá sách bây giờ vô cùng xinh đẹp, giống như một tác phẩm nghệ thuật.

“ Đúng vậy “ Tiểu Tiểu gật đầu thừa nhận, tò mò hỏi tiếp “ Anh không thích sao? “

Cung Đông nhú mày, nghiêm khắc nói “Ai cho cô tự tin như vậy? Lập tức khôi phục lại như cũ cho tôi, từ nay về sau không được đụng tới nữa “

Tiểu Tiểu ưỡn khuất cúi đầu, cô làm sao có thể khôi phục lại như cũ, giá sách loạn như vậy “ Thật xin lỗi...chỉ do thầy giá sách...bừa bộn liên...thật xin lỗi...”

Giọng nói đóng băng của Cung Đông tiếp tục vang lên “ Bừa bộn? Tôi biết rất rõ vị trí mỗi quyển sách của mình, đừng lúc nào cũng tự cho rằng mình đúng, còn nữa, về sau không được bước vào phòng tôi “

Tiểu Tiểu cúi đầu, nhẹ nhàng lui ra. Cô quay lại phòng bếp bắt đầu dọn dẹp, lúc này Cổ Di mới lên tiếng “ Về sau phòng Cung Đông để tôi dọn “

Tay cô ngừng một chút, nhẹ nhàng đáp lại “ Dạ “

24. Chương 22: Cô Ở Trên Giường Của Đại Minh Tinh

Buổi tối, trên bàn cơm mọi người đều có mặt đông đủ, kể cả Cung Chính luôn bận rộn mấy ngày chưa về. Ánh mắt sâu xa của Cung Chính nhìn chằm chằm Tiểu Tiểu, mang theo khát vọng và nhiệt tình, Tiểu Tiểu đương nhiên hiểu được ẩn ý trong đôi mắt ấy, đêm nay Cung Chính muốn cô ghé phòng anh. Đáy lòng tràn đầy ngọt ngào, Tiểu Tiểu khẽ cúi đầu, hai bên má phút chốc ửng hồng, Cung Hạ ngồi kế bên lên tiếng hỏi.

“ Chị nhỏ, món nào là do chị làm?”

Từ khi đến ở nhà họ Cung, Cung Hạ luôn đặc biệt quan tâm chiều cổ cô, chỉ cần món ăn do cô làm cậu đều cố gắng ăn thật nhiều, lượng cơm cũng tăng lên không ít, vóc người so với trước kia dường như cao lên, thân hình cũng có chút nảy nở. Tiểu Tiểu chỉ vào hai đĩa thức ăn trên bàn nói “ Thịt nướng và thịt heo chua ngọt “

“ Thịt heo chua ngọt cũng do con làm?” Cung Chính nhìn đĩa thức ăn đầy đủ sắc hương vị, kinh ngạc hỏi.

Ninh Tiểu Tiểu gạt đầu, gấp một khối thịt bỏ vào trong chén của Cung Chính, nói “ Ba nuôi, ba thử một miếng xem “

Cung Chính cắn thử một ngụm, tươi cười nói “ Ăn thật ngon nha “ Con người đen láy không ngừng lóe sáng liếc nhìn cô.

Tiểu Tiểu cảm thấy chữ ăn Cung Chính nói ra còn đặc biệt nhấn mạnh, hình như có ẩn ý trong đó.

“ Chị nhỏ bắt công “ Cung Hạ nhìn Tiểu Tiểu hờn dỗi nói.

Tiểu Tiểu khó hiểu nhìn cậu hỏi lại “ Bắt công?”

Cung Hạ chỉ chỉ ba mình, làm nũng “ Chị nhỏ gấp thức ăn cho ba cũng không gấp cho tôi, tôi cũng muốn ăn thịt heo chua ngọt do chị làm” Nói xong cậu đẩy cái chén của mình về phía cô.

Tiểu Tiểu nhìn thấy vẻ mặt trẻ con thích tranh giành đồ ăn của Cung Hạ liền bật cười “ Được tôi gấp cho cậu “

Cung Chính thoáng chút sửng sốt, sau đó cười lớn lên “ Con nha, sao lại ...” Giọng điệu vô cùng cưng chiều.

Trên bàn có hai người lúc nào cũng im lặng là Cung Đông và Cổ Di, từ khi nghe được tên hai món cô nấu, đôi đũa của Cung Đông chưa bao giờ chạm vào. Cơm nước xong, Cung Hạ lôi kéo tay Tiểu Tiểu nói “ Chị nhỏ, chúng ta về phòng chơi cờ đi “

Hôm nay Tiểu Tiểu còn muốn đi bồi Cung Chính, nên cô tìm lý do “ Không được rồi, tôi còn phải thu dọn chén đũa “

“ Chị nhỏ...” Âm thanh kéo dài làm nũng của Cung Hạ vang lên, hai tay cậu bắt lấy cánh tay cô lay lay không ngừng. Cung Đông liếc mắt lạnh nhạt nhìn hai người đang lờ lờ kéo kéo, xoay người đi thẳng lên lầu. Ánh mắt Cung Chính cũng tập trung vào hai người đang ằm ỉ trước mặt, đáy lòng ề ề, nhưng đối với con trai anh cũng không biết phải nói cái gì.

“ Thật sự không được mà “ Tiểu Tiểu đưa mắt cầu cứu Cổ Di, không ngờ lại nghe Cổ Di nói “ Cô cứ đi đi, nơi này để tôi dọn “

“ Hoan hô, Cổ Di vạn tuế “ Cung Hạ tung tăng nhảy nhót, mặt mày hớn hởi. Tiểu Tiểu đành bất đắc dĩ đi theo Cung Hạ, ngang qua Cung Chính giường đôi mắt đáng thương nhìn anh, Cung Chính cũng lưu luyến nhìn lại.

Thẳng tới khi đồng hồ chỉ mười hai giờ, Cung Hạ mới ngáp ngắn ngáp dài đi ngủ, Tiểu Tiểu vô cùng phiền muộn, giờ này chắc chắn Cung Chính đã ngủ, thử dài cô đứng dậy đi vào phòng tắm, lúc cởi đồ tắm rửa, tựa hồ nghe được tiếng động từ phòng ngủ vang lên, bất quá cô cho rằng mình đã nghe nhầm cũng không chú ý. Mười lăm phút sau, Tiểu Tiểu lấy khăn lau khô thân thể, mặc vào một bộ áo ngủ mỏng manh.

Mở cửa, cô liền ngây ngẩn cả người, có chút hoài nghi, chẳng lẽ bản thân đột nhiên xuyên không đi đến phòng ngủ của người khác, nhưng cách trang trí và bày biện rõ ràng đúng là phòng của cô mà, chỉ là đôi nam nữ đang quần quít trên giường kia là ai. Cảnh tượng kiều diễm ướt át, bên tai là âm thanh nam nữ giao hoan kịch liệt, cô gái đáng dấp mê người, hai chân thon dài gập gao kẹp chặt thắt lưng người đàn ông, đôi môi khiêu gợi đóng mở rên rỉ liên hồi. Người đàn ông đưa lưng về phía Tiểu Tiểu, nên cô không thấy được mặt anh, chỉ nhìn rõ thân hình cao lớn trắng kiện, cặp mông rắn chắc hoàn mỹ, không ngừng dùng lực thúc mạnh vào hạ thể cô gái dưới thân.

Tiểu Tiểu bị dọa đến đầu óc ngu si, miệng mở to cứng đờ, đúng lúc này người đàn ông tựa hồ đã phát hiện ra có người đứng xem, xoay đầu nhìn lại, Tiểu Tiểu nhìn thấy một khuôn mặt tuấn mỹ như yêu nghiệt, cặp mắt đen mị hoặc lóe sáng, cô a một tiếng hoàn hồn nhanh chân trốn vào phòng tắm.

Trong phòng tắm yên tĩnh, không có tiếng nước chảy lấn áp, Tiểu Tiểu có thể nghe rõ tiếng động phía ngoài, tiếng đàn ông thở dốc dồn dập xen lẫn giọng phụ nữ kêu rên mị hoặc, cô cần môi dựa vào tường, điều duy nhất có thể xác định lúc này là cô không có nằm mơ. Ngồi trong phòng tắm khoảng nửa tiếng, cuối cùng phòng ngủ cũng trở nên yên tĩnh, cô tò mò đứng dậy hé cửa nhìn ra ngoài, bất ngờ một khuôn mặt bỗng nhiên xuất hiện, Tiểu Tiểu “ Á “ hét lên sợ hãi, vừa muốn đóng cửa, đã bị bàn tay to lớn bắt lấy, cả người cô rơi vào lồng ngực trần trụi của anh.

Người đàn ông quan sát cô bé trước mặt, thân hình gầy yếu còn chưa phát dục, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn, mái tóc ẩm ướt buông xõa trên vai, điểm hút hồn là đôi mắt to tròn, đen trắng rõ ràng tựa như ánh sao lấp lánh trên bầu trời đêm. Anh mới vừa đuổi xong người phụ nữ với danh xưng đệ nhất mỹ nhân, Trần Bảo Nhân, có trời mới hiểu cảm giác của anh mỗi lần đối diện với người phụ nữ quyến rũ tuyệt mỹ đó có bao nhiêu buồn nôn khó chịu. Đôi mắt tà mị nhìn chằm chằm Tiểu Tiểu hỏi.

“ Cô bé, em là ai? Vì sao trốn trong phòng tắm của tôi?”

Tiểu Tiểu ngẩng đầu nhìn rõ khuôn mặt yêu nghiệt, đột nhiên quên cả e lệ, ngượng ngùng, chỉ còn thật sâu kinh ngạc, chắc chắn đây là một giấc mơ, cô vậy mà nằm mơ thấy mình tỉnh Công Tử Lạc, đúng là Công Tử Lạc rồi, đó là thần tượng cô cực kỳ hâm mộ, hồi trước cô còn sưu tầm thật nhiều tranh ảnh bài báo của anh dán đầy trong phòng. Tiểu Tiểu không ngờ hôm nay mình lại mơ một giấc mơ đáng xấu hổ như vậy.

“ Tôi..tôi biết anh, anh là Công Tử Lạc “ Tiểu Tiểu ấp úng, trong mắt còn mang theo một tia hâm mộ sùng bái, dù sao cô chỉ là cô bé mười bốn tuổi, trừ bỏ Cung Chính, đây là người đàn ông cô thích nhất.

Công Tử Lạc nở nụ cười tự phụ nói “ Cô bé đương nhiên phải biết tôi rồi, ở Trung Quốc này sợ rằng chỉ có trẻ con vừa mới sinh là không biết tên tôi, mau trả lời xem, vì sao cô xuất hiện ở đây?”

“ Đây là phòng tôi, ngài đang ở trong giấc mộng của tôi “ Tiểu Tiểu thành thật thú nhận.

“ Cái gì?” Công Tử Lạc nhướng mày, hai mắt hứng thú dạt dào quan sát cô bé, nhin không được cất tiếng cười to, hỏi

“ Ý của bé, hiện tại đang ở trong mơ sao?”

“ Ừ “ Tiểu Tiểu liên tục gật đầu.

“ Thì ra là vậy “ Anh bày ra bộ mặt bỗng nhiên thông suốt, cúi đầu nhìn cô hỏi tiếp “ Như vậy, đây là nhà em?”

Sóng mũi cao thẳng của anh đụng vào chóp mũi nho nhỏ của Tiểu Tiểu, hơi thở nóng bỏng đậm chất nam tính phun lên mặt cô, bởi vì đây chỉ là giấc mơ nên cô cũng không hoảng sợ, vui vẻ nói “ Tôi là bảo mẫu ở đây “

“ Bảo mẫu?” Con người tà mị sáng rực, tầm mắt lên xuống đánh giá cô bé trong lòng, dừng lại ở khuôn mặt ngây thơ thuần khiết, nhẹ nhàng nói “ Thì ra tôi đã nghĩ sai, cứ tưởng em được chủ nhân nhà này mua về làm tính nô “

“ Tính nô?” Tiểu Tiểu chớp mắt, vẻ mặt mù tịt, cô thật lòng không hiểu hàm nghĩa của từ này.

Công Tử Lạc đưa miệng sát vào lỗ tai tinh xảo của cô thì thầm “ Chính là nô lệ để thỏa mãn tình dục đó “

“ Á...” Khuôn mặt Tiểu Tiểu nóng bừng, cúi đầu giấu đi vẻ mặt chột dạ. Biểu cảm trốn tránh của cô đều lọt vào tầm mắt của người đàn ông phía trước.

“ Thì ra bị tôi nói trúng, bé quả nhiên..” Là nô lệ tình dục của anh trai, trách không được lại ngửi thấy mùi vị tươi ngon hấp dẫn trên người cô, khẩu vị của anh trai cũng rất tạp nha...

25. Chương 23-1: Yêu Thích Không Buông Tay Cô Bé Làm Ấm Giường (1)

Ninh Tiểu Tiểu ngược đầu nhìn anh, khuôn mặt tuần mỹ hoàn hảo không chút tì vết, cô than nhẹ “ Mặt anh còn đẹp hơn trong hình “ Nói xong cô còn ngáp một cái, hai mí mắt dần khép lại.

“ Vậy sao, em còn có hình của tôi?” Công Tử Lạc kiêu ngạo hỏi lại.

Tiểu Tiểu gật gật đầu, vô cùng ngây thơ nói “ Dĩ nhiên, anh là thần tượng của tôi”

“ Tôi đây thật vinh dự “ Công Tử Lạc nhún nhún vai, khoe miệng treo nụ cười tà mị, tựa hồ đang suy nghĩ chủ ý đen tối nào đó.

Tiểu Tiểu hất xì một cái, hai mắt sắp mở không ra, cô bò lên giường, nói với người phía sau “ Lạc tiên sinh cứ tự nhiên, tôi buồn ngủ quá, chẳng thể chiều dài anh, không biết ngày mai còn mơ thấy anh hay không ...” Tiểu Tiểu nằm lên giường, nói xong liền nhắm mắt ngủ say.

“ Tự nhiên?” Công Tử Lạc nhìn thân thể nhỏ bé co lại một đoàn đang an ổn hít thở sâu, nói tiếp “ Tôi lúc nào mà không tự nhiên “ Dứt lời anh nằm lên giường lớn, đem thân thể nhỏ nhắn ôm vào trong ngực, cô bé vừa mềm vừa ấm áp, giống như được đặc chế giành riêng cho anh, khiến anh yêu thích không nỡ buông tay.

“ Cảm xúc rất tốt “ Anh tán dương thân thể bé bỏng trong lòng, nhìn khuôn mặt ngủ say của cô có chút hâm mộ, anh bị chứng mất ngủ rất nhiều năm, khi bước chân vào con đường điện ảnh đã bắt đầu, hơn nữa càng lúc càng nặng, bởi vậy tính khí cũng cộc cằn dễ giận dữ.

Ninh Tiểu Tiểu giật giật thân mình, mơ màng mở mắt, cô cảm nhận được bản thân bị người ôm chặt, vật nam tính cứng rắn chổng lên bụng cô, cô cố gắng nhìn rõ khuôn mặt mơ hồ, thì ra là Công Tử Lạc! Bất chợt hiểu ra mình vẫn còn đang nằm mộng, đúng là giấc mơ khó hiểu, thấy Công Tử Lạc cùng cô gái khác làm tình, đã vậy còn chạy lên giường mình nữa.

“ Không được...” Cô lằm bằm lầu bầu, giống như đang răn dạy bản thân “ Cha nuôi biết được sẽ không vui...tôi không thể mơ như vậy...Lạc tinh sinh, anh tránh ra đi “

Công Tử Lạc bật cười, vòng ôm càng thêm chặt chẽ, cự vật trường phòng phát đau, bất quá trước mắt phải ráng nhịn, dù sao cũng là người của anh trai, anh ấy chưa cho phép thì không thể đụng vào. Nhưng bàn tay anh không chút thành thật, từ vạt áo cô chui vào bên trong, xoa nắn bộ ngực mềm mại đáng yêu. Xúc cảm tuyệt vời không cần bàn cãi, co dãn bóng loáng, niết ở trong tay mịn màng trơn tuột, hai đỉnh nhũ tiêm rất nhanh liền dựng đứng, nổi lên trong bàn tay to lớn của anh đầy khiêu khích.

“ Ừm...ừm...” Tiểu Tiểu trong mơ hé miệng rên nhẹ, gò má đỏ ửng kiêu diễm “ Đừng mà, Lạc tiên sinh....cha nuôi sẽ tức giận...a....a “ Cô yếu ớt kháng cự, nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

Công Tử Lạc ôm cô, ngón tay thon dài vuốt ve từng chút một trên da thịt trơn mịn, không buông tha bất kỳ chỗ nào, thẳng tới khi ánh trăng lặn xuống, anh mới ôm cô đi ngủ, đã mấy ngày nay anh chưa từng có giấc ngủ yên tĩnh như vậy...

26. Chương 23-2: Yêu Thích Không Buông Tay Cô Bé Làm Ấm Giường (2)

Buổi sáng, Tiểu Tiểu tỉnh dậy, đảo mắt nhìn quanh giường, cô thở phào nhẹ nhõm, quả nhiên ngày hôm qua chỉ là giấc mơ, nhưng tại sao...bản thân lại có giấc mộng kỳ lạ như vậy? Cả một đêm cô đều mơ thấy bản thân nằm trong ngực Công Tử Lạc, còn anh dùng đôi tay nóng bỏng không ngừng vuốt ve từng tác trên da thịt trên người cô, nghĩ tới đây mặt cô ửng đỏ, chạy nhanh vào phòng tắm rửa mặt.

Đi vào phòng bếp, cô liền ngây ngẩn cả người, khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức biến sắc. Cô nhìn thấy người đàn ông xuất hiện trong giấc mơ hôm qua, giờ đang bình thản ngồi lên bồn rửa, hai chân dài bắt chéo, nghiêng đầu trò chuyện với Cổ Di, còn Cổ Di bình thường luôn nghiêm mặt nay bỗng nhiên vui vẻ nói cười

đáp lại, có thể thấy được họ đã quen biết từ lâu, Cổ Di còn rất mến anh ta. Công Tử Lạc nhìn về mặt kính hoàng của Tiểu Tiểu, trong con ngươi dạt dào ý cười nói.

“ Chào, Tiểu Tiểu, sớm nha “

Anh kêu mình là Tiểu Tiểu, cô hết sức kinh ngạc liếc nhìn anh, rồi lại nhìn sang Cổ Di. Sắc mặt Cổ Di có chút kỳ quái, hai mắt nhìn cô chăm chăm nói “ Đây là Công Tử Lạc, em trai duy nhất của thị trưởng Cung, cũng là thành viên trọng yếu trong nhà họ Cung, một đại minh tinh “

“ Cổ Di không cần giới thiệu kỹ càng như vậy, cô ấy biết rồi “ Công Tử Lạc nháy mắt với Tiểu Tiểu, buông lỏng hai chân dài, anh so với Cung Chính hay Cung Đông còn cao hơn, khoảng một mét tám mươi tám.

“ Em trai? Anh...” Tiểu Tiểu lại ngây ngốc, anh lại là em trai của Cung Chính, trời ạ, tối hôm qua...mặt cô đỏ như trái táo chín,hận không tìm được cái lỗ chui vào.

“ Tiểu Tiểu, còn không mau gọi chú đi “ Cổ Di mắt híp lên tiếng nhắc nhở.

Chú? Tiểu Tiểu nhìn khuôn mặt tuấn mỹ vạn người mê, không khỏi thất thần, cô thật có thể gọi Công Tử Lạc là chú sao. Xem về mặt rồi rắm của Tiểu Tiểu, Công Tử Lạc cười nói “ Cổ Di, con mới hai mươi bốn tuổi, vẫn nên kêu một tiếng Lạc được rồi “ Giọng điệu có chút hắt hăm ra lệnh, quả đúng là đại thiếu gia.

“ Tôi mặc kệ, cậu muốn kêu thế nào thì kêu thế đó, bắt quá cậu ra ngoài đi, đi ngủ thêm một lúc, cậu ở chỗ này tôi với Tiểu Tiểu không làm gì được “

Trên bàn cơm sáng, Cung Hạ nhìn thấy Công Tử Lạc liền reo lên vui mừng “ Chú hai “ chạy tới chui vào lòng anh, Công Tử Lạc cũng ôm lại cậu, có thể thấy hai người cực kỳ thân cận, Công Tử Lạc vò đầu Cung Hạ nói.

“ Đúng là bí đao, thế nào lại giống như lúc chú đi chẳng cao thêm chút nào “

Cung Hạ mắc cỡ đỏ mặt tía tai, len lén liếc nhìn Tiểu Tiểu rồi nói “ Con mới không phải bí đao “

Công Tử Lạc cười rộ lên, tình ý nhìn thoáng qua Tiểu Tiểu, trêu chọc nói “ Giận? Trước kia cũng nói vậy sao không thấy con giận, có phải hay không do có con gái ở đây nên vậy? “ Nói xong còn hướng về Cung Hạ nháy mắt mấy cái.

Công Tử Lạc lại cười nhìn sang Cung Đông, Cung Đông quy củ gọi một tiếng chú hai, âm thanh tuy vẫn lạnh lùng như trước, nhưng có thể nhận ra được thái độ anh đối với Công Tử Lạc có phần kính trọng. Cung Chính không gì với Công Tử Lạc, nhưng nhìn ánh mắt hai người trao đổi có thể thấy tình cảm anh em vô cùng thân thiết, thậm chí khi Cung Chính nhìn Công Tử Lạc hai mắt còn ẩn chứa yêu thương, nuông chiều, giống như đang nhìn con trai của mình, quả nhiên là anh trai như cha.

Cung Chính hỏi nhỏ cô có cần anh giới thiệu một chút không, Tiểu Tiểu cúi đầu giấu vẻ mặt xấu hổ, ấp úng nói Cổ Di giới thiệu rồi. Công Tử Lạc còn tặng quà cho hai đứa cháu, Cung Đông là một gói giấy tinh xảo bên trong chứa rất nhiều hộp nhỏ, còn Cung Hạ là một máy bay mô hình số lượng có hạn, Cung Hạ yêu thích cầm chặt trong tay, sớm đã đem chuyện không vừa ý trước đó vứt tận nơi nào. Cung Hạ quay qua lễ vật của Cung Đông, tò mò giật một hộp nhỏ lên nhìn.

“ Cái gì nha? Đây là...” Cung Hạ xem xét một vòng rồi “ A, áo mưa? “ Cậu lẩm bẩm, một hồi mới thông được ý nghĩa của từ này.

“ Ba, chú hai vậy mà mua áo mưa cho anh “ Cung Hạ quay qua Cung Chính tố cáo.

Tiểu Tiểu đương nhiên biết vật đó dùng để làm gì, không khỏi có chút ngại ngùng, mà Cung Đông vốn luôn lãnh khốc ít nói cũng đỏ mặt. Công Tử Lạc mỉm cười, trêu ghẹo.

“ Mười sáu tuổi, cũng nên chuẩn bị, có phải hay không Tùng Tùng? Hay hiện tại đã dự trữ sẵn? “

Cung Đông rất nhanh điều chỉnh sắc mặt, vẫn lạnh băng đáp trả “ Chú hai, con đã mười sáu, không cần lại gọi nhũ danh “

“ Ok, Ok “ Vẫn như mọi khi, Tiểu Tiểu đưa cơm cho từng người, riêng Cung Đông do Cổ Di phụ trách, lúc đặt chén xuống trước mặt Cung Đông, Cổ Di dặn thêm.

“ Tiểu Đông ăn nhiều một chút “

Cung Đông gật đầu đáp lại. Công Tử Lạc liền bắt lấy cơ hội chế giễu cháu mình “ Chú rồi đi lâu như vậy, không nghĩ tới bệnh luyến mẫu của con vẫn còn nha, về sau sẽ không cưới một bà vợ lớn hơn mình hai mươi tuổi đó chứ “

Cung Đông cũng thấp giọng đáp trả “ Chú hai, đây là tự do của con, nói không chừng còn lớn hơn ba mươi tuổi lận “

Công Tử Lạc ho khan sắc súa, bọn họ mặc dù nhỏ giọng nhưng vẫn lọt vào tai Tiểu Tiểu, cô rất hiếu kỳ một nhà bốn người này làm sao ở chung với nhau ...

27. Chương 24

Trên bàn ăn tối nhà họ Cung vì có thêm vị đại minh tinh nên náo nhiệt hơn thường ngày rất nhiều, Công Tử Lạc gấp một khối thịt heo chua ngọt bỏ vào miệng nhai, khen không dứt miệng.

“ Cổ Di, tài nấu nướng của dì ngày càng tiến bộ “ Nói xong nở một nụ cười mê người về phía bà, sắc mặt Cổ Di lập tức thay đổi.

Nhị thiếu gia Cung Hạ rất nhanh liền chen vào “ Chú hai, món này do chị nhỏ làm đó “

“ Hả? Thật sao?” Công Tử Lạc nhìn về phía Tiểu Tiểu, đôi mắt hứng thú dạt dào tiếp lời “ Xem ra nhà chúng ta mới được một bảo mẫu thật tốt nha “ Dứt lời anh đem đĩa thịt heo chua ngọt dời đến trước mặt mình.

Cung Hạ mắt hứng nói “ Chú hai, con cũng muốn ăn mà “ Cái miệng nhỏ của cậu hờn dỗi chề ra.

Công Tử Lạc liếc đứa cháu mình một cái, buồn cười nói “ Con ăn nhiều như vậy dĩ nhiên là ngán rồi, chú không giống, hôm nay mới được ăn lần đầu tiên “

“ Chị nhỏ làm đồ ăn không ngán “ Cung Hạ cao giọng nói, đưa tay đoạt đĩa thịt, lại bị Công Tử Lạc dùng thân che lại. Giăng co một lát, Cung Hạ liền cầu cứu Cung Chính.

“ Ba xem chú hai kia, lớn vậy còn tranh giành đồ ăn “

Nào ngờ Cung Chính bày ra bộ dạng nhàn nhạt, dường như quá quen với cảnh tượng trước mắt nói “ Tuần Tuần, chú hai nửa năm mới về nhà một lần, con phải biết nhường nhịn, đồ ăn của Tiểu Tiểu ngày nào con chẳng ăn “

Cung Hạ nghe ba nói vậy tuy có chút không vui, nhưng vẫn nghe lời buông tay. Tiểu Tiểu âm thầm kinh ngạc, không nghĩ tới Cung Chính Lại yêu thương chiều chuộng em trai như vậy. Sau này cô được nghe kể lại, cha mẹ Cung Chính mất sớm, khi đó Công Tử Lạc bốn tuổi, là do một tay anh chăm sóc tới lớn, Công Tử Lạc đi theo người anh trai lớn hơn mình mười hai tuổi chịu không ít khổ sở, sau này Cung Chính tham gia chính trị, từng bước leo lên, cuộc sống dần trở nên giàu có, nên đối với đứa em này anh luôn cảm thấy thua thiệt cho nó, mặc kệ Công Tử Lạc đưa ra yêu cầu gì Cung Chính đều cố hết sức thỏa mãn anh.

“ Lạc, Tiểu Tiểu đang ở phòng em, vậy em tìm một phòng khác ở đỡ đi “ Vì công việc Công Tử Lạc đi đi về về, có khi một năm chỉ thấy mặt anh mấy ngày.

“ Em cũng nguyện ý để lại phòng cho Tiểu Tiểu “

Công Tử Lạc nhìn về phía Tiểu Tiểu, hai mắt lấp lánh tà mị. Đúng lúc này điện thoại Cung Chính vang lên, anh đứng dậy tiếp chuyện, hai mắt liếc nhìn Công Tử Lạc, giọng điệu kiên quyết “ Cậu yên tâm, tôi sẽ khuyên nó, nhất định bắt nó quay lại tiếp tục chụp ảnh “

Vừa cúp điện thoại, Công Tử Lạc liền hỏi “ Ken?” Ken là quản lý của Công Tử Lạc.

Cung Chính gật đầu, nghiêm túc nói “ Đến cùng là như thế nào? Em đi tới ngày hôm nay đâu phải dễ, sao có thể nói bỏ liền bỏ, đó là bộ phim “Tâm Điện” do đạo diễn quốc tế bấm máy, nữ diễn viên còn là Trần Băng Khiết, vì sao đòi hủy, em có biết cả ê kíp vì em mà tạm dừng, tổn thất nghiêm trọng “

Công Tử Lạc hừ một tiếng, tức giận nói “ Nếu em biết phải đóng chung với Trần Băng Khiết thì ngay từ đầu em đã không đồng ý, đến khi vào phòng chụp mới biết nữ chính là cô ta, nên em thẳng thừng cự tuyệt “

“ Anh mới nói xong chẳng lẽ em không hiểu, hiện tại và trước kia không giống nhau, bây giờ mọi cử động của em đều bị mọi người soi mói nghị luận, nếu em muốn tiếp tục đi trên con đường này phải biết nhẫn nhịn “

“ Anh “ Công Tử Lạc đột ngột hét lên, có chút mất khống chế “ Anh muốn em trở về cùng cô ta quay phim, anh có biết cô ta làm gì với em không? Thời điểm em còn chưa có tên tuổi, có một đạo diễn để ý tới tài năng của em, giao cho em vai chính, chỉ là Trần Băng Khiết cô ả muốn em làm tình nhân, bồi ả trên giường, em lớn tiếng cự tuyệt, cô ả liền nói với đạo diễn nếu không đổi nam chính ả không diễn, cuối cùng em bị gạch tên, phải biết rằng đó là bộ phim đầu tay của em, nếu không phải tại ả em sớm đã thành danh đâu phải chật vật một thời gian dài như vậy, muốn em cùng một người bỉ ổi như vậy hợp tác quay phim, em không làm được...”

Cung Chính trầm mặc, đôi mắt ẩn chứa đau lòng nhìn em trai, nhưng vẫn chậm rãi khuyên nhủ “ Lạc, em đã lớn, hiện tại không phải mười bốn mà là hai mươi bốn tuổi, em hẳn nên biết quy luật đào thải đầy khắc nghiệt của xã hội này, anh không ép em, đêm nay cứ cẩn thận suy nghĩ, dù quyết định thế nào anh luôn đứng về phía em “

Cơm nước xong Cung Hạ âm ỉ đòi Tiểu Tiểu cùng chơi cờ nhảy, Công Tử Lạc lắc đầu nói “ Tuần Tuần con đã mười ba tuổi rồi, đâu còn nhỏ nữa “

Cung Chính cũng nói vào “ Tuần Tuần, nghe nói mỗi ngày con chơi cờ tới mười hai giờ đêm, vậy sao được? Phải chú tâm vào việc học chứ “

Nghe ba nói vậy, Cung Hạ bĩu môi, đi lên lầu làm bài tập. Tiểu Tiểu vùng trộm liếc mắt nhìn Cung Chính, tối hôm nay, cô có thể ở cùng một chỗ với Cung Chính.

Tắm rửa xong, Tiểu Tiểu sửa soạn bản thân thật tốt, liền lặng lẽ đi xuống lầu chạy vào phòng ngủ của Cung Chính. Cung Chính đang ngồi dựa lên đầu giường xem văn kiện, kế bên còn một xấp dày chưa phê duyệt, thấy Tiểu Tiểu vào, anh tươi cười ấm áp nói “ Tiểu Tiểu, mấy hôm nay vắng vẻ em, em không trách anh chứ? “

Tiểu Tiểu lắc đầu, chui vào lòng Cung Chính, hai tay ôm lấy thắt lưng anh, vùi mặt vào lồng ngực rộng lớn, hít lấy mùi hương nam tính của anh “ Ba nuôi, Tiểu Tiểu không trách người đâu, con biết người rất bận “

“ Ngoan “ Cung Chính yêu thương vuốt vuốt tóc cô “ Em ngủ trước đi, để anh xử lý xong đồng văn kiện này đã “ Đây đều là văn kiện khẩn cấp cần xử lý, nên anh buộc phải làm thêm giờ.

“ Con không muốn ngủ trước “ Tiểu Tiểu ngẩng đầu, bày ra khuôn mặt nhỏ nhắn làm nũng, hai mắt trong veo như pha lê.

“ Ba nuôi, con mát xa cho ba “ Nói xong bàn tay nhỏ bé mềm mại không xương bóp bóp lên vai Cung Chính, lực đạo vừa phải, làm anh cực kỳ thoải mái. Kỳ thực thời điểm Tiểu Tiểu vừa bước vào phòng anh đã cứng rần, chẳng qua dựa vào ý chí kiên cường nhiều năm nên anh nhẫn nhịn, vậy mà lúc này bàn tay nhỏ bé chỉ nhấn vài cái đục vọng của anh liền muốn bộc phát.

Tiểu Tiểu như đọc được suy nghĩ của anh, cô vén góc áo ngủ qua một bên, lộ ra liễu trại đang dựng đứng, cô cúi đầu quỳ úp xuống giữa hai chân anh, đem quần kéo mở cự vật to lớn bật ra, giống như đang ăn que kẹo, cô lè lưỡi liếm láp. Chiếc lưỡi mềm mại nóng rực ma sát lên cự vật trưởng căng thật sự vô cùng thoải mái, hô hấp của Cung Chính dần trở nên dồn dập, âm thanh dứt quãng.

“ Tiểu Tiểu...Tiểu Tiểu của cha nuôi...không chỉ mát xacòn giúp cha nuôi liếm liếm...thực sự rất thoải mái “ Cung Chính đem văn kiện trên tay bỏ xuống, lời nói cực kỳ mờ ám.

“ Biết hiện tại cha nuôi muốn làm cái gì không?”

28. Chương 25-1

Tiểu Tiểu ngẩng đầu lên nhìn Cung Chính, khuôn mặt nhỏ nhắn vẫn còn đỏ ửng, đôi tay mềm mại thay thế cái miệng mê người nắm lấy cự vật ma sát lên xuống.

“ Ba nuôi muốn làm cái gì?”

“ Ba nuôi muốn bú sữa “

Ánh mắt Cung Chính nóng rực nhìn chăm chăm cơ thể cô. Hai má Tiểu Tiểu đỏ như táo chín, nhẹ nhàng đưa tay ra phía sau kéo khóa, đem váy ngủ trên người cởi xuống, thân hình trần trụi rất nhanh lộ ra, cặp bánh bao nhỏ căng mọng, điểm trên đầu là hai khóa anh đào non mềm dẹt đứng chọc người thèm thuồng. Hạ thể càng trưởng căng đau nhức, liếc nhìn chồng vẫn kiên, lại liếc qua hai khóa anh đào dụ hoặc, áp chế cơn đói khát muốn đem cô bé trước mặt hung hăng ăn vào.

Tiểu Tiểu ngồi thẳng người dậy, tay nắm một bên ngực, đưa tới trước miệng Cung Chính, anh lập tức ngậm lấy, gât gao hút mạnh.

“ A...ba nuôi hút mạnh quá ...” Đầu vú bị mút đau, Tiểu Tiểu hờn dỗi lên tiếng.

“ Tiểu Tiểu...nụ hoa của con màu sắc thật đẹp, còn thơm nữa, ba nuôi vừa liếm nó liền co lại, còn rất mẫn cảm run run ...”

Cung Chính một bên mút lấy một bên thổ lộ tiếng lòng. Bú vài phút, Cung Chính lại nhả ra, quay đầu xem tiếp vẫn kiên, Tiểu Tiểu vẫn ngoan ngoãn nắm ngực đợi anh, được khoảng mười phút, Cung Chính lại xoay qua ngậm lấy nhũ tiêm mút mút, trong phòng lại vang lên âm thanh chắc chắc không ngừng, cứ như vậy một lúc, hai đầu ngực đã bị Cung Chính bú tới đỏ rực, ướt sũng bóng bẩy, nổi bật trên phần da thịt tuyết trắng nõn nà, làm thiếu nữ càng thêm vẻ quyến rũ kiều mị không hợp với độ tuổi của mình.

Ngay lúc này, cánh cửa đẩy ra, Công Tử Lạc đi vào, nhìn đến cảnh tượng anh trai nằm dựa vào thành giường quần áo hỗn độn, phần nam căn còn oai vệ ngóc đầu thẳng đứng, Tiểu Tiểu cả người trần truồng, tay bóp một bên ngực đưa vào miệng Cung Chính, còn Cung Chính trên tay vẫn cầm vẫn kiên, cứ vài phút lại quay đầu xem xét, tình huống trước mặt thật kích thích giác quan, không thể tưởng tượng ra người anh trai vốn nghiêm túc công vụ bề bộn lại có tình thú bậc này.

“ Ừm...ba nuôi cắn Tiểu Tiểu thật đau ...”

“ Ba nuôi thích cắn Tiểu Tiểu như vậy, tại nụ hoa Tiểu Tiểu thật mềm ...”

“ Khụ ...khụ...” Công Tử Lạc không có lui ra, ngược lại ho khan nhắc nhở hai người phía trước. Tiểu Tiểu quay đầu, nhìn thấy đôi mắt chế giễu bốn cột của Công Tử Lạc không khỏi sợ hãi kêu lên một tiếng, nhanh chóng cầm áo lên che đậy cơ thể.

Cung Chính nhìn em trai đứng sừng sững ngay cửa phòng, không chút dấu vết kéo quần che lại vật nam tính, có chút xấu hổ nói “ Lạc, sao em lớn rồi vẫn không có chút phép tắc nào hết “ Tuy có bất mãn nhưng Cung Chính vẫn không nở trách móc em trai.

“ Trước giờ vào phòng anh em có bao giờ gõ cửa đâu “ Công Tử Lạc tự nhiên như đây là phòng của mình, kéo ghế ngồi xuống.

Cung Chính nhìn Tiểu Tiểu đã mặc xong quần áo, trên mặt vẫn còn đỏ bừng vì xấu hổ, bất đắc dĩ lắc đầu, anh đối với đứa em này đúng là không có biện pháp, chỉ trách trước kia quá mức nuông chiều đem nó dạy hư.

“ Ba nuôi, con lên lầu trước “ Tiểu Tiểu nhỏ giọng nói, liếc nhìn Công Tử Lạc rồi chạy như bay về phòng.

“ Thấy tôi đến liền chạy trốn?” Công Tử Lạc lớn tiếng chế nhạo.

“ Lạc, em đừng quá đáng “ Cung Chính lên tiếng ngăn lại.

Công Tử Lạc nhìn anh trai, cười nói “ Thì ra nhận con gái nuôi còn có chỗ tốt như vậy “

Cung Chính trừng mắt nhìn em trai hỏi thẳng “ Đã trễ như vậy, em tìm anh có chuyện gì? Anh còn một đồng văn kiện chưa xử lý xong “

Công Tử Lạc tắc lưỡi mấy cái, rồi nói “ Ken vừa gọi nói anh đã đồng ý ngày mai bắt đầu quay?”

Cung Chính gật đầu, chân thành khuyên nhủ “ Anh hi vọng em nghe anh lần này”

“ Em không đi “ Công Tử Lạc cố chấp nói “ Em không muốn rước lấy nhục càng không muốn hợp tác với cô ta “

“ Làm sao em mới chịu đi?” Cung Chính nói.

“ Em muốn Tiểu Tiểu bồi em đêm nay, sáng mai em liền đi quay phim “ Công Tử Lạc thương lượng.

“ Không được “ Cung Chính thẳng thừng từ chối.

“ Chẳng lẽ phụ nữ so với em còn quan trọng hơn?” Công Tử Lạc hỏi tiếp, anh biết rất rõ mình có địa vị thế nào trong lòng anh trai.

Về mặt Cung Chính phức tạp, thấp giọng nói “ Điều kiện nào cũng có thể chỉ việc này là không được “

“ Nhưng em muốn cô bé, anh, em biết Tiểu Tiểu là người của anh, cho nên mới đến xin anh đồng ý, dù sao anh cũng không có khả năng cưới Tiểu Tiểu, để cô bé phục vụ em cũng đâu gặp vấn đề gì, em phát hiện ở bên cô bé có thể trị được chứng mất ngủ của mình, chẳng lẽ anh nhẫn tâm nhìn em bị chứng mất ngủ tra tấn mỗi ngày “

29. Chương 25-2

Tiểu Tiểu lăn qua lộn lại trên giường không cách nào ngủ được, cô không nghĩ tới tính tình Công Tử Lạc lại kỳ dị như vậy, đánh trống khua chiêng xông vào phòng Cung Chính, còn Cung Chính lại nuông chiều em trai chẳng nỡ trách móc.

Đúng lúc này, điện thoại trên bàn vang lên, Tiểu Tiểu bắt máy, âm thanh dịu dàng ấm áp của Cung Chính truyền tới, cô mỉm cười vui vẻ, nghĩ rằng Cung Chính gọi mình xuống dưới, ai ngờ Cung Chính chỉ dặn dò.

“ Tiểu Tiểu, em mang chút đồ uống cho Lạc ở phòng tập trên lầu ba đi, Cổ Di đã ngủ không tiện làm phiền “

“ Dạ “ Tiểu Tiểu không chút nghĩ ngợi liền đồng ý, lại ngượng ngùng hỏi thêm “ Con đưa đồ uống xong có thể đi tìm ba nuôi không?”

Đầu dây bên kia im lặng một chút rồi mới lên tiếng “ Tự con quyết định đi “

Tiểu Tiểu hớn hờ dạ một tiếng rõ to xong liền cúp điện thoại, mặc thêm quần áo, rồi đi xuống lầu lấy nước uống. Nhà họ Cung có một phòng tập thể thao với nhiều dụng cụ hiện đại và một hồ bơi trong vắt, nằm trên lầu ba. Tiểu Tiểu nhìn dáo dác xung quanh không thấy bóng dáng của Công Tử Lạc, nhíu mày nghi hoặc, bỗng nghe được âm thanh rẽ nước, kèm theo đó là một bóng dáng cao lớn trắng kiện từ dưới đáy hồ chui lên, liếc thấy Tiểu Tiểu đứng đó hút sáo vui mừng bơi về phía cô.

“ Tôi...ba nuôi bảo tôi bưng nước uống cho anh “ Tiểu Tiểu đem đồ uống trên tay đưa ra.

“ Sao lại ăn mặc chỉnh tề như vậy? Anh tôi chưa nói rõ ràng à? “

“ Hả?” Tiểu Tiểu ngu ngơ không hiểu lời anh nói.

Công Tử Lạc nở nụ cười mờ ám, vươn tay về phía Tiểu Tiểu, cô tưởng anh muốn lấy nước uống phối hợp giờ ra, ai ngờ bàn tay to lớn bắt lấy cổ tay gầy yếu của cô kéo xuống hồ. “ Ầm “ một tiếng, Tiểu Tiểu và khay đồ uống cùng rớt xuống nước, hai tay cô ôm lấy Công Tử Lạc, tựa như bắt lấy phao cứu hộ.

“ Thật xin lỗi...tôi không biết bơi ..” Cả người không ngừng chìm xuống, cô cố ôm chặt thân hình cứng rắn của người đàn ông trước mặt, vội nói “ Có thể đưa tôi lên không? “

“ Em cố ý dụ dỗ tôi sao?”

“ Không có “

“ Có, em thích tôi, mỗi lần em nhìn tôi, ánh mắt luôn luôn mê đắm “ Giọng điệu của Công Tử Lạc đầy khẳng định nói.

Tiểu Tiểu đỏ mặt giải thích “ Tôi không phải cố ý, đúng là tôi có thích anh, nhưng không phải thích mà anh đang nói, tôi luôn xem anh như thần tượng “

“ Em thừa nhận mình thích tôi “ Công Tử Lạc chỉ chọn câu quan trọng lặp lại, nói tiếp “ Như vậy tối nay em bồi tôi ngủ cũng không đến nỗi khó khăn gì “

“ Anh nói cái gì?” Tiểu Tiểu kinh ngạc hỏi.

“ Chẳng lẽ anh trai tôi chưa nói, đêm nay anh ấy nhường em cho tôi sao?” Công Tử Lạc dùng tay ép chặt cặp mông cô, để cô cảm nhận được vật nam tính đang trưởng thành của mình.

“ Á, anh buông ra, ba nuôi sẽ không như vậy “ Tiểu Tiểu bắt đầu giãy dụa, cô không tin lời của Công Tử Lạc.

Lúc này, Công Tử Lạc nhanh tay đem quần áo trên người cả hai cởi sạch, Tiểu Tiểu vùng ra hướng bờ leo lên, cửa phòng thể thao bật mở, bóng dáng Cung Chính hiện ra, đôi mắt thâm trầm chăm chú nhìn cô. Tiểu Tiểu ngẩn người, cúi đầu nhìn thân thể trần trụi của mình, đang muốn lên tiếng giải thích, chợt một bóng dáng nóng bỏng từ phía sau áp sát, cơn thịnh nộ to nóng rực chĩa vào mông cô, cánh tay Công Tử Lạc khóa chặt thắt lưng của cô, tay còn lại vuốt ve bộ ngực sữa non mềm, đôi môi lần xuống vùng da cổ mịn màng mát mát.

Cung Chính đứng yên quan sát cảnh tượng kiều diễm của hai người, đôi mắt tối tăm sâu thẳm, tâm trạng phức tạp rối rắm, khóe môi khê mỉm, cũng không kêu ngừng lại, vì thế động tác Công Tử Lạc càng thêm lớn lối.

“ Ba nuôi...” Tiểu Tiểu lên tiếng cầu cứu về phía Cung Chính.

Công Tử Lạc liền nâng một chân cô lên.

“ Không cần...a...” Thân hình Tiểu Tiểu co rúm, cơn thịnh nộ màu của Công Tử Lạc đã chống lên khe thịt bé xíu của cô, dùng lực thúc mạnh vào trong.

“ A...” Tiểu Tiểu đau đớn thét lên, khuôn mặt nhỏ nhắn nhăn nhó, bởi vì vật nam tính của Công Tử Lạc quá lớn, thậm chí so với Cung Chính còn to hơn.

“ Thật mềm, còn rất hẹp, muốn xiết nghẹn tôi sao, trách không được anh trai thích em nhiều như vậy, đâm vào trong sướng muốn chết “ Công Tử Lạc liếc nhìn anh trai một cái rồi bắt đầu mãnh liệt luật động.

“ Không cần, ba nuôi...a...a...”

30. Chương 26

“ Không cần...ba nuôi...a ...” Thân thể Tiểu Tiểu trần trụi, khe huyết bị cơn thịnh nộ to nhét đầy, bộ ngực sữa kịch liệt đang đưa giống như đang mời gọi người đàn ông đứng ở cửa phòng.

Tiểu Tiểu đã dần hiểu ra, Công Tử Lạc nói không sai, là Cung Chính đồng ý đem cô cho anh, bắt quá cô rất không cam tâm ngẩng đầu nhìn về hướng cửa, nhưng bóng dáng Cung Chính đã biến mất từ lúc nào, ánh mắt cô mờ lẹ, khoang miệng phút chốc trở nên đắng chát.

Công Tử Lạc đè cô xuống đệm, rút côn thịt vẫn đang cứng rắn ướm sững ra khỏi khe huyết mắt hồng, dán lên bụng cô, ánh mắt chăm chú nhìn khuôn mặt đầm lẹ của cô, nhẹ nhàng đặt xuống từng nụ hôn.

“ Tôi sẽ đối tốt với em, cũng giống như anh trai đối với em vậy đó “ Công Tử Lạc dịu dàng thì thầm bên tai cô, dứt lời đôi môi bắt đầu hôn lên mũi, mắt, môi, lỗ tai, cuối cùng lưu luyến cắn mút ngực cô. Công Tử Lạc há miệng ngậm lấy đầu ngực hơi sưng đỏ, gắt gao mút chặt, kéo kéo day day. Bộ ngực mẫn cảm không ngừng bị khiêu khích, hạ thân Tiểu Tiểu không ngừng chảy ra mật dịch.

Công Tử Lạc ép hai chân Tiểu Tiểu dang rộng, để phần khe thịt phần hồng càng phơi bày rõ nét, ngón tay ma sát miệng huyết ngoài mật dịch ướm nhẹ cũng không thấy dấu vết vừa bị cự vật đi vào.

“ Bảo bối, em thật mềm, vừa rồi rõ ràng anh mới tiến vào, thế nào lại ...”

Công Tử Lạc buông lời trêu chọc, Tiểu Tiểu đỏ mặt ngắt lời “ Anh không nên nhìn “

“ Không những nhìn, mà anh còn muốn chọc vào “ Lời nói xấu xa của Công Tử Lạc vang lên, đem quy đầu chống lên miệng huyết ẩm ướt. Tiểu Tiểu nắm tay đầm đầm lên lồng ngực cường tráng của anh, anh nhanh chóng bắt lấy, cúi đầu cắn lên ngực cô, dưới thân cũng dùng lực thúc mạnh vào trong.

“ A...” Trên ngực đau nhói, phía dưới bị căng trướng khó chịu, Tiểu Tiểu hét lên một tiếng, nhỏ giọng van xin “ Anh ra đi...rất căng...”

“ Ủ “ Công Tử Lạc cười ám muội, cặp mông săn chắc mãnh liệt đâm rút, gây thịt bị âm đạo bao vây xiết chặt càng phồng lớn, khoái cảm liên tục truyền tới, quả thật giống như dục tiên dục tử nói không nên lời.

Công Tử Lạc bắn tinh hai lần liên tiếp mà côn thịt vẫn cứng rắn như cũ, anh tiếp tục lần thứ ba rong rui trên cơ thể non nớt của cô. Còn Tiểu Tiểu dưới thân anh đã mềm nhũn không chút sức lực, làn da toàn thân đều một mảnh đỏ hồng. Cô bé luôn luôn nhu thuận mặc cho anh đòi lấy, cơ hồ đã chấp nhận số phận của bản thân, Công Tử Lạc biết cô bé không chán ghét anh, thậm chí vui thích khi được anh làm, có điều cô không chủ động như ở trước mặt Cung Chính.

Công Tử Lạc đem Tiểu Tiểu bế dậy, côn thịt vẫn vùi sâu trong âm đạo chật hẹp, hai chân tinh tế vắt ngang thắt lưng anh, bàn tay rộng lớn nâng cặp mông căng mọng của cô, bước ra ngoài cửa.

“ Anh muốn đi đâu?” Tiểu Tiểu sợ hãi kêu lên.

“ Ôm em về phòng ngủ “ Công Tử Lạc thản nhiên trả lời.

“ Đừng...sẽ bị người khác bắt gặp “ Công Tử Lạc ôm cô bước đi, côn thịt cứng rắn ma sát lên khe huyết mịn màng, cảm xúc tê dại truyền tới, đi được một nửa anh nhịn không được đè cô lên góc cầu thang, mạnh mẽ thúc vào.

“ A...a...a...Đừng làm ở chỗ này...a...a “ Phía sau lưng là cầu thang lạnh lẽo, thân thể trần trụi vì lạnh run rẩy liên hồi, hạ thân mềm mại bị côn thịt cực đại nhồi nhét, không ngừng xâm nhập, âm thanh thân thể va chạm trong đêm tối phá lệ chói tai.

Buổi tối Cung Hạ mơ màng đi xuống lầu kiểm đồ ăn, chợt nghe tiếng động kỳ quái từ cầu thang vọng xuống, cậu ngược mặt lên nhìn, thấy chú hai trần truồng đang ôm lấy chị nhỏ cả người cũng trần trụi, thân hình hai người dính sát, một cây gậy to dài liên tiếp chọc vào giữa hai chân chị nhỏ, âm thanh phạch phạch mờ ám là từ đây phát ra, bộ ngực chị nhỏ tung lên vô cùng khoái hoạt, hai đầu ngực đỏ ửng như quả dâu vừa mới chín, thật dụ hoặc..Cung Hạ đứng xem đến đầu óc choáng váng, ngơ ngác nhìn chăm chú vào bộ ngực chín mọng thật lâu thật lâu.

“ A...a...đau...đừng lạiđừng ở chỗ này”

“ Được, chúng ta về phòng rồi tiếp tục “ Công Tử Lạc dừng động tác, ôm cô tiếp tục bước xuống lầu, liền thấy Cung Hạ đang há miệng ngơ ngác.

“ A...” Tiểu Tiểu kinh hoàng kêu lên, đầu mặt vào lồng ngực rộng lớn của Công Tử Lạc.

“ Chú hai, chị nhỏ, hai người đang làm cái gì?” Cung Hạ hỏi trước.

31. Chương 27

Không nghĩ tới câu đầu tiên Công Tử Lạc nói là đem đứa cháu đuổi đi “ Con nít con nôi đừng hỏi nhiều, mau về phòng ngủ đi “

Công Tử Lạc dùng chân đá mạnh cửa phòng ôm Tiểu Tiểu vào trong, bỏ lại Cung Hạ đứng sững sờ tại chỗ. Cung Hạ đứng lặng một lúc lâu mới gạt mình tỉnh lại, cậu năm nay mười ba tuổi, vào thời buổi truyền thông, tin tức bùng nổ như hiện giờ, không ngờ còn có một người tâm tư đơn thuần như Cung Hạ, cậu gãi gãi đầu, thật không biết chú hai và chị nhỏ đang làm cái gì. Tâm lý tuy rằng ngây thơ, nhưng sinh lý vô cùng thành thật phát sinh biến hóa, sau khi nhìn cảnh tượng của hai người đó, cả người cậu bắt đầu không thoải mái, cậu liên tục uống hai ly nước lạnh mới phần nào hạ được cơn khô nóng trong người. Trở về giường nằm xuống, lại phát hiện ‘cậu nhỏ’ mọi khi vốn mềm nhũm, hôm nay lại dựng đứng, giống như cây gậy của chú hai dùng để chọc vào giữa hai chân chị nhỏ, Cung Hạ cả kinh bật dậy, chạy vào phòng tắm ngâm thật lâu cho tới khi ‘cậu nhỏ’ mềm xuống mới lết về giường, mệt mỏi nhắm mắt ngủ.

Bên này, Công Tử Lạc vừa bước vào phòng liền đem Tiểu Tiểu đè lên cửa, hai chân cô gắt gao ôm chặt thắt lưng anh, khuôn mặt nóng bỏng chôn trong lồng ngực Công Tử Lạc, không chịu ngẩng đầu lên. Công Tử Lạc nắm cằm cô, cưỡng ép Tiểu Tiểu rời khỏi ngực mình, nhìn tới đôi gò má đỏ rực như táo chín, vừa giận vừa quần, cực kỳ đáng yêu, Công Tử Lạc không khỏi cười lớn, giọng điệu có chút trêu đùa.

“ Thấy thế nào?”

Hai mắt Tiểu Tiểu sụp xuống, đáp ứng “ Vừa rồi...Tiểu Hạ...” Làm sao cô có thể mở miệng nói ra.

“ Thẹn thùng?” Công Tử Lạc xoa xoa chóp mũi của cô nói tiếp “ Tuần Tuần thì biết cái gì, tôi cam đoan với em nó không hiểu hai chúng ta đang làm gì đâu. Bên trong còn trứng hay không? Hồi này tôi ôm em xuống cầu thang, cái miệng phía dưới cắn tôi thật chặt “

Tiểu Tiểu tròn mắt nhìn anh, khuôn mặt muốn nở ra máu, phản bác “ Tôi mới không cần...”

“ Còn nói không, ngay lúc này cũng cần tôi chặt muốn chết “ Dứt lời cặp mông săn chắc đẩy mạnh về trước.

“ A...” Lưng Tiểu Tiểu dán lên cửa, cơn thịt thúc mạnh vào trong, một cảm giác mê mê tê dại chạy dọc theo sống lưng.

“ Không cần...thật chặt...” Tiểu Tiểu than nhẹ, lời nói vô cùng nũng nịu mỉa mai, nhưng cô cũng không nghĩ nhiều, cơn thịt thật sự quá thô và dài, nhồi nhét vào tận sâu bên trong, đụng tới miệng tử cung, âm đạo nhỏ hẹp bị ép giãn ra, quả thật muốn nổ tung.

“ Nơi nào chặt?” Đôi mắt tà mị nhìn cô chằm chằm, cười hỏi. Hai tay anh ôm lấy mông cô, động tác bỗng nhiên chậm lại, rút cơn thịt, rồi lại mạnh mẽ đâm vào, rồi nhẹ nhàng rút ra, nhắm ngay khe thịt sưng đỏ, tiếp tục mạnh bạo xông vào.

“ A...a...” Tiểu Tiểu kêu lên sợ hãi, mỗi một cú nhấn đều thật sâu, đụng tới giới hạn chưa từng khám phá bên trong u cốc. Công Tử Lạc nhếch miệng cười, tiếp tục không ngừng luật động, mỗi lần đều chạm tới điểm nhạy cảm của cô. Tiểu Tiểu bị khoái cảm đánh úp, cả người run rẩy sung sướng, khe huyết bắt đầu co rút, xiết lấy cự vật bên trong, tựa như hàng ngàn cái miệng bé xiu hút chặt quy đầu của anh.

“ Yêu tinh “ Công Tử Lạc thở gấp, cô bé dưới thân lên cao trào, xem chút làm anh tức bỏ vũ khí đầu hàng, anh nở nụ cười xảo trá

“ Hoá ra điểm G ở chỗ này “

Anh cúi đầu cắn mút bộ ngực sữa mềm mại, cơn thịt vùi sâu trong âm đạo không dám nhúc nhích, chỉ cử động chút thôi anh sợ mình sẽ kiềm không nổi liền bắn ra, anh còn muốn làm thêm một lúc nữa, cảm

giác cực hạn vui vẻ này anh vẫn còn muốn tiếp tục hưởng thụ. Tiểu Tiểu từ trong cao trào hừ nhẹ nói “ A...đau...đừng cần mà...tôi không được...anh nhanh chút ra ngoài đi “

Đi ra ngoài? Công Tử Lạc nhíu mày, vừa gặm cắn nụ hoa, vừa thật sâu va chạm, âm thanh rên rỉ kiêu mị của thiếu nữ vang lên. Rốt cục lần thứ ba Công Tử Lạc phóng thích bản thân mình, cả người thư sướng, mồ hôi đầm đìa, có điều còn thật vất vả bên trong khe huyết mịn màng luyện tiết đi ra.

Anh ôm Tiểu Tiểu nằm xuống giường, đem tóc vén ra hai bên tai giúp cô, mệt mỏi nhắm mắt.

“ Có thể ...đi ra hay không, thật khó chịu,rất căng ...” Tiểu Tiểu nhẹ giọng cầu xin.

“ Không, tôi muốn nhét vào trong “ Công Tử Lạc tà ác nói.

“ Không cần...” Tiểu Tiểu nhích nhích thân dưới muốn rời ra.

“ Em muốn đem tôi ép khô mới chịu ngủ đúng không?” Anh liền hăm he.

“ Không phải, tôi chỉ muốn anh rút ra ...”

“ Mơ tưởng, cái miệng nhỏ nhắn cắn tôi chặt như vậy, có phải muốn làm thêm lần nữa không? “

“ Không có...”

“ Gọi tôi ôm tai, tôi tha cho em “

Gọi anh thế nào bây giờ, đầu óc Tiểu Tiểu choáng váng, thật không nghĩ ra nên nhỏ giọng thì thầm “ ...Lạc...”

“ Em gọi anh tôi là ba nuôi, đương nhiên phải gọi tôi là chú, gọi chú Lạc đi “ Công Tử Lạc yêu cầu. Một chút bộ dạng làm chú cũng không có, nhưng Tiểu Tiểu không còn hơi sức để tranh cãi, đành hòa theo.

“ Chú Lạc “

“ Về sau cứ gọi như vậy “ Anh hôn lên môi cô nói tiếp “ Ngủ ngon “ Nói xong nhắm mắt đi vào giấc ngủ, Tiểu Tiểu nằm trong lòng anh không dám cử động mạnh rất nhanh vì mệt mỏi cũng ngủ theo.

Tiểu Tiểu bị tiếng chuông di động đánh thức, bàn tay Công Tử Lạc đã mò ra khỏi chăn chụp lấy điện thoại trên bàn mằng.

“ Anh thật sự là quỷ đòi mạng. Sáng nay 5 giờ phải quay? Được rồi, một lát cho xe tới đón tôi “ Anh ném điện thoại lên bàn, quay đầu hỏi Tiểu Tiểu “ Nghe được? Tôi phải lập tức đi, em sẽ nhớ tôi chứ? “

Tiểu Tiểu nhìn anh, nhẹ nhàng gật đầu, Công Tử Lạc nở nụ cười hài lòng, đề lên người cô, hai chân tinh tế của cô bị anh ép trước ngực.

“ Thời gian không đủ, bằng không...”

Tiểu Tiểu hơi nâng mông lên, cự vật to lớn từ từ rút ra ngoài, đem qua Công Tử Lạc bắn tinh ba lần, tiểu huyết bị rút tràn đầy, còn thịt trở thành nút chai đóng chặt, giữ lại chất lỏng trắng đục đặc sệt lại bên trong, vừa mở nút, hỗn hợp theo đó tuôn ra. Khe huyết bị còn thịt nhét đầy cả đêm, chưa thể trở về hình dáng ban đầu, lỗ nhỏ hình chữ ‘O’ cùng dòng suối trắng sữa ào ào chảy ra, khiến Công Tử Lạc vừa say mê vừa vô cùng thỏa mãn.

“ Không biết, khi tôi rút ra, hình dạng này tồn tại trong bao lâu?” Anh bắt cô nắm hai chân mình giang rộng, để khe huyết hiện ra càng rõ ràng. Công Tử Lạc một bên mặc quần áo một bên chăm chú quan sát lỗ nhỏ.

“ Em thật ngoan, nhanh đi tẩy rửa, tôi phải đi rồi “ Công Tử Lạc vỗ vỗ mông Tiểu Tiểu hôn lên mặt cô một cái, xoay người đi ra khỏi phòng. Tiểu Tiểu ngồi phịch lên giường, thở dài một hơi.

32. Chương 28: Công Tử Mặt Lạnh

Tiểu Tiểu tắm rửa, mặc quần áo ngủ đi lên lầu ba, hiện tại thời gian còn sớm, mọi người còn đang ngủ, cô phải nhân lúc này dọn dẹp ly nước để quên trên đó, để tránh mọi người nghi ngờ.

Mở cửa đi vào, Tiểu Tiểu cả người ngẩn ra, cô nhìn thấy một thiếu niên cao gầy đang cầm chiếc ly trên tay xem xét, bộ dạng nhũn nhẽm tư suy nghĩ, bất quá vật trên tay anh không phải là chiếc ly cô tính lên dọn hay sao. Thật không ngờ Cung Đông lại dậy sớm đến vậy, hình như anh vừa bơi xong, mái tóc đen ướt sũng, nhỏ giọt tí tách xuống sàn nhà, trên người mặc độc nhất một chiếc quần bơi bó sát làm nổi lên vật nam tính to lớn.

Nhìn đến cự vật nhô ra, Tiểu Tiểu đỏ mặt ‘a’ một tiếng quay đi. Tuy rằng đã nhìn thấy đàn ông trần truồng nhiều lần, cũng hiểu rõ chỗ đó cấu tạo ra sao, bất quá không hiểu sao khi nhìn trực tiếp vị thiếu gia lạnh lùng này mặc quần bơi cô vẫn rất mắc cỡ, lúc này một tia mắt sắc lạnh bắn tới. Tiểu Tiểu cắn môi, bước lại gần, chỉ chỉ vào chiếc ly trong tay Cung Đông ấp úng.

“Này...là của tôi làm rơi, đem qua Lạc..chú Lạc uống nước còn thừa, tôi không cẩn thận làm rơi vào hồ bơi...giờ lên dọn”

Đợi một lúc không thấy người đối diện trả lời, cô ngẩng đầu lên, bắt gặp một đôi mắt lạnh đang nhìn mình chăm chú, vội vàng cụp mắt xuống.

“Cô...” Âm thanh lạnh lùng của Cung Đông truyền tới, Tiểu Tiểu ngước mặt lên, không biết có phải do hoa mắt hay không, cô thấy anh khẽ nhếch mép, sao đó một tiếng ‘tôm’ vang lên, chiếc ly theo đường vòng cung hoa lệ đáp thẳng xuống hồ nước.

“Không...” Tiếng nói nghẹn ở cổ, Tiểu Tiểu chỉ biết trơ mắt đứng nhìn.

“Anh...” Ngực cô phập phồng nhìn Cung Đông bình thản trở lại ghế nằm, anh hờ hững nói “Tôi chỉ để nó về vị trí cũ thôi”

Nói xong anh duỗi hai chân, dựa vào lưng ghế, cầm một quyển tạp chí lên xem. Đã vớt lên rồi sao lại ném xuống chứ, Tiểu Tiểu phiền não suy nghĩ, nhưng không dám nói ra sợ chọc Cung Đông tức giận. Cô không biết bơi, nên không dám xuống nước, đành tìm một vật dài dài ngồi khều, kết quả một người đầy mồ hôi mà vẫn không vớt được.

Tuy Cung Đông xem tạp chí, nhưng cô nhìn thấy ánh mắt chăm chọc của anh liếc nhìn mình, xấu hổ và giận dữ xông lên não cô cần rằng nhảy vào trong nước, cô không tin mình không lấy được cái ly. Nhưng sự tình không dễ như cô tưởng tượng, vừa nhảy vào hồ, bị dòng nước bao phủ, cô liền kinh hoàng quẫy đạp, hai tay quơ quơ loạn xạ. Đúng lúc này một bàn tay to lớn đưa ra, nắm lấy người cô lên, giống như xách một con gà, người cứu cô dĩ nhiên là Cung Đông, cách anh cứu người cũng thật chăm biếm.

Tiểu Tiểu đứng thẳng mới phát hiện thì ra nước chỉ tới vai cô, trên mặt xấu hổ đỏ bừng, cô hận không tìm được một cái lỗ chui vào. Cung Đông lạnh lùng nhìn cô, bỏ lại một câu “Cô bị ngốc sao” rồi trở về chỗ ngồi.

Đúng vậy, cô là đồ ngốc, căn bản không biết bơi còn diễn trò chết đuối, trong khi nước chỉ tới vai. Tiểu Tiểu cố bắt lấy chiếc ly, sau đó cẩn thận bỏ lên bờ, liếc nhìn Cung Đông một cái rồi đi thẳng ra cửa. Nhưng vận đen còn chưa buông tha cô, bởi vì khẩn trương, bước đi gấp gáp, liền trượt một cái, cả người đổ đất ngay dưới chân Cung Đông, Cung Đông một chút phản ứng cũng không có, hai mắt vẫn chăm chú xem tạp chí. Cô lật đật bò dậy, khuôn mặt xám xịt đi ra ngoài, xuống tầng hai liền đụng phải Cổ Di đang định đi gọi cô dậy, nhìn quần áo xốc xếch của cô, ánh mắt Cổ Di như nhìn thấy quái vật, hỏi.

“Sao cô lại thế này?”

“Cổ Di, con thay đồ một chút rồi xuống” Nói xong cũng không quan tâm phản ứng của bà, nhanh chân chạy về phòng.

Làm xong cơm, Tiểu Tiểu lên gọi Cung Hạ, Cung Hạ đi gọi Cung Đông, Tiểu Tiểu chờ hai người đi xuống, mới từ phòng ngủ bước ra, đang đi xuống lầu chợt nghe ai gọi tên mình từ dưới sảnh, ngẩng đầu liền thấy Công Tử Lạc trên người còn mặc quần áo đóng phim nhìn cô nháy mắt.

“ A “ Tiểu Tiểu bước hụt, cả người đổ về phía trước, ngay lúc tình huống nguy cấp, một bàn tay to lớn nắm lấy cánh tay cô kéo lại. Đầu Tiểu Tiểu đập vào lồng ngực cứng rắn, trong mũi còn ngửi được hơi thở tươi mát lành lạnh. Kinh hoàng nhìn lên, đụng phải đôi mắt lạnh lùng của Cung Đông, hai cánh tay anh vẫn ôm chặt cô, sao lại là anh, chắc do tình cờ, tình cờ anh đi phía trước nên sẵn tiện giúp cô mà thôi.

“ Cám...” Mới nói được một chữ đã bị giọng nói băng lãnh của Cung Đông cắt ngang “ Cô là đồ ngọc sao?” Dứt lời anh buông tay đi thẳng xuống lầu.

“ Nhìn thấy tôi không cần kích động như vậy, rất nguy hiểm “ Một giọng nói tà ác thì thầm bên tai cô, đôi mắt tà mị nhìn cô chằm chằm, giờ tay Công Tử Lạc đem cô bế lên.

“ Làm gì vậy? Bỏ tôi xuống...” Tiểu Tiểu vừa then vừa vội, nhưng người đàn ông tự cao tự đại như Công Tử Lạc làm sao có thể nghe lời cô, anh ung dung ôm cô đi vào nhà ăn, đặt xuống ghế ngồi, cô hoảng sợ liếc về phía Cung Chính, phát hiện mặt anh không chút biểu cảm.

“ Chú hai, chú ôm chị nhỏ làm gì, chị nhỏ có chân, có thể tự đi “ Cung Hạ bất mãn nói.

“ Nhìn thấy khuôn mặt của chú, không có gái nào có thể bước đi “ Công Tử Lạc nở nụ cười thâm ý nhìn Tiểu Tiểu, rồi lại quay qua Cung Đông hỏi tiếp “ Chú nói đúng không, Cung Đông? “

“ Không phải em bận quay phim sao? Thế nào lại trở về? “ Cung Chính thản nhiên hỏi.

Công Tử Lạc nhìn thoáng qua khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Tiểu, khóe môi cong lên nói “ Hôm nay lịch diễn dày đặc, cùng mọi người ăn cơm xong phải lập tức trở về “

Nghe ý tứ trong lời Công Tử Lạc, là anh cố ý trở về cùng ăn cơm với bọn họ. Bất quá, nghe vào tai Tiểu Tiểu, cô đương nhiên hiểu từ ‘mọi người’ mà Công Tử Lạc nhấn mạnh là ám chỉ ai, hai bên tai không khỏi nóng rang, vẻ mặt ửng đỏ, liếc mắt thấy Cổ Di vẻ mặt nghiêm khắc, đôi mắt bất mãn nhìn mình, cô liền minh bạch dù bản thân có nỗ lực thế nào đi nữa trong lòng bà cũng chưa bao giờ chấp nhận cô.

33. Chương 29: Cùng Ba Nuôi Trở Nên Xa Lạ

Chuyện Tiểu Tiểu lo lắng này giờ rốt cục cũng xảy ra, Cung Hạ vốn không vừa lòng việc chú hai ôm chị nhỏ, lại nhìn tới bộ mặt kiêu ngạo hất hàm của chú, không khỏi tố cáo “ Ba ơi, đêm qua con giống như nhìn thấy chú hai cả người trần truồng ôm...”

Còn chưa nói hết miệng đã bị một bàn tay to lớn che lại, Công Tử Lạc nheo mắt nhìn Cung Hạ chằm chằm nói “ Tuần Tuần tối qua lại nằm mơ sao?”

“ Mơ?” Hai mắt Cung Hạ mở to nhìn lại chú mình.

Công Tử Lạc gật gật đầu, dùng tay đập một phát vào ót Cung Hạ nói tiếp “ Nhớ lần trước con bị mộng du là chú khiêng con trở về giường “

Cung Hạ lơ đãng suy nghĩ, cũng không nhìn thấy bộ mặt khó coi của Cung Chính, cẩn thận ngấm lại, tình cảnh đó giống như giấc mơ vậy, Cung Hạ gãi đầu nói “ À...hình như là mơ...”

Trong lòng Tiểu Tiểu có quý, vẻ mặt sớm đã đỏ bừng, mọi thứ đều không qua khỏi ánh mắt của Cổ Di. Mọi người rời đi, Cổ Di bảo Tiểu Tiểu trước ngừng tay, bà có chuyện muốn nói.

“ Vốn tôi không muốn quản chuyện của cô, bất quá trong nhà này tôi lớn nhất, tránh không được muốn xen vào mấy câu, chuyện của cô và Lạc tuy tôi không nhìn thấy, nhưng có thể đoán ra nội tình. Lạc còn trẻ lại là đại minh tinh khó tránh khỏi nhiều cô gái yêu thích, nhưng làm người phải biết chừng mực, phải rõ thân phận của mình là gì, cô như vậy thì trưởng Cung sẽ nghĩ thế nào? Là đàn ông ai chịu nổi người phụ nữ của mình cùng người đàn ông khác mất đi mây lại, thậm chí...tôi không muốn nói ra, cô tự suy ngẫm đi, thị trưởng Cung đối với cô tốt như vậy, cô phải biết tự trọng một chút.”

Ninh Tiểu Tiểu cúi đầu, không lên tiếng giải thích bất cứ cái gì, trong lòng cực kỳ ủy khuất, là ba nuôi nấng cô cho Công Tử Lạc, tuy rằng cô không ghét Công Tử Lạc, thậm chí trước đây anh là thần tượng của cô, nhưng cô tuyệt không muốn cùng anh lên giường. Cô đã quyết tâm cả đời đi theo Cung Chính, hầu hạ chăm sóc anh, nhưng ba nuôi lại để cho cô lên giường với Công Tử Lạc, trong lòng cô không dám oán Cung Chính sợ anh giận mình, buổi sáng nhìn mặt anh không thấy biểu hiện khác thường nào, thật không hiểu nổi người đàn ông đó suy nghĩ cái gì.

Liên tục mấy ngày sau, Cung Chính đều vô cùng vội vã, Tiểu Tiểu chỉ nhìn thấy mặt anh vài lần trên bàn ăn, một câu cũng chưa kịp nói, trong lòng cô rất mâu thuẫn vừa muốn giận anh vừa muốn tìm anh giải thích. Nhưng Cung Chính lại ngày càng thân cận cô, mặc kệ có món ngon nào hay trò chơi mới gì cậu cũng tìm cô đầu tiên, hoặc có chuyện gì xảy ra luôn tìm cô tâm sự trước, loại ý lại này, làm cô rất cảm động.

Vào thời điểm làm tình cùng bạn gái Văn Thanh trong đầu trong đầu thư ký Trương Nghiên đột nhiên hiện lên hình ảnh Tiểu Tiểu cả người trần trụi bị Cung Chính làm từ phía sau. Trương Nghiên lòng sinh vô hạn áy náy, anh không thể tha thứ cho bản thân, ở thời điểm thân mật với Văn Thanh còn nghĩ tới cô gái khác, còn ảo tưởng cô gái nhỏ bị anh áp dưới thân cảm giác sẽ như thế nào.

Áy náy làm Trương Nghiên càng ra sức lấy lòng bạn gái, mãnh liệt vận động, không ngừng rong ruổi trên cơ thể cô, thời điểm bản tính cả hai cùng đạt khoái cảm cao trào, nhìn Văn Thanh thỏa mãn run rẩy dưới thân anh, Trương Nghiên hôn lên gò má cô rồi nói.

“ Văn Thanh, anh yêu em “

Văn Thanh cũng ôm chặt Trương Nghiên đáp “ Trương Nghiên, anh giỏi quá...em cũng yêu anh “

“ So với em, anh yêu nhiều hơn “ Trương Nghiên cúi đầu vào bộ ngực đầy đặn của cô, thâm tình nói.

Đối với người thư ký Trương Nghiên này, Cung Chính vô cùng hài lòng, tuổi còn trẻ lại rất cẩn thận, kiên định, là một nhân tài.

Làm thư ký, Trương Nghiên không chỉ phụ tá Cung Chính trong công việc, mà cả trong sinh hoạt hằng ngày cũng tỉ mỉ chiếu cố. Gần đây Trương Nghiên phát hiện Cung Chính có chút không đúng, cụ thể là ở chỗ nào anh cũng không rõ, thị trưởng vẫn tinh lực dư thừa, vẫn cần cù chăm chỉ, nhưng nhìn sao anh cũng thấy có gì đó không thích hợp. Sau đó anh phát hiện thì ra ngài thị trưởng cùng với Tiểu Tiểu xảy ra chút hiểu lầm gì đó chưa khơi thông, hình như còn không nói chuyện với nhau.

Chủ nhật, Trương Nghiên cố ý an bài vài người bồi Cung Chính chơi mạt chược tại nhà khách thị ủy, đầu vào đây anh mới kêu tài xế chạy tới nhà họ Cung. Tiểu Tiểu lên xe, ngồi ở phía sau với Trương Nghiên, Tiểu Tiểu không biết là đi đâu liền lên tiếng hỏi, Trương Nghiên cười nói có một ít hoạt động giải trí muốn cô tham gia. Lúc này di động vang lên, Trương Nghiên bắt máy, âm thanh cực kỳ dịu dàng, dẫn dỏ đối phương phải nghỉ ngơi nhớ ăn cơm uống thuốc đầy đủ.

Ninh Tiểu Tiểu lập tức đoán được đối phương là Văn Thanh bạn gái của Trương Nghiên, mỉm cười nói “ Anh Trương đối với chị Thanh thật tốt “

Trương Nghiên nở nụ cười vui vẻ, giọng nói hết sức tự nhiên “ Đương nhiên, cô ấy vì anh mới cố thi vào đại học ở thành phố này, chấp nhận cuộc sống xa nhà “

“ Thật hâm mộ, hai người khẳng định rất yêu thương nhau “ Tiểu Tiểu thật lòng nói.

Trương Nghiên không đáp lại, một lúc sau mới nói “ Tôi rất yêu cô ấy, rất quý trọng những gì cô ấy đã làm cho tôi “

Tiểu Tiểu quay đầu, liếc nhìn nửa bên mặt của Trương Nghiên, nghĩ rằng đây là một người đàn ông tốt, người phụ nữ nào may mắn lắm mới được gả cho anh, anh nhất định sẽ đem lại hạnh phúc cho cô ấy, chị Văn Thanh chắc kiếp trước đã làm rất nhiều việc thiện.

34. Chương 30: Không Thể Buông Tha

Đang suy nghĩ bỗng nhiên ô tô của cậu gặp, cả người Tiểu Tiểu nhào vào lòng Trương Nghiên, Trương Nghiên cũng không phòng bị, vốn định bắt lấy tay cậu, nhưng lại thành ôm cô vào lòng, thân thể anh che lại, gắt gao bảo vệ cô phía trong.

Ô tô ổn định dừng lại, hai người vội vàng tách ra, ai cũng xấu hổ đỏ mặt. Trương Nghiên lên tiếng trách móc tài xế “ Tiểu Triệu, lái xe kiểu gì vậy?”

Tiểu Triệu liên tục xin lỗi, kỳ thực cũng không thể trách anh, phía trước có một người đột nhiên băng qua đường.

Không khí trong ô tô trở nên khác lạ, Trương Nghiên đánh vỡ xấu hổ nói “ Tôi sắp xếp một bàn mặt chược cho thị trưởng, ngài ấy quá mệt mỏi, cả tinh thần lẫn thể xác, tôi muốn ngài ấy được thả lỏng, còn có em...” Khuôn mặt ôn hòa của Trương Nghiên nhìn Tiểu Tiểu nhẹ nhàng nói thêm “ Nên thông cảm cho ngài ấy, làm ngài ấy cười nhiều một chút “

Trong lòng Tiểu Tiểu cảm động, cô nhận ra Trương Nghiên thật lòng quan tâm Cung Chính, cô gật gật đầu, tiếp đó Trương Nghiên dạy cho cô vài động tác ám chỉ con bài, Tiểu Tiểu cảm thấy rất mới mẻ, không khỏi nở nụ cười, trong xe khôi phục lại bầu không khí trước đó.

Tiểu Tiểu đi theo Trương Nghiên lên lầu bốn, trên hành lang lại đụng mặt Tần Chí Xuyên và Đường Phong. Nhìn Tiểu Tiểu kinh hoàng núp sau lưng Trương Nghiên, bất quá cô trốn không thoát ánh mắt sắc bén của Tần Chí Xuyên. Trương Nghiên rất cung kính hướng về phía Tần Chí Xuyên chào hỏi, Tần Chí Xuyên nói chuyện với Trương Nghiên nhưng đôi mắt lại nhìn về phía Tiểu Tiểu.

“ Thị trưởng Cung trong đó? Tôi đi chào hỏi cái đã “ Trương Nghiên còn chưa kịp trả lời, Tần Chí Xuyên đã đẩy cửa bước vào, Trương Nghiên quay đầu nhìn Tiểu Tiểu, thấp giọng dặn dò “ Đi theo tôi “

Nói xong cũng tiến vào, Tiểu Tiểu chậm chạp bước phía sau anh. Tần Chí Xuyên đi vào, mọi người lật đật đứng lên, cung kính chào hỏi, chỉ mình Cung Chính vẫn ngồi yên, thẳng tới khi Tần Chí Xuyên bước lại gần, anh mới đứng dậy bắt tay.

Tần Chí Xuyên ngồi xuống cùng Cung Chính nói chuyện một hồi, anh nói thật nhiều, Cung Chính chủ yếu ngồi nghe, lâu lâu lại nói vài câu đáp lại, Cung Chính không ngại bản thân trở nên bị động, ngược lại làm người khác cảm thấy anh trầm ổn lão luyện. Hàn huyền xong, Cung Chính khách sáo mời Tần Chí Xuyên ở lại chơi vài ván, đương nhiên đây chỉ là mời cho có lệ, dù gì hai người không tiếp xúc nhiều, càng không thể ngồi cùng một chỗ chơi mặt chược.

Tần Chí Xuyên khéo léo từ chối, nhìn thoáng qua Ninh Tiểu Tiểu hỏi “ Vị này là? “

Cung Chính quay đầu nhìn về phía Tiểu Tiểu, hai mắt trở nên nhu hòa “ Cô bé là con gái nuôi tôi mới nhận, gọi là Tiểu Tiểu, Tiểu Tiểu đây là chú Tần “

Hai mắt Tần Chí Xuyên sáng rực nhìn chằm chằm Tiểu Tiểu, gò má Tiểu Tiểu đỏ lên, miễn cưỡng gọi “ Chú..Tần “

Tần Chí Xuyên cười lớn nói “ Thị trưởng Cung thật là người có phúc, thu được con gái nuôi trắng trẻo nhu thuận như vậy, làm cho người khác hâm mộ không thôi “

“ Đâu dám, đâu dám “ Cung Chính mỉm cười đáp lại, ánh mắt lại nhìn về phía Tiểu Tiểu.

Ninh Tiểu Tiểu tâm thần không yên liếc nhìn Tần Chí Xuyên, sợ anh buột miệng nói ra điều gì, bất quá chỉ nói thêm mấy câu, Tần Chí Xuyên liền rời khỏi.

Trở về phòng đặt trước, Đường Phong mở ti vi, tiếng nữ nhân rên rỉ lập tức truyền đến, trên màn hình hiện lên cảnh một đôi nam nữ trần truồng quấn lấy nhau, thì ra đó là phim s*x. Lúc này truyền tới tiếng gõ cửa, hai cô gái trẻ tuổi xinh đẹp đi vào, chia ra ngồi ở hai bên Tần Chí Xuyên và Đường Phong, Đường Phong ôm cô gái vào lòng, nháy mắt ra hiệu với cô còn lại, cô gái kia liền hiểu ý, đem quần áo kéo xuống, lộ ra nửa bộ ngực trắng nõn hút hồn, áp vào người Tần Chí Xuyên.

Tần Chí Xuyên liền đẩy cô ra, buồn bực gầm gừ tiếng “ Cút, cút ra ngoài cho tôi “

Sắc mặt cô gái xanh lét, Đường Phong thấy vậy vẫy tay đuổi hai cô ra ngoài, dùng điều khiển tắt ti vi, liếc nhìn Tần Chí Xuyên nói “ Anh Tần, vừa rồi anh lỡ lời hơi nhiều “

Tần Chí Xuyên bình thường luôn ra vẻ công tử, nhưng lời nói và hành động luôn thể hiện năng lực bản thân là người lãnh đạo tài năng. Tần Chí Xuyên nhú mày nhìn Đường Phong, Đường Phong vẫn nhàn nhạt nói tiếp.

“ Cần gì phải hỏi tới cô bé đó, người thông minh đều để ở trong lòng, phải biết dừng lại đúng lúc “

Tần Chí Xuyên hừ lạnh một cái, mở miệng nói “ Sao phải dừng lại, trước kia nước sông không phạm nước giếng, không phải do tôi sợ hấn, chẳng qua tôi không thêm để ý tới “

“ Bất quá chúng ta phải ngậy người ở đây thêm một đoạn thời gian nữa, thêm một chuyện không bằng bớt đi một chuyện “

“ Mới đầu tôi cũng định như vậy, nhưng hiện tại đụng tới hứng thú của tôi rồi, cô bé đó bất quá chỉ là một con gà, thừa dịp còn tươi mới phải chơi cho đã, hãy chờ mà coi, tôi sẽ đem cô bé đó đoạt tới tay “

Đường Phong nhìn vẻ mặt thâm độc của Tần Chí Xuyên, không khỏi suy nghĩ có khi Tần Chí Xuyên đã động tâm với cô bé mà không hề hay biết, anh chưa bao giờ thấy Tần Chí Xuyên mất bình tĩnh như vậy, trong lòng vô cùng tò mò, cô bé gây trố xương đó có sức hút mãnh liệt đến vậy.

35. Chương 31

“ Ba nuôi “

Giọng nói thanh thúy của Tiểu Tiểu vang lên, âm thanh dịu dàng đến cực điểm, cô đi đến bên người Cung Chính, Cung Chính vỗ vỗ tay cô, ánh mắt trìu mến, ở trong xe nói chuyện với Trương Nghiên xong, khúc mắc trong lòng đối với Cung Chính đã được khai mở, ba nuôi lúc nào cũng làm việc cực khổ, cô không nên gia tăng gánh nặng cho người.

“ Ba nuôi, con có thể nhìn ba chơi mạt chược không?” Tiểu Tiểu làm nũng hỏi, khúc mắc đã mở, hành động cũng theo đó thân mật hơn rất nhiều, cô muốn lấy lòng Cung Chính, giúp ba nuôi vui vẻ

Quả nhiên Cung Chính liền tươi cười nói “ Cái gì mà được hay không, mau gọi phục vụ đưa ghế vào, để con ngồi kế bên ba nuôi “

Cung Chính ra hiệu cho Trương Nghiên, Trương Nghiên định bước ra ngoài gọi phục vụ, Tiểu Tiểu đã nói “ Không cần, con muốn đứng, vậy mới thấy rõ “

Cung Chính chỉ nhìn Tiểu Tiểu một cái, cũng không nói gì thêm. Nhìn Tiểu Tiểu cảm thấy may mắn mặc dù không đánh qua mạt chược nhưng cũng biết quy tắc trò chơi, ba người còn lại đều đợi ám hiệu của cô, thi nhau lấy lòng Cung Chính. Cung Chính vui vẻ cười thành tiếng, còn nói hôm nay bản thân thật may mắn, ba người còn lại lập tức vuốt mông ngựa, nói con gái nuôi của thị trưởng đúng là phúc tinh, đem đến vận may cho ngài, Cung Chính càng nghe càng cao hứng.

Lần đầu tiên Tiểu Tiểu cảm nhận được cái gọi là quyền lực, những lợi ích mà nó mang lại. Cô biết Cung Chính không phải tham quan, thậm chí còn là một thị trưởng tốt, nhưng đứng trước lợi ích mà quyền lực đem lại, anh cũng tận lực hưởng thụ, anh cũng sẽ đi tìm phụ nữ mua vui, cũng đến nhiều nơi ong bướm, gặp dịp thì chơi. cũng mưu cầu quyền thế. Chơi vài vòng, vẻ mặt Cung Chính ngày càng vui vẻ, Trương Nghiên biết mục đích đã đạt được, phải nhanh chóng đi bước thứ hai, để cả thể xác và tinh thần Cung Chính đều được thả lỏng, Trương Nghiên nháy mắt ra hiệu với ba người trên bàn mạt chược, họ đều ào ào đứng dậy cáo từ ra về, Trương Nghiên bước ra sau cùng đem cửa đóng lại.

Tiểu Tiểu tắm rửa xong đi ra, nhìn thấy Cung Chính đang tựa vào giường xem tạp chí, thấy cô, Cung Chính lập tức bỏ quyển tạp chí xuống, nở nụ cười dịu dàng, Tiểu Tiểu trèo lên giường, chui vào lòng ngực rộng lớn của Cung Chính, hai tay Cung Chính ôm chặt lấy Tiểu Tiểu, nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng cô.

Cung Chính nhỏ giọng nói “ Tiểu Tiểu, mấy hôm nay vất vả cho con rồi “

“ Không có đâu ba nuôi “ Tiểu Tiểu đem mặt vùi vào lòng Cung Chính, tham lam hít lấy mùi vị đặc thù trên người anh.

“ Để con đến ở nhà ba nuôi, chắc con khó lòng thích ứng, Tuấn Tuấn tính tình trẻ con, còn thích đánh người, Tùng Tùng tính tình cổ quái, con khẳng định ăn không ít khổ từ nó.. “

Nghe Cung Chính nói vậy, đáy lòng Tiểu Tiểu vô cùng ấm áp “ Một chút cũng không, bọn họ ai cũng đáng yêu, con tin tưởng về sau quan hệ của chúng con sẽ ngày càng tốt hơn “

“ Thật ngoan “ Cung Chính vuốt tóc cô khen ngợi, nói tiếp “ Có phải hay không còn trách ba nuôi đêm đó gọi con mang đồ uống cho Lạc “

Tiểu Tiểu trầm mặc, Cung Chính than nhẹ một tiếng rồi giải thích “ Có người đàn ông nào nguyện ý đem cô gái mà mình thương yêu chia sẻ với người khác,ba nuôi cũng vậy...sau khi gọi cho con xong liền hối hận, vừa tự trách vừa đổ ky, muốn đi ngăn cản, nhưng nhìn Lạc thích con như vậy, ba nuôi lại không có dũng khí chen vào. Tuy Lạc là em trai nhưng do ba nuôi một tay nuôi lớn, lúc nhỏ đi theo ba nuôi chịu nhiều khổ sở, được như hôm nay cũng không dễ dàng gì, cho nên chỉ cần Lạc yêu cầu, ba nuôi đều tìm cách thỏa mãn nó, hi vọng con chớ trách ba “

Tiểu Tiểu ngẩng đầu nhìn về mặt chân thành của Cung Chính, cô đã hoàn toàn cởi bỏ khúc mắc trong lòng “ Ba nuôi, con hiểu, cũng sẽ không trách người, ba nuôi là một anh trai tốt, ba nuôi yêu ai, con sẽ yêu người đó, về sau con sẽ tận tâm tận lực hầu hạ...Lạc “

Cung Chính bỗng chốc đem cô áp dưới thân, khuôn mặt anh tuấn mang theo chút bá đạo, hơi thở dần trở nên gấp gáp “ Không nên ở trước mặt ba nuôi nói mấy lời này “ Dứt lời bàn tay to lớn kéo mở áo ngủ của Tiểu Tiểu, thân hình trần trụi bóng loáng của cô rất nhanh bại lộ, giọng anh có chút khàn khàn hỏi.

“ Tiểu Tiểu, đã bao lâu ba nuôi chưa chạm vào con?”

Giọng nói ngọt ngào nũng nịu của Tiểu Tiểu vang lên “ Thật lâu rồi ba nuôi chưa chạm vào Tiểu Tiểu “

Bàn tay thô to ở trên ngực cô xoa bóp mấy cái, đôi môi nóng rực nhanh chóng tìm xuống ngậm lấy đầu ngực nửa mút nửa cắn, nói “ Vú của Tiểu Tiểu hình như lớn ra “

“ Thật vậy không, ba nuôi?”

Tiểu Tiểu vui mừng, cô biết đàn ông ai cũng thích phụ nữ ngực to, cô luôn tự ti ngực của mình thật nhỏ, cô nhìn xuống ngực mình, bị bàn tay Cung Chính nắm lấy liên tục thay đổi hình dạng, núm hoa đỏ hồng đã dựng đứng từ khi nào, bị môi anh gât gao mút chặt, cảm giác tê dại từ đầu ngực truyền tới ngày càng mãnh liệt, giữa hai chân bắt đầu ướt át, cô ưỡn ngực, để Cung Chính ngậm càng sâu hơn.

“ Để ba nuôi bú nhiều, mai mốt ngực của Tiểu Tiểu sẽ càng lớn “

Ánh mắt nóng rực của anh nhìn cô, làm khuôn mặt Tiểu Tiểu ngày càng đỏ ửng. Cung Chính cảm thấy hạ thể trưởng đau gần như muốn nổ tung. Cự vật đột nhiên bị nắm lấy, Cung Chính cúi đầu, nhìn thấy một bàn tay trắng nõn mềm mại bao lấy cự vật cứng rắn của mình, anh khẽ rên một tiếng, liếc nhìn Tiểu Tiểu, đầu ngực ướt sũng nước bọt của anh, sáng bóng mê người, một đôi mắt nai tơ nhìn anh đầy chờ đợi.

“ Tiểu yêu tinh của ba nuôi, nhanh đem chân mở lớn, để ba nuôi xem con có ra nước chưa “ Cung Chính thấp giọng ra lệnh.

“ Dạ, ba nuôi “ Tiểu Tiểu ngoan ngoãn đáp lời, bàn tay nắm lấy hai chân, cổ sức mở ra thật lớn.

“ Còn chưa đủ lớn “ Cung Chính giọng điệu tà ác nói.

“ Còn chưa đủ sao?” Tiểu Tiểu xuất hết sức lực đem chân giang rộng.

Cung Chính không trả lời, mắt nhìn chăm chăm vào khe huyết mìn màng, một dòng mật dịch trong suốt từ miệng huyết chảy ra ngoài.

“ Miệng nhỏ phía dưới cũng chảy nước miếng nha “

“ Đó không phải là nước miếng...” Tiểu Tiểu bắt mắt lắc lắc mông.

“ Vậy là cái gì?” Cung Chính nở nụ cười, trêu ghẹo, nhìn Tiểu Tiểu then thùng đem đôi mắt đen láy đóng chặt, anh cúi xuống kề sát tai cô thì thầm “ Đó là do cái miệng phía dưới muốn đàn ông, nên nhả ra mật dịch đúng không? Mở mắt ra xem ba nuôi cho cái miệng nhỏ nhắn của Tiểu Tiểu ăn thế nào “

Tiểu Tiểu mở mắt nhìn, Cung Chính cầm cây côn thịt thô to, ma sát lên miệng huyết ướt đầm, quy đầu phút chốc dính đầy mật dịch trong suốt, nhưng Cung Chính chỉ đặt lên ngay cửa miệng cũng không tiến vào. Tiểu Tiểu cảm nhận được một đỉnh tròn to lớn chống lên khe huyết, âm đạo giống như một miệng hút, gắt gao hấp dẫn cự vật xâm nhập. Khe huyết căng mịn ẩm áp không ngừng mê hoặc anh, làm anh cơ hồ muốn dùng hết sức thúc mạnh vào, đem cô gái dưới thân xuyên thủng. Bất quá anh cố nhịn xuống, cầm lấy côn thịt khuấy động chà sát lên miệng huyết mật dịch liên tục tràn ra, thấm đầm bộ phận sinh dục của hai người.

Cả người Tiểu Tiểu run rẩy, hạ thân ngứa ngáy khó chịu, cô lắc lư cặp mông trắng nõn, ghen ngào nói “ Ừm...ba nuôi...Tiểu Tiểu muốn...Tiểu Tiểu rất khó chịu...ba nuôi “

“ Khó chịu ở đâu, nói cho ba nuôi nghe xem “ Cung Chính nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ như nhũ máu, vẫn tiếp tục động tác chà sát lên khe thịt phía dưới của cô, một tay còn lại nắm lấy đầu ngực hồng nhạt nhéo.

Cảm xúc ham muốn càng trở nên mãnh liệt, Tiểu Tiểu lắc đầu “ Không rõ...con cũng không biết...ba nuôi...ba nuôi “

“ Vậy cầu xin ba nuôi đi “ Cung Chính nhỏ giọng thổi khí vào tai cô.

“ Cầu xin người, ba nuôi “ Tiểu Tiểu thành khẩn cầu xin Cung Chính, cũng không biết là cầu cái gì, chỉ cảm thấy bản thân cần được lấp đầy.

“ Cầu cái gì? “

“ Cầu...” Tiểu Tiểu không biết nói làm sao.

“ Cô bé ngốc, cầu ba nuôi nhét vào cái miệng nhỏ đang chảy nước phía dưới “ Cung Chính nói lời dâm dục đùa bỡn cô.Tiểu Tiểu nghe xong, xấu hổ quay mặt không dám nhìn anh.

“ Ngoan, nhanh một chút cầu xin ba nuôi, ba nuôi cũng đang khẩn cấp “

“ ...Ba nuôi... cho con ...” Tiểu Tiểu nhỏ giọng nói, gặp Cung Chính vui vẻ cười rộ, lá gan trở nên lớn hơn, cô lớn tiếng van xin “ Ba nuôi, xin người, hãy làm Tiểu Tiểu, nhanh chút lấp đầy cái miệng nhỏ phía dưới của con “

36. Chương 32: Nữ Trên Nam Dưới Cá Nước Giao Hoan

Cung Chính cầm cự vật khuấy động ở cửa huyết ướt sũng, chậm rãi tiến vào một chút, tay còn lại bắt lấy bầu ngực sữa xoa nắn, đầu cúi xuống liếm vành tai tinh xảo của Tiểu Tiểu, âm thanh khàn khàn hồi.

” Làm ai?”

” Làm Tiểu Tiểu, ba nuôi, xin người hãy làm Tiểu Tiểu...” Cô bé thì thào đáp lại, hé miệng ra rên rỉ, nâng mông hướng về phía quy đầu, để khe huyết căng mềm bao lấy cự vật, kẹp mông hút chặt quy đầu ở bên trong.

” Con muốn ba nuôi chưa tiến vào đã bắn ở cửa sao?” Cung Chính lần nữa quỳ gối trên giường, đem hai chân Tiểu Tiểu gác lên vai mình, dùng lực thúc mạnh côn thịt vào trong, dòng mật dịch phút chốc bị bịt kín.

” Ba nuôi...ba nuôi...” Khuôn mặt Tiểu Tiểu nhiễm hồng vì bị tình dục xâm chiếm, tràn đầy vẻ quyến rũ phong tình, hai chân mở rộng đón lấy cơn thịnh, hét lên sung sướng “ A...ba nuôi thật lớn...Tiểu Tiểu chịu không nổi...”

Khe huyết nhỏ bé bị nhét căng cứng, âm đạo mịn màng như có yêu thuật, xiết lấy cự vật thô to, vách thịt như biến ra hàng ngàn hàng vạn cái miệng nhỏ nhắn mút lấy cây gậy của anh. Bên trong vô cùng ẩm ướt, trơn trượt, thoải mái muốn đòi mạng, chỉ cần vừa chuyển động, mật dịch liền lập tức trào ra, vốn tưởng muốn nhẹ nhàng từ tốn, hiện tại Cung Chính có phần kiềm chế không được.

” Ba nuôi muốn phá hư cái miệng phía dưới của Tiểu Tiểu” Nói xong, Cung Chính bắt đầu điên cuồng luật động, giống như một kỵ sĩ không ngừng rong ruổi, cơn thịnh vừa rút ra liền hung hăng đâm vào, mật dịch văng tung tóe, hai chân thon dài trên vai anh rơi xuống từ lúc nào, hai khóa căng mọng trước ngực thoát ẩn thoát hiện.

Thời điểm tuổi trẻ, Cung Chính chơi qua không ít phụ nữ, nhưng chưa một ai mang lại cảm giác sung sướng mê mê như cô bé này, anh cảm thấy cả người giống như bay lên trời, xúc cảm tê dại liên tục bùng nổ, không nghĩ tới một người lần lộn trên tình trường bao nhiêu năm nay cuối cùng lại bại dưới tay một cô nhóc.

” Ừm...a...ừm...a “

Âm thanh hút hồn vang lên, giống như liều thuốc kích dục, làm anh càng thêm quay cuồng, mãnh liệt thúc vào, tiếng rên vừa mới nhen nhóm của Tiểu Tiểu phút chốc im bật. Cung Chính cảm nhận thân thể đã đến cực hạn, lập tức muốn bắn ra, động tác anh chậm lại, cố gắng ngăn chặn hưng phấn đang bùng phát, rút cơn thịnh ra ngoài.

” Ba nuôi...ba nuôi...” Tiểu Tiểu hoảng sợ nhìn anh, con người trong suốt bị tình dục lấn áp, tay cô níu lấy người anh “ Đừng...ba nuôi...đừng lấy ra ngoài...Tiểu Tiểu còn muốn...”

Cung Chính xoay người nằm xuống giường, giải thoát cơ thể gây yếu bên dưới, cơn thịnh vẫn ngẩng cao đầu ướt nhẹp.

” Ngồi lên nó “ Cung Chính thở hổn hển nói.

Tiểu Tiểu bò lên người Cung Chính, hai tay chống lên vai anh, cặp mông tìm tới cự vật cứng ngắc ngồi xuống, nhưng không vào, cố vặn vẹo hạ thể để cơn thịnh dễ dàng xâm nhập lại thất bại hết lần này tới lần khác, căn bản là cự vật không chịu tiến vào.

Trên trán lấm tấm mồ hôi, Tiểu Tiểu đánh nhẹ lên người Cung Chính nói “ Ba nuôi...ba hư...hư quá “

” Sao lại đổ cho ba nuôi “ Cung Chính nhin không được bật cười, đổi lấy đôi mắt ai oán và cái bĩu môi hờn giận của cô, anh thấp giọng nói tiếp “ Đã mười bốn tuổi rồi, ngay cả vị trí động nhỏ ở đâu cũng không biết “ Dứt lời liền cười lớn.

” Ba nuôi thật xấu...chán ghét...” Tiểu Tiểu vừa thẹn vừa tức, liền khóc lên “ Ô Tiểu Tiểu không cần ba nuôi nữa “ Lúc này cô thật sự là hoa lê trong mưa, ai thấy cũng thương.

Cung Chính ôm thân hình mềm yếu của Tiểu Tiểu, đôi mắt nồng đậm nhu tình “ Ba nuôi không có chê cười Tiểu Tiểu, đó là cao hứng, Tiểu Tiểu của ba nuôi thật đơn thuần, làm ba nuôi chết mê chết mệt, để ba nuôi chỉ giúp Tiểu Tiểu nó ở đâu nhé “Anh nắm lấy ngón tay Tiểu Tiểu lần xuống giữa hai chân cô, chậm rãi nhè vào khe huyết bé xíu.

” Con xem, ngón tay đã tiến vào, ba nuôi cũng nhét vào như vậy, hiện tại con biết chưa? “

” Dạ “ Khuôn mặt Tiểu Tiểu hồng nhuận, gật gật đầu, bắt lấy cơn thịnh cứng rắn, cẩn thận tìm đến cửa huyết Cung Chính đã chỉ nhét vào, tay còn lại chống lên vai anh, dùng sức ngồi xuống.

” A...a...”

Tiểu Tiểu bắt đầu nhấc mông chuyển động, vòng eo tinh tế cũng vặn vẹo, giống như đang khiêu vũ, hai bầu vú phía trước dong đưa qua lại, cơn thịnh dần dần chọc sâu, thẳng tới khi nơi tư mật của hai người kết hợp chặt chẽ không một khe hở.

” Ba nuôi...ba nuôi...”

Hạ thể đầy tràn, cô há miệng hớp hớp không khí, ánh mắt nhìn anh cầu cứu, không biết bước kế tiếp phải làm sao. Cung Chính thích thú ngắm nhìn vẻ mặt sốt ruột của cô, mỗi khi quỳnh quáng cô bé rất hay làm nũng, anh vốn không vội vã vịn nghỉ ngơi lấy sức. Một tay xoa cặp mông mềm mại, một tay hướng cái bàn cầm lên một cái hộp đưa cho cô.

” Nhìn xem là cái gì?” Tiểu Tiểu tò mò nhìn chiếc hộp trong tay, sau đó mở ra.

” Oa..” Cô kinh ngạc reo lên, ánh mắt sáng ngời “ Ba nuôi, thật đẹp “ Đó là một chiếc vòng cổ tinh xảo bằng bạch kim, chính giữa đính một viên kim cương không lớn cũng không nhỏ, vô cùng sáng chói.

37. Chương 33: Mỹ Thiếu Niên Hồn Huyết

“ Thích là tốt rồi “ Cung Chính hài lòng cong môi, đem sợi dây chuyền đeo vào cổ Tiểu Tiểu.

” Ba nuôi đích thân chọn cho Tiểu Tiểu, trừ con ra không ai đeo nó thích hợp hơn “

Tiểu Tiểu cúi đầu xem mặt trái tim nhỏ trước ngực, ôm lấy Cung Chính nói “ Cảm ơn ba nuôi, ba nuôi thật tốt “

Cơ thể cô vô thức di chuyển, tiểu huyết theo đó cũng nhả ra nuốt vào còn thịt, Cung Chính không khỏi rên lên thành tiếng, Tiểu Tiểu hỏi “ Ba nuôi sao vậy?”

Tiếp đó đặt mông ngồi xuống.

” A...” Tiểu Tiểu yêu kiều mở miệng.

” Con định cảm ơn ba nuôi thế nào hả? “ Cung Chính thở hổn hển, cầm remote bấm mở ti vi, tiếng phụ nữ rên rỉ bỗng nhiên truyền tới, Tiểu Tiểu tò mò quay đầu nhìn lại, thấy một cô gái cười trên thân người đàn ông nháp nhô lên xuống, mặt cô không khỏi hồng lên, thì ra còn có tư thế làm tình như vậy, có điều...không phải cô và ba nuôi cũng giống như trong ti vi hay sao?

” Ba nuôi mỗi ngày đều vất vả, khẳng định vô cùng mệt mỏi, Tiểu Tiểu hầu hạ người nhé, ba nuôi cứ nằm yên, để con động là tốt rồi “ Tiểu Tiểu đưa tay vuốt ve mặt anh, giọng nói thâm tình.

” Tiểu Tiểu thật ngoan “ Cung Chính mỉm cười vui vẻ, anh thật sự nằm xuống, ngắm nhìn Tiểu Tiểu loay hoay trên thân mình.

” Quá chậm...ba nuôi sắp đói chết “ Anh than nhẹ, mắt liếc nhìn màn hình ti vi.

Tiểu Tiểu hiểu ý, học theo cô gái trên màn hình, xuất lực nâng mông mãnh liệt lên xuống.

” Đúng, là như vậy, còn có thể nhanh hơn...ừm...đúng...” Cung Chính giơ tay bắt lấy bầu ngực mềm mại đang nảy lên không ngừng, vừa xoa vừa bóp, đôi mắt to đen mờ sương, đôi môi anh đào hé ra rên rỉ, tất cả đều khiến anh mê muội, lạc lối.

Ninh Tiểu Tiểu từ trong phòng đi ra, gặp Trương Nghiên đã chờ sẵn, cô ngượng ngùng gọi một tiếng anh Trương. Trương Nghiên liếc nhìn Tiểu Tiểu, khuôn mặt như hoa đào nở rộ, đôi mắt như làn nước trong veo, lần đầu tiên anh thấy một cô bé đơn thuần tinh khiết đến vậy, cả người như tỏa ra sức quyến rũ nói không nên lời, tuy mới mười bốn tuổi, nhưng có thể khiến đàn ông nhìn vào tâm đều ngứa ngáy khó nhịn. Trương Nghiên gật đầu đáp lại, nói một tiếng.

” Đi thôi “

Ngồi vào xe, Tiểu Tiểu mới phát hiện bạn gái Văn Thanh của Trương Nghiên cũng đến đây, sắc mặt Văn Thanh ửng hồng, nụ cười hạnh phúc thường trực trên môi. Tiểu Tiểu bỗng chốc hiểu được, thì ra Trương Nghiên cũng không nhàn rồi, mượn cơ hội này cùng bạn gái ước hẹn. Hai cô gái nhanh chóng trò chuyện rôm rả, lú lo suốt đoạn đường, Văn Thanh nhìn thấy sợi dây chuyền trên cổ Tiểu Tiểu, hai mắt sáng rực hỏi.

” Tiểu Tiểu, vòng cổ của em thật đẹp “

Văn Thanh dè dặt cẩn thận sờ lên viên kim cương, mở miệng cảm thán “ Ông chủ Cung thật có lòng, còn biết phụ nữ ai cũng thích kim cương, cái này rất hợp với em “

Tiểu Tiểu then thùng cúi đầu, không lên tiếng trả lời, thật ra cô thấy nó cũng bình thường, do được ba nuôi tặng nên cô đặc biệt quý trọng.

” Nếu em thích lần sau anh sẽ mua cho “ Trương Nghiên ngồi kế bên ghế tài xế nói vọng xuống. Văn Thanh sửa lại tư thế ngồi thẳng lên, ánh mắt ai oán nhìn theo bóng lưng Trương Nghiên.

” Quên đi, chúng ta còn phải đóng tiền thuê nhà, đừng nhìn viên kim cương này nhỏ, cũng tốn trên một vạn đó, mua vòng cổ xong chúng ta ra đường ngủ à “

Trương Nghiên đau lòng, quay đầu nhìn Văn Thanh, trong xe thoáng chốc rơi vào im lặng. Tiểu Tiểu nắm lấy tay Văn Thanh nói “ Chị Văn Thanh, thật ra em rất hâm mộ chị “

” Hâm mộ chị cái gì? “ Văn Thanh có chút buồn cười hỏi.

” Chị ở trong phúc mà không biết phúc nha “ Tiểu Tiểu tròng mắt, buông lời trêu chọc. Kỳ thực cô muốn nói chị có một người bạn trai thật lòng yêu mình đã là hạnh phúc lắm rồi.

Cách tiểu khu không xa, Tiểu Tiểu xuống xe, sẵn tiện ghé cửa hàng hoa mua một đóa hoa bách hợp để thay trong phòng Cung Chính, đó là loại hoa ba nuôi thích nhất. Gần tới nhà, Tiểu Tiểu phát hiện một thiếu niên hai mắt đang nhắm lại, hai tay giang rộng tựa như muốn ôm cả thế giới vào lòng, cậu cứ vậy bước đi, không để ý phía trước có một thân cây rất to, Tiểu Tiểu ngăn người, cho là cậu sẽ dừng lại hoặc chuyển hướng nhưng không, cậu cứ đi về phía trước.

” Này, cẩn thận “ Tiểu Tiểu hét to một tiếng, liền chạy lại, không quan tâm phép tắc, giơ tay nắm lấy quần áo cậu, vải áo thật mỏng ngón tay cô vô tình ma sát lên da thịt cậu, thời gian như dừng lại vài giây, sau đó cậu thiếu niên đột nhiên quay đầu.

Thiếu niên có đôi mắt xanh lam, xinh đẹp khiến người nhìn bối rối, Tiểu Tiểu lập tức đoán ra cậu là con lai, trước giờ cô chỉ nghe nói nay mới được nhìn thấy, đúng là so với con gái còn đẹp hơn, đôi mắt như bầu trời trong xanh mang theo nhàn nhạt u buồn, càng làm người khác khắc sâu.

” Cậu không sao chứ? “ Tiểu Tiểu hỏi.

Thiếu niên cũng không mở miệng, chỉ cúi đầu chăm chú nhìn cô, dường như đang suy tư điều gì, bất ngờ cậu đưa tay bắt lấy tay cô đặt lên ngực mình, Tiểu Tiểu cảm nhận từ lòng bàn tay truyền tới tiếng tim đập thành thạch liên hồi.

” Cậu làm gì vậy? “ Tiểu Tiểu giật tay lại, ba chân bốn cẳng chạy mất dạng, lâu lâu ngoái đầu nhìn lại, thấy thiếu niên vẫn đứng yên ngơ ngác, đúng là một người kỳ quái.

Về nhà, liền thấy Cung Hạ lật đật chạy ra bắt lấy cánh tay cô hỏi “ Chị nhỏ, chị đi đâu giờ mới về? “

Giọng nói mang ủy khuất làm nũng, giống như con vịt con rốt cục đã tìm thấy vịt mẹ. Tiểu Tiểu xoa xoa đầu cậu, phát hiện cậu càng lúc càng cao hơn mình.

” Đi ra ngoài dạo chút, Tiều Hạ đi làm bài tập trước, chị nhỏ vào phòng bếp giúp Cổ Di nấu cơm “

Cung Hạ bám theo cô một lát mới chịu lên lầu, Tiểu Tiểu lập tức đi vào phòng bếp, Cổ Di thấy cô về trễ cũng không nói gì, trên mặt biểu tình lạnh nhạt như cũ, Tiểu Tiểu cũng không lên tiếng giải thích, nhanh nhẹn đi nhặt rau, cô tin tưởng ở chung lâu ngày từ từ Cổ Di sẽ chấp nhận mình thôi.

Đang bận việc, bỗng chuông cửa vang lên, Tiểu Tiểu chạy ra mở, quả nhiên là Cung Đông tan học trở về, cô tránh người cho anh đi vào, cô đã học được cách im lặng khi đứng trước mặt anh, nhưng hôm nay Cung Đông cũng không một đường đi thẳng về phòng như thường lệ mà đứng yên một chỗ, bất quá cô không dám lên tiếng hỏi, vừa định quay người đi thì thân hình Cung Đông đổ ập về phía cô. Tiểu Tiểu kêu lên một tiếng, theo phản xạ giơ hai tay ra, toàn bộ người anh đè xuống cơ thể gầy yếu của cô cơ hồ đem cô đẩy ngã, Tiểu Tiểu nỗ lực chống đỡ, hai tay ôm lấy thắt lưng anh, vẻ mặt hoảng sợ cực độ, nhìn hai mắt nhắm nghiền của Cung Đông.

” Cung Đông, Cung Đông, anh làm sao vậy? “ Tiểu Tiểu hét to.

38. Chương 34

Nghe được tiếng kêu của Tiểu Tiểu, Cổ Di và Cung Hạ vội vàng chạy tới, ba người hợp sức nâng Cung Đông đang hôn mê trở về phòng. Cổ Di sờ lên trán Cung Đông thấy nóng như lửa liền ba chân bốn cẳng chạy đi gọi điện thoại cho bác sĩ.

Bác sĩ Lý sau khi thăm khám cho Cung Đông, tỏ ý trách cứ “ Làm sao lại để sốt đến tình trạng này, kém chút nữa là chuyển qua viêm phổi “

Cổ Di thở dài “ Đứa nhỏ này có chuyện gì cũng một mình chịu đựng “

Tiểu Tiểu giật mình nhìn về phía Cung Đông, khuôn mặt tái nhợt cả người suy yếu nằm yên trên giường, đầu còn vẻ lạnh lùng, cự tuyệt người tới gần như thường ngày.

Một lát sau, Cung Đông chậm rãi mở mắt, Cổ Di liền bước lại, thân thiết hỏi “ Tiểu Đông, con cảm thấy sao rồi?”

” Anh có đỡ hơn chút nào không?” Cung Hạ cũng lo lắng lên tiếng.

Tiểu Tiểu im lặng không dám nói chuyện, chỉ đưa nhìn chăm chăm Cung Đông tràn đầy quan tâm. Cung Đông không trả lời, mà nhìn về phía Tiểu Tiểu, khó nhọc mở miệng “ Cô..đi ra ngoài “

Tiểu Tiểu ngây người, do dự một chút rồi lặng lẽ rời khỏi, cô trở lại phòng bếp, tiếp tục chuẩn bị thức ăn, cảm thấy gò má hơi lạnh, đưa tay sờ lên, tất cả đều là nước mắt, khóc thì được gì? không phải từ sớm đã biết cá tính của Cung Đông hay sao? Cô âm thầm khiển trách bản thân, nhưng nước mắt cứ không ngừng chế được tuôn ào ào. Đột nhiên Cổ Di đi vào, Tiểu Tiểu bối rối lấy tay áo lau nước mắt trên mặt.

Cổ Di nói “ Tôi nấu ít cháo trắng cho Cung Đông, Tuấn Tuấn đang trông chừng trong phòng, tôi sợ Tuấn Tuấn không biết, cô qua xem một chút đi, khi nào bình dịch truyền sắp hết phải cho đổi “

” Con...có lẽ không nên đi “ Tiểu Tiểu chần chờ, sau đó nhỏ giọng nói tiếp “ Cung Đông không cho con bước vào phòng “

Cổ Di chỉ nhìn cô một cái, cũng không nói thêm gì.

Qua ngày thứ hai, Tiểu Tiểu nhìn sắc mặt tiều tụy của Cổ Di, biết bà đã thức trắng cả đêm trông nom, không khỏi lo lắng hỏi thăm bệnh tình của Cung Đông, Cổ Di buồn rầu, nói tối hôm qua Cung Đông lại sốt, dọa bà sợ hãi không yên, thẳng đến buổi sáng nhiệt độ mới hạ xuống.

” Hay là con gọi cho ba nuôi?” Tiểu Tiểu nhìn Cổ Di hỏi.

Cổ Di liền ngăn lại “ Đừng gọi, ngài ấy đang đi khảo sát tình hình địa phương, biết rồi cũng chỉ ngồi đó lo lắng suông, thôi không nên làm ngài ấy phân tâm “

Tiểu Tiểu thấy Cổ Di nói cũng đúng, chỉ là cô không ngờ được Cổ Di đột nhiên xảy ra vấn đề. Sau khi tiễn Cung hạ ra cửa, trở lại phòng bếp liền nghe ‘rầm’ một tiếng, Cổ Di ngã trên đất, chén cháo vỡ toang, văng tung tóe khắp nơi, mà thân hình Cổ Di có chút run rẩy, sắc mặt đau đớn thống khổ.

” Cổ Di “ Tiểu Tiểu lật đật chạy tới đỡ lấy bà “ Cổ Di, dì bị sao vậy? “

” Bụng...” Cổ Di không nói nên lời, da nhợt nhạt như tờ giấy, mồ hôi lạnh chảy ròng, Tiểu Tiểu hoảng sợ, chạy nhanh gọi 120, xe cứu thương lập tức đến, Tiểu Tiểu nắm chặt tay Cổ Di, không ngừng an ủi leo lên xe.

Cổ Di cố nặn ra từng chữ “ Trở về...Cung Đông.”

” Cổ Di, di đừng nói chuyện, con biết rồi, đưa người tới bệnh viện xong con liền trở về, người yên tâm, con sẽ chăm sóc Cung Đông thật tốt.”

Bác sĩ sau khi kiểm tra, kết luận là bị viêm ruột thừa, cần lập tức tiến hành phẫu thuật cắt bỏ, cũng may viện trưởng và Cung Chính là người quen, mọi việc đều an bài xong xuôi. Tiểu Tiểu về nhà, liền đi đến phòng Cung Đông, thấy anh vẫn còn ngủ say, đưa tay sờ trán thấy nhiệt độ đã ổn định, thở phào nhẹ nhõm, sau đó đứng dậy đi phòng bếp dọn dẹp và nấu cháo.

Nhìn thấy người đi vào là Tiểu Tiểu, khuôn mặt Cung Đông liền lạnh lẽo, lên tiếng hỏi “ Cổ Di đâu?” Ý tứ thật rõ ràng, anh muốn Cổ Di. không cần cô.

” Cổ Di bị bệnh, nhưng anh đừng quá lo lắng, là viêm ruột thừa, phải làm tiểu phẫu, Cổ Di nhờ tôi chiếu cố cho anh, cháo vừa nấu xong, anh dùng một chút nhé “ Tiểu Tiểu đưa muống cháo đi qua, Cung Đông liền quay đầu sang chỗ khác.

” Cung Đông, tôi biết anh không muốn nhìn thấy tôi, không cho tôi bước vào đây, cũng không thích đồ ăn do tôi nấu, nhưng hiện giờ anh đang bị bệnh, trong nhà chỉ còn lại mình tôi, nên anh không có lựa chọn nào khác, nếu anh không ăn, bệnh tình sẽ không tốt, anh muốn Cổ Di đang ốm nặng như vậy còn phải lo lắng cho anh sao “

Cô nói xong, được một lúc mà Cung Đông cũng không hề có động tĩnh, gần như Tiểu Tiểu muốn bỏ cuộc thì Cung Đông bỗng nhiên xoay đầu lại, cô rút cục mỉm cười, đưa muống cháo đi qua, đôi môi Cung Đông nhẹ nhàng hé ra, ăn được một muống lại đắm chiêu suy nghĩ, sau đó liếc nhìn Tiểu Tiểu một cái, Tiểu Tiểu cũng không chú ý, chỉ chú tâm thổi cháo nguội rồi dứt cho anh, Cung Đông lại chăm chú quan sát biểu tình trên khuôn mặt cô, ánh mắt liên tục di động như đang xác định lại cảm xúc mơ hồ nào đó. Đột nhiên Tiểu Tiểu ngẩng đầu, vừa vận bốn mắt chạm nhau, Tiểu Tiểu giật mình ‘keng’ một tiếng, chiếc thìa rớt lại trong chén, không hiểu vì sao chỉ cần nhìn thấy đôi mắt lạnh băng của Cung Đông cô liền sợ hãi..Cung Đông không lên tiếng, tầm mắt vẫn không rời khỏi khuôn mặt cô.

” Lúc tôi dứt cháo, anh có thể nhắm mắt lại không?” Cô nhỏ giọng đề nghị, tưởng rằng Cung Đông sẽ từ chối, nào ngờ anh thật sự nhắm mắt lại, thẳng đến khi cô dứt xong chén cháo. Ăn xong, Tiểu Tiểu bắt đầu vắt khăn nóng, Cung Đông cảnh giác nhìn cô hỏi.

” Cô định làm gì? “

” Giúp anh lau người, hồi nhỏ tôi bị sốt mẹ tôi cũng lau như vậy “

” Không lau, cô đi ra ngoài đi “ Cung Đông lạnh lùng cự tuyệt.

Không biết Tiểu Tiểu lấy dũng khí từ đâu, băng băng bước lại lau mặt, rồi lau tiếp xuống cổ anh.

” Đừng chạm vào tôi “ Cung Đông kêu oai oái, Tiểu Tiểu mặc kệ, không biết do khí lực còn yếu hay sao, Cung Đông chỉ kêu vài tiếng rồi im lặng, cũng không có đẩy cô ra. Tiểu Tiểu không dám lau người Cung Đông, chỉ lau tay chân, mặt và cổ, lúc lau cô phát hiện được một điều ngạc nhiên.

Trở lại phòng bếp Tiểu Tiểu mới dám bật cười vui vẻ, thì ra tòa băng sơn ngàn năm cũng biết đổ mặt.

39. Chương 35: Vương Tử Mặt Lạnh Muốn Hòa Tan

Mấy ngày nay, Tiểu Tiểu giống như con quay chuyển động không ngừng, ba người bệnh cần cô chiếu cố, Cung Đông, Ninh Tâm Như, còn có Cổ Di. Cô và Cung Đông giống như đã hình thành giao ước, Cung Đông không ngăn cấm hay bài xích cô, bất quá sẽ không chủ động nói chuyện, khuôn mặt vẫn lạnh băng như cũ, chỉ là cô cũng chẳng để tâm, dù sao đã sớm tạo thành thói quen.

Chỗ Cổ Di cô có thể không cần quan tâm, nhưng Tiểu Tiểu vẫn lo lắng trong lòng, hằm canh nóng mang đi, Cổ Di lại nói cô đừng tới, cứ chuyên tâm chăm sóc Cung Đông là được, bất quá hôm sau Tiểu Tiểu vẫn hằm canh đưa tới, có điều giao cho hộ lý xong liền lật đật chạy trở về. Thời điểm Cung Chính trở về, Cung

Đông đã khỏi hẳn, Cổ Di cũng xuất viện, lúc Cung Chính không có ở nhà Tiểu Tiểu luôn cảm thấy trống trải, nay Cung Chính đã về, không khí trong nhà cũng vui vẻ hơn rất nhiều. Cung Chính ân cần hỏi thăm Cổ Di, trách cứ bà bị bệnh cũng không nói cho anh, lần sau không nên như vậy nữa, sau đó nói vài câu xin lỗi với Cung Đông, đã không làm tròn trách nhiệm người cha, những lời này nghe vào tai Tiểu Tiểu khiến cô cảm động không thôi, vậy mà Cung Đông vẫn bộ dạng nhàn nhạt như thường, không mấy may chút biểu cảm nào.

Cung Chính không có nói gì với Tiểu Tiểu, bất quá cô cũng không để ý, dù sao cô làm này nọ không phải để thể hiện bản thân cho ba nuôi xem.

” Mọi người nhìn xem, anh hai, anh hai gấp thịt nướng của chị nhỏ làm “ Đột nhiên Cung Hạ reo lên, giống như phát hiện được một việc cực kỳ lạ lùng.

Cung Đông liếc nhìn Cung Hạ một cái, chậm rãi nhai nuốt, nói “ Ăn cơm đi, nói nhiều quá “

Cung Hạ hướng ánh nhìn lè lưỡi, rồi làm mặt quỷ, mấy người còn lại đều bị cậu chọc cười. Lúc Tiểu Tiểu đi vào phòng bếp, vô tình nghe được Cổ Di và Cung Đông nói chuyện, cô chần chừ muốn lùi lại sợ làm phiền hai người.

” Trước kia đi đối với Tiểu Tiểu rất không thích, nhưng lần này bị bệnh, chỉ biết trông vào mình nó. Đứa nhỏ này thật ra cũng tốt, trước đây đi đối với nó như vậy, nó vẫn hằng ngày hầm canh mang vào cho dì, còn chăm sóc con, vừa đi thăm mẹ. Nó còn biết người dì lo lắng không yên nhất là con, nên cố gắng chiều cổ, con xem, trở về nhìn khí sắc của con, dì liền an tâm, về sau nên đối tốt với nó một chút “

Tiểu Tiểu không nghe thấy Cung Đông trả lời, ít phút sau nghe tiếng Cổ Di cười nói tiếp “ Con nha, không nói chuyện xem như đã đồng ý, về sau nó có nói chuyện với con, con cũng nên đáp lại một tiếng đừng làm người ta xấu hổ, Tiểu Đông, con nói thật xem, đồ ăn dì và Tiểu Tiểu nấu, cái nào ngon hơn? “

Sao Cổ Di lại nói như vậy? Tiểu Tiểu cắn môi, có chút khấn trương. Cô nghĩ Cung Đông sẽ không trả lời, nào ngờ giọng Cung Đông truyền tới “ Thời điểm cô ấy dứt cháo làm con nhớ tới mẹ, mỗi khi bị bệnh, mẹ cũng như vậy dứt cháo cho con, kỳ lạ là cháo cô ấy nấu hương vị thật giống với cháo mẹ con nấu...”

” Không có việc gì, dì cũng không mất hứng, nếu mọi người đều thích, về sau để Tiểu Tiểu nấu thêm vài món...”

Buổi tối, Tiểu Tiểu đi vào phòng ngủ Cung Chính “ Ba nuôi, mấy hôm nay người vất vả rồi “

Cung Chính thoát quần áo Tiểu Tiểu yêu thương vuốt ve “ Tâm can bảo bối của ba nuôi “

Tiểu Tiểu đau lòng vỗ về mặt anh “ Một lát để Tiểu Tiểu hầu hạ ba nuôi, giống như ngày hôm đó...”

Cung Chính đặt cô ngồi lên đùi mình nói “ Con đã vì ba nuôi làm bao nhiêu việc, ba nuôi hẳn nên tạ ơn con, tối nay để ba nuôi hầu hạ Tiểu Tiểu, ba nuôi muốn con thoải mái “ Miệng nói, tay anh cũng bắt đầu hoạt động, liên tục chà sát khắp người cô, miệng cũng đi qua, đem đầu ngực của cô ngậm vào, gầy thịt phía dưới chổng lên tiểu huyết ma sát nhẹ nhẹ, với loại người kinh nghiệm tình trường lão luyện như Cung Chính muốn lấy lòng một người phụ nữ hết sức dễ dàng chứ đừng nói đến một cô bé tởn non mười bốn tuổi như Tiểu Tiểu, Tiểu Tiểu cảm thấy toàn thân bị Cung Chính khiêu khích tới dục tiên dục tử.

” Ừm..ba nuôi...a..tuyệt quá...Tiểu Tiểu thật thoải mái..a...a...”

” Tiểu Tiểu, bảo bối của ba nuôi, con làm ba nuôi càng ngày càng thích con, không muốn xa rời...”

” Tiểu Tiểu không bao giờ rời khỏi người,ba nuôi...con cũng muốn hôn nụ hoa của ba...” Tiểu Tiểu dùng hàm răng cắn lên ngực anh, nước bọt chảy ra ướt nhẹp.

” Tiểu yêu tinh...là ngại ba nuôi chưa đủ cứng rắn sao...” Cung Chính ôm mông cô, dùng lực thúc mạnh cơn thịt vào bên trong khe huyết ẩm ướt, tiếng rên dâm mị vang lên khắp phòng.

Hai người làm tới nửa đêm mới ôm nhau đi ngủ. Tuy rằng ngoài mặt Cung Đông vẫn lạnh lùng, nhưng Tiểu Tiểu vẫn cảm nhận được chút biến hóa của anh, cô âm thầm vui mừng không thôi, rốt cục trời cao không phụ người có lòng, lâu ngày có thể thấy nhân tâm. Đa số thời gian Cung Đông đi học về đều là cô mở cửa, dĩ vãng luôn hồi, bất quá hôm nay đã khác, thời điểm Tiểu Tiểu ngượng ngừng mở miệng chào Cung Đông,

không nghĩ tới anh thế mà ‘Ừ’ một tiếng nhẹ nhàng đáp lại, liền đi thẳng lên lầu. Tuy rằng âm thanh rất nhỏ nhưng cô biết mình không có nghe lầm, cả người Tiểu Tiểu kinh ngạc đứng yên nhìn theo bóng lưng của anh.

Buổi tối tới giờ cơm, Tiểu Tiểu lên gọi Cung Hạ, lúc đi qua phòng Cung Đông có chút chần chờ nhưng không dám gõ cửa, đợi đến khi đi ra mới thấy Cung Đông đi lại, nói “Đã lên đây sao không gọi luôn, chẳng lẽ muốn để Cổ Di mất công đi chuyển nữa “

40. Chương 36: Anh Yêu Cô, Cô Thương Anh

Cái gì...Cô đang muốn đi tìm người lại phát hiện người kia đã xuống lầu, bản thân đứng ở trên cầu thang ngẫm nghĩ một lát, mới hiểu được ý tứ của anh. Rõ ràng anh luôn không thích cô gọi anh lại còn trách cô khi đến tìm Cổ Di xong sẽ phải mất công đi thêm một chuyến đến gọi anh. Anh không thể nói chuyện tốt với cô một chút được sao? Anh sẽ chẳng bao giờ nói là: Lần sau gọi tôi cùng đi ăn nữa!

Ninh Tiểu Tiểu lắc đầu, lại nở nụ cười, nếu thật sự như vậy chắc hẳn đó không phải Cung Đông, anh đối với cô như bây giờ không phải đã có tiền bộ rồi sao? Cô còn hy vọng xa vời cái gì nữa, hai người cùng chung sống dưới một mái hiên, không còn cảm thấy xấu hổ như trước kia đã là tốt lắm rồi.

Trong phòng học, Cung Hạ đang muốn đi tìm bạn học Lý Dục để chơi cùng, lại phát hiện vị trí bàn học của Lý Dục sớm đã không thấy đâu. Cậu đi tìm một lát, liền tìm thấy Lý Dục ở bên ngoài hành lang. Thân hình cao to của Lý Dục đang đứng ở trên lan can, ánh mắt nhìn xuống sân thể dục cách đó không xa.

Lại nói Lý Dục chỉ lớn hơn Cung Hạ một tuổi, cái đầu cao hơn so với cậu không ít, trong lòng Cung Hạ có điểm không phục, bất quá gần đây cậu cũng cao thêm rất nhiều, hiện tại cậu thích nhất là chuyện cùng Lý Dục so vóc người, xem xem bản thân đã đuổi theo được bao nhiêu.

Cung Hạ lặng lẽ đi qua vổ vai Lý Dục một cái, Lý Dục quay đầu vổ về cánh tay đang nổi da gà, mặt khác liếc xéo Cung Hạ. Nhìn bộ dáng của cậu, Cung Hạ sớm đã ôm bụng cười to.

”Thực xin lỗi nha, mình đã quên là không thể chạm vào cậu”

Trong lòng Cung Hạ luôn cảm thấy Lý Dục là một kẻ quái dị, lại cực kỳ thông minh, là một nhà khoa học thiên tài, nhưng cái chứng ‘tự bế’, nói cậu ta tự bế là có căn cứ, Lý Dục đối với mọi người luôn đậm bạc, những người bình thường cậu đều không để ý, luôn trưng ra bộ dáng cao thượng, nhưng không biết sao Cung Hạ lại có thể kết bạn chung với cậu, về sau Cung Hạ mới phát hiện ra mình đã hiểu nhầm Lý Dục, kỳ thực Lý Dục cũng không khó ở chung, chỉ là đối với mọi thứ xung quanh rất ‘mẫn cảm’, khi ở chung với cậu Cung Hạ đều thấy vui, cho nên trong trường Cung Hạ ngẫu nhiên trở thành người bạn duy nhất của Lý Dục, hiện tại bọn họ như vậy cũng tốt, Cung Hạ không cần thận trọng phải Lý Dục, khiến cho toàn thân Lý Dục nổi da gà.

”Trí nhớ của cậu thật kém.” Lý Dục trừng mắt nhìn Cung Hạ, sau đó xoay người tiếp tục nhìn ra sân thể dục.

Cung Hạ bước lại gần, cũng ngó đầu nhìn theo “Này, nhìn cái gì vậy, cứ nhiên cũng có người cảm thấy hứng thú với chuyện này sao?”

”Có nhìn thấy nữ sinh kia không? Đó là tân hoa hậu giảng đường của chúng ta” Lý Dục chậm rãi nói.

”Sở Oánh?” Cung Hạ nhanh chóng đáp trả, cậu nhìn không rõ lắm bởi vì bên người nữ sinh đó vây quanh rất nhiều người.

Lý Dục cắt ngang một tiếng “Tin tức của cậu quá chậm, hoa hậu giảng đường hiện tại là Tương Mộng Dao, là học sinh mới chuyển tới, cô ấy vừa đến Sở Oánh liền bị xếp xuống thứ hai.”

” Thật sao?” Cung Hạ cổ vươn cổ ra nhìn, rốt cục cũng thấy rõ, biểu cảm trên mặt theo đó biến hóa, Lý Dục nói cái nữ sinh kia rất đẹp, da thịt cũng vô cùng mịn màng, đôi mắt trong veo như nước. Cung Hạ đột nhiên cảm thấy tim mình đập rộn ràng.

” Lý Dục, lần đầu tiên tớ thấy có người so với cậu còn hoàn hảo hơn.”

” Cậu thích cô ấy? Tương Mộng Dao?” Lý Dục cười hỏi.

” Tớ mới không có.” Cung Hạ thề thốt phủ nhận, trên mặt đã có điểm phiền hồng “ Còn cậu không phải đối với các cô gái không có hứng thú sao, thế nào lại ở chỗ này xem hoa hậu giăng đường, không phải cậu cũng thích cô ấy chứ?”

” Minh?” Lý Dục khê hừ một tiếng “ Minh chỉ đi nghiên cứu xem nhóm ruồi bọ luôn vây quanh hoa hậu giăng đường cũ vì sao lại chuyển mục tiêu nhanh như vậy, lại nói mình cũng đã có mục tiêu” Trước mắt cậu liền hiện ra một rừng hoa bách hợp thanh thuần, cái cô gái ngày đó va phải cậu, cậu cứ nhiên không có nửa điểm không khỏe, trong lòng dâng lên một cổ cảm giác kỳ lạ.

” Cái gì? Cậu nói cái gì?” Cung Hạ giật mình nhìn Lý Dục “ Cậu nói cậu đã có mục tiêu? Cậu nói cậu thích con gái?”

Lý Dục nhẹ nhàng cười “ Đương nhiên là mình thích con gái, bằng không cậu sẽ còn lảnh lặn mà đứng ở chỗ này sao?” Cậu tà ác liếm môi một cái.

Cung Hạ không để ý tới liền tiến lên bắt lấy cánh tay Lý Dục “ Ai? Người nọ là ai?” Hai mắt Cung Hạ tỏa sáng, bởi vì cậu không nghĩ tới tiểu hòa thượng này chán ghét con gái tới cực điểm sẽ đột nhiên nói có người trong lòng.

Lý Dục vội vàng nhích người ra xa, chán ghét đẩy hai tay Cung Hạ đang kéo cánh tay mình “ Cậu còn chạm vào mình, mình liền đem cậu ném xuống dưới...Cô ấy là ai? Mình cũng không biết nữa.”

” Cái gì?” Cung Hạ nhìn bộ mặt thản nhiên của Lý Dục, hoài nghi có phải đầu óc cậu ta bị hư, không biết, đầu của cậu ta không phải không giống với người thường hay sao.

” Vậy cô ấy ở đâu?”

” Ở đâu?” Lý Dục nhún vai “ Quỷ mới biết cô ấy ở đâu?”

Lúc này Cung Hạ đưa mắt nhìn Lý Dục “ Cậu hiện tại lập tức biến mất ở trước tầm mắt của tớ, bằng không tớ cũng không biết bản thân mình sẽ làm ra chuyện gì đâu.”

Lý Dục cười, xoay người đi vào trong phòng học. Cung Hạ hít lấy một hơi, xoay mặt nhìn xuống phía dưới, đột nhiên hai mắt sáng lên, cậu phát hiện ra hoa hậu giăng đường đang ở ngay dưới lầu, cậu vội vã lấy điện thoại trong túi quần ra, điều chỉnh góc độ, ‘tách’ một tiếng khuôn mặt xinh đẹp của Tương Mộng Dao liền xuất hiện trên màn hình di động của cậu, nhìn vào đôi mắt trong veo, môi cậu bất giác cong lên.

Buổi chiều, Ninh Tiểu Tiểu đang ở trong vườn hái rau chuẩn bị cho bữa tối, đột nhiên nghe được một trận tiếng bước chân, cô ngừng tay, ngẩng đầu nhìn, nhìn đến Cung Đông cùng một cô gái hướng nơi này đi tới, trên người Cung Đông mặc bộ đồng phục học sinh, khuôn mặt tuấn tú băng lãnh, cô gái nhỏ chạy phía sau anh, trong tay cầm theo một chiếc hộp tinh xảo, hi vọng nói.

” Cung Đông, đợi mình với, đợi mình với”

Cung Đông ngừng bước chân, mảy mòi cau lại nhìn cô gái trước mặt, cô gái ngẩng đầu nhìn anh, mang theo khuôn mặt thẹn thùng.

Tâm Ninh Tiểu Tiểu bị đụng một cái chỉ cảm thấy cô gái kia rất xinh đẹp, quả thực giống như tiên nữ.

” Cung Đông sinh nhật vui vẻ!” Hai tay cô gái giơ chiếc hộp về phía Cung Đông, hai mắt ngập nước hàm chứa ý xuân.

” Cảm ơn!” Khuôn mặt Cung Đông không mang theo chút biểu cảm tiếp nhận chiếc hộp, xoay người đi về phía trước. Cô gái vẫn đứng tại chỗ nhìn theo bóng lưng anh, về mặt đây kính hỉ che miệng lại.

” Cảm ơn cậu đã nhận quà của mình!”

Hóa ra hôm nay là sinh nhật Cung Đông, cứ nhiên lại nhận được món quà của cô gái xinh đẹp, nhìn khuôn mặt vẫn lạnh tanh thế kia nhưng trong lòng nhất định là đang cao hứng đi. Trong lòng Ninh Tiểu Tiểu thầm nghĩ, cô đứng lên, trong tay còn cầm một nắm rau hẹ, đang muốn cùng Cung Đông chào hỏi, thấy Cung Đông đã bước đi lên bậc thềm, tùy tiện đem chiếc hộp trong tay quăng vào sọt rác.

Ninh Tiểu Tiểu kinh hô một tiếng, cô nhìn về phía cô gái đang cách đó không xa, cơ hồ có thể nghe được thanh âm tan nát cõi lòng của cô gái. Chỉ trong chớp mắt Cung Đông đã mở cửa vào nhà. Ninh Tiểu Tiểu nhìn thùng rác trước mặt, chiếc hộp bị nứt lộ ra chiếc bánh ngọt do tự tay cô gái làm, cùng một tấm thiệp, trên đó có ghi tên: Tương Mộng Dao.

Tên đẹp quá, đáng tiếc đại thiếu gia nhà cô lại không biết thương hương tiếc ngọc, trong lòng Ninh Tiểu Tiểu đầy nuôi tiếc, lại nhìn về phía cô gái, cô gái cơ hồ muốn phát khóc, cô ai oán đứng một hồi lâu rồi mới xoay người rời đi.

Thật đáng thương...Cô gái xinh đẹp như vậy Cung Đông lại không thích, vậy anh thích bộ dáng như thế nào nữa đây. Phỏng chừng cô gái phù hợp với anh trên thế giới này còn chưa sinh ra? Cô gái nào mà thích Cung Đông thì thật sự rất đáng thương, hơn nữa khẳng định cũng không chỉ có một mình Tương Mộng Dao. Trong lòng Ninh Tiểu Tiểu không khỏi sinh ra vô hạn thương hại. Cô nhìn rau hẹ trong tay, tối nay thực đơn hẳn là phải thay đổi, hôm nay là sinh nhật Cung Đông, Cổ Di thế nào lại không nói cho cô.

41. Chương 37: Băng Sơn Vương Tử Cùng Tạp Chí Nóng Bỏng

Nhỏ nhỏ không nghĩ tới, không phải Cổ Di không nói cho cô mà căn bản là bà đã quên. Cổ Di là người rất cẩn thận không thể nào lại quên mất một ngày quan trọng như vậy, bất quá từ khi bà giải phẫu, thân thể đã không còn như trước, sức khỏe cũng giảm đi, dường như mọi chuyện trong nhà đều giao cho Ninh Tiểu Tiểu.

Trên bàn cơm, Cung Chính vẫn vắng mặt, từ trước tới giờ anh luôn luôn bận bịu với công việc, khẳng định sẽ không nhớ được hôm nay là ngày sinh nhật của con trai mình. Trên bàn ăn không khí vẫn giống như mọi ngày, biểu cảm trên mặt Cung Đông vạn năm không đổi, giống như anh cũng không nhớ hôm nay là ngày gì. Nhưng Ninh Tiểu Tiểu lại lặng lẽ nhìn anh trong lòng có một loại cảm xúc không rõ, trong thâm tâm anh thật sự giống như bề ngoài đều không cần sao?

Bữa cơm tối nhanh chóng trôi qua, Ninh Tiểu Tiểu thay quần áo chuẩn bị ra ngoài, nhưng khi tới đại sảnh lại bị Cung Hạ bắt gặp, Cung Hạ vô cùng thân thiết kéo cánh tay cô làm nũng.

”Chị nhỏ, đã trễ thế này chị còn muốn đi đâu?”

Ninh Tiểu Tiểu nhìn khuôn mặt Cung Hạ, tuy rằng đã là một thiếu niên anh tuấn nhưng tính tình lại rất trẻ con, cái đầu từ khi nào đã cao hơn cô, bất tri bất giác Cung Hạ đã trưởng thành nhưng tính cách vẫn không có chuyển biến. Cô đối với Cung Hạ dễ ngọt.

”Tôi đi ra ngoài có chút việc, cậu trở về làm bài tập một lát, tôi sẽ lập tức trở về, sau đó cùng cậu chơi cờ được không?”

”Đừng đi!” Cung Hạ lắc lắc cánh tay cô.

”Ngoan, nhanh đi làm bài tập đi.” Ninh Tiểu Tiểu yêu thương vuốt ve khuôn mặt cậu.

”Ôm ôm” Cung Hạ bắt mãi bĩu môi, một thiếu niên so với con gái còn thích làm nũng hơn.

Ninh Tiểu Tiểu giang hai tay ôm lấy cậu, cậu dùng khuôn mặt cọ cọ vào ngực cô. Ninh Tiểu Tiểu ngẩng đầu liền nhìn thấy Cung Đông đang đứng ở trên cầu thang, ánh mắt lạnh tanh mang theo vài phần đùa cợt.

Trong lòng cô không có nửa điểm suy nghĩ linh tinh, khuôn mặt ngây ngốc nhanh chóng đỏ lên, vội vàng buông Cung Hạ ra, tìm mọi lời nói ngon ngọt để dỗ Cung Hạ, cuối cùng cậu cũng chịu trở về phòng. Lại ngẩng đầu nhìn lên lần nữa, Cung Đông đã không còn ở nơi đó.

Ninh Tiểu Tiểu từ bên ngoài trở về, đứng ở trước cửa phòng Cung Đông do dự một hồi lâu, mới cố lấy dũng khí đi gõ cửa.

” Ai?” Cung Đông lạnh nhạt hỏi.

” Là tôi.” Cô nhỏ giọng nói.

Bên trong liền không có thanh âm phát ra. Cô cắn môi, hình như cô đã đánh giá cao quan hệ giữa hai người. Đang nghĩ muốn rời khỏi, cánh cửa lại mở ra, Cung Đông đứng ở bên trong phòng, mặt không chút biểu cảm. Ninh Tiểu Tiểu không đợi anh nói chuyện liền bước vào. Cung Đông nghiêng người nhìn cô, khuôn mặt tuấn mỹ lạnh lùng vẫn như cũ không nói gì.

Ninh Tiểu Tiểu lấy chiếc bánh ngọt đang đựng trong hộp ra, cắm một cây nến lên trên sau đó châm lửa, rồi mới xoay người đối diện với vương tử mặt lạnh.

” Cung Đông sinh nhật vui vẻ! Nghe nói khi sinh nhật đối với cây nến hứa nguyện đặc biệt rất linh nghiệm... Sinh nhật vui vẻ nhé, cái kia... Tôi đi ra ngoài trước.”

Nói xong, Ninh Tiểu Tiểu liền lui ra ngoài, cô cẩn thận giúp anh đóng cửa lại, mới xoa xoa hai gò má có chút cứng ngắc, cùng Cung Đông ở một chỗ áp lực quá lớn, cô đã cật lực khống chế bản thân mới không chạy trốn. Cô chỉ cảm thấy Cung Đông rất đáng thương, những người thân nhất đều không nhớ rõ sinh nhật của anh.

Ninh Tiểu Tiểu trở lại phòng, liền nhìn thấy Cung Hạ đang ngủ trên giường của cô, nhìn khuôn cậu khi ngủ thật yên tĩnh, trong lòng cô cảm thấy ấm áp, nhẹ nhàng vén những sợi tóc xòa xuống trên mặt cậu. Cung Hạ mở mắt, khoe miệng liền kéo ra tươi cười.

” Đỉnh...” một tiếng, màn hình di động lóe sáng, Ninh Tiểu Tiểu liền thấy được một khuôn mặt khá quen thuộc.

” Người trên di động của cậu là ai?” Cô đi lại gần, Cung Hạ sớm đã đem điện thoại cầm lên tay, mặt mũi đỏ bừng.

” Nữ sinh kia là ai?” Tiểu Tiểu lại hỏi tiếp.

” Nữ sinh kia?” Cung Hạ mở to mắt, khuôn mặt đỏ bừng vẫn còn chưa thuyên giảm.

Ninh Tiểu Tiểu cố ý làm ra bộ dáng tức giận “ Tiểu Hạ còn có việc gạt chị Nhỏ sao, ngay cả di động cũng không cho xem, chị Nhỏ thực tức giận”

Cung Hạ thấy cô tức giận, vội vàng đem di động đưa tới, Ninh Tiểu Tiểu chăm chú nhìn, quả nhiên là Tương Mộng Dao, cái nữ sinh thích Cung Đông.

” Đây là nữ sinh mà cậu thích?” Cô cẩn thận hỏi.

Cung Hạ then thùng gật đầu “ Cô ấy là hoa hậu giảng đường ở trường em, kêu Tương Mộng Dao.”

” Vậy cô gái kia có thích cậu không?”

Cung Hạ lắc đầu, buồn rầu nói: “ Cô ấy căn bản không biết em, em so với cô ấy còn nhỏ hơn một tuổi, em vùng trộm nhìn cô ấy ở trên cầu thang.”

” Như vậy sao được, cậu phải cho cô ấy biết cậu thì mới có cơ hội chứ.”

” Làm thế nào để cho cô ấy biết em đây?” Cung Hạ ôm đầu, khuôn mặt non nớt hơi cau lại.

” Tỷ như cậu tìm hiểu xem cô ấy thích gì, sau đó quan tâm cô ấy, một thời gian dài trôi qua, cô ấy tự nhiên sẽ biết tới sự tồn tại của cậu.”

Ninh Tiểu Tiểu đề ra chủ ý giúp cậu, kỳ thật Cung Hạ còn rất trẻ con nhưng ngoại hình so với Cung Đông một điểm cũng không kém, nếu Tương Mộng Dao có thể thích cậu, coi như cũng giải thoát cho chính mình.

Hai mắt Cung Hạ tỏa sáng, lôi kéo Ninh Tiểu Tiểu “ Chị Nhỏ, chị thật tốt.”

Ngày thứ hai, Ninh Tiểu Tiểu nhìn thấy Cổ Di từ trong phòng Cung Đông đi ra, liền chạy tới cầm lấy thùng rác trong tay bà “ Cổ Di, để cháu mang đi đổ.”

Ninh Tiểu Tiểu nhìn vào trong thùng rác, không có miếng bánh ngọt nào, ngay cả một mẫu bánh cũng không tìm được. Trên mặt cô liền lộ ra tươi cười, cô thật lo chiếc bánh ngọt của mình sẽ có vận mệnh giống như của Tương Mộng Dao. Bất quá, hộp đâu? Cô có chút nghi hoặc.

Cổ Di nhìn Ninh Tiểu Tiểu đang giống như bị bệnh tâm thần, lắc lắc đầu. Ninh Tiểu Tiểu đối với Cổ Di cười cười, vừa quay mặt liền nhìn thấy Cung Đông đang đứng ở cửa. Anh không phải đã đi tới trường rồi sao, thế nào lại trở về! Ninh Tiểu Tiểu xấu hổ, hành động vừa rồi đã bị anh thấy được đi.

” Sao thế?” Cổ Di hỏi.

” Quên đồ.” Cung Đông đơn giản trả lời, liền đi vào phòng, Cổ Di cũng vào theo, Ninh Tiểu Tiểu còn ngây ngốc đứng ở cửa, nghe được được tiếng Cung Đông nói “ Cổ Di, thân thể bà còn chưa khỏe hẳn, về sau việc xu dọn phòng để cô ấy làm.”

Ninh Tiểu Tiểu cúi đầu nở nụ cười, vội vàng đi đổ rác. Sau đó cô đem phòng Cung Đông dọn dẹp một chút, liền nhìn thấy ở phía đầu giường có để hai quyển tạp chí, cô cầm lên muốn mang xếp lại giá sách.

Trên trang bìa tạp chí đều là ảnh của những cô gái xinh đẹp, cô tò mò mở ra xem, vừa mới mở ra, lại ngốc năng tại chỗ, khuôn mặt liền đỏ lên.

Tất cả các trang đều là dáng người thon dài, các cô gái trẻ tuổi xinh đẹp trần truồng, chụp ở mọi góc độ, lộ ra nơi riêng tư cùng bộ ngực đầy đặn, xem qua quả thực khiến cho người ta đỏ mặt, phía sau chính là ảnh chụp nam nữ làm tình, nơi riêng tư của cả nam lẫn nữ khi hoan ái đều được đặc tả rõ ràng, thật sự tà ác. Hai tay Ninh Tiểu Tiểu run run, cuốn tạp chí liền rơi xuống đất, cô vội vã nhặt lên hướng chỗ cũ để xuống, hoang mang rồi loạn chạy ra khỏi phòng ngủ của Cung Đông.

42. Chương 38-1: Cha Thân Hoan Bị Con Trai Bắt Gặp

Editor: Dâu Tây Nhỏ

Thẳng đến bữa tối, trong lòng Ninh Tiểu Tiểu vẫn có điểm không thoải mái, cũng không dám nhìn Cung Đông lấy một lần. Cơm nước xong xuôi, Cung Đông đi tới bên người cô.

” Đến phòng tôi một chút.” Giọng nói của anh nhàn nhạt lạnh lùng, nghe không ra cảm xúc trong đó.

Sau khi xu dọn xong, Ninh Tiểu Tiểu đẩy cửa phòng Cung Đông tiến vào bên trong. Cung Đông đang làm bài tập, thấy cô vào liền xoay ghế dựa mặt đối mặt với cô.

” Có chuyện gì vậy?” Cô có chút quẩn bách bất an hỏi.

Khóe miệng Cung Đông tựa hồ câu lên một chút, ánh mắt xoẹt qua đầu giường. Ninh Tiểu Tiểu kinh hãi, sắc mặt liền thay đổi. Quả nhiên Cung Đông nói ” Cô xem tạp chí?”

Ninh Tiểu Tiểu cả kinh, khuôn mặt chỉ trong nháy mắt liền đỏ bừng, giống như cô làm chuyện gì đó sai trái không thể để cho người khác biết.

” Không, không có, tôi không có.”

” Thật sự?” Cung Đông hoàn toàn không tin hỏi lại.

” Tôi . . .căn bản cũng không biết phía dưới có tạp chí, cũng chưa từng chạm vào.” Ninh Tiểu Tiểu đầy khẩn trương, lắp bắp nói.

” Chẳng nhẽ là Cổ Di?”

” Làm sao có thể là Cổ Di, Cổ Di sẽ không xem. . .” Ninh Tiểu Tiểu cứng họng, mặt mũi đỏ ửng ” Tôi. . .”

” Xem cũng đã xem, nếu cô thích, tôi có thể cho cô mượn.” Thanh âm của Cung Đông vẫn lạnh lùng như cũ, không có nửa điểm ngưng ngừng.

” Không, không. . .” Ninh Tiểu Tiểu hoảng sợ liên tục lắc đầu.

” Như thế nào? Nam sinh bình thường đều sẽ xem những loại tạp chí như thế này, chẳng lẽ cô cho tôi không phải người bình thường sao?”

” A” Ninh Tiểu Tiểu ngơ ngác nhìn anh ” Không có, anh . . .rất bình thường.”

Cung Đông đứng lên đi qua, Ninh Tiểu Tiểu cảm giác được thân hình của anh đang chậm rãi dán sát vào người cô, mơ hồ cảm giác được có một loại áp lực vô hình bao trùm lên toàn thân, thanh âm của anh từ phía trên truyền tới ” Bình thường, cô làm sao biết được?”

” A, tôi đã biết, vậy ngày mai gặp.” Ninh Tiểu Tiểu không đáp lại vấn đề mà anh hỏi, xoay người bước ra ngoài, lại đem tủ quần áo biến thành cánh cửa, thiếu chút nữa đi vào trong tủ, cô xấu hổ tìm cửa phòng, chạy trốn.

Cung Đông đột nhiên nở nụ cười. Nếu có người quen biết anh mà nhìn thấy anh cười như vậy, đều sẽ giật mình.

Thật kỳ quái, từ sau ngày hôm đó mặc dù Ninh Tiểu Tiểu vẫn có điểm ngưng ngừng, nhưng cô cảm thấy quan hệ giữa cô và Cung Đông đã có bước cải thiện. Cung Đông vẫn lạnh lùng như cũ, nhưng anh lại không bài xích cô, có đôi khi hai người ngẫu nhiên đối mặt, cô cứ nhiên có thể nhìn thấy trên khuôn mặt băng sơn ngàn năm không tan kia hiện lên ý cười, tuy rằng cô biết anh cười là do anh nghĩ tới sự quần bách của cô khi đó.

Gọi Cung Đông xuống ăn cơm, phòng của anh đều do một tay cô xu dọn, thậm chí trong phòng anh còn có cả tạp chí tình dục, mỗi lần cô đều không giám giáp mặt với anh, chỉ dè dặt giúp anh thu thập giường, một bộ dáng thận trọng chỉ sợ bị máy quay ghi lại, trông thật mắc cười.

Cũng có khi anh ngẫu nhiên kêu cô vào phòng, hỏi cái vật này đặt ở nơi nào, không còn giống như lần đầu tiên nói cô cách xa phòng của anh một chút, tuy rằng như thế nhưng Ninh Tiểu Tiểu vẫn đối với anh nơm nớp lo sợ, cô luôn cảm thấy vào lúc nào đó tính cách đại thiếu gia của anh lại phát tác.

Tương Mộng Dao vẫn còn có tình ý với Cung Đông, cô đứng ở trước cửa nhà họ Cung chờ Cung Đông tan học trở về chỉ vì muốn nhìn thấy anh, có một lần cô ấy còn tặng cho Cung Đông một giỏ hoa, Cung Đông cứ nhiên nhận, nhưng khi đi qua bên người Ninh Tiểu Tiểu anh lại đưa cho cô.

Tương Mộng Dao đi tới hỏi thân phận của cô, cô nói cô chính là bảo mẫu của nhà họ Cung. Tương Mộng Dao liền nói cô ấy rất cao hứng, Ninh Tiểu Tiểu không hiểu chăm chú nhìn Tương Mộng Dao, cô thật sự không nghĩ ra cô ấy có gì mà để cao hứng chứ, Tương Mộng Dao lại còn nói: Anh ấy không đem hoa quảng vào thùng rác. Ninh Tiểu Tiểu nhìn ý cười trên mặt Tương Mộng Dao, không khỏi nghĩ, cô ấy thích Cung Đông như vậy, Tiểu Hạ khẳng định sẽ phải chịu nhiều đau khổ.

Buổi tối hôm nay, Ninh Tiểu Tiểu đang ngủ lại bị tiếng chuông điện thoại đánh thức, vừa nhìn thấy trên màn hình là tên của Cung Chính, cô lập tức tỉnh ngủ, nhanh chóng ấn nút nghe.

Cung Chính đã mấy ngày không ở nhà, Ninh Tiểu Tiểu không khỏi có chút nhớ anh, nửa đêm rồi anh còn gọi điện thoại không biết có chuyện gì. Vừa nghe mới biết được anh cứ nhiên đã trở về, đang ở lầu ba của phòng tập thể thao.

Ninh Tiểu Tiểu rón rén chạy lên. Thời điểm khi cô đi vào Cung Chính đang bơi lội, người đàn ông 36 tuổi, trên người ngay cả vết sẹo cũng không có, tuy rằng không cường tráng như Công Tử Lạc, nhưng vóc người rất chuẩn, hơn nữa cũng cao tới 1m8.

Ninh Tiểu Tiểu đứng ở bên thành bể bơi đuổi theo dáng người cường tráng của anh, trong mắt ngập tràn ngưỡng mộ. Người đàn ông tựa hồ cảm nhận được cô đang nhìn chăm chú vào mình, động tác bơi càng thêm tự nhiên, anh bơi thêm vài vòng, cầm lấy khăn tắm đã được đặt bên cạnh ngồi xuống ghế dài, ánh mắt chăm chú nhìn Ninh Tiểu Tiểu mặc một thân áo ngủ, vậy vậy tay gọi cô đi qua.

Ninh Tiểu Tiểu đi tới rúc vào trong lòng anh, Cung Chính vỗ về khuôn mặt nhỏ nhắn của cô ” Thế nào lại nhìn anh như vậy?”

Ninh Tiểu Tiểu ngẩng đầu, nhìn khuôn mặt anh tuấn của Cung Chính ” Bộ dáng bơi lội của cha nuôi thật đẹp.”

Cung Chính nở nụ cười, ôm lấy cô ” Bảo bối háo sắc, có nghĩ muốn cha nuôi.”

Ninh Tiểu Tiểu gật đầu ” Muốn”

Cung Chính liếm mút vành tai của cô ” Là muốn cha nuôi hay là muốn làm cho cha nuôi phát hỏa đây.” Nói xong bàn tay to đã khấn cấp vói vào trong áo ngủ xoa nắn hai bầu vú.

Ninh Tiểu Tiểu để mặc cho người đàn ông muốn làm gì thì làm, ưm một tiếng phát ra âm thanh rên rỉ yêu kiều ” Ừm. . .a. . Nho nhỏ đều muốn.”

” Vật nhỏ không biết e lệ.” Hô hấp của Cung Chính trở lên dồn dập ” Cái vú của Nho nhỏ lớn thêm không ít, cha nuôi thật lâu đã chưa ăn.”

Không kịp chờ cởi bỏ nút thắt, anh liền đem áo ngủ kéo lên, hai khóa vú phần nộn liền lộ ra ngoài, anh cúi đầu chôn ở trong ngực cô, phát ra âm thanh chắc chắn, lại dùng sức liếm mút hai hạt đỏ hồng.

” Ừ ừ. . . Cha nuôi. . .Ừm.” Ninh Tiểu Tiểu cong người để cho người đàn ông ngậm lấy nhiều hơn, hai đầu nhũ hoa truyền tới khoái cảm dần dần lan tràn khắp toàn thân, cô ngồi trên đùi người đàn ông, vịn vịn hai cánh mỏng cố ý đem nơi hoa huyệt ẩm ướt ma sát xuống chỗ gồ lên giữa đùi quần.

Cung Chính hôn một hồi lâu, mới đem quần áo trên người cô cởi sạch sẽ, bàn tay không ngừng xoa nắn bộ ngực mềm mại ” Cái đó của cha nuôi đã muốn nổ tung, con còn không nhanh lấy nó ra”

Ninh Tiểu Tiểu thoát đi quần bơi trên người anh, bản thân cũng nhu thuận ngồi lên trên để nam căn chậm rãi xâm nhập vào trong hoa huyệt ẩm ướt.

” Nha a ư. . .Của cha nuôi thật lớn. . .Nho nhỏ muốn nuốt đi vào.”

Người đàn ông buồn cười, ngậm lấy nụ hoa bắt đầu mút mát, bàn tay nâng mông cô lên để cho toàn bộ nam căn đi vào bên trong.

” Ừ ừ. . .” Ninh Tiểu Tiểu nhồm mông không ngừng lên xuống ” Cha nuôi, thoải mái sao?”

” Thoải mái. . .Nhanh chút nữa, để cha nuôi đi vào sâu hơn, bên trong của Nho nhỏ thật chặt.”

Quả nhiên Ninh Tiểu Tiểu dùng sức ngồi xuống, khiến cho người đàn ông thỏa mãn rên rỉ, khuôn mặt của cô lập tức hiện lên ý cười.

Đúng lúc này, tiếng chuông di động đột ngột vang lên, theo bản năng Ninh Tiểu Tiểu ngừng động tác chui vào trong lòng Cung Chính, Cung Chính ôm lấy cô, đưa mắt nhìn khắp bốn phía, tiếng chuông di động đó không phải phát ra từ di động của anh.

Thời điểm ý thức được không có người vào, thân thể Cung Chính mới dần thả lỏng, anh vỗ vỗ vai Ninh Tiểu Tiểu ” Không có chuyện gì, đã 12 giờ, mọi người đều đã ngủ sẽ không có ai đi vào, nhất định ai đó đã để quên điện thoại.”

Thấy vậy Ninh Tiểu Tiểu mới dám ngẩng đầu lên ” Để con đi xem”

” Đừng đi.” Cung Chính thở dốc giữ chặt lấy cô, hung hăng thúc mạnh về phía trước, Ninh Tiểu Tiểu ‘A’ một tiếng ” Con chỉ đi xem thôi, cha nuôi.” Cô vẫn cảm thấy bất an.

” Nhanh lên.” Cung Chính buông cô ra, Ninh Tiểu Tiểu ở phía dưới bàn tìm được, cô chạy nhanh tới, bộ ngực trắng muốt theo đó liên tục nhảy lên ” Là của Cung Đông.”

Cung Chính nhìn cô, giọng nói khàn khàn ” Ngày mai con đem đưa cho nó là được, bảo bối, mau, đi lên.”

Ninh Tiểu Tiểu nhìn về phía Cung Chính, mặt lập tức đỏ ửng.

43. Chương 38-2: Cha Thân Hoan Bị Con Trai Bắt Gặp (2)

Editor: Dâu Tây Nhỏ

Ninh Tiểu Tiểu nhìn về phía Cung Chính, mặt lập tức đỏ lên, người đàn ông nằm nghiêng trên ghế dài, nam căn trong quần ngắn cao đầu nhô lên trên, dính đầy mật dịch trong suốt của cô gái nhỏ, lúc này giống như cự mãng đối khát giết giết thân mình, nhìn anh như vậy, phía dưới của cô liền chảy ra nước, khóa ngồi trên thân người đàn ông, người đàn ông nhất thời động thân, lập tức đi vào bên trong thân thể cô.

” Ừm. . .” Cô rên rỉ, toàn thân đều phát run.

Cung Chính cầm lấy hai bên đùi trắng nõn của cô, không để cho cô động, bản thân lại gắt gao ở bên trong cơ thể cô, thở hổn hển ” Mau cầu cha nuôi. . .Nhanh chút.”

” Ừm. . .Cha nuôi. . .Nho nhỏ muốn. . .Cha nuôi làm Nho nhỏ, cha nuôi dùng sức làm Nho nhỏ.”

Thanh âm mềm mại đáng yêu lại nói ra những câu dâm đảng đến thế, Cung Đông vừa mở cửa liền ngay gần cả người. Anh nhìn thấy ba mình cùng Ninh Tiểu Tiểu đều trần trụi gắt gao triển miên ở cùng một chỗ, cô gái cười trên thân của người đàn ông, hai người gắt gao ân ái, thanh âm của cô gái đầy yêu kiều cầu xin người đàn ông làm mình.

Ở phía sau, người đàn ông đã bắt đầu hoạt động. Cô gái đưa lưng về phía anh, anh lại có thể nhìn thấy rõ cơn thịt của ba mình đang ra vào trong hoa huyết của Nho Nhỏ, hai bờ mông tuyết trắng không ngừng vẩy vẹo, người đàn ông liên tục ra vào, khiến cho hai khối thịt va chạm phát ra tiếng vang đầy dâm mỹ.

” Nha ân. . .Cha nuôi thật mạnh. . .Nho Nhỏ cũng sắp bị cha nuôi chọc thủng” Cô gái mới 14 tuổi cũng sẽ nói ra những lời nói dâm đảng như vậy để lấy lòng người đàn ông.

Con người của thiếu niên liền biến lạnh, lạnh như hàn băng ngàn năm. Anh buông tay ra, cánh cửa liền nhanh chóng khép lại, phát ra tiếng vang không hề nhỏ, nhưng hai người trong phòng căn bản cũng không để ý tới.

Đêm đó, hai người giống như củi khô bốc lửa ép buộc nhau tới rạn sáng mới dừng lại. Thế nên sáng sớm hôm nay khi tiếng chuông báo vang lên Ninh Tiểu Tiểu đều không nghe thấy.

” Chị Nhỏ cư nhiên cũng là con mèo lười, để con đi gọi chị ấy.” Cung Hạ bỏ đồ ăn xuống chuẩn bị đi lên lầu.

Cung Chính nhanh chóng gọi cậu lại ” Đừng đi, để cho chị ngủ một lát, gần đây chị ấy cũng mệt muốn chết rồi.”

” Dạ, con biết rồi” Cung Hạ nghĩ nghĩ một chút sau đó quay lại ghé ngồi.

Cổ Di cũng nói thêm ” Tôi thấy cứ để cho cô ấy nghỉ ngơi đi.”

Khuôn mặt Cung Đông không mang theo chút biểu cảm ngồi ăn cơm, phảng phất chuyện này không có quan hệ với anh. Chỉ là thời điểm khi ba nói ‘gần đây em chị ấy mệt muốn chết rồi’ trên mặt anh liền lộ ra một tia trào phúng. Kết quả là ai đem cô ấy làm cho mệt muốn chết trừ Cung Chính ra cũng chỉ có anh biết.

Lúc Ninh Tiểu Tiểu thức dậy mọi người đều đã rời khỏi nhà, chỉ còn lại Cổ Di, cô cảm ngượng ngùng, liền cướp lấy tất cả mọi việc, bắt tri bắt giác đã tới giờ Cung Đông tan học.

Cửa mở, Cung Đông liền đi vào, cô theo quán tính tiếp đón ” Anh đã về.” nhưng lần này Cung Đông lại không để ý tới cô, lập tức lướt qua, toàn thân tỏa ra hơi thở lạnh băng.

Ninh Tiểu Tiểu thoáng sửng sốt một chút, hồi tưởng lại, tựa hồ cô không có đắc tội với Cung Đông ở đâu, anh thế nào lại không để ý tới cô, ngày hôm qua anh còn rất bình thường, có lẽ hôm nay tâm tình anh không được tốt.

Chỉ trong chốc lát cô liền bình thường trở lại, cầm lấy di động của Cung Đông, dơ tay gõ cửa phòng anh.

” Vào đi.”

Ninh Tiểu Tiểu đi vào, liền nhìn thấy Cung Đông đang thay quần áo, cơ bụng của anh rắn chắc cân đối, Ninh Tiểu Tiểu vội vã xoay người đi nơi khác ” Thực xin lỗi.”

Một lát sau Cung Đông mới hỏi ” Có việc gì?”

Ninh Tiểu Tiểu xoay người lại, lúc này anh đã thay xong bộ quần áo khác, cô liền đem di động đưa cho anh ” Di động của anh”

Cung Đông không nhận lấy mà chỉ lạnh lùng nhìn cô, Ninh Tiểu Tiểu cảm thấy không khí xung quanh đang dần thay đổi, nhìn anh một cái, trên người dâng lên một cỗ hàn khí, cảm thấy trong ánh mắt của Cung Đông giống như có sát khí.

” Như thế nào?” Cô nhẹ giọng hỏi, cánh tay giống như bị trừng phạt truyền đến cảm giác đau nhói.

” Nhặt được ở đâu?” Cung Đông hỏi.

” Phòng tập thể thao.”

” 11 giờ đêm hôm qua tôi mới rời khỏi, trễ như vậy cô còn tới đó làm gì?”

” Tôi. . .” Lúc này Ninh Tiểu Tiểu mới biết mình nói lỡ miệng, trên mặt một trận nóng bừng, nhưng lại không biết biện hộ ra sao. May mắn Cung Đông cũng không truy cứu, anh tiếp tục hỏi.

” Cô bao nhiêu tuổi?”

Ninh Tiểu Tiểu lại nhìn anh một cái, cảm giác hôm nay anh rất kỳ quái, nói nhiều như vậy.

” 14 tuổi, sắp 15”

Cung Đông hừ lạnh một tiếng ” Vừa rồi vì sao xoay người sang chỗ khác?”

” Tôi không biết anh cởi áo.” Ninh Tiểu Tiểu đỏ mặt.

Cung Đông lạnh lùng nhìn khuôn mặt thanh thuần khiến cho người ta sinh ra ảo giác ” Ngượng ngùng? Còn có chỗ nào của người đàn ông mà cô chưa thấy qua?”

” Cái gì?” Ninh Tiểu Tiểu nghi hoặc nhìn về phía anh, anh nhìn chăm chăm vào đôi mắt trong suốt của cô, lạnh như băng lại mang theo chút khó hiểu.

” Đừng giả vờ, tối hôm qua cô ở phòng tập thể thao quyến rũ ba tôi, cùng ông ấy phát sinh quan hệ.”

” Tôi không có. . .” Ninh Tiểu Tiểu theo bản năng phủ nhận, khuôn mặt biến thành một khối vải đỏ.

” Không có?” Cung Đông bước từng bước tới gần ” Tôi tận mắt thấy cô la hét kêu người đàn ông làm. . . Cô thật sự so với hồ ly tinh còn lẳng lơ hơn, tôi đã bị bề ngoài tinh khiết của cô lừa. Ba tôi chính là bị hồ ly các người mê hoặc, mẹ tôi mới bị ông làm cho tức chết.” Anh cầm chặt lấy tay Ninh Tiểu Tiểu, Ninh Tiểu Tiểu bị anh dọa sợ, di động liền rơi xuống mặt đất, cô xoay người muốn chạy, lại bị Cung Đông dễ dàng bắt được.

” Cô là cô ý ở đây quyến rũ tôi? Muốn ở bên trong này làm sao?”

” Tôi không có quyến rũ anh, tôi thực thích cha nuôi.”

” Cô câm miệng cho tôi.” Cung Đông giận giữ ” Ba tôi chỉ thuộc về một mình mẹ tôi, về sau cô còn dám quyến rũ ông ấy, tôi sẽ giết chết cô.” Nói xong, anh đem Ninh Tiểu Tiểu đẩy ngã xuống giường.

” Anh. . .Làm gì?” Ninh Tiểu Tiểu sợ hãi nhìn anh đang tiến tới gần.

” Cô nói đi.” Cung Đông nở nụ cười lạnh ” Cô cho rằng tạp chí chỉ dùng để xem sao?”

” Không, không cần. . .”

Ninh Tiểu Tiểu không ngừng hi vọng anh sẽ buông tha cho mình, nhưng toàn thân Cung Đông đã ngập tràn trong giận dữ, anh đè chặt lấy hai chân cô, đem quần cô kéo xuống đầu gối ép hai chân lên sát ngực, khiến cho cô không thể động đậy, hổ thẹn giãy dụa.

” Buông tôi ra. . .”

Cung Đông xen vào giữa hai chân cô, hoa huyết của cô so với tạp chí còn xinh đẹp hơn, chỉ là miệng huyết hơi sưng đỏ, vừa thấy đã biết thời gian làm cách đây không lâu. Hai tròng mắt của anh lại một lần nữa biến lạnh, cởi quần, đem vật nam tính sớm đã cứng rắn đặt tại miệng huyết của cô.

44. Chương 39: Cường Bạo Cô

Editor: Dâu Tây Nhỏ

Ninh Tiểu Tiểu bắt đầu kịch liệt dựa thân thể.

” Cờ né tránh tôi liền bóp chết cô, đừng cho là tôi không dám.” Thanh âm lạnh lùng của Cung Đông truyền đến, anh động thân đem cơn thịnh nộ đã căng cứng đi vào bên trong.

Ninh Tiểu Tiểu thét chói tai, cô bị anh làm đau, của anh thật sự quá to, cùng cái của Công Tử Lạc không khác nhau là mấy, cô thật sự không thừa nhận nổi, huống gì cô bây giờ không phải do tự nguyện.

Lúc này Cổ Di đang ở phòng bếp nấu cơm, thấy Ninh Tiểu Tiểu đã lâu không trở lại, liền đi lên lầu gọi cô, vừa định gõ cửa thì bà nghe thấy động tĩnh trong phòng Cung Đông truyền tới, toàn thân bà chấn động, nặng nề nhấc từng bước chân đi xuống dưới.

” Cổ Di, chị nhỏ đâu, bà có nhìn thấy chị ấy không, có phải đang ở trong phòng anh hai?” Cung Hạ vừa nhìn thấy Cổ Di đi tìm Ninh Tiểu Tiểu.

Cổ Di vội vã kéo cậu lại ” Cô ấy đang ở dưới lầu, đi, theo tôi xuống dưới, cùng Cổ Di làm việc.” Nói xong, cũng không quản Cung Hạ có đáp ứng hay không, liền lôi kéo cậu đi xuống.

Ninh Tiểu Tiểu đau tới phát run ” Anh. . Anh đi ra ngoài. . .” Phía dưới hạ thể không ngừng run rẩy, lại khiến cho thiếu niên đi vào nhanh hơn.

” Khẩu thị tâm phi.” Cung Đông tách rộng hai chân cô ra, cảm thụ được hai cánh hoa non nót đang hút chặt lấy mình, nếu không phải anh kìm nén lại được, có lẽ đã tước vũ khí đầu hàng. Anh bắt đầu co rúm, hoa huyết còn chưa đủ ướt, nên ra vào có chút gian nan, bất quá cũng có điểm kích thích.

Mỗi lần anh động thân, cô đều kêu lên đầy đau đớn, ra vào được hơn mười cái, anh cũng cảm thấy có ít nước chảy ra, khiến cho bên trong càng ngày càng dễ hoạt động hơn, khoái cảm cũng theo đó dâng trào.

” Đau. . .Aa. . .Đau. . .”

Anh ngừng động tác, đưa tay xé rách áo của cô, Ninh Tiểu Tiểu bắt lấy tay anh, muốn ngăn cản, bất quá quần áo vẫn bị anh xé rách, anh há mồm ngậm lấy một bên vú, giống như con sói nhỏ đang gặm cắn miếng thịt non mềm.

” A. . .Không cần. . .Cung Đông. . .A. . .” Ninh Tiểu Tiểu không biết mình đang cầu xin hay rên rỉ, chỉ trong chớp lát phía trên bộ ngực trắng nõn loang lổ vô số dấu răng.

Vú của cô so với mấy người mẫu trên tạp chí có phần nhỏ hơn, nhưng hình dạng rất đẹp mắt, cũng rất nhanh nụ hoa liền phấn nộn trở lại, hai hạt đậu đỏ hồng cứng rắn nhô lên, ở phía dưới hoa huyết gắt gao hút lấy nam căn, mật dịch trắng đục theo từng cú nhấp chảy đi ra.

Anh vừa cắn lấy nụ hoa vừa tiến lên, Ninh Tiểu Tiểu vẫn chưa thích ứng được anh, ai ai rên rỉ. Anh không thể không thừa nhận đây là lần đầu tiên trong mười sáu năm qua anh có được cảm giác cực hạn vui vẻ, loại cảm giác này thật khó có thể hình dung ra. Rốt cục anh cũng biết vì sao ba đã 36 tuổi mà vẫn thức trắng đêm trầm luân, hóa ra cô thật sự là cái yêu tinh.

Nửa giờ sau, anh triệt để phóng thích, tất cả tinh dịch đều phun ở bên trong tiểu huyết của cô. Cả người Ninh Tiểu Tiểu mềm nhũn nằm trên giường, Cung Đông ôm lấy cô đứng lên, để hai tay cô quàng qua cổ mình, đem cơn thịnh nộ đã cứng rắn nóng bỏng sáp đi vào.

Ninh Tiểu Tiểu mệt mỏi hừ một tiếng, bên trong trơn trượt khiến cho anh dễ dàng trượt động. Cung Đông một bên liếm mút nụ hoa một bên mạnh mẽ ra vào giống như mô tơ rung động, phát ra âm thanh đầy dâm mỹ.

Tiếng kêu của Ninh Tiểu Tiểu giống như đang nứt vỡ khóc, thân thể co thành một đoàn, bàn tay anh vuốt ve hông cô, giống như đang sờ một miếng ngọc trân quý, cảm xúc vô cùng tốt, làm cho người ta nghiện.

” A a. . A a. . Không cần. . Không cần. . ” Cả người cô run lên bần bật, nụ hoa bị anh lôi kéo truyền tới cảm giác đau đớn tê dại. Hạ thân bị thiếu niên ra vào liên tục, mỗi một lần đều chạm tới tận miệng tử cung.

” A a. . A a. . Không. . Cha nuôi trở. . Trở về. . A ân. . ” Cô cắn bản nói không ra một câu hoàn chỉnh.

Trên bàn cơm hôm nay chỉ có Cổ Di và Cung Hạ, Cung Hạ vừa ăn cơm vừa không ngừng hỏi chị nhỏ cùng anh hai đã đi đâu, Cổ Di phải biện ra thật nhiều lý do để cậu không đi lên lầu, may mắn tâm tư Cung Hạ đơn thuần, nếu là đứa nhỏ khác sớm đã đoán được.

Lần thứ hai Cung Đông làm tới một tiếng, anh vừa có cảm giác sắp tới liền rút ra, đem toàn bộ tinh dịch phun lên ngực của cô, thoải mái lan tràn khắp cơ thể.

45. Chương 40

Editor: Shan Shan

Thân thể Tiểu Tiểu xụi lơ, không còn chút sức lực nằm trên giường, cửa huyết nhỏ bé giữa hai chân sưng đỏ, miệng huyết còn lưu lại chất lỏng, trông đầy dâm mỹ.

Cung Đông nhìn chằm chằm Tiểu Tiểu một lúc, mới tiến đến kéo cô lên. Tiểu Tiểu mở mắt nhìn anh, lập tức né tránh. Cô không ngờ lại bị anh ép buộc đến không còn tí sức lực, đầu óc rối loạn vô cùng, cô không tin người lạnh nhạt như Cung Đông lại cương bức mình, anh mãnh liệt, cuồng bạo cưỡng ép cô.

Ánh mắt Cung Đông dừng lại trên cổ của Tiểu Tiểu, một chiếc vòng cổ sáng lóng lánh, trông không thuận mắt tí nào. Tiểu Tiểu ý thức được ánh mắt anh đang nhìn, thân thể nhẹ di chuyển tránh né, không ngờ anh nhanh tay, chớp lấy chiếc vòng cổ của cô.

” Làm gì. . Trả cho tôi” Tiểu Tiểu vừa thở hổn hển vừa nói, thanh âm nhẹ nhàng nghe như làm nũng, nhưng trong lòng vô cùng khấn nguyện, đó là món quà mà cha nuôi tặng cho cô, bảo vật của cô.

” Tịch thu” Cung Đông bá đạo nói. Trong con ngươi đen ẩn dấu sự không vui.

” Đó là quà mà cha nuôi cho tôi” Tiểu Tiểu vội trả lời, ánh mắt mang theo sự uỷ khuất gần như muốn phát khóc.

” Đứng ở trước mặt tôi gọi ông ấy là cha nuôi” Ánh mắt Cung Đông lạnh lùng, ngay cả lời nói cũng lạnh nhạt, cả người anh như toát ra khí lạnh.

Tiểu Tiểu hoảng sợ, nén giận cắn môi không dám lên tiếng. Cung Đông nhìn Tiểu Tiểu đang run rẩy, ánh mắt ngập nước, bộ dáng trông diễm đạm đáng yêu thật động lòng người. Anh ôm lấy Tiểu Tiểu đặt ngồi lên đùi mình, đem cự vật sớm đã cứng rắn để trước miệng huyết còn ẩm ướt của cô.

” Không cần” Tiểu Tiểu hoảng sợ, vội vàng đứng dậy. Cung Đông nhanh chóng giữ hông cô lại, thuận đà đẩy cự vật nóng bỏng từ từ tiến vào miệng huyết.

Tiểu Tiểu hít một hơi thật sâu, thân mình run rẩy. Cung Đông lướt qua khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, nói: ” Ngoan, ngồi im, nếu cự vật này, tôi thật nhìn không được nữa”

Tiểu Tiểu đỏ mặt, ấp úng nói ” Tôi không có....Thật sự không có....chỉ là do anh quá lớn, tôi thấy không thoải mái, chịu không nổi....”

Cung Đông chợt bật cười, môi tiến lại, cùng cô hôn môi, đầu lưỡi chui vào bên trong khoang miệng thăm dò, triển miên quần quýt, sau không ngừng khuấy động mãnh liệt, khám phá mọi góc ngách. Hôn được một lúc, Cung Đông liền ra lệnh cho cô vươn đầu lưỡi, anh nhanh chóng mút lấy, cùng cô dây dưa sau đó bắt cô ngậm lấy lưỡi của anh, mút vào, liếm láp lại nó. Tiểu Tiểu cứng ngắt làm theo, càng lúc hơi thở của Cung Đông càng thêm hỗn loạn, động tác hôn môi trở lên kịch liệt hơn bao giờ hết.

Tiểu Tiểu cảm nhận được hơi thở nguy hiểm phát ra anh.

” Đứng... Tôi...tôi không được” Hơi thở của cô gấp gáp, đầu óc mờ mịt một mảng, cả người run rẩy.

” Cầu xin tôi” Cung Đông buông môi cô ra, ánh mắt nhìn thẳng vào mắt cô. Tiểu Tiểu hoảng sợ, không dám nhìn anh, vội nhìn qua nơi khác.

Cung Đông giữ chặt lấy ót cô, cùng cô mặt đối mặt ” Tại sao không dám nhìn tôi?”

Tiểu Tiểu nhìn anh một cái, rồi lại vội vã dời đi nơi khác.

” Nhìn tôi, van cầu tôi...” Anh ra lệnh. Cô không dám trái lời, ánh mắt mang theo sợ hãi nhìn anh.

” Cầu xin anh..”

” Cầu ai” Anh bắt mẫn.

” Cung Đông”

” Tên của tôi để cho cô kêu?”

Tiểu Tiểu khó hiểu nhìn anh, không biết ngoại trừ tên còn có thể gọi anh như thế nào nữa.

” Kêu chủ nhân” Anh nói.

Tiểu Tiểu chớp chớp mắt, nhưng rất nhanh liền gọi ” Chủ nhân... Cầu người”

” Cầu tôi cái gì?”

Tiểu Tiểu đáng thương ấp úng ” Đứng... lại....làm....làm....nữa....được...không?”

Cung Đông hừ một tiếng, từ từ rút cự vật ra khỏi người cô.

” Trên người cô thật bẩn, đi tắm rửa đi.”

Tiểu Tiểu như được lệnh đặc xá, vội chạy xuống giường, lao vào nhà tắm. Bất quá, tắm rửa xong mới ý thức được cô không có quần áo, lặng lẽ mở cửa nhìn ngó xung quanh. Cung Đông sớm đã khôi phục lại bộ dáng bình thường như chưa từng xảy ra chuyện gì.

” Còn không mau đi ra” Anh mất kiên nhẫn nói.

” Còn quần áo” Cô ấp úng, không biết vì sao, trước mặt Cung Đông lại thành ra bộ dáng như vậy.

” Ra ngoài rồi nói”

Tiểu Tiểu không còn cách nào khác, đành để vậy đi ra. Cơ thể đã tẩy rửa sạch sẽ, thân hình thon gọn tinh tế, bầu ngực khê đung đưa khi di chuyển, cả người toả ra hương thơm tươi mát của thiếu nữ. Cung Đông nhìn cô, lấy ra một cái áo sơ mi trắng.

” Mặc đi”. Tiểu Tiểu im lặng nhận lấy, rồi ngồi xuống nhặt áo lót trên mặt đất.

” Tôi giúp cô mặc” Cung Đông vươn tay. Tiểu Tiểu chậm rãi đứng dậy, do dự một hồi mới đem áo ngực đưa cho anh. Cung Đông cầm áo ngực đứng trước mặt cô, khuôn mặt của Tiểu Tiểu liền ửng đỏ. Anh lại cúi người xuống, ngậm lấy vú của Tiểu Tiểu, hết hôn, liếm rồi mút, hết bên này qua bên kia.

” Ah...Ừm...Ừ. .” Tiểu Tiểu không dám động, nắm chặt bàn tay.

Hai hạt đậu đỏ bị anh cắn mút tới sưng tấy, đứng thẳng, sau đó anh mới cầm nịt ngực mặc cho cô, đem cảnh xuân giấu vào bên trong áo. Kế tiếp mới chuyển đến sau lưng, lại bắt đầu hôn liếm Tiểu Tiểu một lúc, mới nói ” Lưng của Tiểu Tiểu cũng thật mê người”

” . . .” Tiểu Tiểu lẩm bẩm một chút, thật không biết anh còn có thể nói những lời này.

” Cài cái khoá thứ mấy?” Anh hỏi, giọng nói thật nhẹ, tựa như đang hỏi chuyện thời tiết.

” Cài....cái thứ hai”

Nói xong, mặt Tiểu Tiểu càng nóng. Cung Đông cầm quần lót mặc cho Tiểu Tiểu, làm cô xấu hổ muốn tìm cái lỗ chui vào. Anh như vậy lại ngồi xuống giúp cô mặc quần. Hành động này khiến cho cô có cảm giác nơm nớp lo sợ. Cô vịn tay lên vai anh để nhắc chân mặc vào. Thế nhưng anh lại để cho cô đề lên vai mình, đến khi hoàn toàn mặc xong.

” Quần áo ngoài tự mặc đi”

Cô mặc xong áo, đang định mặc quần lại nghe được anh nói ” Áo dài đến gối, còn mặc quần làm cái gì?”

Tuy rằng anh nói có chút khoa trương, nhưng thật sự áo cũng đủ dài, cô làm sao chỉ mặc một cái áo của anh mà đi ra. Anh đứng trước giá sách, cô không dám mặc quần, chỉ ấp úng nói ” Vậy... Tôi ra ngoài trước.”

Thấy anh im lặng, cô cúi đầu bước một mạch ra tới cửa, lại nghe được giọng nói lạnh tanh của anh truyền tới.

” Chuột nhỏ”

Anh kêu ai? Là cô sao? Cô cực kỳ không tình nguyện, quay đầu lại, chạm phải ánh mắt của anh.

” Đưa đây”

” A “... Cô hốt hoảng ” Đưa cái gì...”

Cung Đông lạnh mặt, nói: ” Tôi nói đưa đây, đừng để tôi nhắc lại lần thứ ba”

Tiểu Tiểu cắn môi, giống như sắp khóc, chậm rãi quay lại, đem vòng cổ đang nắm chặt trong tay đặt lên giường, lại ử rử hướng ngoài đi ra, đi đến cửa đột nhiên quay người lại.

” Tôi không phải chuột nhỏ”

Cung Đông nhếch miệng cười, nói:” Tôi thích gọi cô như vậy”

Tiểu Tiểu cắn cắn môi, hơn nửa ngày mới dám nói ” Tôi không thích gọi như vậy”

Cung Đông trừng mắt nhìn ” Cô dám cãi lại chủ nhân sao?” Nói xong, anh buông sách trong tay xuống, hướng cô đi đến.

Tiểu Tiểu hoảng sợ, vội nói ” Tùy anh” rồi mở cửa chạy như bay về phòng mình.

46. Chương 41: Hàng Xóm Ác Ma Tìm Tới Cửa

Editor: Shan Shan

Bữa cơm vẫn diễn ra như thường ngày, chỉ có điều Cung Đông lâu lâu lại liếc mắt nhìn Tiểu Tiểu một cái. Cảm nhận được ánh mắt của anh, trong lòng cô hơi có chút bất an. Lúc tiễn hai người tới trường, Cung Đông bước ra đến cửa anh đột nhiên quay đầu nhìn lại, thấy Cung Hạ đang đứng ở bên người Tiểu Tiểu, hai tay cậu ôm lấy cô, cả khuôn mặt vui vào ngực cô cọ cọ qua lại.

Anh nhìn một màn này, ánh mắt chợt loé. Tiểu Tiểu vẫn chưa cảm nhận được nguy hiểm, cô dùng lời nói nhỏ nhẹ, dịu dàng để dỗ vị tiểu thiếu gia này đi đến trường.

Dọn dẹp xong bát đĩa, Tiểu Tiểu nhận được điện thoại của Tiểu Khả, cô ấy là người chăm sóc cho Ninh Tâm Như. Tiểu Khả nói Ninh Tâm Như đang bị cảm, nghe bác sĩ nói bệnh của mẹ cô rất dễ dẫn tới nhiễm phong hàn, nói cô mau đi xem mẹ cô thế nào..

Ninh Tiểu Tiểu nghe xong liền vội vã chạy đến chỗ Cổ Di xin phép, Cổ Di thấy cô lo lắng như vậy, liền kêu người chở cô về nhà.

Tiểu Khả vừa mở cửa, Tiểu Tiểu liền hỏi ” Chị Tiểu Khả, mẹ em sao rồi?”

Tiểu Khả thản nhiên trả lời ” Em vào xem thì biết.”

Trong lòng Ninh Tiểu Tiểu có chút hồ nghi, nhưng vẫn chạy nhanh vào nhà. Vừa vào phòng khách liền thấy Ninh Tâm Như đang ngồi trên ghế sofa cùng một người khách vui vẻ trò chuyện. Nhìn mẹ không sao, tâm trạng lo lắng của cô mới thả lỏng, lại nhìn qua người khách lạ trong phòng, vóc người cao gầy, khuôn mặt nhã nhặn, đây không phải là Đường Phong thư ký của Tần Chí Xuyên sao?

Nhìn đến dáng vẻ của anh không giống như lần đầu tiên đến đây, cùng Ninh Tâm Như giống như rất thân quen. Mà mẹ cô cũng dùng thái độ đối xử như với tiểu bối, thân thiết từ ái, Tiểu Tiểu còn chưa thấy qua mẹ đối với ai tốt như vậy. Nhất thời trong lòng kinh hãi, mẹ như thế nào lại biết Đường Phong, còn cùng anh thân thiết? Cô quả thực không hiểu.

” Mẹ, mẹ không sao chứ?” Tiểu Tiểu hỏi.

Ninh Tâm Như vừa thấy cô đến liền vẫy tay gọi cô qua. Đường Phong thấy vậy, cũng giả vờ đứng lên, làm bộ lễ phép hỏi

” Dì Ninh à, đây là cô con gái nhỏ mà dì hay nói sao?”

Ninh Tiểu Tiểu không hiểu nhìn Đường Phong, người đàn ông lễ phép nhã nhặn này có phải Đường Phong hay chỉ là người giống người. Theo lời nói, cử chỉ của anh không có đến nửa điểm giống Đường Phong, lại nhìn đến ý cười trên mặt mẹ, trong lòng cô càng mơ hồ.

Ninh Tâm Như cũng giới thiệu ” Tiểu Đường, cháu nói đúng rồi, đây là con gái nhỏ của dì, đứa nhỏ này từ nhỏ đã biết nghe lời lại hiểu chuyện, cháu thấy thế nào?”

Mẹ đây đang nói cái gì? Sao lại hỏi anh ta thấy thế nào? Mẹ coi mình như hàng hoá để bán đi sao? Tiểu Tiểu hơi cau mày, chợt nghe Tiểu Đường nói.

” Dì à, nho nhỏ thật giống dì, rất xinh đẹp”

Anh vừa nói xong, liền khiếm cho Ninh Tâm Như cười. Lần đầu tiên trong đời Tiểu Tiểu thấy mẹ vui vẻ như vậy, từ khi bị bệnh tới nay, tâm tình mẹ luôn không tốt, dù cô cố gắng làm gì mẹ cũng không vui. Tiểu Tiểu xiết chặt hai tay lại, rất đau, quả thật không phải nằm mơ, cảnh tượng trước mắt thật hoang đường, làm thế nào lại như vậy.

” Nho nhỏ” Ninh Tâm Như lời kéo Tiểu Tiểu nói ” Đây là Tiểu Đường, ở đối diện nhà chúng ta, là nhân viên công chức làm việc cho chính phủ. Những lúc con không có ở nhà, Tiểu Đường đều chiếu cố mẹ, lần trước Tiểu Khả không đi cùng mẹ, thang máy lại hỏng, cậu ta công mẹ khiến cho lưng ướt đầm mồ hôi”

Ninh Tâm Như khen Tiểu Đường không dứt lời. Tiểu Đường? Nhân viên công vụ? Tiểu Tiểu nhìn anh, không tìm được nửa điểm giống bóng dáng của Đường Phong. Bộ dáng này của Tiểu Đường chính là một thanh niên chính trực nhã nhặn, là hình mẫu mà các bà mẹ rất thích.

” Dì Ninh, dì quá lời rồi, dì với cháu ở đối diện nhau, bà con xa không bằng láng giềng gần, giúp đỡ nhau cũng là việc nên làm”

Này Tiểu Đường không những bộ dáng nghiêm chỉnh, lời nói lại ngọt ngào, làm mẹ Ninh rất vui.

” Nho nhỏ, con còn thất thần ra đó làm gì, sao không chào hỏi Tiểu Đường” Ninh Tâm Như oán trách.

” Chào...chào anh” Mẹ khó có khi được vui vẻ vậy, dù không muốn nhưng Tiểu Tiểu vẫn giả bộ.

” Nho nhỏ, chào em” Anh vừa cười vừa nói ” Về sau gọi anh Đường là được, chúng ta cũng không phải xa lạ gì”

Tiểu Tiểu nhìn anh ta một cái, Ninh Tâm Như đã lôi kéo cô ” Còn không mau gọi”

” A?” Tiểu Tiểu còn bất ngờ, không cam lòng gọi ” Đường.... Anh Đường”

” Được” Tiểu Đường lập tức lên tiếng. Một tiếng này làm Ninh Tâm Như rất vui vẻ. Tiểu Tiểu cảm thấy lạ, ánh mắt của mẹ nhìn Tiểu Đường... tựa như mẹ vợ đối với con rể, chẳng lẽ... cô không khỏi cả kinh.

” Tiểu Khả, mau đi nấu cơm, trưa nay Tiểu Đường cùng ăn với chúng ta”

Tiểu Khả lưu loát lên tiếng, vừa mới tiến vào phòng bếp, lại bị Tiểu Đường ngăn lại, nói ” Dì à, không phải thường khi dì hay khen tài nấu ăn của Tiểu Tiểu rất tốt sao? Cháu nghe qua thấy rất thèm, thật muốn ăn qua món Tiểu Tiểu nấu. Ngày hôm qua cháu mua không ít nguyên liệu, có thể yêu cầu quá đáng tí, phiền Tiểu Tiểu qua nhà cháu nấu được không? Bằng không, người đàn ông như cháu chắc lại lãng phí đồ ăn nữa mất. Yêu cầu này có quá đường đột không ạ?”

Tiểu Tiểu trợn mắt nhìn anh, anh còn dám hỏi có đường đột không? Nam nữ khác biệt, có chuyện nữ qua nhà nam nấu cơm hay sao? Không nghĩ đến mẹ lại cười nói ” Tiểu Đường, sao khách khí vậy, có gì mà đường đột, nho nhỏ, con mau theo Tiểu Đường qua, mẹ đi lại không tiện, con sẵn tiện giúp mẹ coi nhà Tiểu Đường ra sao luôn đi”

” Mẹ...” Tiểu Tiểu không nghĩ đến mẹ lại bảo cô sang nhà đàn ông xa lại nấu cơm.

” Đi nhanh” Ninh Tâm Như nháy mắt với Tiểu Tiểu. Tiểu Tiểu không dám cãi lời mẹ, lại càng không muốn bà mất vui, đành theo Tiểu Đường về nhà anh.

” Anh...”

Cửa vừa đóng, Tiểu Tiểu liền giật mình, chưa kịp nói đã thấy anh ta trở lại bộ dáng của Đường Phong, bộ dáng thanh niên nhã nhặn vừa nãy bay biến đâu mất.

” Không sai, tôi chính là Đường Phong, hàng xóm mới của cô, đi thôi, Tần bí thư đang ở trong chờ cô, vì muốn gặp cô, anh ta đã bỏ ra không ít công sức”

Ninh Tiểu Tiểu vừa nghe, sắc mặt lập tức thay đổi, vừa muốn xoay người quay về, chỉ nghe Đường Phong thần nhiên nói ” Dì Ninh bệnh vậy, thật không chịu nổi cú shock”

Nghe xong lời này, Tiểu Tiểu như bị ai rút đi gân cốt, cả người không còn sức lực, đành phải theo Đường Phong vào nhà đối diện. Bố cục của nhà này so với nhà cô không khác nhau lắm, nhưng đồ dùng lại trang hoàng xa hoa. Lúc vừa vào, liền thấy Tần Chí Xuyên đang buồn chán ngồi trong phòng khách, vừa nhìn thấy cô, cả người phấn chấn hẳn lên.

” Nhiệm vụ của tôi đã hoàn thành” Đường Phong nói xong liền ngả nghiêng ngồi xuống ghế sofa.

Tần Chí Xuyên cũng không để ý tới anh ta, nhìn Tiểu Tiểu nói ” Cao lên được chút, cũng có da thịt hơn”

Ninh Tiểu Tiểu đứng yên tại chỗ, nói ” Tần bí thư có gì sai bảo không, không có thì tôi xin phép về để chăm sóc mẹ”

” Bé con” Tần Chí Xuyên nở nụ cười ” Lại đây, cho tôi ôm cái nào”

Ninh Tiểu Tiểu nhú mày, không di chuyển.

Nụ cười của Tần Chí Xuyên tắt ngấm ” Lại đây”

Khi anh không cười, khí thế áp bức người khác, giọng nói cũng có vài phần cường ngạnh, khiến người ta không thể cãi lời. Ninh Tiểu Tiểu ở trong lòng thở dài một tiếng, nhưng vẫn không tình nguyện đi qua, Tần Chí Xuyên kéo cô bé ôm vào lòng, chặt đến mức ép cô không thở nổi.

47. Chương 42: Cô Gái Nhỏ Bên Miệng Sói

Editor: Dâu Tây Nhỏ

Tần Chí Xuyên ôm lấy cô, ở trên mặt cô hôn mấy cái, hàm răng của anh va chạm xuống làn da mềm mại khiến cho cô cảm thấy hơi đau.

Cô mặc một bộ áo đầm, bàn tay to nhanh chóng chui vào bên trong cách lớp quần áo con xoa nắn bộ ngực của cô, hô hấp của người đàn ông trở lên gấp gáp hơn tràn đầy dục vọng.

Ninh Tiểu Tiểu lắc đầu né tránh, nhưng làm như thế nào cũng trốn không thoát khỏi đôi môi nóng bỏng, anh đem toàn bộ khuôn mặt nhỏ nhắn của cô làm cho ướt nhẹp.

” Có nghĩ muốn tôi?” Tần Chí Xuyên một bên thân cô một bên hỏi.

Ninh Tiểu Tiểu lôi kéo bàn tay to của anh:” Tôi... Tôi sắp không thở nổi...”

Tần Chí Xuyên mạnh mẽ hôn thêm một cái, phát ra tiếng vang đầy thanh thúy ” Không trả lời chính là cam chịu.”

Rốt cục Ninh Tiểu Tiểu cũng tránh thoát khỏi anh ” Không phải nói muốn tôi nấu cơm cho các ngài sao?”

Tần Chí Xuyên nhìn cô cười, thấy cô như thế nào anh cũng đều thích, vật nam tính bên trong quần khoan khoái vụn vụn, bắt quá cừ non ngay ở trước mắt, anh không vội, sớm muộn gì anh đều sẽ ăn.

” Nhìn xem, muốn giữ được đàn ông trước tiên phải bắt được dạ dày của anh ta, cô bé em đều tới biết đạo lý này.”

Tần Chí Xuyên cười nói với Đường Phong, ánh mắt lại nhìn Ninh Tiểu Tiểu. Ninh Tiểu Tiểu đỏ mặt, cô mới không có ý tứ này, bắt quá cô biết giải thích cũng vô dụng, anh lại sẽ có một cái đạo lý khác. Đường Phong cũng không nói chuyện, như trong phòng không có anh cũng chẳng sao, anh giống như chỉ mang theo miệng đến, để chờ ăn cơm.

Tần Chí Xuyên lấy giấy bút ra viết một chuỗi thực đơn giao cho Ninh Tiểu Tiểu: ” Hôm nay làm những món này đi”

Ninh Tiểu Tiểu cầm xem, mi nhẹ nhàng nhíu lại, khuôn mặt nhỏ nhắn mang theo nét nghiêm túc ” Có hai người mà ăn nhiều đồ ăn như vậy sao? Chính phủ không phải nói tiết kiệm là quang vinh, lãng phí thật đáng xấu hổ sao? Vậy bí thư đây...”

Thanh âm nhỏ dần chỉ còn lại tiếng muỗi vo ve, bắt quá cũng lọt vào tai Tần Chí Xuyên. Anh không tức giận, ngược lại nở nụ cười.

” A, còn biết giáo huấn người? Được, tôi không lãng phí.” Anh vươn tay cầm lấy tờ giấy, sửa lại vài thứ ” Vậy là được rồi, hai người chúng tôi đều ăn rất nhiều, mà ăn nhiều mới có sức để làm. . . kiếm sống thôi.” Anh là cố ý, đem lời nói nói thành như vậy.

” Tôi chính là ăn nhiều lắm.” Đường Phong chậm rì rì chêm vào thêm một câu. Mặt của Ninh Tiểu Tiểu càng thêm đỏ ửng.

” Tôi đi làm.” Cô xoay người rời đi, bị Tần Chí Xuyên gọi lại, anh nghiêng mặt nhìn Đường Phong ” Tiểu Phong, cậu chở cô bé đi mua nguyên liệu nấu ăn.”

Suy nghĩ cả nửa ngày, bọn họ nhất thời nảy ra ý định này, ngay cả đồ ăn cũng còn chưa mua. Đường Phong không tình nguyện đứng lên, run lấy bầy cầm quần áo muốn đi ra khỏi cửa.

” Tôi cũng đi.” Ninh Tiểu Tiểu nói.

Đường Phong liếc mắt nhìn cô một cái, lại nhìn Tần Chí Xuyên

” Cậu đi đi thôi, không lại đem cô bé của tôi làm cho mệt muốn chết.” Tần Chí Xuyên vươn tay ôm lấy cô.

” Đồ ăn nhiều như vậy, tôi sợ ngài ấy mua không được, nếu thiếu gia vị món ăn sẽ không ngon.” Ninh Tiểu Tiểu vội vã nói.

” Đi đi đi.” Tần Chí Xuyên đẩy cô ra ” Tiểu Phong, cậu mang theo nho nhỏ đi mua đồ ăn, nghe theo chỉ thị của cô ấy.”

Đường Phong ngửa mặt nhìn trần nhà, cảm thán nói ” Đi thôi.”

Ninh Tiểu Tiểu vội vàng chạy theo phía sau lưng anh.

” Lá gan cũng đủ lớn, cô không bồi anh ta mà muốn theo giúp tôi, không sợ tôi ăn cô sao?” Đường Phong vừa đi vừa bồn chồn hỏi.

” Anh đối với tôi không có hứng thú.” Ninh Tiểu Tiểu bình thản trả lời.

Đường Phong xoay người nhìn chằm chằm vào khuôn mặt nhỏ nhắn mang theo chút non nớt, một lát sau mới hừ một tiếng: ” Cô biết được là tốt rồi.”

Bọn họ ngồi lên trên xe, khi Đường Phong nổ máy khởi động cô mới lên tiếng ” Tôi không phải là người hay đi xe hơi, tôi muốn ngồi lên phía trước.”

Ninh Tiểu Tiểu cũng không ngại ngần, chui lên phía trước, xe chạy như bay trên đường, hai người nửa câu cũng chưa nói, Đường Phong làm như cô là người trong suốt, ở trong điện thoại cùng Lục Vi liếc mắt đưa tình, hóa ra Lục Vi đã ở chợ mua đồ ăn, Đường Phong cho cô ấy biết khi anh tới chợ sẽ ở bãi đỗ xe chờ cô ấy.

48. Chương 43-1

Editor: Dâu Tây Nhỏ

Xe ngừng lại, Đường Phong thoải mái ngả người dựa vào ghế tựa: ” Đi đi, động tác nhanh nhẹn một chút, tôi không có tính nhẫn nại cao đâu.”

Ninh Tiểu Tiểu nhìn Đường Phong ngoan tuyệt giống như rắn, giọng điệu cũng không được tốt. Trong lòng cô thật không thoải mái, tốt xấu gì cơm nấu ra cũng có một phần của anh trong đó.

” Anh để cho một mình tôi đi sao? Vậy thư ký Tần anh tới đây làm gì? Nhiều thức ăn như vậy tôi muốn kiêng cũng kiêng không được nha.”

Đường Phong nhướn mày nhìn cô một cái, ánh mắt kia như có điều đảm chiêu, đột nhiên anh hừ lạnh một tiếng, nhảy xuống khóa cửa xe. Vừa vào trong chợ anh liền chỉ chỗ vài thứ để cô đi mua, gần nơi đó, cũng có nhiều đồ tươi ngon. Ninh Tiểu Tiểu không để ý tới anh, hướng bên trong đi vào, cho đến khi đi tới trước mặt một bà lão, dường như bà cũng quen biết cô, cùng cô chào hỏi.

Ninh Tiểu Tiểu ngồi xổm xuống chọn mua không ít đồ ăn, sau đó đem những gói to đều đưa cho Đường Phong. Rất nhanh trong tay Đường Phong liền có rất nhiều túi màu sắc rực rỡ. Quần áo trên người anh đều là hàng hiệu, dáng người cũng nhã nhặn cao gầy, trên tay lại xách nhiều túi lớn như vậy có vẻ cực không phối hợp, dẫn tới người qua đường ào ạt nhìn chằm chằm vào anh.

Cuối cùng Đường Phong cũng không nhẫn nại được nữa ” Vừa mới nói cô không ngốc, hiện tại đầu óc quảng cáo cho chó ăn rồi sao? Đồ ăn của bà lão vừa rồi rõ ràng không tươi mới, cô nhìn xem, trừ cô ra còn có người khác mua sao?”

Ninh Tiểu Tiểu liếc nhìn anh một cái, muốn cười lại nhịn xuống ” Bà ấy là người già cô độc, thật đáng thương, mỗi lần tôi đến đều mua đồ ăn của bà ấy.”

Đường Phong nghe xong liền ngậm miệng ” Đi thôi.”

” Gia vị còn chưa mua đâu.” Ninh Tiểu Tiểu xoay người đi sang hướng khác, Đường Phong ngẩng đầu nhìn trời, cũng đi qua. Ninh Tiểu Tiểu mua một túi bột 50 cân, để ông chủ đưa cho Đường Phong, Đường Phong bất thành linh bị ném tới một gói to, thân hình hơi lảo đảo đỡ lấy.

” Này...” Ninh Tiểu Tiểu xoay mặt hướng anh cười: ” Đây là nhẹ nhất rồi, còn có túi 100 cân nhưng tôi không mua.” Cô lại bắt đầu chọn gia vị.

Đường Phong ngằm bi thương nhìn cô một hồi lâu, mới gọi lại một cậu thanh niên qua đường, từ trong ví lấy một ít tiền mặt, có tiền làm việc sẽ tốt hơn, anh thuận lợi tìm được một người khuôn vác. Bất quá tay trang bị dính bột mì, thế nào cũng xuýt không đi, trông có chút buồn cười.

Sau khi mua đồ xong, hai người trở lại bãi đỗ xe đã thấy Lục Vi chờ sẵn ở đó, Lục Vi thấy Ninh Tiểu Tiểu trên mặt liền có vài tia không vui, cũng không để ý tới cô nhiều, ngọt ngào gọi anh Đường.

Ninh Tiểu Tiểu tự nhiên ngồi vào ghế sau. Đợi một lát, xe cũng không nhúc nhích, Ninh Tiểu Tiểu vừa muốn hỏi, chợt nghe từ phía trước truyền đến thanh âm làm cho người ta đổ mồ hôi, lại thấy Lục Vi đã thoát sạch quần áo, ngồi trên đùi Đường Phong một bên cao thấp nhấp nhô, phát ra tiếng kêu đầy yêu kiều.

” Anh Đường... Anh thật lớn nha... Vi Vi rất thích...”

” Tiểu tao hóa, thích muốn chết có phải không, vài ngày không làm em, nước ra nhiều như vậy...”

Ninh Tiểu Tiểu mặt đỏ tai hồng, nhanh chóng cúi thấp đầu, ngăn chặn hai lỗ tai, nhưng tiếng rên rỉ vẫn truyền đi vào, khiến cô khó chịu đến cực điểm, cuối cùng cô mở cửa đi ra ngoài, cách chiếc vài bước. Quá nửa ngày, cửa xe cũng bật mở, cô vừa quay đầu lại, liền thấy Đường Phong đi tới, khuôn mặt nhả nhận như có như không tràn ngập ý cười.

” Hiện tại đã biết tới cảm thụ của tôi chưa?”

Ninh Tiểu Tiểu lập tức hiểu được ý tứ của anh, mặt đỏ bừng, tay chân cũng chưa buông lỏng.

” Đi thôi.” Đường Phong xoay người lên xe, Ninh Tiểu Tiểu theo đi lại, nhìn Lục Vi đã ăn mặc chỉnh tề ngồi ở ghế phụ. Toàn bộ trong xe lan tràn hương vị tình dục, Ninh Tiểu Tiểu mở cửa sổ xe ra, để cho không khí trong lành thổi vào, trạng thái xấu hổ vừa rồi vẫn còn chưa kịp tiêu tan, Đường Phong thật sự rất... Lục Vi cũng thật là, thế nhưng không biết hổ thẹn...

Cô lại nghĩ đến bản thân mình, cô ở trong mắt mọi người cũng không khác gì Lục Vi? Chuyện tư mật như vậy, cũng không chỉ một lần bị người khác bắt gặp.

49. Chương 43-2

Editor: Dâu Tây Nhỏ

Ba người ngồi trong xe, không cảm thấy tự nhiên nhất ngược lại là Ninh Tiểu Tiểu, hai người kia phẳng phát giống như chưa từng có chuyện gì xảy ra, Đường Phong một bên lái xe một bên cùng Lục Vi liếc mắt đưa tình, có khi hai người nói những câu khiến cho Ninh Tiểu Tiểu đỏ mặt, rất nhanh đã về tới nhà Lục Vi đành phải xuống xe, cuối cùng bên trong xe an tĩnh trở lại, mãi cho tới nhà trọ hai người cũng chưa từng nói với nhau câu nào.

Vừa trở về Ninh Tiểu Tiểu liền chui vào phòng bếp, nhanh nhẹn rửa rau nấu cơm, chỉ chốc lát sau Tần Chí Xuyên liền theo đi lại, nhưng cũng không tiến vào, chỉ đứng ở cửa nhìn, ánh mắt phiêu du cùng bóng dáng Ninh Tiểu Tiểu bận rộn làm bữa, trong ánh mắt chậm rãi dâng lên sự thương thức. Ninh Tiểu Tiểu thấy anh đứng ngoài cửa, hành động cũng trở lên cứng ngắc, cảm giác tựa như sư tử đang ngồi ở ngoài kia, tùy thời điểm sẽ nhào vào.

Quả nhiên trong thoáng chốc, anh liền đi vào. Thân hình cao lớn từ phía sau ôm lấy thắt lưng Ninh Tiểu Tiểu, eo nhỏ quả thực rất dễ ôm chặt, anh ngậm lấy vành tai cô khẽ cắn, hơi thở nóng bỏng phun ở trên mặt cô.

” Thật khả ái, rất có khả năng.”

Hai cánh tay rắn chắc của người đàn ông siết chặt cô, thân thể cao lớn kiên cố dính sát vào cô, khiến cô cảm nhận được dự vọng đang dần trưởng lớn. Hai vành tai Ninh Tiểu Tiểu đều đỏ, cả người khản trương, muốn trốn tránh anh cũng trốn không thoát, khuôn mặt nhỏ nhắn bị anh thân tới ướt sũng một mảnh.

” Có thể dùng quấy rồi nữa không, đồ ăn sẽ không ngon.” Ninh Tiểu Tiểu oán trách, lại không dám cao giọng chỉ trích.

Tần Chí Xuyên nở nụ cười, tiếng cười sang sảng đầy vui vẻ, xoa xoa đầu cô nói: ” Thật có tiền đồ, được được, nghe em, tôi đi ra ngoài trước, bắt quả em phải làm nhanh chút, tôi đói bụng.”

Một câu mang hai ý nghĩa, cuối cùng, anh ở trên má cô hôn xuống một cái. Không đến một giờ, Ninh Tiểu Tiểu liền đem năm món ăn một canh đặt lên bàn. Tần Chí Xuyên còn chưa động đũa, Đường Phong đã gấp ăn, vẻ mặt đầy hưởng thụ. Tần Chí Xuyên đem một đôi đũa đưa cho Ninh Tiểu Tiểu, Ninh Tiểu Tiểu ngẩng đầu nhìn anh một cái, câu nệ tiếp nhận đi, không nghĩ tới anh lại nói: ” Dùng nó dứt cho tôi.”

Ninh Tiểu Tiểu nhướn mày, cắn môi ” Anh cũng không phải không có tay, còn muốn tôi dứt....” Cô lẩm bẩm một tiếng, tiểu tâm can không khỏi lớn thêm một chút, kỳ thực trong lòng cô vẫn có chút sợ quyền thế của anh.

Đường Phong ngẩng đầu: ” Thế nào càng ngày càng không hiểu quy củ? Có biết đang cùng ai nói chuyện không?”

Tần Chí Xuyên vẫy tay: ” Ăn đi, cậu đừng nhúng tay vào.” Cười nhìn Ninh Tiểu Tiểu ” Em không muốn hầu hạ tôi? Nhưng biết sao được, tự gấp ăn tôi lại không thấy ngon, nếu em không tình nguyện, chúng ta không ăn nữa đi làm chuyện khác vậy.”

Nói xong, anh chăm chú nhìn Ninh Tiểu Tiểu, trong con ngươi mang theo đùa cợt cùng dục vọng trần trụi. Trái tim Ninh Tiểu Tiểu bang bang nhảy dựng lên, da mặt cô rất mỏng không chịu nổi người đàn ông nhìn mình như vậy, khuôn mặt nháy mắt đỏ ửng. Rốt cục cũng phải làm theo lời anh. Cầm lấy đôi đũa gấp một miếng thức ăn đưa tới bên miệng anh, giống như hầu hạ một đứa trẻ.

Đường Phong vừa ăn vừa nói: ” Nếu là Lục Vi, tôi thật lòng muốn cưới cô ấy, khuôn mặt nhỏ nhắn cùng dáng người thon thả kia...”

Anh ngẩng đầu liếc mắt nhìn Ninh Tiểu Tiểu một cái.

” Thấy thế nào?” Tần Chí Xuyên hỏi.

Đường Phong nâng mi: ” Khắp thiên hạ này đàn ông đều sẽ chết ở trên người cô ấy.”

Tần Chí Xuyên lắc đầu cười to:” Lời này của cậu quả thực rất bất công...” Anh cũng không giải thích ở đây bất công là gì, đôi mắt mang theo ý cười nhìn Ninh Tiểu Tiểu, ánh mắt trần trụi, giống như quần áo trên người cô sớm đã bị ánh mắt của anh lột sạch. Đường Phong cười khẽ một tiếng, anh quên mất, Tần Chí Xuyên bị Ninh Tiểu Tiểu mê hoặc, cũng không biết thần kinh thẩm mỹ của anh ta có bị chấp không?

” Anh muốn cưới cô ấy, nhưng chưa chắc cô ấy đã gả...”

Đường Phong nhướn mày nhìn về phía Ninh Tiểu Tiểu, Ninh Tiểu Tiểu cũng không nhìn anh, chỉ chăm chú gấp đồ ăn.

Tần Chí Xuyên lại cười to ” Nói hay lắm, rất có tiền đồ.”

Đường Phong hừ một tiếng: ” Không biết mẹ của ai gấp gấp muốn tôi làm con rể đây.”

Sắc mặt Ninh Tiểu Tiểu nhanh chóng thay đổi, Tần Chí Xuyên liếc mắt nhìn Đường Phong một cái: ” Bớt tranh cãi đi, ai lại cùng một cô bé tức giận làm gì.”

Đường Phong im lặng ngồi ăn cơm. Ninh Tiểu Tiểu tiếp tục dứt thức ăn cho Tần Chí Xuyên, anh cố ý đùa cô, cắn chặt đũa không buông, Ninh Tiểu Tiểu kéo hai cái vẫn không nhúc nhích, lại không muốn cầu anh, mặt liền đỏ ửng. Cô cũng có tính toán riêng của mình, âm thầm dùng sức kéo một cái, không nghĩ tới đúng lúc này Tần Chí Xuyên lại buông ra, thân thể Ninh Tiểu Tiểu ngã về phía sau, ‘bịch’ một tiếng mông cô chạm đất.

Đường Phong phốc một tiếng cười to, kém chút nữa đem cơm trong miệng phun ra, Ninh Tiểu Tiểu xấu hổ muốn chết. Tần Chí Xuyên áy náy, đứng dậy.

” Sao lại thế này? Mau đứng lên, ngã có đau không?” Anh nhân cơ hội đem cô ôm lấy đặt lên trên đùi mình, xoa cái mông nhỏ của cô.

” Mau nói cho tôi biết, có bị đau chỗ nào không?”

” Tôi không sao...” Mặt Ninh Tiểu Tiểu càng đỏ hơn, lại không có lý do để ngăn cản hành động ăn đậu hũ của anh.

” Còn nói không có việc gì, đã sưng thành như thế này? Ghế dựa rất cứng rắn, vậy em ngồi trên đùi tôi đi, như vậy sẽ thuận tiện cho việc dứt thức ăn hơn”

Căn bản không còn biện pháp nào khác, cô quay lưng về phía bàn, thân thể lại bị anh ôm chặt lấy, khiến cho cô nửa điểm cũng không thể động đậy. Cô xoay người gấp thức ăn, hiệu suất càng chậm, Tần Chí Xuyên ở một bên hưởng thụ mỹ nhân trong ngực, bàn tay bắt đầu làm hành động xấu. Vội vào trong váy cô vuốt ve phần đùi bóng loáng.

” Thư ký Tần...”

” Thế nào, còn đau không?” Tần Chí Xuyên bao vây lấy cô, vật nam tính dè sát lấy hoa huyết qua lớp quần áo, Ninh Tiểu Tiểu nhẹ nhàng kêu một tiếng.

” Tôi, tôi... Thả tôi xuống...”

” Xuống làm gì?” Bàn tay của người đàn ông ngày một thêm cảm rõ hơn.

” Tôi... Tôi ngồi ở...”

Tần Chí Xuyên nở nụ cười: ” Em cứ việc ngồi đây đi, tôi muốn uống sữa của bánh bao nhỏ.”

Ninh Tiểu Tiểu lắc lắc thân mình trốn tránh bàn tay anh ” Bánh bao nhỏ của tôi làm gì có sữa...”

” Rõ ràng có nha, em lại muốn trốn sao...”

” Không có...”

Tần Chí Xuyên bắt lấy hai khóa vú, ” Không muốn cho tôi ăn, hả?

50. Chương 44: Sảng Khoái Phóng Thích

Editor: Dâu Tây Nhỏ

Mặt Ninh Tiểu Tiểu đỏ như máu, lại không thoát được sự kiềm chế của Tần Chí Xuyên, Đường Phong nhàn nhã ngồi đối diện, hoàn toàn không đem tình huống của hai người để trong mắt. Cô lập tức nghĩ tới Lục Vi cùng Đường Phong cũng ở trong xe làm loại chuyện này, trong lòng cô đối với Lục Vi có chút khinh thường, hiện tại Đường Phong có phải hay không cũng như cô?

” Đùng như vậy...”

” Ngượng ngùng?” Tần Chí Xuyên đợi lâu sớm đã không chịu nổi, kéo khóa quần xuống, xé mở quần lót của cô, nâng mông cô lên đặt xuống cây côn thịt đang ngóc đầu ham muốn.

” A...” Bởi vì người đàn ông đột ngột xâm nhập, Ninh Tiểu Tiểu rên rỉ, thân mình hơi cong về phía trước, khiến cho côn thịt đi sâu vào trong hơn.

” Tiểu yêu tinh, em muốn bóp chết tôi sao?” Tần Chí Xuyên hơi dùng sức, vật kia hoàn toàn sáp nhập đi vào, chạm đến phần tử cung mềm mại của thiếu nữ. Tiếng rên rỉ nhỏ vụn theo cánh môi Ninh Tiểu Tiểu đi ra, cô hơi nhắm mắt, hai chân mất tự nhiên buông lỏng, cưỡi ở trên đùi người đàn ông, vật kia thật khổng lồ, khiến cho cô có chút không chịu nổi.

Đường Phong dùng năm ngón tay chạm vào mặt mình, than một tiếng ” Lại tới nữa...”

Tần Chí Xuyên đứng dậy, ôm lấy hông Ninh Tiểu Tiểu, anh nắm lấy hông cô nhẹ nhàng lay động.

” Ai cho cậu nhìn, không ăn nữa thì cút ra xa, nhà chúng ta đang có một cô gái then thùng, có phải không, Nho Nhỏ?”

Anh cúi đầu nhìn Nho Nhỏ, Ninh Tiểu Tiểu mặt vui vào trong lòng anh không lên tiếng trả lời. Tần Chí Xuyên đi nhanh về phía phòng ngủ. Chân anh dài nên bước lớn, đi lại khiến cho cô nhốt ở trong thân thể Ninh Tiểu Tiểu không ngừng khuấy động, Ninh Tiểu Tiểu nắm chặt quần áo của anh, rên rỉ ra tiếng.

Tần Chí Xuyên đá cửa phòng, áp Ninh Tiểu Tiểu lên trên cửa. Hô hấp của người đàn ông dồn dập, ánh mắt lại không rời khỏi khuôn mặt nhỏ nhắn.

” Bảo bối, tôi thật muốn làm em.” Anh cười khê, trên người lan tỏa ra cổ hương vị ham muốn, cảm giác bất đồng so với Cung Chính. Anh vươn ngón tay,捏捏 hai má Ninh Tiểu Tiểu mang theo vài phần sủng nịch, vài phần trêu đùa, nhẹ nhàng hút khí, người đàn ông hoàn toàn chìm đắm trong hoa huyết, ban hai chân cô ra?

” Còn chưa làm, đã cảm thấy đau?” Tần Chí Xuyên thô tục trêu đùa, nhưng động tác lại rất ôn nhu. Anh dang hai chân cô ra, thông thả ra vào hơn bảy cái, chậm rãi cảm giác được mình ướt nhẹp, quy đầu hưng phấn lui động, khoái cảm nhanh chóng tràn trề khắp cơ thể người đàn ông.

” Anh... Anh...” Phần bụng nhô lên của Ninh Tiểu Tiểu nhẹ nhàng phập phồng, hạ thể cố hết sức phun ra nuốt vào cự vật. Tần Chí Xuyên bắt đầu thoát đi chiếc váy trên người Ninh Tiểu Tiểu, vài ba động tác thân thể của cô gái liền lộ lóa. Anh chăm chú đánh giá hai khỏa anh đào mềm mại, hạ thân được bao bọc bởi hoa huyết ẩm áp, rất thư sướng.

” Đừng nhìn.” Ninh Tiểu Tiểu lấy tay che ngực.

Tần Chí Xuyên cười nói ” Không thể tưởng được ngực của Nho Nhỏ, lần trước là sữa tiểubánh bao, lần này lớn thêm không ít.”

Ninh Tiểu Tiểu xấu hổ, Tần Chí Xuyên đúng là nói vậy ” Làm gì có!”

Khuôn mặt anh tuấn của Tần Chí Xuyên kề sát mặt cô, kéo tay cô ra, hơi thở nóng bỏng phả xuống bộ ngực trắng nõn.

” Nói cho tôi biết thể nào ngực em lại lớn thêm không ít... Có phải do Cung Chính sờ lớn?” Anh há miệng ngậm lấy nụ hoa khê cắn, bàn tay cũng không nhàn rỗi, giống như ma quỷ chạy dọc người cô.

” Chặc chặc chặc...” Âm thanh đầy tình dục phát ra từ miệng người đàn ông, được vài cái, hai đầu hoa liền trở lên ướt át dậm dậm.

” Ừ ừ... Đau...” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Ninh Tiểu Tiểu hơi nhăn lại, Tần Chí Xuyên dùng lực quá lớn, khiến nụ hoa đều bị đau. Anh xoa nắn hai khỏa anh đào làm cho nó đỏ ửng, một bên mát một bên hoi

” Ai đã chạm qua nơi này? Cung Chính? Cung Đông? Cung Hạ?”

Ninh Tiểu Tiểu biến sắc, lần trước anh nói tới loại chuyện này khiến cho cô nóng nảy, nhưng bây giờ nó đã trở thành sự thật.

” Anh nói vậy...” Trong lòng có quỷ, ngoài miệng đương nhiên không chịu thừa nhận.

” Tức giận? Được được, có phải con quỷ đói khát Cung Chính đã ăn qua đúng không?” Tần Chí Xuyên vốn cảm thấy cũng không có gì, nhưng khi nói ra trong lòng lại cảm thấy khó chịu.

” Cha nuôi mới không phải quỷ đói...” Ninh Tiểu Tiểu cãi lại, cô không cho phép người khác nói Cung Chính như vậy.

” A, còn che chở hần, hần là cha nuôi của em nha, mỗi buổi tối cha nuôi đều thượng khuê nữ sao?” Trong ánh mắt anh đều là ý cười, nhưng cười có chút là lạ. Anh bắt lấy hai chân cô, nâng hông cô lên bắt đầu động tác ” Hần cũng không phải như tôi sao?”

Mỗi một từ phát ra động tác của anh càng thêm mạnh hơn, hoa huyết bị anh làm liên tục không ngừng co rút dữ dội.

” A a... Chậm... A a...” Tuy rằng phía sau lưng để một chiếc gối ôm, nhưng với động tác của anh vẫn bị bệ cửa sổ làm đau. Miệng mấp máy ngay cả một câu hoàn chỉnh cũng phát không ra. 15 phút trôi qua, Tần Chí Xuyên đem cô bế dậy, thân mình mềm nhũn của cô dính sát người anh, hai chân giống như bạch xà gắt gao kẹp lấy chặt anh, anh nâng mông cô đi lại trên sàn nhà, một bên liên tục va chạm. Loại này tư thế thân mật này âm thanh phát ra dị thường rõ ràng, theo khe cửa thoát ra ngoài.

” Nha nha... A ư...”

” Ba ba ba... Phốc tư...”

Đường Phong nằm nghiêng trên sofa, chịu không nổi che lỗ tai lại, vật nam tính giữa hai đùi ngẩng cao đầu.

Vài sợi tóc dính ở trên má Ninh Tiểu Tiểu, mí mắt đều đầy mồ hôi, hai vật nóng bỏng dính sát vào nhau. Anh cúi đầu hôn môi cô, bá đạo càn quấy trong khoang miệng hút đi mật ngọt, cô chỉ có thể bất động thừa nhận. Anh lại bắt đầu luật động, giống mưa rền gió dữ, cô bị đâm tới hai nhũ hoa lay động, anh ở trước ngực cô không ngừng cọ xát.

Mưa lại đột nhiên chuyển to, anh cực kỳ sáng khoái ở trong cơ thể cô phóng ra.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chiem-doat-tieu-bach-tho>